

NEALE DONALD WALSCH

**EEN ONGEWOON
GESPREK MET**

GOD

DE WERELDBESTSELLER!

Het boek dat uw leven verandert!

NEALE DONALD WALSCH

**EEN ONGEWOON GESPREK
MET GOD**

Mijn vragen en Zijn antwoorden over het leven op aarde

Kosmos-Z&K Uitgevers, Utrecht/Antwerpen

Informatie en activiteiten rond de boeken van Neale Donald Walsch:
www.gesprekkenmetgod.com

Andere boeken van Neale Donald Walsch, uitgegeven door Kosmos-Z&K
Uitgevers, Utrecht/Antwerpen:

Het werkboek bij Een ongewoon gesprek met God
Van dag tot dag (meditaties uit Een ongewoon gesprek met God)
Een nieuw gesprek met God (het vervolg op Een ongewoon gesprek met God)
Persoonlijk dagboek (meditaties uit Een nieuw gesprek met God)
Derde gesprek met God
Vriendschap met God
Eén met God
Ontmoetingen met God (zomer 2002)
Neale Donald Walsch over Relaties
Neale Donald Walsch over Holistisch leven
Neale Donald Walsch over Rijkdom en bezit

Vijfentwintigste druk
Oorspronkelijke titel: Conversations with God: an uncommon dialogue

Uitgegeven door Hampton Roads Publishing Company, Inc.
_ 1997 Neale Donald Walsch
liJ 1997, 2002 Nederlandse editie: Kosmos-Z&K Uitgevers B.V., Utrecht, in
overeenstemming met G.P. Putnam's Sons via Sane Töregard Agency
Bijbelcitaat ontleend aan de vertaling van het Nederlands Bijbelgenootschap
Alle rechten voorbehouden
Vertaling: Ruud van der Helm
Omslagontwerp: Studio Jan de Boer
Vormgeving: en/ of ontwerp, Vleuten
Illustratie omslag: Benelux Press
ISBN 90 215 9381 5
D/2002/0108/115
NUGI 612,631

Deze uitgave is met de grootste zorgvuldigheid samengesteld. Noch de maker, noch
de uitgever stelt zich echter aansprakelijk voor eventuele schade als gevolg van
eventuele onjuistheden en/ of onvolledigheden in deze uitgave.

Voor

ANNE M. WALSCH

Die mij niet alleen leerde dat God bestaat,
maar ook mijn geest opende voor de wonderlijke waarheid dat God mijn beste
vriend is;
en die veel meer dan een moeder voor mij was,
zij gaf in mij geboorte
aan een verlangen naar en liefde voor God,
en alles wat goed is.
Ma was
mijn eerste ontmoeting
met een engel.

En voor

ALEX M. WALSCH

Die mij mijn hele leven lang altijd vertelde: 'Dat is een koud kunstje,'
'Nee heb je en ja kun je krijgen,'

'Geluk kun je alleen zelf vinden,'
en
'Er is meer waar dat vandaan kwam.'
Pa was
mijn eerste ervaring
met onbevreesdheid.

Inleiding

Je staat op het punt een buitengewone ervaring mee te maken. Je staat op het punt een gesprek met God te voeren. Ja, ja, ik weet het ... dat is onmogelijk. Je denkt waarschijnlijk (of hebt geleerd te denken) dat zoiets niet mogelijk is. Je kunt tegen God praten, natuurlijk, maar niet met God een gesprek voeren. Ik bedoel, God zal niet terugspreken, toch? Tenminste, niet in de vorm van een gewoon, alledaags soort gesprek!

Zo dacht ik er eerst ook over. Maar toen overkwam mij dit boek. En dat bedoel ik letterlijk. Dit boek is niet door mij geschreven, het overkwam mij. En terwijl je leest, zal het jou ook overkomen, want wij worden allen naar die waarheid geleid waarvoor we openstaan.

Mijn leven was waarschijnlijk een stuk gemakkelijker geweest als ik dit alles voor mij had gehouden. Toch was dat niet de reden waarom mij dit is overkomen. En welk ongemak het boek mij ook zal opleveren (zoals van heiligschennis te worden beticht, een oplichter of hypocriet te worden genoemd omdat ik voorheen niet naar deze waarheden heb geleefd, of - erger nog - een heilige te worden genoemd), ik kan niets doen om het proces nu nog te stoppen. Ik wens dat ook niet. Ik heb de mogelijkheid gehad van dit alles afstand te doen, maar ik heb daarvan afgezien. Ik heb besloten vast te houden aan wat mijn instinct mij over deze stof vertelt, eerder dan aan wat de wereld mij erover zal vertellen.

Mijn instinct vertelt mij dat dit boek geen onzin is, noch het overspannen relaas van een gefrustreerde spirituele verbeelding of eenvoudigweg de zelfrechtvaardiging van een man die een misleid leven wenst te verdedigen. O, ik heb aan al deze zaken gedacht, aan ieder ding. Daarom heb ik een paar mensen dit boek al in de manuscriptversie laten lezen. Zij werden erdoor geraakt. En zij huilden. En zij lachten om de vreugde en de humor ervan. En hun leven, zeiden zij, werd erdoor veranderd. Zij stonden aan de grond genageld. Zij voelden zich gesterkt.

Velen zeiden dat ze erdoor veranderd waren.

Toen wist ik dat dit boek voor iedereen was bestemd en dat het moest worden gepubliceerd, want het is een prachtig geschenk voor iedereen die werkelijk om de grote vragen van het leven geeft en antwoorden verlangt, voor iedereen die een

zoektocht naar de waarheid is aangegaan, oprecht vanuit het hart, verlangend vanuit de ziel, open van geest. En dat zijn wij in feite bijna allemaal.

Dit boek behandelt de meeste, zo niet alle vragen die wij ooit hebben gesteld over leven en liefde, over doel en functie daarvan, mensen en relaties, goed en kwaad, schuld en zonde, vergeving en verlossing, het pad naar God en de weg naar de hel... alles. Het bespreekt zonder omwegen seks, macht, geld, kinderen, huwelijk, scheiding, leven, werk, gezondheid, het hiernamaals, het verleden ... alles. Het onderzoekt oorlog en vrede, kennis en onwetendheid, geven en nemen, vreugde en zorgen. Het kijkt naar het concrete en het abstracte, het zichtbare en het onzichtbare, de waarheid en de onwaarheid.

Je zou kunnen zeggen dat dit boek Gods laatste woord over de stand van zaken is, al zullen sommigen daar moeite mee hebben, met name zij die denken dat God tweeduizend jaar geleden is gestopt met praten, of dat hij sindsdien alleen nog heeft gecommuniceerd via heilige mannen en vrouwen, of met iemand die dertig jaar (eredivisie), twintig jaar (eerste divisie) of minstens tien jaar (zaterdag-amateurs) heeft gemediteerd. (Ik val onder geen van bovengenoemde categorieën.)

De waarheid is dat God met iedereen praat. De goeden en de slechten. De heilige en de schelm. En ongetwijfeld met ons allen daartussen in. Neem jezelf bijvoorbeeld. God is in jouw leven op talloze wijzen tot je gekomen en dit is er een van. Hoe vaak heb je niet de oude beginregel gehoord: als de student er klaar voor is, zal de leraar aan hem verschijnen? Dit boek is onze leraar.

Al kort nadat deze stof mij begon te overkomen, wist ik dat ik met God sprak. Direct, persoonlijk. Onweerlegbaar. En dat God mijn vragen beantwoordde in directe verhouding tot mijn begripsvermogen. Dat wil zeggen, ik ontving antwoord op een manier en in een taal, waarvan God wist dat ik ze kon begrijpen. Dit verklaart goeddeels de informele stijl van dit schrijven en bij gelegenheid de verwijzingen naar materiaal uit andere bronnen of eerdere ervaringen uit mijn leven. Ik weet nu dat alles wat mij ooit in mijn leven is overkomen, tot mij is gekomen van God, en dat werd nu samengetrokken, samengebald, in een magnifiek, volledig antwoord op elke vraag die ik ooit heb gehad.

Geleidelijk aan beseftte ik dat er een boek ontstond, een boek dat voor publicatie was bestemd. Mij werd specifiek verteld tegen het eind van de dialoog (in februari 1993) dat er drie boeken zouden ontstaan van paaszondag tot paaszondag in drie opeenvolgende jaren. Daarvan:

1. zou het eerste boek hoofdzakelijk persoonlijke onderwerpen behandelen, gefocust op de uitdagingen en mogelijkheden binnen het leven van een individu;
2. zou het tweede boek meer globale onderwerpen op geopolitiek en metafysisch niveau behandelen, zoals de uitdaging waarvoor onze wereld staat;
3. zou het derde boek de universele waarheden van de hoogste orde behandelen, en de uitdagingen en mogelijkheden van de ziel.

Dit is het eerste van de drie boeken, voltooid in februari 1993. Voor de duidelijkheid wil ik benadrukken dat ik bij het met de hand uitschrijven van deze

dialogo, die .woorden en zinnen heb geaccentueerd of tussen aanhalingstekens geplaatst, die op mij bijzondere indruk maakten, alsof God ze uitriep.

Tot slot wil ik opmerken dat ik - nadat ik de wijsheid van dit werk talloze malen heb herlezen - mij in zekere zin schaam voor het leven dat ik heb geleid, voor de vergissingen en verkeerde daden waaraan ik mij herhaaldelijk schuldig heb gemaakt, voor het schandelijke gedrag en bepaalde keuzes en beslissingen waarvan ik overtuigd ben dat anderen ze als pijnlijk en onvergeeflijk hebben ervaren. Hoewel ik er diep berouw over voel dat dit ging ten koste van de pijn van anderen, ben ik onuitsprekelijk dankbaar voor alles wat ik heb geleerd; ik heb ontdekt dat ik nog steeds leren moet, juist vanwege de mensen in mijn leven. Ik bied iedereen mijn verontschuldigen aan voor de traagheid van mijn leren. Niettemin word ik door God aangemoedigd mijzelf vergeving te schenken voor mijn falen en niet in vrees en schuld te leven, maar om altijd te proberen - te blijven proberen - in het licht van een grotere visie te leven.

Ik weet dat God dat voor ons allen wenst.

Neale Donald Walsch Central Point, Oregon Kerstmis 1994

1

In het voorjaar van 1992 het was rond Pasen, meen ik mij te herinneren - deed een buitengewoon fenomeen zijn intrede in mijn leven. God begon met jou te praten. Via mij.

Laat me het uitleggen.

Ik was bijzonder ongelukkig in die tijd, persoonlijk, beroepshalve en emotioneel; mijn leven leek op alle niveaus mislukt. Aangezien ik al jarenlang de gewoonte had mijn gedachten in brieven vast te leggen (die ik gewoonlijk nooit verzond), nam ik mijn vertrouwde gele notatieblok ter hand en besloot mijn gevoelens voor zich te laten spreken. In plaats van de brief aan een persoon te richten van wie ik meende dat hij mij tot slachtoffer had gemaakt, dacht ik dat ik mij deze keer beter direct tot de bron kon richten, direct tot de grootste offeraar van allemaal. Ik besloot een brief aan God te schrijven.

Het werd een emotionele brief vol zelfmedelijden, vol verwarring, verdraaiingen en veroordelingen. En met een reeks boze vragen.

Waarom liep mijn leven niet op rolletjes? Wat moest ik doen om het zover te krijgen? Waarom vond ik geen geluk in relaties? Zou ik dan nooit voldoende geld gaan verdienen? En ten slotte, het meest dramatische: Wat had ik gedaan om aan deze voortdurende worsteling te worden blootgesteld?

Toen ik de laatste van mijn verbitterde, onbeantwoordbare vragen opschreef en mijn pen wilde neerleggen, bleef mijn hand tot mijn verrassing boven het papier

hangen alsof een onzichtbare kracht haar daar hield. Plotseling begon de pen als vanzelf te bewegen. Ik wist absoluut niet wat ik ging schrijven, maar er leek zich een idee te vormen, zodat ik besloot verder te gaan. Op het papier verscheen:

Wil je werkelijk een antwoord op al deze vragen of lucht je gewoon je hart?

'Ik knipperde met mijn ogen... en toen vond mijn geest een antwoord. Ook dat schreef ik op.

Beide. Ik lucht mijn hart, zeker, maar als er een antwoord is op deze vragen, dan zou ik er door de hel voor gaan ze te horen!

Je gaat voor een boel dingen door de hel, maar zou het niet prettiger zijn door de hemel te gaan?

En ik schreef op: wat heeft dit te betekenen?

Voor ik het doorhad, was ik een gesprek begonnen... en ik was niet zozeer aan het schrijven als wel een dictee aan het opnemen.

Dit dictee zou drie jaar doorgaan en gedurende die tijd wist ik niet waarheen het zou leiden.

De antwoorden op de vragen die ik aan het ~ papier toevertrouwde, kwamen nooit voordat ik de hele vraag had opgeschreven en mijn eigen gedachten terzijde had geschoven.

Vaak kwamen de antwoorden sneller dan ik kon schrijven en ik merkte dat ik ze neerkrabbelde om het tempo bij te kunnen houden. Als ik verward raakte of het gevoel kreeg dat de woorden ergens anders vandaan kwamen, legde ik de pen neer en liep weg van de dialoog, tot ik me weer geïnspireerd voelde -sorry, maar dat is het enige woord dat werkelijk van toepassing is -om terug te keren naar mijn gele notitieblok en weer begon te schrijven.

Deze gesprekken duren nog steeds voort terwijl ik dit schrijf.

Veel ervan is te vinden op de bladzijden hierna... bladzijden die een verbazingwekkende dialoog bevatten die ik eerst niet geloofde, daarna als van persoonlijke waarde beschouwde, maar waarvan ik nu begrijp dat hij niet alleen voor mij was bestemd. Hij is voor jou bestemd en voor iedereen die zich over deze stof heeft gebogen. Want mijn vragen zijn jouw vragen.

Ik wil dat je zo spoedig mogelijk bij deze dialoog betrokken raakt, omdat niet mijn verhaal werkelijk van belang is, maar dat van jou. Het is jouw leven dat je hier heeft gebracht. Het is jouw persoonlijke ervaring waarvoor deze stof betekenis heeft. Anders zou je hier niet zijn, op dit moment.

Laten wij de dialoog daarom nu beginnen met een vraag die ik al heel lang stelde: hoe spreekt God en tot wie? Toen ik deze vraag stelde, kreeg ik het volgende antwoord:

Ik spreek tot iedereen. Het is niet zozeer de vraag met wie Ik spreek, maar wie er naar Mij luistert.

Geïntrigeerd vroeg ik God verder over dit onderwerp uit te weiden. God zei:

Laten we allereerst het woord spreken vervangen door communiceren. Dat is een veel beter woord, veel rijker en veel gepaster. Wanneer wij met elkaar proberen te spreken -Ik tegen jou, jij tegen Mij -worden we onmiddellijk beperkt door de ongelooflijke begrenzing van woorden. Daarom communiceer Ik niet alleen met woorden. In feite doe Ik dat zelfs zelden. Mijn meest gebruikelijke wijze van communicatie is door het gevoel.

Het gevoel is de taal van de ziel.

Indien je wilt weten wat waar is voor jou, kijk dan hoe je erover voelt.

Gevoelens zijn soms moeilijk te herkennen, en vaak zelfs nog moeilijker te erkennen. Toch ligt in het diepst van je gevoel je hoogste waarheid verscholen.

De truc is tot die gevoelens door te dringen. Ik laat je zien hoe. Nogmaals: als je dat wenst.

Ik vertelde God dat ik dat wenste, maar dat ik nu op dit moment liever een volledig en uitgebreid antwoord had op mijn eerste vraag. God zei het volgende:

Ik communiceer ook door gedachten. Gedachten en gevoelens zijn niet hetzelfde, hoewel ze op hetzelfde moment kunnen voorkomen. Als Ik door gedachten communiceer, bedien Ik Mij vaak van voorstellingen en beelden. Daarom zijn gedachten vaak effectiever als gereedschap voor communicatie dan woorden alleen.

Behalve gevoelens en gedachten gebruik Ik ook ervaring als middel voor geslaagde communicatie.

En tot slot, wanneer gevoelens, gedachten en ervaring alle falen, gebruik Ik woorden. Woorden zijn echt het minst effectieve middel om iets over te dragen. Zij staan het meest open voor misinterpretatie en worden het vaakst verkeerd begrepen.

En waardoor komt dat? Dat komt door wat woorden zijn. Woorden geven slechts uiting aan iets, het zijn geluiden die staan voor gevoelens, gedachten en ervaringen. Het zijn symbolen. Tekens. Insignes. Zij zijn niet de waarheid, niet het werkelijke ding.

Woorden kunnen je helpen iets te begrijpen. Ervaringen staan je toe iets te weten. Maar er zijn sommige dingen die je niet kunt ervaren. Daarom heb Ik je ander gereedschap voor kennis gegeven, zoals emoties en gedachten.

De grote ironie in dezen is nu dat je zoveel belang hecht aan het woord van God, en zo weinig aan ervaring.

In feite hecht je zo weinig waarde aan ervaring dat wanneer je ervaring van God verschilt van wat je over God hebt gehoord, je automatisch de ervaring de rug

toekeert en ie de woorden toeigent, terwijl het juist andersom zou moeten zijn. Je ervaring en je gevoelens over een ding vertegenwoordigen wat je feitelijk en intuïtief over die zaak weet. Woorden kunnen hooguit symboliseren wat je weet en kunnen die kennis vaak ook door de war halen.

Dit zijn dus de middelen waarmee Ik communiceer, maar niet de methodes, aangezien niet alle gevoelens, gedachten, ervaringen of woorden van Mij afkomstig zijn.

Veel woorden zijn door anderen in Mijn naam uitgesproken. Veel gedachten en veel gevoelens zijn uitgegaan van zaken die niet rechtstreeks door Mij zijn geschapen. Veel ervaringen zijn hieruit voortgekomen.

Het gaat erom over inzicht te beschikken. Het probleem is het verschil te weten tussen boodschappen van God en informatie die van andere bronnen afkomstig is. Dit onderscheid is eenvoudig te maken als je uitgaat van de volgende basisregel:

Van Mij is altijd je hoogste gedachte, je helderste woord, je grootste gevoel. Al het mindere is afkomstig van een andere bron.

Nu wordt de taak onderscheid te maken eenvoudiger, omdat het zelfs voor een beginnende leerling niet moeilijk zal zijn het hoogste, helderste en grootste te herkennen.

Niettemin geef Ik je deze richtlijnen:

De hoogste gedachte is altijd die gedachte die vreugde bevat. De helderste woorden zijn die woorden die waarheid bevatten. Het grootste gevoel is dat gevoel dat je liefde noemt.

Vreugde, waarheid, liefde.

Deze drie zijn uitwisselbaar en de een leidt altijd naar de ander. Het doet er niet toe in welke volgorde ze worden geplaatst.

Nu wij met deze richtlijnen hebben vastgesteld welke boodschappen van Mij zijn en welke van een andere bron komen, staat alleen de vraag nog open of er aandacht wordt besteed aan Mijn boodschappen.

Aan de meeste van Mijn boodschappen wordt geen aandacht gegeven. Voor sommige geldt dat ze te mooi lijken om waar te zijn. Voor andere dat ze moeilijk na te volgen zijn. Vele worden gewoonweg verkeerd begrepen. De meeste worden echter niet eens ontvangen.

Mijn krachtigste boodschapper is ervaring, en zelfs die negeer je. Vooral die negeer je.

De wereld zou zich niet in zijn huidige toestand bevinden als je eenvoudigweg naar je ervaring had geluisterd. Het feit dat je niet naar je ervaring luistert, heeft ertoe geleid dat je alles steeds opnieuw beleeft, keer op keer. Want Mijn streven zal niet worden gedwarsboord en evenmin kan Mijn wil worden genegeerd. Je zult de boodschap ontvangen. Vroeg of laat.

Ik zal je echter niet dwingen. Ik zal nooit dwang uitoefenen. Want Ik heb je een vrije wij geschonken -het vermogen te doen wat je wilt -en Ik zal dat nooit van je afpakken, nooit.

En daarom ga Ik door met jou dezelfde boodschappen steeds weer opnieuw te sturen, door de eeuwen heen, in welke uithoek van het universum je je ook bevindt. Tot in de eeuwigheid zal Ik Mijn boodschappen sturen, tot je ze hebt ontvangen en eigen hebt gemaakt, tot je ze als je eigendom beschouwt.

Mijn boodschappen zullen in honderd verschillende vormen komen, op duizend momenten, over miljoenen jaren. Als je oprecht luistert, kun je ze niet missen. Je kunt ze niet negeren als je ze één keer waarlijk hebt gehoord. Aldus begint onze communicatie in alle ernst. Want in het verleden heb jij alleen tegen Mij gesproken, tot Mij gebeden, een wit voetje bij Mij willen halen, Mij gesmeekt. Maar nu kan Ik terugspreek, zoals Ik nu met jou spreek.

Hoe weet ik dat ik nu met God communiceer? Hoe weet ik dat dit niet mijn eigen verbeelding is?

Wat is het verschil? Begrijp je dan niet dat Ik even gemakkelijk via jouw verbeelding kan werken als via wat dan ook? Ik zal je exact de juiste gedachten, woorden of gevoelens toedienen, op welk moment ook, precies passend bij het doel voor ogen, gebruikmakend van een of meerdere middelen.

Je zult weten dat deze woorden van Mij afkomstig zijn omdat jij, volgens je eigen woorden, nog nooit zo helder hebt gesproken. Als je je al duidelijk over deze vragen had uitgesproken, dan zou je ze ook niet stellen.

Met wie communiceert God? Kiest Hij daarvoor bijzondere mensen uit? Of bijzondere momenten? .

Alle mensen zijn bijzonder, en alle momenten zijn perfect. Geen enkel persoon of moment is meer bijzonder dan een ander. Veel mensen kiezen ervoor te geloven dat God alleen op een bijzondere wijze met bijzondere mensen communiceert. Hierdoor voelt de grote massa zich niet verantwoordelijk om naar Mijn boodschap te luisteren, laat staan haar te ontvangen (dat is een andere zaak). Het staat hun toe de woorden van iemand anders in de plaats te stellen voor al het andere. Je hoeft dan niet naar Mij te luisteren, omdat je besloten hebt dat anderen al van Mij over ieder onderwerp hebben gehoord en jij alleen maar naar hen hoeft te luisteren.

Door te luisteren naar wat andere mensen denken, hoorden zij Mij zeggen: Jij hoeft zelf niet te denken.

Dit is de belangrijkste reden waarom mensen zich van Mijn boodschap afkeren op een persoonlijk niveau. Indien je erkent dat je Mijn boodschappen direct ontvangt, dan ben je er verantwoordelijk voor ze te interpreteren. Het is veel veiliger en gemakkelijker de interpretatie van anderen te aanvaarden (zelfs als die tweeduizend jaar geleden leefden) dan te proberen de boodschap te interpreteren die je wellicht op dit moment, in het hier en nu, ontvangt.

Toch nodig Ik je uit tot een nieuwe vorm van communicatie met God. Een

communicatie van twee kanten. In waarheid, jij hebt Mij uitgenodigd. Want Ik kom tot je, in deze vorm, als reactie op jouw roepen.

Waarom lijken sommige mensen, Christus bijvoorbeeld, beter met U te kunnen communiceren dan andere?

Omdat sommige mensen bereid zijn werkelijk te luisteren. Zij zijn bereid te horen, zij zijn bereid zich open te blijven stellen voor communicatie, zelfs wanneer het beangstigend, gek of zelfs gewoonweg verkeerd lijkt.

Wij moeten naar God luisteren, zelfs wanneer dat wat gezegd wordt is verkeerd lijkt?

Vooraf wanneer het verkeerd lijkt. Als je denkt dat je overal gelijk in hebt, wat voor zin heeft het dan met God te praten?

Vooruit, handel maar op basis van alles wat je weet. Maar merk wel op dat jullie dat allemaal al doen sinds het begin der tijden. En zie in welke staat de wereld verkeert. Jullie hebben duidelijk ergens gefaald. Er is zonder meer iets dat jullie niet begrijpen. Dat wat jullie wel begrijpen, moet in jullie ogen goed zijn, want met 'goed' geven jullie aan dat je het ergens mee eens bent. Waarin jullie hebben gefaald, zal daarom in eerste instantie 'verkeerd' lijken.

De enige manier om hieruit te komen, is jezelf te vragen: 'Wat gebeurt er indien alles wat ik voor "verkeerd" hield in feite "goed" is?' Iedere goede wetenschapper weet dit. Als iets wat een wetenschapper onderzoekt niet werkt, dan zet hij al zijn uitgangspunten overboord en begint opnieuw. Alle grote ontdekkingen zijn gedaan door een bereidheid, en het talent, om ongelijk te durven hebben. En daarover gaat het hier.

Je kunt God pas kennen als je gestopt bent jezelf te vertellen dat je God al kent. Je kunt God pas horen als je stopt te denken dat je Hem al hebt gehoord.

Ik kan jou pas Mijn waarheid vertellen als je stopt Mij jouw waarheid te vertellen.

Maar mijn waarheid over God komt van U.

Wie zegt dat?

Anderen.

Welke anderen?

Leiders. Dominees. Rabbijnen. Priesters. Boeken. De Bijbel, in hemelsnaam!

Dit zijn geen gezaghebbende bronnen.

Werkelijk niet?

Nee.

Maar welke dan wel?

Luister naar je gevoelens. Luister naar je hoogste gedachten. Luister naar je ervaring. Wanneer een van deze afwijkt van wat je leraren je vertellen of van wat je leest in boeken, vergeet dan de Woorden. Woorden zijn de minst betrouwbare verspreiders van waarheid.

Ik wil U zoveel vertellen en vragen. Ik weet niet waar ik moet beginnen. Bijvoorbeeld, waarom toont U zich niet? Als er werkelijk een God is, en U bent dat, waarom toont U zich dan niet op een wijze die wij allen kunnen begrijpen?

Ik heb dat keer op keer gedaan. Ik doe het nu weer, op dit moment.

Nee, ik bedoel op een manier die onweerlegbaar is, die niet kan worden ontkend.

Zoals?

Door bijvoorbeeld direct hier voor mijn ogen te verschijnen.

Ik doe dat toch op dit moment.

Waar?

Overal waar je kijkt.

Nee, ik bedoel op een onweerlegbare manier. Een manier die niemand kan ontkennen.

En op wat voor manier zou dat dan zijn? In welke vorm of gedaante wens je dat Ik verschijn?

In de vorm of gedaante die U werkelijk hebt.

Dat is onmogelijk, want Ik heb geen vorm of gedaante die jij kunt begrijpen. Ik zou een vorm of gedaante kunnen aannemen die jij wellicht begrijpt, maar dan zou iedereen aannemen dat wat zij hebben gezien de enige echte verschijningsvorm van God is, in plaats van een van de vormen of gedaanten van God, een uit vele.

Mensen geloven dat Ik ben zoals zij Mij willen zien, in plaats van wat zij niet kunnen zien. Maar Ik ben de grote onzichtbare, en niet degene zoals Ik Mij op ieder

willekeurig moment voordoe. In zekere zin ben Ik wat Ik niet ben. Het is vanuit dit niet-zijn Waar Ik uit voortkom en waar Ik altijd naar terugkeer.

Maar wanneer Ik Mij nu in de een of andere vorm voordoe –een vorm waarin Ik denk dat de mensen Mij kunnen begrijpen -wijzen de mensen Mij die vorm voor altijd toe.

En als Ik Mij vervolgens in een andere vorm manifesteer tegenover een ander volk, dan zegt het eerste volk dat Ik niet aan het tweede ben verschenen, omdat ik er anders uitzag en andere dingen zei. Hoe zou Ik het dan kunnen zijn geweest?

Je ziet, het maakt niet uit in welke vorm of op welke manier Ik Mijzelf openbaar; welke manier Ik ook kies, welke vorm ook, geen enkele is onweerlegbaar.

Maar als U iets zou doen dat de waarheid omtrent U boven alle twijfel en vragen vaststelt?

Dan nog zouden er mensen zijn die beweren dat het het werk van de duivel is of gewoon iemands verbeelding. Of iedere andere oorzaak behalve Ik.

Indien Ik Mijzelf openbaar als de almachtige God, de koning van hemel en aarde, en bergen verplaats om dit te bewijzen, dan nog zouden sommigen zeggen: Het moet Satan zijn geweest!

En zo moet het ook zijn. Want God openbaart zijn eigen godheid niet tegenover zichzelf door uiterlijke waarneming, maar door innerlijke ervaring. En wanneer de innerlijke ervaring Gods eigen godheid heeft geopenbaard, is uiterlijke waarneming overbodig. En indien uiterlijke waarneming noodzakelijk is, is innerlijke ervaring onmogelijk.

Indien nu openbaring wordt verlangd, zal dit niet gebeuren. Het stellen van de vraag drukt uit dat er iets ontbreekt, dat niets van God nu wordt geopenbaard. Een dergelijke uitdrukking brengt de ervaring voort. Want je gedachten over iets zijn creatief, je woorden zijn productief en je gedachten en je woorden samen zijn uitzonderlijk effectief in het geboorte doen geven aan jouw werkelijkheid. Daarom zul je ervaren dat God niet nu wordt geopenbaard, want als God bestaat, zou je God niet vragen om te zijn.

Betekent dit dat ik niet kan vragen wat ik maar wens? Zegt U nu dat om iets bidden het in feite van ons wegduwt?

Deze vraag wordt al sinds mensenheugenis gesteld en is elke keer ook beantwoord. Toch hebben jullie het antwoord niet gehoord of willen jullie het niet geloven.

De vraag wordt in de woorden en de taal van vandaag de dag als volgt opnieuw beantwoord: Je zult niet krijgen waarnaar je vraagt en evenmin kun je alles hebben wat je wilt. Dit komt doordat je specifieke verzoek een uitdrukking van gebrek is; wanneer je zegt dat je iets verlangt, geeft dat in feite alleen uitdrukking aan dat gevoel, verlangen, binnen jouw werkelijkheid.

Het juiste gebed is dan ook nooit een smeekbede maar een dankgebed.

Wanneer je God vooruit bedankt voor iets wat je verlangt te ervaren in jouw werkelijkheid, bevestig je eigenlijk dat het al bestaat ...in feite. Dankbaarheid is de meest krachtige uitdrukking tegenover God; een bevestiging dat, zelfs voordat je vraagt, Ik al geantwoord heb.

Verzoek daarom nooit om iets, maar spreek je waardering uit.

Maar wat als ik op voorhand God dankbaar ben voor iets en dat gebeurt niet? Dat zou tot teleurstelling en verbittering kunnen leiden.

Dankbaarheid kan niet worden gebruikt als een middel om God te manipuleren, als een techniek waarmee je het universum voor de gek houdt. Je kunt niet tegen jezelf liegen. Je geest kent de waarheid van je gedachten. Indien je zegt: 'Bedankt God voor dit en dat', ondertussen steeds duidelijk beseffend dat het in je huidige werkelijkheid niet bestaat, dan kun je niet van God verwachten om minder duidelijk te zijn en dat voor je te realiseren.

God weet wat jij weet, en wat jij weet is dat wat zich voordoet als jouw werkelijkheid.

Maar hoe kan ik dankbaar zijn voor iets waarvan ik weet dat het er niet is?

Geloof. Al heb je maar het geloof van een mosterdzaadje, dan kun je bergen verplaatsen. Je zult weten dat het er is, doordat Ik zeg dat het er is; omdat Ik dat heb gezegd, zelfs nog voordat jij het hebt gevraagd, zal Ik geantwoord hebben; omdat Ik zei, en tegen jou op elke voorstelbare wijze heb gezegd, door elke leraar die je maar kunt noemen, dat wat je ook maar kiest, zal zijn, als je het kiest in Mijn naam.

Toch zeggen veel mensen dat hun gebeden niet zijn verhoord.

Geen enkel gebed -en een gebed is niet meer dan een uitgesproken verklaring van wat zo is -wordt niet verhoord. Ieder gebed iedere gedachte, iedere verklaring, ieder gevoel -is creatief. Tot de hoogte waarop het hartgrondig als waarheid wordt beschouwd, zal het zichtbaar worden gemaakt in jouw werkelijkheid.

Wanneer er wordt gezegd dat een gebed niet verhoord is, is in werkelijkheid de meest hartgrondig beleden gedachte werkzaam geworden. Maar wat je moet weten -en hier zit het geheim -is dat altijd de gedachte achter de gedachte de overheersende gedachte is. Je zou het ook de ondersteunende gedachte kunnen noemen.

Als je dus bedelt en smeekt, lijkt de kans veel kleiner dat je zult ervaren wat je denkt te kiezen, aangezien de ondersteunende gedachte achter elke smeekbede is dat je nu niet bezit wat je verlangt. Die ondersteunende gedachte wordt dan jouw werkelijkheid.

De enige ondersteunende gedachte die deze gedachte teniet kan doen, is de in

geloof aanvaarde gedachte dat God alles zal geven waarnaar gevraagd wordt, zonder mankeren. Sommige mensen bezitten zo'n geloof, maar het zijn er maar weinig.

Het bidden wordt een stuk gemakkelijker wanneer je -in plaats van te moeten geloven dat God op elk verzoek ja zal antwoorden -intuïtief begrijpt dat het verzoek zelf niet noodzakelijk is. Het gebed is dan een dankzegging. Het is absoluut geen verzoek, maar een uitdrukking van dankbaarheid voor wat zo is.

Wanneer je zegt dat een gebed een verklaring is van wat zo is, zeg je dan dat God niets doet, dat alles dat na een gebed gebeurt het gevolg is van de handeling van het gebed?

Als je gelooft dat God een soort almachtig wezen is dat alle gebeden hoort, 'ja' zegt tegen sommigen, 'nee' tegen anderen en 'misschien, maar niet nu' tegen de rest, dan heb je het mis. Volgens welke vuistregels zou God moeten beslissen?

Als je gelooft dat God de schepper en de beslisser is van alles in je leven, dan vergis je je.

God is de waarnemer, niet de schepper. En God staat klaar om je te helpen je leven te leiden, maar niet op de manier waarop je dat zou verwachten.

Het is niet Gods opdracht de omstandigheden of voorwaarden van jouw leven te scheppen of te vernietigen. God schiep jou naar het beeld en de gelijkenis van God. Jij hebt de rest geschapen door de macht die God jou heeft gegeven. God schiep het levensproces en het leven zelf zoals jij dat kent. Niettemin heeft God jou de vrije keuze gegeven met je leven te doen wat jij wilt. .

In die zin is jouw wil voor jou Gods wil voor jou.

Jij leeft jouw leven op de manier zoals jij wilt en Ik heb daar geen voorkeur bij.

Dit is de grote illusie waarmee jij je bezighoudt: dat God op de een of andere wijze erom geeft wat jij doet.

Ik geef er niet om wat je doet, misschien valt je dat zwaar om te horen. Maar geef jij erom wat je kinderen doen wanneer je ze buiten laat spelen? Doet het voor jou ertoe of ze tikkertje spelen, verstoppertje of doen alsof? Nee, dat maakt je niet uit, omdat je weet dat ze volkomen veilig zijn. Jij hebt ze in een omgeving geplaatst die je vriendelijk en volkomen oké acht.

Natuurlijk hoop je altijd dat ze zich geen pijn zullen doen. En als dat toch gebeurt, sta je klaar om ze te helpen, om ze te verplegen, om ze te helpen zich weer veilig en gelukkig te voelen, zodat ze weer naar buiten kunnen gaan om te spelen. Maar of ze nu ervoor kiezen verstoppertje of tikkertje te spelen, dat doet voor jou een volgende keer evenmin terzake.

Je vertelt hun natuurlijk welke spelletjes gevaarlijk zijn om te spelen. Maar je kunt je kinderen er niet van weerhouden gevaarlijke dingen te doen. Niet altijd. Niet tot het eind der tijden. Niet voor elk moment vanaf nu tot aan de dood. Een wijze ouder weet dat. Maar die ouder blijft wel altijd betrokken bij de uitkomst. Deze dichotomie -niet al te veel geven om het proces, maar wel een uitgesproken

betrokkenheid bij het resultaat -beschrijft het best de dichotomie van God. Nochtans geeft God in zekere zin zelfs niet om de uitkomst. Niet om de uiteindelijke uitkomst. Dit omdat de uiteindelijke uitkomst vaststaat.

En dit is de tweede grote illusie van de mens: dat de uitkomst van het leven onzeker is.

De twijfel over de uiteindelijke uitkomst heeft je grootste vijand geschapen: angst. Want als je de uitkomst betwijfelt, dan betwijfel je ook de Schepper, dan betwijfel je God. En als je God betwijfelt, moet je je hele leven in angst en schuld doorbrengen. Hoe kun je je ooit ontspannen als je Gods bedoelingen betwijfelt, net als Gods vermogen om de uiteindelijke uitkomst te realiseren? Hoe kun je dan ooit werkelijk vrede vinden?

Niettemin beschikt God over het volle vermogen om bedoelingen in resultaten om te zetten. Je kunt en wilt dit niet geloven (ook al beweer je dat God almachtig is) en daarom moet je in je verbeelding een macht scheppen die gelijkwaardig is aan God, opdat je een manier vindt waarop Gods wil kan worden gedwarsboomd. En daarom heb je in je mythologie een wezen geschapen dat je de 'duivel' noemt. Je hebt zelfs een voorstelling gemaakt van een God die in strijd is met dit wezen (denkend dat God problemen op dezelfde manier oplost als jij). Ten slotte heb je zelfs bedacht dat God deze strijd wel eens zou kunnen verliezen.

Met al deze zaken doe je alles wat je over God zegt te weten geweld aan, maar dat doet er nu niet toe. Je leeft in je illusie en bijgevolg ben je bang, hetgeen allemaal voortkomt uit je beslissing God te betwijfelen.

Maar wat gebeurt er als je besluit een nieuwe beslissing te nemen? Wat zou daar het resultaat van zijn?

Ik zeg je: je zou leven zoals Boeddha heeft geleefd. Zoals Jezus heeft geleefd. Zoals iedere heilige heeft geleefd die je ooit hebt aanbeden.

Toch zouden de meeste mensen je niet begrijpen, zoals ook de meeste heiligen is overkomen. En wanneer je zou proberen je gevoel van rust, je levensvreugde, je innerlijke vervoering, uit te leggen, dan luisteren zij naar je woorden maar zij horen die niet. Zij proberen je woorden te herhalen, maar zij kunnen die slechts opsommen.

Zij zouden zich afvragen hoe het komt dat jij bezit wat zij niet kunnen vinden. En zij zouden jaloers worden. Spoedig zou die jaloezie in woede omslaan en in hun boosheid zouden zij proberen jou ervan te overtuigen dat jij het bent die God niet begrijpt.

En als zij er niet in zouden slagen je los te rukken van je vreugde, proberen zij je kwaad te doen, zo groot is hun woede. En wanneer je hun vertelt dat het niet uitmaakt, dat zelfs de dood je vreugde niet kan onderbreken of je waarheid kan veranderen, dan zouden zij je ongetwijfeld doden. En als zij dan hebben gezien hoe rustig jij de dood aanvaardde, zouden zij je een heilige noemen en weer van je houden.

Want dat is de aard van de mens om dat lief te hebben, te vernietigen en dan weer lief te hebben, waaraan hij de meeste waarde hecht.

Maar waarom? Waarom doen wij dat?

Al het persoonlijk handelen komt op het diepste niveau voort uit een van deze twee emoties: angst of liefde. In werkelijkheid zijn er maar twee emoties, twee woorden in de taal van de ziel. Zij vormen de tegenover elkaar gestelde uiteinden van de grote polariteit die Ik heb geschapen toen Ik het universum maakte en jouw wereld, zoals jij die vandaag de dag kent.

Dit zijn de twee punten, de alfa en de omega, die het systeem dat jij 'relativiteit' noemt, toelaten te bestaan. Zonder deze twee punten, zonder deze twee ideeën over dingen, zou geen enkel ander idee kunnen bestaan.

Elke persoonlijke gedachte, en elke persoonlijke daad, is gebaseerd op liefde of angst. Er bestaat geen enkele andere persoonlijke motivatie en alle andere ideeën zijn slechts een afgeleide van deze twee. Het zijn gewoon verschillende versies van of variaties op hetzelfde thema.

Als je diep hierover nadenkt, zul je beseffen dat het waar is. Dit is wat Ik de ondersteunende gedachte heb genoemd. Het is een gedachte over liefde ofwel angst. Dit is de gedachte achter de gedachte achter de gedachte. Het is de eerste gedachte. Het is de hoogste kracht. Het is de onbewerkte energie die het proces van de menselijke ervaring voortstuwt.

En dit is hoe het persoonlijk gedrag steeds weer ervaringen produceert, keer op keer. Dit is waarom mensen liefhebben, vernietigen en dan weer liefhebben. Altijd is er de omslag van de ene emotie naar de andere. Liefde voedt angst voedt liefde voedt angst

En de reden daarvoor is te vinden in de eerste leugen, de leugen die jij als de waarheid over God aannam, namelijk dat God niet te vertrouwen is; dat je niet op Gods liefde kunt bouwen; dat Gods acceptatie van jou voorwaardelijk is; dat de uiteindelijke uitkomst bijgevolg moet worden betwijfeld. Want als je er niet op kunt vertrouwen dat Gods liefde voor altijd is, op wiens liefde kun je je dan wel verlaten? Als God al de aftocht blaast en zich terugtrekt wanneer jij niet goed presteert, zouden eenvoudige stervelingen dan niet hetzelfde doen?

...En daarom begroet je op het moment dat je plechtig je hoogste liefde belooft tegelijkertijd je grootste angst.

Want het eerste waar je je zorgen over maakt nadat je 'Ik hou van jou' hebt gezegd, is of je wel hetzelfde te horen krijgt. En als je hetzelfde te horen krijgt, begin je je meteen zorgen te maken of je de zopas gevonden liefde weer kwijt zult raken. En op die manier wordt alle actie reactie -verdediging tegen verlies -zelfs wanneer je probeert jezelf te verdedigen tegen het verlies van God.

Maar als je weet Wie je bent -dat je het prachtigste, opmerkelijkste, meest voortreffelijke wezen bent dat God ooit heeft geschapen -hoef je niet bang te zijn. Want wie kan zulk een wonderlijke pracht afwijzen? Zelfs God kan geen gebrek vinden in een dergelijk wezen.

Maar jij weet niet Wie je bent en denkt dat je veel minder waard bent. En waar

haal je dat idee vandaan dat je zoveel minder waard bent als werkelijk het geval is? Van de enige mensen wier woord je in alles gelooft: van je moeder en je vader. Zij zijn de mensen die het meest van je houden. Waarom zouden ze tegen je liegen? Maar hebben ze dan niet tegen je gezegd dat je te veel zus bent en te weinig zo? Hebben ze je niet ingeprent dat je er netjes moet uitzien, maar niet voor je beurt mag praten? Hebben ze je niet in je momenten van grootste vervoering terechtgewezen? En hebben ze je niet aangemoedigd je wildste fantasieën aan de kant te zetten?

Dit zijn de boodschappen die je hebt ontvangen en hoewel ze niet aan de criteria voldoen -en derhalve niet van God afkomstig zijn -zouden ze dat wel kunnen zijn geweest. Ze waren immers afkomstig van de goden van jouw universum.

Je ouders hebben je geleerd dat liefde voorwaardelijk is -je hebt hun voorwaarden vaak genoeg ondervonden -en precies die ervaring neem ie mee in je eigen liefdesrelaties.

Dit is ook de ervaring die je meebrengt naar Mij.

Vanuit deze ervaring namelijk trek je je conclusies over Mij. Binnen dit raamwerk spreek je jouw waarheid uit. 'God is een liefhebbende God,' zeg je, 'maar als je je niet aan Zijn geboden houdt, straft Hij je met eeuwige verbanning en altijddurende verdoeming.'

Heb je immers niet de verbanning door je eigen ouders ervaren? Hoe zou je je dan kunnen voorstellen dat het met Mij anders ligt? Je bent vergeten hoe het is om onvoorwaardelijk te worden bemind. Je herinnert je de ervaring van de liefde van God niet. En daarom probeer je je voor te stellen hoe Gods liefde is op basis van wat je aan liefde in de wereld ziet.

Je hebt de rol van ouder op God geprojecteerd en bent uitgekomen op een God die beoordeelt en beloont of bestraft op basis van Zijn waardering voor jouw daden. Maar dit is een simplistisch godsbeeld, afkomstig uit de mythologie. Het heeft niets te maken met wie Ik ben.

Nadat je een heel systeem van gedachten over God hebt geschapen, dat eerder is gebaseerd op persoonlijke ervaring dan op spirituele waarheden, schep je een compleet nieuwe werkelijkheid rond de liefde. Een werkelijkheid die gebaseerd is op angst, geworteld in het idee van een ontzagwekkende, wrekende God. De ondersteunende gedachte hiervan is verkeerd, maar deze gedachte te ontkennen zou je hele theologie ontwrichten. En hoewel de nieuwe theologie die ervoor in de plaats zou komen je werkelijke verlossing kan betekenen, kun je die niet accepteren. Het idee van een God die ie niet hoeft te vrezen, die niet zal oordelen en die geen reden heeft om te straffen, is immers te schitterend om zelfs binnen ie grootste voorstelling van wie en wat God is te kunnen worden omhelsd.

Deze op angst gebaseerde werkelijkheid domineert je ervaring van de liefde, schiept deze zelfs. Want niet alleen meen je dat je liefde ontvangt die voorwaardelijk is, ook kijk je toe hoe je het zelf op dezelfde manier geeft. En zelfs terwijl je ie inhoudt, terugtrekt en je voorwaarden stelt, weet een deel van jou dat dit niet werkelijk liefde is. Nochtans lijk je niet in staat de manier waarop je liefde geeft te

veranderen. Je bent door schade en schande wijs geworden, zo maak je jezelf wijs, en je vertikt het om jezelf weer kwetsbaar op te stellen. De waarheid is echter dat je alles verliest als je ie niet kwetsbaar durft op te stellen.

[Door je eigen (onterechte) gedachten over liefde veroordeel je jezelf deze nooit werkelijk te ondergaan. En tegelijkertijd veroordeel je jezelf Mij nooit te leren kennen zoals Ik werkelijk ben. Tot je het wel ondergaat. Want niemand is bij machte Mij voor altijd te ontkennen, en het moment van onze verzoening zal komen.]

Elke handeling die door mensen wordt verricht, is gebaseerd op liefde of angst en dit geldt niet alleen voor die handelingen die met relaties te maken hebben. Beslissingen betreffende het zakenleven, industrie, politiek, religie, de opvoeding van je kinderen, de sociale agenda van de naties, de economische doelstellingen van samenlevingen, keuzes aangaande oorlog, vrede, aanval, verdediging, agressie, onderwerping; besluiten om te begeren of weg te geven, te sparen of te delen, te verenigen of te scheiden Elke vrije keus die je ooit hebt gemaakt, komt voort uit een van de twee reëel bestaande gedachten: die van liefde of die van angst.

Angst is de energie die doet samentrekken, afsluiten, naar binnen trekken, wegrekken, verstoppen, hamsteren, schade berokkenen. Liefde is de energie die doet uitbreiden, openstellen, naar buiten zenden, onthullen, delen, genezen.

Angst hult onze lichamen in kleding, liefde staat ons toe naakt te zijn. Angst houdt vast aan en grijpt naar alles wat we bezitten, liefde geeft alles wat we hebben weg. Angst reserveert, liefde respecteert. Angst grijpt, liefde laat gaan. Angst knaagt, liefde sust. Angst valt aan, liefde verbetert.

Elke persoonlijke gedachte, elk woord en elke daad is gebaseerd op een van deze twee emoties. Je kunt niets anders kiezen, er zijn immers geen andere keuzemogelijkheden. Maar je hebt wel de vrije keus welke van de twee je verkiest.

In Uw woorden klinkt het allemaal zo gemakkelijk, maar op het beslissende moment wint meestal de angst. Hoe komt dat?

Je hebt geleerd in angst te leven. Je hebt gehoord over natuurlijke selectie, de overwinning van de sterkste en het succes van de slimste. Maar er wordt buitengewoon weinig verteld over de glorie van de liefhebbendste. En aldus streef je ernaar de beste te zijn, de sterkste, de slimste -op welke wijze ook -en als je voor jezelf op de een of andere manier hier niet aan voldoet, vrees je je verlies. Je hebt immers geleerd dat de mindere zijn betekent de verliezer te zijn.

En daarom kies je natuurlijk voor die handelingen die uit angst voortkomen, zo heb je het nu eenmaal geleerd. Maar Ik zeg je: indien je kiest voor de handeling die op liefde steunt, doe je meer dan overleven, winnen of gedijen. Dan zul je de volle glorie ervaren van Wie je werkelijk bent en van Wie je kunt zijn.

Om dit te bereiken moet je de lessen van je welwillende, maar misleide, wereldlijke begeleiders terzijde leggen; ie moet luisteren naar de lessen van hen, wier wijsheid

uit een andere bron afkomstig is.

Er zijn veel van dergelijke leraren onder jullie. Zij zijn er altijd al geweest, want Ik laat jullie niet zonder hen die je deze waarheden kunnen tonen of onderwijzen, die jullie kunnen begeleiden of jullie deze waarheden doen herinneren. Maar de grootste geheugensteun is niet iemand buiten jou, maar de stem in je binnenste. Dit is het eerste hulpmiddel waarvan Ik Mij bedien, omdat het het meest toegankelijke is.

De stem in je binnenste is de meest luide stem waarmee Ik spreek, omdat zij je het meest na is. Deze stem vertelt je of al het andere waar of onwaar is, correct of verkeerd, goed of slecht, zoals jij het omschreven hebt. Het is de radar die de koers uitzet, die het schip bestuurt, die de reis leidt, als jij het toelaat.

Deze stem vertelt jou nu op dit moment of de woorden die je hier leest woorden uit liefde of angst zijn. Met deze maatstaf kun je bepalen of je aan bepaalde woorden aandacht moet besteden of dat je ze moet negeren.

Indien ik altijd kies voor de handeling die op liefde steunt, zei U, zal ik de volle glorie ervaren van Wie ik werkelijk ben en van Wie ik kan zijn. Zou U hier dieper op in willen gaan?

Al het leven heeft slechts één doel en dat is voor jou, iedereen en alles wat leeft om de hoogste glorie te ervaren.

Alles wat je zegt, denkt of doet, staat in het teken van deze opdracht. Er is niets anders wat je ziel hoeft te doen en je ziel wil ook niets anders dan dit.

Het wonderbaarlijke van dit doel is dat het altijddurend is. Een einde houdt beperkingen in en Gods doel is vrij van begrenzingen. Mocht er een moment komen waarop je jezelf in je hoogste glorie ervaart, dan ervaar je tegelijk dat er een nog grotere glorie is om te vervullen. Hoe meer je bent, hoe groter je kunt worden; en hoe groter je kunt worden, hoe meer je nog kunt zijn.

Het grootste geheim is dat het leven niet een ontdekkingsreis is, maar een scheppingsproces.

Je bent niet jezelf aan het ontdekken, maar scheidt jezelf opnieuw. Zoek daarom niet om uit te vinden Wie je bent, maar zoek om vast te stellen Wie je wilt zijn.

Er zijn mensen die zeggen dat het leven een leerschool is, dat wij hier zijn om bepaalde lessen te leren en dat wij, zodra we 'geslaagd' zijn, grotere doelen kunnen gaan najagen, niet langer gehinderd door het lichaam. Klopt dit?

Ook dit is onderdeel van jullie mythologie, gebaseerd op menselijke ervaring.

Het leven is geen leerschool?

Neen.

Wij zijn niet op aarde om te leren?

Neen.

Maar waarom zijn wij dan hier?

Om je te herinneren en te herscheppen Wie je bent.

Ik heb het jullie al keer op keer verteld. Jullie geloven Mij niet. Nochtans zou dat wel zo moeten zijn. Want werkelijk, als je jezelf niet scheidt zoals je echt bent, kun je het ook niet zijn.

Oké, ik kan U niet meer volgen. Laten we terugkomen op die leerschool. Ik heb leraar na leraar horen vertellen dat het leven als een school is. Het schokt mij oprecht te horen dat U dat ontkent.

Je gaat naar school als er iets is wat je niet weet en je het wilt leren. Je gaat er niet naartoe als je iets al weet, gewoon om je slimheid te ervaren.

Het leven (zoals jij het noemt) biedt jou de mogelijkheid empirisch, door ervaring, te kennen wat je conceptueel, in je geest, al weet. Je hoeft niets te leren om dit te doen. Je hoeft je slechts te herinneren wat je al weet en moet dan van daaruit handelen.

Ik geloof niet dat ik dit hegrijp.

Laten we hiermee beginnen. De ziel -jouw ziel -weet te allen tijde alles wat er te weten valt. Voor haar is niets verstopt of onbekend. Weten is echter niet voldoende. De ziel streeft naar ervaring. Je weet wellicht van jezelf dat je vrijgevig bent, maar zolang je niets doet wat die vrijgevigheid aantoont, heb je alleen maar een concept. Je weet wellicht van jezelf dat je aardig bent, maar zolang je niet aardig bent voor een ander, heb je alleen maar een idee over jezelf.

Het is het enige verlangen van je ziel haar meest verheven concept over zichzelf om te zetten in haar meest verheven ervaring. Totdat het concept ervaring wordt, bestaat er slechts speculatie. Ik heb lange tijd over Mijzelf gespeculeerd. Langer dan jij en Ik ons samen kunnen herinneren. Langer dan de eeuwigheid van dit universum de eeuwigheid van het universum kan meten. Begrijp Je nu hoe jong, hoe nieuw Mijn ervaring van Mijzelf is?

Ik kan U weer niet volgen. Uw ervaring van Uzelf?

Inderdaad. Laat Mij het je op deze manier uitleggen: dat-wat-is is alles wat er was in den beginne, en er was niets anders. Maar alles-dat-is kon zichzelf niet kennen, omdat alles-dat-is alles is wat er was, en er was niets anders. En daarom bestond alles-dat-is eigenlijk niet. Want bij afwezigheid van iets anders bestaat alles-dat-is

niet.

Dit is het grote zijn/niet-zijn waarnaar mystici vanaf het begin der tijden hebben verwezen.

Nu wist alles-dat-is dat het alles was wat er was, maar dat was niet genoeg, want het kon zijn volmaakte grootsheid alleen conceptueel kennen en niet empirisch. Maar het verlangde juist ernaar zichzelf te ervaren, want het wenste te weten hoe het voelt om zo schitterend te zijn. Niettemin was dit onmogelijk, omdat het begrip 'schitterend' een relatief begrip is. Alles-dat-is kon niet weten hoe het voelde om schitterend te zijn, tenzij 'dat-wat-is' ten tonele zou verschijnen. Bij afwezigheid van 'dat-wat-niet-is', bestaat dat-wat-is niet.

Kun je Mij nog volgen?

Ik geloof van wel. Ga door.

Prima.

Het enige wat alles-dat-is wist, is dat er niets anders was. En daarom kon en zou het nooit zichzelf kennen vanuit een referentiepunt buiten zichzelf. Dat punt bestond niet. Er bestond slechts één referentiepunt en dat was enkelvoudig, binnenin. Het is/isniet. Het Ik-ben/lk-ben-niet.

Nochtans koos het allesomvattende AI ervoor zichzelf empirisch te leren kennen.

Deze .energie -deze zuivere, onzichtbare, onhoorbare, onwaarneembare en daarom door niemand anders gekende energie koos ervoor zichzelf te ervaren in de volmaakte grootsheid die ze was. Om dit te bereiken, besefte het dat het een referentiepunt binnenin moest gebruiken.

Het redeneerde, tamelijk correct, dat enig deel van zichzelf noodzakelijkerwijs kleiner zou zijn dan het geheel. Als het zich bijgevolg eenvoudigweg in delen zou splitsen, kon elk deel -kleiner immers dan het geheel -terugkijken op de rest van zichzelf en grootsheid zien.

En aldus splitste alles-dat-is zich op en werd in een glorieus moment dat-wat-dit-is en dat-wat-dat-is. Voor het eerst bestonden dit en dat, buiten en naast elkaar. En toch bestonden beide tegelijkertijd. Net als alles-dat-geen-van-beide-was.

Er bestonden dus opeens drie elementen: dat wat hier is, dat wat daar is, en dat wat hier noch daar is, maar dat moet bestaan opdat hier en daar kunnen bestaan.

Het is het niets dat het AI in zich sluit. Het is de niet-ruimte die de ruimte omvat.

Het is het AI dat de delen in zich bergt.

Kun je dit begrijpen?

Kun je het volgen?

Ik denk dat ik het zowaar kan volgen. Geloof het of niet, maar Uw toelichting is zo duidelijk dat ik denk dat ik het werkelijk begrijp.

Ik ga nog verder. Dit niets nu, dat het AI in zich bergt, is wat sommigen God noemen. Toch is dat niet correct, omdat het veronderstelt dat er iets is wat God niet

is, namelijk alles dat niet niets is. Maar Ik ben alle dingen, zowel de zichtbare als de onzichtbare; daarom is de wezenlijk oosterse, mystieke definitie van Mij -God omschreven als de grote onzichtbare, het niet-zijnde of de ruimte tussen alle dingen -even onnauwkeurig als de wezenlijk westerse, praktische beschrijving van God als alles wat zichtbaar is. Zij die geloven dat God alles-dat-is is en alles-dat-niet-is, zijn de juiste overtuiging toegedaan.

Welnu, in de schepping van dat wat hier is en dat wat daar is, maakte God het voor God mogelijk zichzelf te kennen. Op het moment van deze grote explosie van binnenuit schiep God relativiteit, het grootste geschenk dat God zichzelf ooit heeft gegeven. Bijgevolg zijn relaties het grootste geschenk dat God jullie ooit heeft gegeven, iets waarop we later nog terug zullen komen.

Vanuit het niet-zijnde ontstond dus het AI, een spirituele gebeurtenis die overigens geheel overeenkomt met wat jullie wetenschappers de oerknal noemen.

Zodra de elementen van het AI zich verspreidden, werd de tijd geschapen, aangezien een ding eerst hier was en daarna daar, en de periode die het nodig had om van hier naar daar te komen was meetbaar.

Zowel de zichtbare als de onzichtbare delen van het AI begonnen zich in relatieve termen ten opzichte van elkaar te onderscheiden.

God wist dat liefde alleen kan bestaan -en zichzelf als zuivere liefde kan kennen - als exact het tegenovergestelde ervan bestaat. Daarom schiep God uit eigen wil de grote polariteit, het absolute tegengestelde van liefde, alles wat niet liefde is en wat nu angst wordt genoemd. Vanaf het moment dat angst bestond, kon liefde bestaan als een ding dat kan worden ervaren.

Naar deze schepping van de dualiteit tussen liefde en haar tegengestelde verwijzen mensen als ze spreken over de geboorte van het kwaad, de zondeval van Adam, de opstand van Lucifer enzovoort.

Net zoals je ervoor gekozen hebt de zuivere liefde te personifiëren in het karakter dat je God noemt, heb je ervoor gekozen de miserabele angst te verpersoonlijken in het karakter dat je de duivel noemt.

Sommigen op aarde hebben nogal uitgewerkte mythologieën rond deze gebeurtenis ontwikkeld, compleet met scenario's van veldslagen en oorlogen, engelen en duivels als de strijders voor de krachten van goed en kwaad, licht en duisternis.

De mythologie is de eerste poging van de mensheid om te begrijpen en om anderen op begrijpbare wijze te kunnen vertellen over een kosmische gebeurtenis, waarvan de menselijke ziel diep doordrongen is, maar die de geest nauwelijks kan bevatten.

Door het universum in een opgesplitste versie van zichzelf om te zetten, schiep God uit zuivere energie alles wat tegenwoordig bestaat, zowel het zichtbare als het onzichtbare.

Er werd dus met andere woorden niet alleen het fysiek universum geschapen, maar eveneens het metafysisch universum. Dat deel van God dat het tweede deel in het samenstel Ik-ben/lk-ben-niet vormt, explodeerde ook in talloze eenheden die kleiner zijn dan het geheel. Deze energie-eenheden zouden jullie geesten noemen.

Enkele religieuze mythologieën stellen dat 'God de Vader' veel spirituele kinderen

had. Deze parallel met de menselijke ervaring van het zich vermenigvuldigende leven lijkt de enige manier waarop de massa kon worden overtuigd van de plotselinge verschijning, het plotselinge bestaan van talloze geesten in het 'koninkrijk der hemelen'.

In dit geval staan deze mythische sprookjes en verhalen niet zo ver van de uiteindelijke werkelijkheid af, want het oneindig aantal geesten die het totaal vormen dat Ik ben, is in kosmische zin Mijn kroost.

Mijn goddelijke doel Mijzelf op te splitsen was om voldoende delen van Mij te scheppen, zodat Ik Mijzelf empirisch kon kennen. Er is slechts één manier voor de Schepper om zichzelf door ervaring als de Schepper te leren kennen en dat is door te scheppen. En daarom gaf Ik aan al Mijn talloze delen (aan al Mijn spirituele kinderen) dezelfde scheppingskracht die Ik als geheel heb.

Dit is wat jullie religies bedoelen wanneer ze zeggen dat jullie zijn geschapen naar het beeld en de gelijkenis van God. Dit betekent niet dat onze fysieke lichamen op elkaar lijken, zoals sommigen wel hebben beweerd. (AI kan God voor bepaalde doeleinden elke fysieke verschijningsvorm aannemen.) Het betekent dat wij in de kern hetzelfde zijn. Wij zijn uit hetzelfde hout gesneden. Wij zijn hetzelfde! Met dezelfde eigenschappen en mogelijkheden, inclusief de gave een fysieke realiteit uit het niets te scheppen.

Mijn drijfveer om jullie, Mijn spiritueel kroost, te scheppen, was Mijzelf als God te kennen. Ik beschik over geen enkele andere mogelijkheid dat te doen behalve door jullie. Daarom kan worden gezegd (zoals al zo vaak is gedaan) dat Mijn voornemen met jullie is dat jullie jezelf leren kennen als deel van Mij.

Dit lijkt verbazingwekkend eenvoudig, maar het wordt erg ingewikkeld omdat er maar één manier is voor jullie om jezelf te herkennen als deel van Mij, en dat is dat jullie jezelf eerst leren kennen als anders dan Ik.

Probeer dit te volgen, probeer Mij bij te houden, want het volgende ligt nogal subtiel. Ben je er klaar voor?

Ik denk het.

Goed. Onthoud dat je om deze uitleg hebt gevraagd. Je hebt er jaren op gewacht. Je hebt gevraagd naar een verklaring in leken termen en niet volgens theologische leerstellingen of wetenschappelijke theorieën.

Ja, ik weet wat ik heb gevraagd.

En omdat je gevraagd hebt, zul je ontvangen.

Nu, om het eenvoudig te houden zal Ik het mythologische model van de kinderen van God als uitgangspunt voor dit gesprek gebruiken. Dit omdat je vertrouwd bent met dit model, en bovendien staat het in veelopzichten niet ver van de waarheid af.

Laten we terugkeren naar hoe dit proces van zelfkennis in zijn werk gaat.

Er is een manier waarop Ik al Mijn spirituele kinderen had kunnen laten weten dat

ze deel van Mij zijn, namelijk door het hun eenvoudigweg te vertellen. Dit heb Ik gedaan. Maar zie je, het was niet voldoende voor de Geest zichzelf gewoon te kennen als God, deel van God, kinderen van God, erfgenamen van het koninkrijk (of welke mythologie je maar verkiest)

Zoals Ik al heb uitgelegd zijn iets weten en iets ervaren twee verschillende dingen. De Geest verlangde ernaar zich door ervaring te kennen (net als Ik!). Conceptueel bewustzijn was niet genoeg voor jullie. Dus ontwierp ik een plan. Het is het meest uitzonderlijke idee in het hele universum en de meest spectaculaire samenwerking. Ik zeg samenwerking omdat jullie allemaal, samen met Mij, erbij betrokken zijn.

Volgens dit plan zouden jullie als zuivere geest het pas geschapen universum binnentreden. Je kunt immers alleen fysiek door ervaring te weten komen wat je conceptueel al weet. Dit is in feite de reden waarom Ik het fysiek universum allereerst heb geschapen, samen met het systeem van relativiteit dat het bestuurt, en de hele schepping.

Eenmaal in het fysiek universum konden jullie, Mijn spirituele kinderen, ervaren wat jullie over jezelf weten. Eerst echter moesten jullie het tegenovergestelde leren kennen. Eenvoudig gesteld: je kunt jezelf niet als lang ervaren tenzij en totdat je je er bewust van bent wat kort is. Je kunt niet dat deel van jezelf kennen dat je dik noemt, tenzij je ook dun leert kennen.

Uiteindelijk kun je volgens deze logica niet ervaren wat je bent totdat je bent tegengekomen wat je niet bent. Dit is het doel van de leer van de relativiteit en al het fysieke leven. Je kunt jezelf definiëren aan de hand van wat je niet bent.

Welnu, in het geval van de uiteindelijke kennis -waarbij je jezelf als de Schepper kent -kun je je eigen scheppende Zelf niet ervaren tenzij en totdat je schept. En je kunt jezelf niet scheppen totdat je jezelf vernietigt. In zekere zin moet je eerst 'niet zijn' om te kunnen zijn. Kun je het nog volgen?

Ik denk ...

Houd nog even vol.

Natuurlijk bestaat er geen manier voor jou om niet wie en wat je bent te zijn (zuivere, creatieve geest); je bent dat gewoon, je bent het altijd geweest en je zult het altijd zijn. Daarom koos je voor het op een na beste: je zorgde ervoor dat je vergat Wie je werkelijk bent.

Toen je het universum binnentrad, deed je afstand van je herinnering aan jezelf. Dit staat je toe te kiezen Wie je bent in plaats van zagezegd midden in een droom wakker te worden.

Door deze daad -ervoor kiezen een deel van God te zijn, in plaats van dat het je gewoon wordt verteld -ervaar je dat de keus geheel aan jou is, net zoals dat per definitie voor God geldt. Maar hoe kun je een keus hebben over iets waarover geen keus bestaat? Je kunt niet niet mijn kroost zijn, hoe hard je het ook probeert, maar je kunt het wel vergeten.

Je bent een goddelijk deel van het goddelijke geheel, een deel van het ene lichaam.

En dat ben je altijd geweest en zul je altijd zijn. Daarom noemen we de terugkeer tot het geheel -door de herinnering aan God -een hereniging. Je kiest er letterlijk voor je te her-enigen met Wie je werkelijk bent, ofwel je samen te voegen met alle verschillende delen om het AI van iedereen te ervaren, dat wil zeggen het AI van Mij.

Jouw taak op aarde is daarom niet te leren (omdat je feitelijk al weet), maar je te herinneren Wie je bent. En je te herinneren wie alle anderen zijn. Daarom komt je taak er voor een groot deel op neer anderen te helpen herinneren (dat wil zeggen hun iets duidelijk te maken), zodat iedereen zich met Mij kan herenigen.

Dit is precies wat alle opmerkelijke spirituele leraren altijd hebben gedaan. Het is jouw enige doel, dat wil zeggen het enige doel van jouw ziel.

Mijn God, dit is zo eenvoudig en zo... symmetrisch. Ik bedoel, het past zo goed in elkaar! Alles klopt opeens! Ik heb nu een beeld voor ogen dat ik eigenlijk nog nooit eerder heb gekend.

Goed. Dat is goed. Dat is het doel van deze dialoog. Je hebt Mij om antwoorden gevraagd. Ik heb beloofd dat Ik je ze zou geven.

Je zult van deze dialoog een boek maken, zodat Mijn woorden voor een groot publiek toegankelijk worden. Dat maakt deel uit van jouw werk. Welnu, je hebt talrijke vragen over het leven, er is genoeg onderzoek te doen. Wij hebben hierboven de basis gelegd. Wij hebben het grondwerk verricht voor andere uiteenzettingen. Laten wij nu die andere vragen behandelen. En maak je geen zorgen. Indien er in het voorgaande iets is dat je nog niet hebt begrepen, zal je dat snel genoeg duidelijk worden.

Er is zoveel wat ik wil vragen. Er zijn zoveel vragen. Ik veronderstel dat ik met de grote vragen moet beginnen, de vragen die voor de hand liggen. Waarom verkeert de wereld bijvoorbeeld in haar huidige toestand?

Van alle vragen die men God stelt, wordt deze vraag het meest gesteld -al vanaf het begin der tijden. Vanaf het eerste moment tot op heden willen jullie weten: waarom zijn de dingen zoals ze zijn?

De klassieke formulering van deze vraag luidt meestal: indien God volmaakt is en ware liefde, waarom scheidt hij dan epidemieën en hongersnoden, oorlog en ziekte, aardbevingen, windhozen, orkanen en andere natuurrampen, diepe persoonlijke teleurstelling en wereldwijde rampspoed?

Het antwoord op deze vraag ligt in het diepere mysterie van het universum en de hoogste betekenis van het leven.

Ik toon Mijn goedheid niet door alleen maar volmaaktheid om jullie heen te scheppen. Ik bewijs Mijn liefde niet door jullie niet toe te staan jullie liefde te bewijzen.

Zoals Ik al heb uitgelegd, kun je je liefde niet bewijzen voor je ook kunt bewijzen

niet te beminnen. Een ding kan niet bestaan zonder zijn tegendeel, behalve in de wereld van het absolute. Nochtans was het rijk van het absolute niet voldoende voor jou of Mij. Ik bestond daar, in de eeuwigheid, en jij komt daar ook vandaan.

In het absolute bestaat geen ervaring, enkel kennis. Kennis is een goddelijke staat, maar de grootste vreugde is te zijn. Zijn is alleen te bereiken door ervaring. De evolutie verloopt aldus: weten, ervaren, zijn. Dit is de heilige triniteit, de drie-eenheid die God is.

God de Vader is weten, de ouder van alle begrip, de verwekker van alle ervaring, want je kunt niet ervaren wat je niet kent.

God de Zoon is ervaren, de belichaming, het uitspelen, van alles wat de Vader van zichzelf weet, want je kunt niet zijn wat je niet ervaren hebt.

God de Heilige Geest is zijn, de lichamelijke bevrijding van alles wat de Zoon van Zichzelf heeft ervaren; het eenvoudige, intense zijn dat alleen mogelijk is door de herinnering aan het weten en het ervaren.

Dit eenvoudige zijn is paradijselijk. Het is de goddelijkheid nadat deze zichzelf heeft gekend en heeft ervaren. Het is waar God naar smachtte in den beginne.

Vanzelfsprekend ben je het punt al gepasseerd waarbij moet worden uitgelegd dat de beschrijving van God aan de hand van de Vader en de Zoon niets heeft te maken met geslacht. Ik bedien Mij hier van het schilderachtige woordgebruik van jullie meest recente geschriften. Veeloudere geschriften plaatsten deze metafoor in de context van de Moeder en de Dochter. Geen van beide voorstellingen is correct. In je verstand kun je het beste het beeld aanhouden van ouder en kroost. Of: dat wat doet verrijzen en dat wat verrezen is. Als het derde deel van de triniteit wordt toegevoegd, krijg je deze relatie: dat wat doet verrijzen; dat wat verrezen is; dat wat is. Deze drie-enige realiteit is Gods signatuur. Het is het goddelijke model. De drie-in-een is overal te vinden in de domeinen van het verhevene. Je kunt er niet aan ontsnappen wat zaken als tijd en ruimte betreft, God en bewustzijn, of welke verheven relatie ook. Aan de andere kant zul je de drie-enige waarheid in geen enkele oppervlakkige relatie van het leven vinden. De drie-enige waarheid kan door iedereen die met verheven relaties heeft te maken in die relaties worden teruggevonden. Sommige godsdienstijveraars hebben de drie-enige waarheid omschreven als de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. Psychiaters gebruiken soms de termen bovenbewustzijn, bewustzijn en onderbewustzijn. Spiritualisten spreken wel eens over verstand, lichaam en geest. Sommige wetenschappers gaan uit van energie, materie en ether. Er zijn filosofen die zeggen dat een ding niet waar is voor jullie voordat het waar is in gedachte, woord en daad. Als jullie over tijd discussiëren, spreken jullie slechts over drie soorten tijd: verleden, heden en toekomst. Overeenkomstig kennen jullie drie momenten in jullie perceptie: ervoor, nu en erna. Inzake ruimtelijke relaties, of je nu de punten in het universum of die in je eigen kamer beschouwt, herken je hier, daar en de ruimte daartussen.

Bij oppervlakkige relaties zul je echter geen ruimte 'tussenin' kunnen herkennen. Dit komt doordat oppervlakkige of algemene relaties altijd tweetallen zijn en relaties in het hogere domein zonder uitzondering drietallen. Daarom is het: links-

rechts, op-neer, groot-klein, langzaam-snel, heet-koud, en het grootste tweetal aller tijden: mannelijk-vrouwelijk. Er zijn geen tussenoplossingen bij deze tweetallen. Een ding is ofwel dit ofwel dat, dan wel een grotere of kleinere versie van een van deze polariteiten.

Binnen het domein van de oppervlakkige relaties kan geen enkel ontwerp bestaan zonder dat het tegendeel daarvan is gevormd. Het grootste deel van je alledaagse ervaringen is op deze werkelijkheid gebaseerd.

Binnen het rijk van de verheven relaties heeft niets dat bestaat een tegengestelde. Alles is een, en alles ontwikkelt zich van het een naar het ander in een nimmer eindigende cirkel.

Tijd is een dergelijk verheven domein, waarin wat jij verleden, heden en toekomst noemt, inter-relatieve bestaan. Dat wil zeggen dat zij niet elkaars tegengestelden zijn, maar veeleer delen van hetzelfde geheel; opeenvolgingen van hetzelfde idee; cycli van dezelfde energie; aspecten van dezelfde, onveranderlijke waarheid. Indien je hieruit afleidt dat verleden, heden en toekomst op precies hetzelfde moment bestaan, heb je gelijk. (Maar dit is niet het moment om daarover te discussiëren. Wij kunnen hier veel dieper op ingaan wanneer wij het totale concept van tijd verkennen, hetgeen wij hierna nog zullen doen.)

De wereld is zoals ze is omdat zij binnen het oppervlakkige domein van de lichamelijke op geen enkele andere wijze kan bestaan. Aardbevingen en orkanen, overstromingen en windhozen behoren tot de natuurrampen, maar het zijn slechts verschuivingen van de ene polariteit naar de andere. De hele cyclus van geboren worden en sterven maakt deel uit van deze ontwikkeling. Dit zijn levensritmes en alles binnen de oppervlakkige werkelijkheid is hieraan onderworpen, omdat het leven zelf een ritme is. Het is een golf, een trilling, een pulseren precies vanuit het hart van alles-dat-is.

Ziekte en tegenspoed zijn tegengestelden van gezondheid en welvaren, en worden in jullie belang in de werkelijkheid kenbaar gemaakt. Jullie kunnen niet ziek zijn zonder dat tot op zekere hoogte zelf te veroorzaken; jullie kunnen van het ene op het andere moment beter worden door eenvoudigweg daartoe het besluit te nemen. Diepe persoonlijke teleurstelling is een reactie waarvoor gekozen is, wereldwijde rampen zijn het resultaat van een wereldwijd bewustzijn.

Jullie vraag houdt in dat Ik voor deze gebeurtenissen kies, dat het Mijn wil en wens is dat ze plaatsvinden. Nochtans roep Ik niet door Mijn wil deze zaken in leven, Ik aanschouw slechts jullie die dit doen. En Ik onderneem niets om dit tegen te houden, want anders zou Ik jullie wil dwarsbomen. Dat zou op zijn beurt jullie onthouden van de godservaring waarvoor jullie en Ik samen hebben gekozen. Veroordeel daarom niet alles wat je slecht noemt in de wereld. Vraag jezelf eerder af wat je hiervan als slecht hebt beoordeeld en wat je wenst te doen, als dat al het geval is, om dit te veranderen.

Onderzoek eerder binnenin dan aan de buitenkant en vraag: 'Welk deel van mijn Zelf wens ik nu te ervaren in het licht van deze beproeving? Welk aspect van het zijn wens ik op te roepen?' Want al het leven bestaat als hulpmiddel voor je eigen

schepping, en alle gebeurtenissen doen zich slechts voor als kansen voor jou om te beslissen, en te zijn, Wie je bent.

Dit geldt voor iedere ziel en zo zie je dat er geen slachtoffers zijn in het universum, enkel scheppers. De meesters die op aarde zijn geweest, wisten dit allen. Dat is waarom -welke meester je ook zou noemen -geen van hen zich als slachtoffer zag, hoewel velen werkelijk zijn gekruisigd.

Elke ziel is een meester, al herinneren sommigen niet hun afkomst of erfgoed. Toch schept iedere ziel de situatie en omstandigheden voor haar eigen hoogste bestemming en haar eigen, meest directe herinnering voor elk moment in het nu.

Oordeel daarom niet over de weg van het karma zoals die door anderen wordt gevolgd. Benijd succes niet en beklaag mislukking niet, want je weet niet wat succes of mislukking binnen het bestek van de ziel betekent. Noem iets niet een ramp of een vreugdevolle gebeurtenis, totdat je hebt besloten of kunt getuigen hoe het wordt gebruikt. Want is één dode een ramp als de levens van duizenden worden gered? En is iemands leven wel een vreugdevolle gebeurtenis als hij enkel verdriet heeft gekend? En zelfs hierover moet je niet oordelen, maar altijd je eigen inzicht voor je houden en dat van anderen respecteren.

Dit betekent niet dat je een roep om hulp moet negeren, noch de aandrang van je eigen zielom aan de verandering van een of andere omstandigheid of voorwaarde te werken. Het komt erop neer etiketten en oordelen te vermijden terwijl je wat ook doet. Want iedere omstandigheid is een geschenk en in iedere ervaring schuilt een verborgen schat.

Er was eens een ziel die van zichzelf wist dat zij het licht was. Het was een nieuwe ziel en daarom zeer belust op ervaring. 'Ik ben het licht,' zei zij. 'Ik ben het licht.' Maar alle kennis hiervan en alle uitlatingen hierover konden de ervaring niet vervangen. En in het rijk waaruit deze ziel ontsprong, was niets anders dan licht. Elke ziel was groots, elke ziel was schitterend, en elke ziel scheen met de helderheid van Mijn ontzagwekkende licht. Op die manier was de betreffende kleine ziel als een kaars in de zon. Te midden van het edelste licht -waarvan zij deel uitmaakte -kon zij zichzelf niet zien of ervaren als Wie en Wat zij werkelijk was.

Nu was het zo dat deze ziel ernaar verlangde en verlangde zichzelf te kennen. En haar verlangen was zo groot dat Ik op een dag zei: 'Weet je, kleintje, wat je moet doen om dit verlangen van jou te bevredigen?'

'O, wat God? Ik heb er alles voor over!' reageerde de kleine ziel. 'Je moet jezelf van de rest van ons afscheiden,' antwoordde Ik, 'en dan moet je over jezelf de duisternis afroepen.'

'Wat is de duisternis, O, heilige?' vroeg de kleine ziel.

'Dat is wat jij niet bent,' antwoordde Ik en de ziel begreep het.

En dit was wat de ziel deed, zich van het AI verwijderen, sterker nog, zij ging zelfs naar een ander rijk. En in dit rijk had de ziel het vermogen de ervaring van allerlei soorten van duisternis te ondergaan. En dat is wat zij deed.

Maar te midden van alle duisternis riep zij uit: 'Vader, Vader, waarom hebt U mij verlaten?' Net zoals jij hebt gedaan in je meest donkere tijden. Ik heb je nochtans

nooit verlaten. Ik sta je altijd bij om je eraan te herinneren Wie je werkelijk bent; klaar, altijd klaar, om je terug te roepen.

Wees daarom als een licht voor de duisternis en vervloek deze niet. En vergeet niet wie je bent op het moment dat je wordt ingesloten door dat wat je niet bent. Maar prijs de schepping, zelfs al wens je die te veranderen.

En weet dat wat je doet tijdens het moment van je grootste beproeving je grootste triomf kan zijn. Want de ervaring die je scheidt, is een uitdrukking van Wie je bent en Wie je verlangt te zijn.

Ik heb je dit verhaal verteld -deze parabel van de kleine ziel en de zon -opdat je beter zou begrijpen waarom de wereld is zoals zij is ...en hoe zij in een oogwenk kan veranderen zodra allen zich de goddelijke waarheid van hun hoogste werkelijkheid herinneren.

Nu heb je hen die zeggen dat het leven een leerschool is en dat alle dingen die je kunt waarnemen en ervaren in je leven, bedoeld zijn om te leren. Ik heb Mij eerder hierover uitgesproken en Ik zeg je nogmaals:

Je bent niet tot leven gekomen om ook maar iets te leren; je hoeft alleen maar aan te tonen wat je al weet. Door dit te bewijzen werk je dit uit en schep je jezelf opnieuw, door je ervaring. Aldus rechtvaardig je het leven en geef je het een doel. Aldus maak je het heilig.

Zegt U dat alle slechte dingen die ons overkomen het gevolg zijn van onze eigen keuze? Bedoelt U dat zelfs natuurrampen en wereldwijde tegenspoed tot op zekere hoogte door ons worden veroorzaakt, zodat wij 'het tegendeel kunnen ervaren van Wie wij zijn'? En indien dat zo is, is er dan niet een minder pijnlijke wijze -minder pijnlijk voor onszelf en anderen -om mogelijkheden voor ons te scheppen onszelf te ervaren?

Je hebt meerdere vragen gesteld en ze zijn alle even terecht. Laten we ze een voor een nalopen.

Nee, niet alle dingen die je slecht noemt en die je overkomen, heb je zelf gekozen. Niet in de bewuste zin, zoals jij bedoelt. Ze zijn wel allemaal door jezelf geschapen. Je bent altijd in het scheppingsproces betrokken. Elk moment, iedere minuut, elke dag. Hoe je kunt scheppen, daar gaan we later op in. Vertrouw nu maar op Mijn woord: je bent een grote scheppingsmachine en je produceert nieuwe verschijningen letterlijk even snel als je kunt denken. Gebeurtenissen, voorvallen, happenings, voorwaarden, omstandigheden ...Ze worden alle geschapen vanuit het bewustzijn. Het individuele bewustzijn is sterk genoeg. Je kunt ie voorstellen hoeveel creatieve energie wordt losgelaten als twee of meer in Mijn naam bijeen zijn. En het collectieve bewustzijn? Welnu, dat is zo krachtig dat het gebeurtenissen en omstandigheden kan scheppen op het niveau van de wereld, met planetaire gevolgen.

Het zou niet correct zijn om te beweren -niet op de manier waarop jullie dat bedoelen -dat jullie voor deze gevolgen kiezen. Jullie kiezen er even weinig voor als

Ik dat doe. Net als Ik slaan jullie ze gade. En jullie besluiten Wie jullie zijn in relatie ermee.

Toch zijn er geen slachtoffers in de wereld en geen schurken. En evenmin ben jij het slachtoffer van de keuzes van anderen.

Op een bepaald niveau hebben jullie allen geschapen wat jullie zeggen dat jullie verwerpelijk vinden. Door het te hebben geschapen, hebben jullie ervoor gekozen.

Dit is een hoger denkniveau dat vroeg of laat door alle meesters wordt bereikt.

Want pas op het moment dat zij de verantwoordelijkheid voor alles hiervan kunnen aanvaarden, kunnen zij de kracht verwerven om het gedeeltelijk te veranderen.

Zolang je vasthoudt aan de opvatting dat er iets of iemand daarbuiten is die jou iets aandoet, maak je jezelf machteloos om er iets aan te doen. Alleen wanneer je zegt: 'Ik heb dit gedaan', zul je de kracht vinden het te veranderen.

Het is veel gemakkelijker te veranderen wat jij doet dan wat een ander doet.

De eerste stap om maar iets te veranderen IS te weten en te accepteren dat jij ervoor hebt gekozen dat het is wat het is. Als je dit niet op een persoonlijk niveau kunt accepteren, aanvaard het dan door ie begrip dat wij allen één zijn. Probeer daarna verandering te scheppen, niet omdat een ding verkeerd is, maar omdat het niet langer een terechte uitdrukking is van Wie jij bent.

Er is slechts één reden om iets te doen: als uitdrukking tegenover het universum van Wie jij bent.

Op deze manier toegepast wordt het leven uit zichzelf creatief. Je gebruikt het leven om jezelf te scheppen als Wie je bent en Wie je altijd hebt willen zijn. Er is slechts één reden om iets teniet te doen: omdat het niet langer een uitdrukking is van Wie jij wenst te zijn. Het weerspiegelt je niet. Het vertegenwoordigt je niet. (Dat wil zeggen het ver-tegenwoordigt je niet.) indien je verlangt accuraat te worden vertegenwoordigd, moet je werken aan de verandering van alles in je leven dat niet past in het zelfbeeld dat je naar de eeuwigheid wenst te projecteren.

Algemeen gesteld worden alle 'slechte' dingen die gebeuren door jullie zelf gekozen. De fout ligt niet in het kiezen, maar in het feit dat je ze slecht noemt. Want door ze slecht te noemen, noem je jezelf slecht, aangezien jij ze hebt geschapen.

Dit etiket kun je niet aanvaarden, dus liever dan jezelf slecht te noemen, verloochen je je eigen schepping. Juist deze intellectuele en spirituele oneerlijkheid leidt ertoe dat je een wereld accepteert, waarin de omstandigheden zijn zoals ze zijn. Indien je een persoonlijke verantwoordelijkheid voor de wereld moest accepteren (of daar zelfs een dieper innerlijk gevoel van had), zou de wereld een volstrekt andere plaats zijn. Dit zou zeker waar zijn wanneer iedereen zich verantwoordelijk voelde. Het feit dat dit zo voor de hand ligt, maakt het juist uiterst pijnlijk en schrijnend ironisch.

De natuurrampen en calamiteiten in de wereld -haar windhozen en orkanen, vulkaanuitbarstingen en overstromingen, alle fysieke beroering -zijn niet specifiek door jou geschapen. Wat door jou is geschapen, is de mate waarin deze gebeurtenissen jouw leven beroeren.

Er vinden gebeurtenissen plaats in het universum, waarvan op geen enkele wijze

kan worden ingebeeld dat jij ertoe hebt aangezet of dat jij ze hebt geschapen. Deze gebeurtenissen worden geschapen door het gecombineerde bewustzijn van de mensen. De hele wereld, samen scheppend, produceert deze ervaringen. Wat ieder van jullie doet, individueel, is erdoorheen bewegen en beslissen of ze al dan niet iets voor je betekenen, en Wie en Wat jij in relatie ermee bent.

Aldus scheppen jullie collectief en individueel het leven en de tijd die jullie ervaren, enkel met als doel je verder te ontwikkelen.

Je vroeg of er een minder pijnlijke wijze is om dit proces te ondergaan. Het antwoord is ja, maar niets in je uiterlijke ervaring zal hierdoor veranderen. De manier om de pijn te verzachten, die je met aardse ervaringen en gebeurtenissen associeert -zowel die van jou als die van anderen -is de wijze aanpassen waarop je deze aanschouwt.

Je kunt de uiterlijke gebeurtenis niet veranderen (want die is door jullie allen tezamen geschapen, en je bent in je bewustzijn niet volgroeid genoeg om individueel te kunnen veranderen wat gemeenschappelijk is geschapen), en daarom moet je de innerlijke ervaring veranderen. Dit is de weg van het meesterschap over het leven.

Niets is pijnlijk uit of door zichzelf. Pijn is een gevolg van de verkeerde gedachte. Het is een denkfout.

Een meester kan de ergste pijn doen verdwijnen. Op deze manier geneest de meester.

Pijn komt voort uit een oordeel dat je ergens over hebt gevelde. Elimineer het oordeel en de pijn verdwijnt.

Inzicht is vaak gebaseerd op voorafgaande ervaring. Je idee over een ding is afgeleid van een vroeger idee over dat ding. Je vroegere idee komt voort uit een nog vroeger idee, dat van een ander daarvoor, enzovoort, net als huizenblokken, totdat je helemaal terug bent in de spiegelzaal van wat Ik de eerste gedachte noem. Al het denken is creatief en geen gedachte is krachtiger dan de oorspronkelijke gedachte. Daarom wordt deze ook wel de erfzonde genoemd.

De erfzonde komt erop neer dat je eerste gedachte over een ding een vergissing is. Die vergissing wordt dan vele malen verergerd, elke keer als je een tweede of derde gedachte over iets hebt. Het is de opgave van de Heilige Geest je tot nieuw begrip te inspireren zodat je je kunt bevrijden van je dwalingen.

Zegt U dat ik mij niet slecht hoeft te voelen over de hongerende kinderen in Afrika, het geweld en onrecht in Amerika, de aardbeving die honderden heeft gedood in Brazilië?

Er is geen 'moeten' of 'niet-moeten' in Gods wereld. Doe wat je wilt doen. Doe wat jou weerspiegelt, wat jou vertegenwoordigt als een edelere versie van jezelf. Als je je slecht daarover voelt, dan mag dat.

Maar oordeel of veroordeel niet, want je weet niet waarom iets gebeurt, met welk doel.

En onthoud: dat wat je veroordeelt, zal jou veroordelen, en dat waarover je oordeelt, zul je op een dag worden.

Probeer liever die dingen te veranderen -of ondersteun anderen die die dingen veranderen -die niet langer je hoogste gevoel van Wie jij bent weerspiegelen.

Niettemin, zegen allen, want alles is de schepping van God, door het levende leven, en dat is de hoogste schepping.

Zouden wij hier even kunnen pauzeren zodat ik weer op adem kan komen? Hoorde ik U werkelijk zeggen dat er geen 'moeten' of 'niet moeten' in Gods wereld bestaat?'

Dat klopt.

Hoe is dat mogelijk? Indien 'moeten' en 'niet-moeten' in Uw wereld , niet voorkomen, waar bestaan ze dan wel?

Inderdaad, waar ...?

Ik herhaal de vraag. Waar bestaan 'moeten' en 'niet-moeten' als ze niet in Uw wereld voorkomen?

In jouw verbeelding.

Maar zij die mij leerden over alles wat goed of verkeerd is, wat je wel of niet mag, wat je wel of niet moet doen, vertelden mij dat al die regels door U, God, waren vastgelegd.

Dan vergisten zij die jou onderwezen zich. Ik heb nooit 'goed' of 'verkeerd' vastgelegd of gezegd wat je wel of niet moet doen. Als Ik dat zou hebben gedaan, zou ik je je grootste geschenk hebben ontnomen, namelijk te doen wat je zelf wilt en daar de resultaten van ervaren; de mogelijkheid jezelf opnieuw te scheppen naar het beeld en de gelijkenis van Wie je werkelijk bent; de ruimte om een hoger en hoger jij voort te brengen, gebaseerd op je meest verheven idee waartoe jij in staat bent.

Te zeggen dat iets -een gedachte, een woord, een daad -'verkeerd' is, betekent zoveel als jou te zeggen het niet te doen. Jou te zeggen iets niet te doen is als een verbod. Je iets verbieden is jou een beperking opleggen. Een beperking opleggen komt neer op het ontkennen van Wie je werkelijk bent en van de mogelijkheid voor jou om die waarheid te scheppen en te ervaren.

Sommigen zeggen dat Ik jullie een vrije wil heb gegeven, maar dezelfde mensen zeggen dat Ik je naar de hel stuur als je Mij niet gehoorzaamt. Is dat dan vrije wil? Spot je niet met God als je helemaal niets zegt over de ware relatie tussen ons?

Wel, nu komen wij op een ander terrein dat ik wil bespreken, en dat is het hele gedoe over hemel en hel. Uit het voorgaande leid ik af dat zoiets als de hel niet bestaat.

Er is een hel, maar het is niet wat jij denkt en je ervaart het niet om de redenen die je zijn gegeven.

Wat is dan de hel?

Het is de ervaring van de slechtst mogelijke uitkomst van je keuzes, beslissingen en creaties. Het is het natuurlijke gevolg van elke gedachte die Mij ontkent of nee zegt tegen Wie jij bent in relatie tot Mij.

Het is de pijn die je lijdt als gevolg van verkeerd denken. Maar zelfs het begrip 'verkeerd denken' is geen goede omschrijving, omdat iets wat verkeerd is eigenlijk niet bestaat.

Hel is het tegenovergestelde van vreugde. Het is onvervuld zijn. Het is weten Wie en Wat je bent, maar dat niet kunnen ervaren Het is wezenloos zijn. Dat is hel en er is niets ergers voor je ziel.

Maar de hel bestaat niet op een bepaalde plaats, zoals jullie hebben gefantaseerd, waar je eeuwig in de vlammen brandt of tot in de oneindigheid wordt gemarteld. Welk doel zou Ik daarmee kunnen hebben?

Zelfs al had Ik de uitgesproken ongoddelijke gedachte dat jullie de hemel niet 'verdienen', waarom zou Ik dan de behoefte hebben een bepaald soort wraak of straf te zoeken vanwege jullie falen? Zou het niet veel eenvoudiger voor Mij zijn Mij gewoon van jullie te ontdoen? Welk wraakzuchtig deel van Mij vereist dat Ik jullie onderwerp aan eeuwig lijden op een niveau dat met geen enkele pijn valt te beschrijven?

Indien je antwoord neerkomt op de behoefte aan gerechtigheid, zou het dan niet rechtvaardig genoeg zijn om jullie gewoon de gemeenschap met Mij in de hemel te ontzeggen? Is een eeuwigdurende toediening van pijn noodzakelijk?

Ik zeg je dat er na de dood geen ervaring is zoals jullie hebben bedacht in je op angst gebaseerde theologieën. Er is echter wel de ervaring van de ziel die zo ongelukkig is, zo onvolledig, zoveel minder dan het geheel, zo zeer van Gods grootste vreugde gescheiden, dat dat voor jouw ziel de hel zou zijn. Maar Ik zeg je: Ik stuur je daar niet heen, noch is het Mijn verantwoordelijkheid dat je door die ervaring wordt bezocht. Jij, jijzelf, scheidt de ervaring, telkens wanneer en op welke wijze ook je jouw Zelf scheidt van je eigen hoogste gedachte over jezelf. Jij, jijzelf, scheidt de ervaring telkens wanneer je jezelf ontkent; telkens wanneer je afwijst Wie en Wat je werkelijk bent.

Nochtans is ook deze ervaring nooit eeuwigdurend. Dat kan gewoonweg niet, want het is niet Mijn opzet dat je van Mij voor eeuwig en eeuwig gescheiden blijft. Sterker nog, zoiets is een onmogelijkheid, want om een dergelijke gebeurtenis te verwerklijken zou niet alleen jij moeten ontkennen Wie je bent, maar Ik eveneens.

En dat zal Ik nooit doen. En zolang een van ons beiden vasthoudt aan de waarheid over jou, zal de waarheid uiteindelijk zegevieren.

Maar als de hel niet bestaat, kan ik dan doen en laten wat ik wil, kan ik elke daad plegen zonder angst voor vergelding?

Heb je angst nodig teneinde te zijn, te doen en te hebben wat wezenlijk goed is? Moet je worden bedreigd om 'goed' te zijn? En wat is 'goed' zijn? Wie heeft daar uiteindelijk het laatste woord over? Wie zet de richtlijnen uit? Wie legt de regels vast?

Ik zeg je: jij moet zelf je eigen regels bepalen. Jij zet de richtlijnen uit. En jij beslist uiteindelijk hoe goed je het hebt gedaan, hoe goed je bezig bent. Want jij bent tenslotte degene die besloten heeft Wie en Wat je werkelijk bent ... en Wie je wilt zijn. En jij bent de enige die werkelijk kan bepalen hoe goed je bezig bent.

Niemand anders zal over je oordelen. Immers, hoe kan God (en waarom zou Hij) Zijn eigen schepping oordelen en die slecht noemen? Indien Ik had gewenst dat jullie perfect waren en alleen het goede deden, had Ik jullie in de staat van totale perfectie gelaten, waaruit jullie zijn voortgekomen. Dit proces gaat er juist om dat jullie jezelf ontdekken, jullie Zelf scheppen, zoals jullie werkelijk zijn en werkelijk wensen te zijn. Jullie konden dat echter niet zijn, tenzij jullie ook een keus hadden om iets anders te zijn.

Moet Ik jullie daarom straffen omdat jullie een keus maken die Ikzelf aan jullie heb voorgelegd? Indien Ik niet wenste dat jullie de tweede keus maken, waarom zou Ik dan andere keuzes dan de eerste scheppen?

Deze vraag moet je jezelf stellen voorpat je Mij de rol van de veroordelende God toewijst.

Het directe antwoord op je vraag is ja, je kunt doen wat je wilt zonder angst voor vergelding. Je doet er echter goed aan rekening te houden met de gevolgen.

Gevolgen zijn resultaten. Natuurlijke uitkomsten. Dit is volstrekt niet hetzelfde als vergelding of straf. Uitkomsten zijn gewoon wat ze zijn. Zij komen voort uit de gewone toepassing van natuurwetten. Zij zijn wat voorvalt, tamelijk voorspelbaar, als gevolg van wat is voorgevallen.

Al het fysieke leven functioneert in overeenstemming met natuurwetten. Als je deze wetten eenmaal hebt onthouden en ze toepast, ben je het leven op het fysisch niveau de baas geworden.

Wat een straf lijkt -of wat jij het kwaad of het ongeluk noemt -is niets meer dan een natuurwet die zich laat gelden.

Als ik deze wetten dus ken en eraan gehoorzaam, zou ik nooit meer ergens last van hebben. Probeert U mij dat te vertellen?

Je zou die ervaring -in jouw woorden dat je ergens 'last van hebt' -nooit meer opdoen. Je zou je geen enkele situatie in het leven meer als een probleem kunnen

voorstellen. Je zou geen enkele omstandigheid met aarzeling tegemoet treden. Je zou een punt zetten achter alle zorgen, twijfels en angst. Je zou leven zoals je je hebt voorgesteld dat Adam en Eva hebben geleefd, niet als onstoffelijke geesten in het rijk van het absolute, maar als belichaamde geesten in het rijk van het relatieve. Toch zou je beschikken over alle vrijheid, vreugde, vrede, wijsheid, begrip en kracht van de Geest die je bent. Je zou een volledig verwerkelijkt wezen zijn.

Dit is het streven van je ziel. Dit is haar doel: zich volledig te verwezenlijken terwijl zij nog in het lichaam is, de belichaming worden van alles dat werkelijk is.

Dit is Mijn plan voor jou. Dit is Mijn ideaal: dat Ik door jullie word gerealiseerd.

Dat aldus concept wordt omgezet in ervaring, dat Ik Mijzelf empirisch leer kennen.

De wetten van het universum zijn wetten die Ik heb vastgelegd. Dit zijn volmaakte wetten die het perfecte functioneren van het fysieke tot stand brengen.

Heb je ooit iets mooiers gezien dan een sneeuwvlokje? De volmaaktheid ervan, het ontwerp, de symmetrie, de gelijkvormigheid ten opzichte van zichzelf en oorspronkelijkheid ten opzichte van al het andere ... het is een groot mysterie. Je verbaast je over het wonder van dit ontzagwekkende vertoon van de natuur. Maar als Ik dit al met een enkele sneeuwvlok kan doen, wat denk je dan dat Ik kan doen - en heb gedaan -met het universum?

Indien je de symmetrie ervan kon zien, de perfectie van het ontwerp -van het grootste lichaam tot het kleinste deeltje -dan nog zou je niet in staat zijn de waarheid ervan te bevatten binnen jouw werkelijkheid. Zelfs nu je er een glimp van kunt opvangen, kun je je de implicaties ervan niet voorstellen, laat staan ze begrijpen. Niettemin kun je weten dat er implicaties zijn, veel complexer en veel buitengewoner dan je huidige bevattingvermogen aankan. Shakespeare zei het zo mooi: *There are more things in Heaven and Earth, Horatio, than are dreamt of in your philosophy.*

Hoe kan ik deze wetten dan kennen? Hoe kan ik ze leren?

Je hoeft ze niet te leren, je moet ze je herinneren.

Hoe kan ik ze dan herinneren?

Begin met stil te zijn. Breng de buitenwereld tot zwijgen, zodat de innerlijke wereld je inzicht kan brengen. Dit in-zicht is wat je zoekt, maar je zult het niet vinden zolang je te diep betrokken blijft bij je werkelijkheid aan de buitenkant. Tracht je daarom zoveel mogelijk naar binnen te keren. En wanneer je niet naar de binnenkant gaat, kom dan van binnenuit als je met de wereld aan de buitenkant te maken hebt.

Onthoud dit axioma: Wanneer je niet naar de binnenkant gaat, ga ie naar de buitenkant. Zet het in de eerste persoon wanneer je het herhaalt, daardoor wordt het persoonlijker:

Wanneer ik niet naar de binnenkant ga, ga ik naar de buitenkant

Je bent je hele leven al de buitenkant opgegaan. Toch hoef je dat niet te doen, het is geen plicht.

Er is niets wat je niet kunt zijn. Er is niets wat je niet kunt doen. Er is niets wat je niet kunt bezitten.

Dat lijkt wel de koe met gouden hoorns

Welk ander voorstel zou je God laten doen? Zou je Mij geloven als Ik minder beloofde?

Duizenden jaren lang hebben mensen de beloften van God niet geloofd om de meest uitzonderlijk.e reden: ze leken te mooi om waar te zijn. Daarom hebben Jullie gekozen voor een mindere belofte, een mindere liefde. Want de hoogste belofte van God komt voort uit de hoogste liefde. Nochtans kunnen jullie een volmaakte liefde niet bevatten en een volmaakte belofte is daarom ook onvoorstelbaar. Net als een volmaakt persoon. Daarom kunnen jullie zelfs niet in het eigen Zelf geloven.

Als je niet in de volmaakte liefde, belofte of persoon kunt geloven, faal je erin aan God te geloven. Want het geloof in God brengt het grootste geschenk voort, onvoorwaardelijke liefde, en Gods grootste belofte, een onbeperkt potentieel.

Mag ik U hier even onderbreken? Ik haat het God te onderbreken in zijn woordenvloed, maar ik heb al eerder horen spreken over een onbeperkt potentieel. Die zogezegde onbegrensde mogelijkheden stemmen niet overeen met de menselijke ervaring. Vergeten we even de problemen die de gemiddelde persoon heeft. Hoe zit het met de uitdagingen voor hen die worden geboren met lichamelijke of geestelijke beperkingen. Is *hun* potentieel ook onbeperkt?

Jullie hebben dat zelf zo neergeschreven in jullie Schrift, op vele manieren en vele plaatsen.

Geef me eens een verwijzing.

Lees maar na wat geschreven staat in Genesis 11:6 van jullie Bijbel.

Daar staat: 'En de Here zeide: Zie, het is één volk en zij allen hebben een taal. Dit is het begin van hun streven; nu zal niets van wat zij denken te doen voor hen onuitvoerbaar zijn.'

Inderdaad. Welnu, durf je daarop te vertrouwen?

Maar dat is niet het antwoord op de vraag over de zwakken, de zieken, de

mindervaliden, zij die beperkt zijn.

Denk jij dat hun beperkingen, zoals jij het stelt, niet zelfgekozen zijn? Stel jij je dan voor dat een menselijke ziel per toeval met de uitdagingen van het leven -wat die ook mogen zijn -wordt geconfronteerd? Is dit wat jij je voorstelt?

Bedoelt U dat een ziel van tevoren het soort leven kiest dat zij zal ervaren ?

Nee, dat zou de bedoeling van de confrontatie tenietdoen. Het doel is jouw ervaring te scheppen en aldus het eigen Zelf in het glorieuze moment van het nu. Je kiest daarom ook niet vooraf het leven dat je zult ervaren

Desalniettemin, je kunt kiezen voor de personen, plaatsen en gebeurtenissen -de voorwaarden en omstandigheden, de uitdagingen en obstakels, de kansen en keuzemogelijkheden -waarmee je je ervaring kunt scheppen. Je mag de kleuren van je palet kiezen, het gereedschap voor je gereedschapskist, de apparatuur voor je werkplaats. Wat je daarmee gaat scheppen, is jouw zaak. Dat is de zaak van het leven.

Jouw potentieel is onbeperkt in alles wat je kiest om te doen. Je moet niet aannemen dat een ziel die geïncarneerd is in een lichaam dat jij beperkt noemt, zijn volledige potentieel niet bereikt, want je weet niet wat die ziel probeert te doen. Jij begrijpt haar agenda niet. Je bent niet doordrongen van haar opzet.

Zegen daarom iedere persoon en elke omstandigheid, betuig je dankbaarheid. Op die manier bevestig je de perfectie van Gods schepping en bewijs je je geloof daarin. Want er gebeurt niets bij toeval in Gods wereld, er is geen sprake van een samenloop van omstandigheden. Evenmin wordt de wereld geteisterd door pure willekeur of het zogenoemde noodlot.

Indien een sneeuwvlokje volmaakt is qua ontwerp, denk je dan niet dat hetzelfde kan worden gezegd over iets prachtigs als jouw leven?

Maar zelfs Jezus genas de zieken. Waarom genas hij hen als hun omstandigheden zo perfect waren?

Jezus genas niet omdat Hij de omstandigheden van die zieken als onvolmaakt zag. Hij genas hen omdat Hij die zielen om genezing zag vragen als deel van hun proces. Hij zag de perfectie van het proces. Hij herkende en begreep de intentie van de ziel. Als Jezus had gemeend dat alle ziekten, geestelijk en lichamelijk, onvolkomenheid vertegenwoordigden, zou Hij dan niet iedereen op de hele planeet in een keer hebben genezen? Betwijfel je of Hij dat kon?

Nee, ik geloof dat Hij dat zou hebben gekund.

Goed. Het verstand verlangt dan te weten: waarom heeft Hij dat niet gedaan? Waarom zou Christus ervoor gekozen hebben sommigen te laten lijden en anderen

te genezen? Wat dat betreft, waarom staat God het lijden op welk moment dan ook toe? Deze vraag is al eerder gesteld en het antwoord luidt hetzelfde. Er schuilt volmaaktheid in het proces en al het leven komt voort uit keus. Het is niet gepast bij keuzes tussenbeide te komen of om ze in twijfel te trekken. Het is bijzonder ongepast om ze te veroordelen.

Wat gepast is, is ze gade te slaan en dan dat te doen wat ook maar gedaan moet worden om de ziel te helpen bij het zoeken naar en nemen van de hogere keus. Wees daarom waakzaam betreffende de keuzes van anderen, maar niet oordelend. Besef dat hun keus perfect is voor hen op dit moment, maar sta altijd klaar om hen bij te staan wanneer ze een nieuwe keus zoeken, een andere keus, een hogere keus. Ga een gemeenschap aan met de zielen van anderen, en hun bedoelingen en voornemens zullen je duidelijk worden. Dit is wat Jezus deed met hen die Hij genas, en met allen wier levens Hij geraakt heeft. Jezus genas iedereen die naar Hem toe kwam of die anderen naar Hem stuurden in hun plaats. Hij verrichtte geen genezingen in het wilde weg. Als Hij dat had gedaan, zou Hij een heilige wet van het universum geweld hebben aangedaan: Laat iedere ziel haar eigen weg gaan.

Maar betekent dat dan dat wij iemand niet moeten helpen zonder daar om gevraagd te worden? Vast en zeker niet, of we zouden nooit in staat zijn de hongerende kinderen in India te helpen, de gekwelde massa's van Afrika of de armen en vertrapten waar ook ter wereld. Alle humanitaire inspanningen zouden verloren gaan, alle naastenzorg verboden. Moeten wij afwachten tot een individu in wanhoop naar ons roept, tot een natie of volk om hulp smeekt, voor wij mogen doen wat duidelijk goed is?

Je merkt, deze vraag beantwoordt zichzelf. Als een ding duidelijk goed is, doe het dan. Maar denk eraan uiterst zorgvuldig te oordelen wat je 'goed' en 'slecht' noemt. Een ding is alleen goed of slecht omdat jij zegt dat het zo is. Een ding is niet goed of slecht uit zichzelf.

Is dat werkelijk zo?

'Goedheid' of 'slechtheid' is geen intrinsieke voorwaarde, het is een subjectief oordeel in een persoonlijk waardesysteem. Volgens jouw subjectieve oordeel schep je jezelf, door jouw persoonlijke waardes stel je vast en toon je aan Wie je bent. De wereld is precies zoals zij is zodat jij deze oordelen kunt maken. Indien de wereld in een volmaakte staat verkeerde, zou het scheppingsproces van het eigen Zelf stoppen. Het zou eindigen. De carrière van een advocaat zou morgen voorbij zijn als er geen rechtszaken meer waren. De carrière van een dokter zou morgen aflopen als er geen ziekte meer was. De carrière van een filosoof zou morgen voorbij zijn als er geen vragen meer waren.

En Gods carrière zou morgen voorbij zijn als er geen problemen meer waren!

Precies. Dat heb je goed gezien. Wij allen zouden klaar zijn met scheppen als er niets meer te scheppen viel. Wij allen hebben een gevestigd belang bij de voortzetting van het spel. Hoewel wij allen zeggen dat wij graag alle problemen zouden oplossen, durven wij niet alle problemen op te lossen omdat wij dan niets meer te doen hebben.

Jullie militair-industriële complex heeft dit heel goed door. Dat is waarom het zich hevig verzet tegen de installatie van een nooit meer-oorlog-regering waar ook ter wereld.

Jullie medische stand begrijpt dit ook heel goed. Dat is waarom zij zich ferm verzetten -zij moeten wel voor hun eigen overleving tegen de introductie van nieuwe wondergeneesmiddelen, om niet te zeggen tegen de introductie van wonderen zelf.

Jullie religieuze gemeenschappen houden ook vast aan deze evidentie. Dat is waarom zij eenparig elke definitie van God aanvallen, waarin angst, oordeel en vergelding niet zijn inbegrepen, respectievelijk elke definitie van het Zelf die niet hun eigen idee van de enige weg naar God insluit.

Als Ik tegen jou zeg dat jij God bent, waar blijft de religie dan? Als Ik tegen jou zeg dat je genezen bent, waar blijven wetenschap en geneeskunde dan? Als Ik tegen jou zeg dat je in vrede zult leven, waar blijven de vredestichters dan? Als Ik tegen jou zeg dat de wereld in orde is gebracht, waar blijft de wereld dan?

En hoe zit het dan met loodgieters?

Op aarde zijn in principe twee soorten mensen: zij die de dingen die je wenst produceren, en zij die dingen regelen. In zekere zin zijn zij die de dingen die je wenst produceren -zoals slaggers, bakkers, kaarsenmakers -ook een soort regelaars. Want als je naar iets verlangt, heb je er meestal ook behoefte aan. Drugverslaafden zijn, triest genoeg, vaak uitstekende regelaars, ritselaars zogezegd. Je moet het echter nooit zover laten komen dat je verlangen een verslaving wordt.

Zegt U nu dat de wereld altijd problemen zal kennen? Beweert U dat U feitelijk wenst dat het zo is?

Ik stel dat de wereld is zoals zij is -net als een sneeuwvlokje is zoals het is -helemaal volgens ontwerp. jij hebt haar op die manier geschapen, net zoals je het leven hebt geschapen precies zoals het is.

Ik verlang wat jullie verlangen. De dag waarop jullie werkelijk een eind willen aan alle honger, zal er geen honger meer zijn. Ik heb jullie alle hulpbronnen gegeven om dat te realiseren. Jullie beschikken over alle middelen om die keuze te maken. Maar jullie hebben er niet voor gekozen. Niet omdat jullie het niet kunnen. De wereld zou morgen een eind kunnen maken aan alle honger. Jullie hebben daar niet voor gekozen.

Jullie beweren dat er goede redenen zijn waarom dagelijks veertigduizend mensen moeten omkomen van de honger. Er zijn geen goede redenen. En terwijl jullie

beweren dat er niets aan te doen is dat die veertigduizend omkomen van de honger, brengen jullie vijftigduizend mensen per dag op de wereld om een nieuw leven te beginnen. En dit noemen jullie liefde. Dit noemen jullie Gods plan. Dit is echter een plan zonder logica of verstand, laat staan medeleven.

Ik toon je in grimmige termen dat de wereld is zoals zij is omdat jullie daarvoor gekozen hebben. Jullie vernietigen op systematische Wijze jullie natuurlijke omgeving en wijzen vervolgens zogeheten natuurrampen aan als bewijs voor Gods wrede gedrag of de ruwe manieren van de natuur. Jullie hebben jezelf bedot en het zijn jullie manieren die wreed zijn.

Niets, niets is zachtaardiger dan de natuur. En niets, niets is wreder geweest tegenover de natuur dan de mens. Desondanks schuiven jullie alle verantwoordelijkheid hiervoor opzij, ontkennen jullie erbij betrokken te zijn. Het is niet onze fout, zeggen jullie, en daarmee hebben jullie gelijk. Het gaat hier niet om fouten, het gaat hier om keuzes.

Jullie kunnen ervoor kiezen morgen een eind te maken aan de verwoesting van de regenwouden. Jullie kunnen ervoor kiezen een eind te maken aan de uitputting van de beschermende bovenlaag van de aardkorst. Jullie kunnen ervoor kiezen de voortdurende aanval op het ingenieuze ecosysteem van de aarde te beëindigen. Jullie kunnen proberen het sneeuwvlokje weer te herstellen of althans het onverbiddelijke smelten te stoppen ...maar zullen jullie dat doen?

Jullie kunnen eveneens morgen een eind maken aan alle oorlogen. Alles wat daarvoor nodig is -alles wat daar ooit voor nodig is geweest -is dat jullie het daar allemaal over eens worden. Als je het echter niet met zijn allen eens kunt worden over iets eenvoudigs als een eind maken aan het elkaar vermoorden, hoe kun je dan met geheven vuist de hemel aanroepen om je leven weer in orde te brengen?

Ik zal niets voor jullie doen dat jullie niet voor jezelf kunnen doen. Dat is de Wet, dat zijn de Profeten.

De wereld verkeert in haar huidige toestand door jullie en door de keuzes die jullie hebben gemaakt of niet hebben weten te maken. (Niet beslissen is ook beslissen.)

De aarde verkeert in haar huidige toestand door jullie en door de keuzes die jullie hebben gemaakt of niet hebben weten te maken. Je eigen leven is zoals het is door jou en de keuzes die je hebt gemaakt of niet hebt weten te maken.

Maar ik heb er niet voor gekozen door die vrachtwagen te worden aangereden! Ik heb er niet voor gekozen door die overvaller te worden beroofd of door die maniak te worden verkracht. Dat zouden de mensen kunnen zeggen. Er zijn zat mensen in deze wereld die dat zouden kunnen zeggen.

Jullie maken allemaal deel uit van de eerste oorzaak van de omstandigheden die in de overvaller het verlangen scheppen, of de geconstateerde aandrang, om te stelen. Jullie hebben allen het bewustzijn geschapen dat verkrachting .mogelijk maakt. Op het moment dat jullie in jezelf zien wat de misdaad heeft veroorzaakt, beginnen jullie pas de voorwaarde waaraan het ontsprong te genezen.

Geef jullie hongerenden te eten, geef waardigheid aan de armen.

Schenk de minder gelukkigen nieuwe mogelijkheden. Maak een eind aan de

vooroordelen die de benadeelde massa's op een hoop gooien en tot woede aanzetten. Doe afstand van jullie zinloze taboes en beperkingen op seksuele energie; help liever anderen het werkelijke wonder hiervan in te zien en het in goede banen te leiden. Doe deze dingen en je begint de lange weg naar de eeuwige uitbanning van berovingen en verkrachtingen.

Wat betreft zogeheten ongelukken als de vrachtwagen die om de hoek komt racen, de baksteen die uit de lucht komt vallen: leer al deze incidenten te begroeten als een klein onderdeel van een groter mozaïek! Je bent hier om een individueel plan voor je eigen verlossing uit te werken. Maar verlossing betekent niet jezelf redden van de bekoringen van de duivel. De duivel bestaat niet, net zomin als de hel. Je bent jezelf aan het redden uit de vergetelheid van de non-realisatie.

Je kunt deze strijd niet verliezen. Het kan niet misgaan. Het is dan ook geen strijd, maar een proces. Maar als je dit niet weet, zul je het als een constante worsteling ervaren. Sommigen geloven zelfs al zolang in de strijd, dat ze er een hele religie omheen hebben gevormd. Deze religie leert dan dat de strijd het punt is waar alles om draait. Dit is een onjuiste leer. Het proces ontwikkelt zich niet verder door strijd. De zege wordt behaald in de overgave.

Ongelukken gebeuren omdat ze gebeuren. Bepaalde elementen in het levensproces komen op een bepaald moment op een bepaalde manier samen en hebben bepaalde gevolgen. Gevolgen die je onfortuinlijk kunt noemen volgens je eigen bijzondere redenen. Toch hoeven ze helemaal niet onfortuinlijk te zijn volgens de agenda van je ziel.

Ik zeg je: er bestaat geen samenloop van omstandigheden en niets gebeurt bij toeval. Elke gebeurtenis en elk avontuur roep jij Over jezelf af opdat je kunt scheppen en ervaren Wie je werkelijk bent. Alle ware meesters weten dit. Dat is waarom mystieke meesters onverstoord blijven wanneer hun de vreselijkste dingen van het leven overkomen (zoals jij het zou noemen).

De grote leermeesters van het christendom begrijpen dit. Zij weten dat Jezus niet verstoord was over de kruisiging, maar deze verwachtte. Hij had de mogelijkheid ervan weg te lopen, maar Hij deed het niet. Hij had het proces op elk moment kunnen onderbreken. Hij beschikte over die macht. Toch deed Hij het niet. Hij stond toe dat Hij gekruisigd werd zodat Hij kon instaan voor de eeuwige verlossing van de mens. Zie, zei Hij, wat Ik kan doen. Zie wat waarheid is. En weet dat jij deze dingen, en nog meer, ook zult doen. Want heb Ik niet gezegd dat jullie goden zijn? Toch geloven jullie dat niet. Als jullie dan niet in jezelf kunnen geloven, geloof dan in Mij.

Het was uit mededogen dat Jezus smeekte om een manier -en Hij schiep die -de wereld dusdanig te beïnvloeden dat allen naar de hemel konden komen (zelfverwerkelijking). En als er geen enkele andere weg was, dan maar door Hem. Want Hij overwon ellende en dood. En jij zou dat ook kunnen doen.

De verhevenste les van Christus was niet dat je een eeuwigdurend leven zult hebben, al is dat zo; niet dat je in broederschap met God zult leven, al is dat zo; niet dat ie alles zult bezitten wat je maar verlangt, al is dat zo.

Alles wat verlangd wordt is dit te weten. Want je bent de schepper van jouw werkelijkheid en het leven kan zich niet anders aan je voordoen dan op de manier waarop jij denkt dat dat gebeurt.

Door jouw denken ontstaat het leven. Dit is de eerste stap in de schepping. God de Vader is het gedachteleven. Jouw denken is de ouder die geboorte geeft aan alle dingen.

Dit is een van de wetten die wij moeten onthouden.

Ja.

Kunt U mij ook andere wetten noemen?

Ik heb al andere wetten genoemd. Ik heb ze allemaal aan jullie verteld vanaf het begin der tijden. Keer op keer, steeds weer heb Ik ze jullie verteld. Leraar na leraar heb Ik jullie gezonden. Maar jullie luisteren niet naar mijn leraren, jullie vermoorden ze.

Maar waarom? Waarom vermoorden wij de heiligen in Wij vermoorden ze of onderen ze, wat overigens hetzelfde is. Waarom?

Omdat zij opstaan tegen al jullie gedachten die Mij zouden ontkennen. En je moet Mij ontkennen als je je eigen Zelf ontkent.

Waarom zou ik U of mijzelf willen ontkennen?

Omdat je bang bent. En omdat Mijn beloften te mooi lijken om waar te zijn. Omdat je niet de meest verheven waarheid kunt aanvaarden. En daarom moet je jezelf reduceren tot een spiritualiteit die angst, afhankelijkheid en intolerantie leert, eerder dan liefde, kracht en aanvaarding.

Jullie zijn vervuld met angst en jullie grootste angst is dat Mijn grootste belofte de grootste leugen van het leven zou kunnen zijn. En daarom creëren jullie de grootste fantasie die je kunt bedenken om jezelf hiertegen te verdedigen: jullie beweren dat iedere belofte die jullie de macht en de liefde van God verzekert, de valse belofte van de duivel moet zijn. God zou nooit zo'n belofte doen, maak je jezelf wijs, alleen de duivel zou proberen je te verleiden de ware identiteit te ontkennen van God als het ontzagwekkende, oordelende, naijverige, wraakzuchtige en straffende opperwezen

Hoewel deze beschrijving meer lijkt op de definitie van de duivel (als die al zou bestaan), schrijven jullie duivelse karakteristieken aan God toe om jezelf ertoe te brengen de goddelijke beloftes van je Schepper of de goddelijke aspecten van het Zelf niet te accepteren.

Dat is de kracht van de angst.

Ik probeer mijn angst los te laten. Kunt U mij – nogmaals – een aantal wetten beschrijven?

De eerste wet is dat je kunt zijn, doen en hebben wat je je maar kunt inbeelden. De tweede wet is dat je dat aantrekt waarvoor je bang bent.

Hoe komt dat?

Emotie is de kracht die aantrekt. Als je voor iets bijzonder bang bent, zul je het ervaren. Een dier -dat jullie als een lagere levensvorm beschouwen (al handelen dieren met meer integriteit en grotere rechtlijnigheid dan mensen) -weet onmiddellijk of je bang bent. Planten -die jullie als een nog lagere levensvorm beschouwen -reageren beter op mensen die van hen houden dan op mensen die niets om hen geven.

Dit is geen samenloop van omstandigheden. Dat bestaat niet in het universum, alleen een groot ontwerp, een ongelooflijk sneeuwvlokje.

Emotie is energie in beweging. Wanneer je energie verplaatst creëer je een effect. indien je voldoende energie verplaatst, schep je materie. Materie is samengebalde energie. Heen en weer verplaatst. Bij elkaar geduwd. Als je energie lang genoeg op een bepaalde wijze manipuleert, ontstaat materie. Elke meester begrijpt deze wet. Het is de alchemie van het universum. Het is het geheim van al het leven.

Gedachten zijn pure energie. Elke gedachte die je hebt, die je ooit hebt gehad of zult hebben, is creatief. De energie van je gedachten sterft nooit. Nimmer. Zij verlaat jouw wezen en trekt het universum in, zich voor eeuwig uitstrekkend. Een gedachte bestaat ! voor eeuwig.

Alle gedachten klonteren samen. Ze ontmoeten andere gedachten, kriskras in een ongelooflijk doolhof van energie, een altijd veranderend patroon vormend van onuitsprekbare schoonheid en ongelooflijke complexiteit.

Gelijksoortige energie trekt gelijksoortige energie aan, waardoor gelijksoortige klonten energie worden gevormd (om maar eenvoudige woorden te gebruiken). Wanneer voldoende overeenkomstige klonten kriskras door elkaar lopen, klonteren ze samen (om nog maar een eenvoudige term te gebruiken). Er is een onvoorstelbaar grote hoeveelheid samengeklonterde, gelijksoortige energie nodig voor de vorming van materie. Maar materie ontstaat uit pure energie. Dit is in feite de enige manier waarop het kan ontstaan. Als energie eenmaal materie is geworden, blijft het dat voor heel lange tijd, tenzij de samenstelling ervan wordt onderbroken door een tegengestelde of ongelijke vorm van energie. Deze ongelijke energie, die inwerkt op materie, rijt de materie als het ware uiteen, waardoor de pure energie waaruit het bestond vrijkomt.

Dit is, in eenvoudige begrippen, de theorie achter jullie atoombom. Meer dan enig persoon ooit voor of na hem kwam Einstein het dichtst bij het ontdekken, verklaren en toepasbaar maken van het creatieve geheim van het universum.

Je zult nu beter begrijpen hoe mensen met gelijkgestemde geesten kunnen samenwerken om een gewenste werkelijkheid te scheppen. De zinsnede 'waar twee of meer in Mijn naam bijeen zijn' krijgt nu veel meer betekenis.

Natuurlijk, wanneer hele samenlevingen op een bepaalde manier denken, gebeuren vaak uiterst verbazingwekkende dingen. Die hoeven niet allemaal noodzakelijkerwijs gewenst te zijn. Een samenleving die bijvoorbeeld in angst leeft, vormt zeer vaak zelfs onvermijdelijk -dat wat het meest wordt gevreesd.

Op een vergelijkbare manier vinden grote gemeenschappen of congregaties vaak de kracht om wonderen te verrichten door samen te denken (of wat sommige mensen het gezamenlijk gebed noemen).

En het moet duidelijk worden gesteld dat zelfs individuen -wanneer hun gedachten (gebed, hoop, wens, droom, angst) uitgesproken sterk zijn -een dergelijk resultaat in en voor zichzelf kunnen oproepen. Jezus deed dit regelmatig. Hij wist hoe je energie en materie kunt manipuleren, hoe je ze kunt herordenen en herverdelen, hoe je ze volkomen kunt beheersen. Vele meesters wisten dit. Velen weten het.

Jij kunt het weten, nu, op dit moment.

Dit is de kennis van goed en kwaad, waaraan Adam en Eva deelnamen. Tot het moment dat ze dit begrepen, kon er geen leven zijn zoals jullie het kennen. Adam en Eva -de mythische namen die jullie hebben gegeven aan de eerste man en vrouw - waren de vader en moeder van de menselijke ervaring.

Wat wordt beschreven als de zondeval van Adam was eigenlijk zijn verheffing en de grootste, op zichzelf staande gebeurtenis in de geschiedenis van de mens. Anders had de wereld van de relativiteit niet bestaan. De daad van Adam en Eva was niet de erfzonde, maar in feite de eerste zegening. Jullie zouden hen in het diepst van je hart moeten bedanken, want door de eersten te zijn die een 'verkeerde' keuze hebben gemaakt, hebben Adam en Eva de mogelijkheid geschapen om hoe dan ook te kunnen kiezen.

In jullie mythologie wordt Eva afgeschilderd als het kwaad, de verleidster die van de appel at, van de kennis van goed en kwaad, en Adam ertoe overhaalde hetzelfde te doen. Sinds mensenheugenis Wordt dit verhaal gebruikt om de vrouw als de ondergang van de man af te schilderen, hetgeen geresulteerd heeft in allerlei verwrongen realiteiten, seksuele voorstellingen en verwarringen. (Hoe kun je je zo prettig voelen over zoiets slechts?)

Wat je het meest angst aanjaagt, zal je het meest plagen. Je angst zal het aantrekken als een magneet. Al jullie heilige geschriften van elke godsdienstige overtuiging en traditie die jullie hebben geschapen -bevatten de duidelijke aansporing: wees niet bevreesd. Je denkt toch niet dat dit toeval is?

De wetten zijn bijzonder eenvoudig:

- 1. Al het denken is creatief.*
- 2. Angst trekt aan als energie.*
- 3. Liefde is alles.*

Oeps U hebt mij te pakken met die derde wet. Hoe kan liefde alles zijn als angst aantrekt als energie?

Liefde is de uiteindelijke werkelijkheid. Het is de enige realiteit. Het Al. Het gevoel van liefde is je ervaring van God.

In de hoogste waarheid is liefde alles wat er is, wat er was en wat er ooit zal zijn. Wanneer je je in het absolute verplaatst, beland je in de liefde.

Het rijk van het relatieve is geschapen zodat Ik Mijzelf kan ervaren, zoals al is uitgelegd. Dit maakt het rijk van het relatieve niet reëel. Het is een geschapen werkelijkheid die jullie en Ik hebben bedacht en blijven bedenken zodat wij onszelf empirisch leren kennen.

Nochtans kan de schepping zeer reëel lijken. Haar doel is zo reëel te lijken dat wij het als werkelijk bestaand aanvaarden. Op deze wijze heeft God voor elkaar gekregen iets anders te scheppen dan Hijzelf (hoewel dit strikt genomen onmogelijk is omdat God Ikben-al-dat-is is).

Door iets anders te scheppen -namelijk het rijk van het relatieve heb Ik een omgeving voortgebracht waarin jullie kunnen kiezen God te zijn in plaats van te worden verteld dat jullie God zijn; waarin jullie de godheid als een scheppingsdaad kunnen ervaren in plaats van als een conceptualisatie; waarin de kleine kaars in de zon -de kleinste ziel -zichzelf kan kennen als het licht.

Angst is het andere uiteinde van liefde. Het is de eerste polariteit. Door het rijk van het relatieve te scheppen, schiep ik eerst het tegenovergestelde van Mijzelf. Welnu, in het rijk waarin jullie op het fysieke vlak leven, zijn er slechts twee plaatsen om te zijn: liefde en angst. Gedachten die in angst geworteld zijn, brengen een soort manifestatie op het fysieke vlak voort. Gedachten die uit liefde voortkomen, brengen een andere soort voort.

De meesters die de aarde hebben bewandeld, zijn zij die het geheim van de relatieve wereld hebben ontdekt en weigerden haar werkelijkheid te erkennen. Kortweg, meesters zijn zij die al/een voor liefde hebben gekozen. In alle gevallen. Op elk moment. In elke omstandigheid. Zelfs wanneer zij werden gedood, hielden zij van hun moordenaars. Zelfs wanneer zij werden vervolgd, hielden zij van hun onderdrukkers.

Dit is bijzonder moeilijk voor jullie om te begrijpen, laat staan na te streven. Niettemin heeft elke meester dit altijd gedaan. Filosofie, traditie of godsdienst doen er niet toe, elke meester heeft dit gedaan.

Dit voorbeeld en deze les zijn al zo vaak zo duidelijk voor jullie uiteengezet. Keer op keer is het jullie getoond. Door de tijden heen, overal ter wereld. Gedurende jullie hele leven en op elk moment. Het universum heeft elke truc gebruikt om jullie deze waarheid duidelijk te maken. Door liedjes en verhalen, poëzie en dans, woord en beweging, met bewegende beelden die jullie film noemen, en in de verzameling van woorden die jullie boeken noemen.

Het is geroepen vanaf de hoogste berg en is als fluistertoon te horen geweest op de laagst gelegen plek. Door de gangen van alle menselijke ervaring heeft deze

waarheid weerklonken: liefde is het antwoord. En toch hebben jullie niet geluisterd.

Nu kom jij met dit boek, opnieuw vragend wat God jullie op talloze manieren al talloos veel malen heeft verteld. Maar Ik zal het nog eens vertellen -hier -in de context van dit boek. lul je nu luisteren? lul je nu werkelijk horen?

Wat denk je dat jou tot deze stof heeft gebracht? Hoe komt het dat je dit boek nu in je handen houdt? Denk je dat Ik niet weet wat Ik doe?

Er bestaat geen samenloop van omstandigheden in het universum.

Ik heb het roepen van je hart gehoord. Ik heb het zoeken van je ziel gezien. Ik weet hoezeer je naar de waarheid hebt verlangd. In pijn en in vreugde heb je erom geroepen. Voortdurend heb je Mij gesmeekt. Toon Mijzelf. Verklaar Mijzelf. Onthul Mijzelf.

Ik doe dat nu hier in zulke eenvoudige bewoordingen dat je het niet verkeerd kunt begrijpen. In zulke eenvoudige taal dat je niet verward kunt raken. Met zulke algemene woorden dat je niet verloren kunt gaan in de woordenstroom.

Ga daarom nu verder. Vraag Mij wat je wil, wat je maar wil. Ik zal erin slagen je het antwoord te geven. Ik zal het hele universum gebruiken om dit te doen. Let daarom goed op. Dit boek is echt niet Mijn enige hulpmiddel. Je mag een vraag stellen, maar leg daarna dit boek neer. Kijk, luister. De woorden van het eerste liedje~ dat je hoort; de informatie in het eerste artikel dat je leest; het: plot van de eerste film die je ziet; het begroetingswoord van de eerste persoon die je ontmoet; de fluistering van de eerste rivier, oceaan of windvlaag die je oor streelt ...Over al deze middelen beschik Ik; al deze wegen staan voor Mij open. Ik spreek tot jou als jij wilt luisteren. Ik kom naar jou toe als jij Mij wilt ontvangen. Ik zal je dan laten zien dat Ik er altijd ben geweest. Op alle manieren.

2

Gij maakt mij het pad des levens bekend;
overvloed van vreugde is bij uw aangezicht,
lieflijkheid is in uw rechterhand, voor eeuwig.

Psalm 16:11

Ik zoek mijn hele leven al naar het pad naar God.

Ik weet dat je dat doet.

En nu ik het gevonden heb, kan ik het niet geloven. Het lijkt wel alsof ik aan mijzelf zit te schrijven.

Dat doe je ook.

Ik had communiceren met God toch anders voorgesteld.

Je wilt toeters en bellen? Ik zal zien wat Ik voor je kan regelen.

U weet, nietwaar, dat sommigen dit boek volstrekt als godslastering zullen beschouwen. Vooral wanneer U zich blijft voordoen als zo'n betweter.

Laat Mij je iets uitleggen. Je bent ervan overtuigd dat God slechts op één manier in het leven kan optreden. Wanneer je denkt dat God maar één uiterlijk, stem of bestaansvorm heeft, zul je Mij nooit zien, of het nu dag of nacht is. Je besteedt je hele leven aan het zoeken naar God en vindt Haar niet. Omdat je op zoek bent naar een Hem. Ik geef dit als voorbeeld.

Iemand heeft ooit gezegd: als je God niet ziet in zowel het wereldse als het diepzinnige, dan mis je de helft van het verhaal. Dat is een bijzonder waar woord. God is in bedroefdheid en in vrolijkheid, in het onaangename en het aangename. Er is een goddelijk plan voor alles en daarom ook een goddelijke aanwezigheid in alles.

Ik ben ooit begonnen een boek te schrijven met de titel God is broodje salami.

Dat zou een erg goed boek zijn geworden. Ik heb je toen inspiratie gegeven. Waarom heb je het niet afgemaakt?

Het leek zo godslasterlijk. Of op zijn minst vreselijk oneerbiedig.

Je bedoelt heerlijk oneerbiedig! Hoe kom je aan de gedachte dat God alleen maar eerbiedig is? God is het op en het neer; het hete en het koude; het linkse en het rechtse; het eerbiedige en het oneerbiedige!

Denk je soms dat God niet kan lachen? Denk je dat God een goede grap niet kan waarderen? Ga je ervan uit dat God geen humor kent? Ik zeg je: God heeft de humor uitgevonden.

Moet je met gedempte stem spreken wanneer je je tot Mij richt? Vallen bargoens en ruwe taal buiten Mijn bevattingsvermogen? Ik zeg je: je kunt met Mij spreken zoals je met je beste vrienden spreekt.

Denk je dat er maar één woord is dat Ik nog niet gehoord heb? Eén schouwspel dat Ik nog niet gezien heb? Eén geluid dat Ik nog niet ken?

Meen je nu werkelijk dat Ik het ene verafschuwen van het andere houd? Ik zeg je: Ik verafschuw niets. Niets stoot Mij af. Het is leven, en het leven is het geschenk, de onuitspreekbare schat, het heilige van al het heilige.

Ik ben het leven, omdat Ik de materie ben die het leven is. Elk aspect ervan heeft een goddelijk doel. Niets bestaat -niets -zonder een reden die wordt gekend en is goedgekeurd door God.

Maar hoe is dat mogelijk? Denk bijvoorbeeld aan het kwaad dat door de mens is geschapen.

Je kunt geen enkele zaak scheppen -geen gedachte, voorwerp of gebeurtenis, geen enkel soort ervaring -die buiten Gods plan staat. Want Gods plan houdt in dat je om het even wat -alles wat je maar wilt kunt scheppen. In die vrijheid schuilt de ervaring van God die God is, en het is om die ervaring dat God jullie heeft geschapen. En het leven zelf.

Het kwaad is dat wat jullie kwaad noemen. Toch houd Ik ook van het kwaad, want het is alleen door dit zogenoemde kwaad dat jullie werkelijk kennis verkrijgen; alleen door het zogenoemde werk van de duivel kunnen jullie het werk van God kennen en doen. Ik houd niet meer van heet dan van koud, van hoog dan van laag, van links dan van rechts. Dat is allemaal relatief. Het maakt allemaal deel uit van wat is.

Ik houd niet meer van 'goed' dan van 'kwaad'. Hitler ging naar de hemel. Wanneer je dit kunt begrijpen, dan begrijp je God.

Maar ik ben ermee opgevoed dat goed en kwaad werkelijk bestaan, dat goed en verkeerd elkaars tegengestelden zijn, dat sommige dingen niet oké, niet goed of niet acceptabel zijn in Gods ogen.

Alles is acceptabel in Gods ogen, hoe kan God immers dat wat bestaat niet accepteren? Een ding verwerpen komt erop neer te ontkennen dat het bestaat. Zeggen dat iets niet oké is, komt erop neer te zeggen dat iets geen deel van Mij is en dat is onmogelijk.

Maar je moet vasthouden aan je geloof en in overeenstemming blijven met je waarden, want dit zijn de waarden van je ouders, van je voorouders, van je vrienden en van je samenleving. Zij vormen de structuur van je leven, en je waarden verliezen zou neerkomen op het uit elkaar halen van het weefsel van je ervaring. Bestudeer je waarden niettemin een voor een. Kijk ze een voor een na. Breek het huis niet af, maar bekijk iedere steen en vervang de kapotte exemplaren die niet langer de structuur helpen dragen.

Je ideeën over goed en fout zijn precies dat: ideeën. Zij zijn de gedachten die het wezen van Wie je bent uitmaken. Er is slechts één reden om hier aan te tornen en er een verandering in aan te brengen, namelijk als je niet gelukkig bent met Wie je bent.

Alleen jij weet of je gelukkig bent. Alleen jij kunt over je leven zeggen: 'Dit is mijn schepping (zoon), waarover ik zeer tevreden ben.'

Als je waarden je goed dienen, houd er dan aan vast. Ga discussies aan voor ze. Vecht om ze te verdedigen.

Maar probeer te vechten op een wijze dat niemand eronder lijdt.

Leed is geen noodzakelijk ingrediënt in het genezingsproces.

U zegt: 'Houd vast aan je waarden', maar tegelijkertijd zegt U dat al onze waarden verkeerd zijn. Kunt U mij dat uitleggen?

Ik heb niet gezegd dat jullie waarden verkeerd zijn. Zij zijn echter ook niet goed. Het zijn gewoon oordelen. Waarderingen. Beslissingen. Het zijn merendeels beslissingen die niet door jou maar door iemand anders zijn genomen. Door je ouders bijvoorbeeld of je godsdienst, door onderwijzers, historici, politici.

Slechts een gering aantal van de waardeoordelen die je in jouw waarheid hebt opgenomen, zijn oordelen die jij persoonlijk hebt geveld op basis van je eigen ervaring. Toch ben je hier gekomen om ervaring op te doen, en door je ervaringen moet je jezelf scheppen. Jij hebt jezelf geschapen middels de ervaring van anderen. Indien zoiets als zonde zou bestaan, dan is dat: jezelf toestaan te worden wat je bent door de ervaringen van anderen. Dit is de 'zonde' die je hebt begaan. Jullie allemaal. Je wacht niet je eigen ervaring af, maar accepteert de ervaring van anderen als het evangelie (letterlijk). Wanneer je dan de feitelijke ervaring voor het eerst tegenkomt, leg je wat je nu al denkt te weten over deze ontmoeting heen.

Als je dit niet zou doen, zou je een totaal andere ervaring hebben, een die je oorspronkelijke leraar of bron in het ongelijk kan stellen. In de meeste gevallen wil je geen ongelijk geven aan je ouders, school, godsdienst, tradities of heilige schriften. Daarom ontken je je eigen ervaring ten gunste van wat je verteld is te denken.

Dit blijkt nog wel het duidelijkst in jullie omgang met seksualiteit.

Iedereen weet dat de seksuele ervaring de meest liefdegevende, opwindende, krachtige, stimulerende, vernieuwende, energiegevende, bevestigende, intieme, verenigende en ontspannende fysieke ervaring is waartoe mensen in staat zijn. Maar terwijl je dit door ervaring hebt kunnen vaststellen, heb je ervoor gekozen de oudere oordelen, opinies en ideeën over seks te accepteren, die naar voren zijn gebracht door anderen die allen een gevestigd belang hebben bij hoe jij denkt.

Deze opinies, oordelen en ideeën staan haaks op je eigen ervaring, maar omdat je ervoor terugdeinst je leraren ongelijk te geven, heb je jezelf ervan overtuigd dat het jouw ervaring is die verkeerd is. Het resultaat is dat je je echte waarheid over dit onderwerp verloochent, met verwoestende gevolgen.

Je doet hetzelfde met geld. Elke keer dat je in je leven de beschikking had over meer dan voldoende geld, voelde je je prima. Je voelde je er lekker bij het te ontvangen en het uit te geven. Daar was niets slechts aan, niets kwaads, niets intrinsiek verkeerd.

Toch ben je van binnen zo diep doordrongen van de lessen van anderen, dat je deze ervaring hebt verworpen ten gunste van de waarheid

Verbazingwekkend genoeg heb je deze zelfde contradictie om God heen geschapen. Alles wat jouw hart met betrekking tot God ervaart, vertelt je dat God goed is. Alles wat je leraren je over God leren, vertelt je dat God 'boos' is. Je hart vertelt je dat je van God moet houden zonder angst. Je leraren vertellen je dat je God moet vrezen,

omdat Hij wraakzuchtig is. Je moet bevreesd zijn voor Gods wraak, zeggen ze. In Zijn aanwezigheid moet je beven. Je hele leven lang moet je het oordeel van de Heer vrezen. Want de Heer is streng doch rechtvaardig, zo wordt je verteld. En God weet alles. Je zult in moeilijkheden belanden wanneer je je verzet tegen de schrikwekkende rechtvaardigheid van de Heer. Je moet daarom aan Gods geboden gehoorzamen. Want anders ...

Maar evenmin mag je logische vragen stellen als: 'Indien God strikte gehoorzaamheid aan Zijn wetten verlangt, waarom heeft Hij dan de mogelijkheid geschapen dat die wetten kunnen worden overtreden?' Aha, zullen je leraren antwoorden, omdat God wilde dat wij over een vrije wil beschikken. Maar wat voor vrije wil is dat wanneer de keuze voor het een of het ander leidt tot verdoemenis? Hoe kun je over een vrije wil beschikken als niet jouw wil maar die van iemand anders moet geschieden? Zij die je dit leren, maken van God eigenlijk een hypocriet.

Jou wordt verteld dat God vergeving en medeleven is. Als je echter niet op de juiste manier om deze vergeving vraagt, als je God niet benadert zoals het moet, wordt je bede niet verhoord en wordt je kreet in de wind geslagen. Dit alles zou nog niet zo erg zijn als er maar één juiste manier was, maar er worden evenveel juiste manieren geleerd als er leraren zijn.

De meeste mensen spenderen dan ook het grootste deel van hun volwassen leven met het zoeken naar de juiste manier om God te aanbidden, te gehoorzamen en te dienen. De ironie van dit alles is dat Ik jullie aanbidding niet wens, Ik heb geen behoefte aan juf/ie onderdanigheid en het is voor jullie niet noodzakelijk om Mij te dienen.

Dit is het gedrag zoals dat historisch gezien door monarchen van hun onderdanen werd verlangd (en meestal waren dat dan egocentrische, labiele, tirannieke monarchen). God stelt op geen enkele wijze dergelijke eisen; het is opmerkelijk dat de wereld nog altijd niet heeft vastgesteld dat zulke eisen vals zijn en niets te maken hebben met de behoefte of wensen van de goddelijkheid.

De goddelijkheid heeft geen behoeften. Alles-dat-is is precies dat: alles-dat-is. Per definitie verlangt ze dan ook niets, niets ontbreekt haar.

Als je ervoor kiest in een God te geloven die op de een of andere manier iets nodig heeft -een God die zich gekwetst voelt als Hij niet krijgt wat Hij wil en degenen straft van wie Hij iets verwachtte te krijgen -dan kies je ervoor in een God te geloven die veel kleiner is dan Ik ben. Je zou dan werkelijk het kind zijn van een mindere God.

Nee, Mijn kinderen, laat Mij jullie alsjeblieft door dit schrijven nogmaals verzekeren dat Ik geen behoeften heb. Ik hoef niets te hebben. Dit betekent niet dat Ik zonder verlangens ben. Verlangens en behoeften zijn niet hetzelfde (al hebben velen van jullie dat in je huidige leven er wel van gemaakt).

Verlangen is het begin van de hele schepping. Het is de eerste gedachte. Het is een groots gevoel binnen in de ziel. Het is God die kiest wat Hij nu zal scheppen.

En wat is Gods verlangen?

Ik verlang allereerst Mijzelf te kennen en te ervaren, in al Mijn glorie te weten Wie Ik ben. Voordat Ik jullie uitvond, en alle werelden van het universum, was het onmogelijk voor Mij dit te doen. Ten tweede verlang Ik dat jullie zullen weten en ervaren wie jullie werkelijk zijn door de kracht die Ik jullie heb gegeven om te scheppen en te ervaren op alle mogelijke wijzen die jullie maar kiezen. Ten derde verlang Ik dat het hele levensproces een ervaring van constante vreugde zal zijn, voortdurende schepping, nooit eindigende expansie en totale vervulling in elk moment van het nu.

Ik heb een volmaakt systeem opgezet, waarmee al deze verlangens kunnen worden gerealiseerd. Zij worden nu gerealiseerd, op dit specifieke moment. Het enige verschil tussen jullie en Mij is dat Ik dit weet.

Op het moment van totale kennis (welk moment jullie te allen tijde kan overkomen) zullen jullie je ook voelen zoals Ik Mij voel: geheel en al vervuld van vreugde, liefde, acceptatie, zegening en dankbaarheid.

Dit zijn de vijf attitudes van God en voordat wij met deze dialoog klaar zijn, zal Ik aantonen hoe de toepassing van deze attitudes in je leven je nu tot goddelijkheid kan en zal brengen.

Dit alles vormt een erg lang antwoord op een zeer korte vraag.

Ja, houd vast aan je waarden, zolang als je ervaart dat ze je dienen. Maar let op om te zien of de waarden die jij dient, met je gedachten, woorden en daden, binnen de ruimte van jouw ervaring het hoogste en beste idee tot stand brengen dat je ooit van jezelf hebt gehad.

Bestudeer je waarden een voor een. Houd ze omhoog tegen het licht van de kritische blik van alle anderen. Indien je de wereld kunt vertellen wie je bent en wat je gelooft, zonder toe te geven of te aarzelen, ben je gelukkig met jezelf. Er is dan geen reden om verder deze dialoog met Mij te voeren, omdat je een Zelf hebt geschapen -en een leven voor het Zelf -dat geen verbetering meer behoeft. Je hebt de volmaaktheid bereikt. Je kunt dit boek wegleggen.

Mijn leven is niet volmaakt, verre van dat. Ik ben niet volmaakt. Ik ben eigenlijk een samenraapsel van onvolmaaktheden. Ik wens soms met heel mijn hart -dat ik deze gebreken kan verbeteren. Ik zou willen weten wat mijn gedrag bepaalt, wat mijn ondergang veroorzaakt, wat mij steeds in de weg staat. Daarom heb ik mij tot U gericht, denk ik. Ik was niet in staat de antwoorden op deze vragen zelf te vinden.

Ik ben blij dat je je tot Mij hebt gericht. Ik heb altijd klaargestaan om je te helpen. Je hoeft de antwoorden niet in je eentje te vinden. Dat heb je nooit gehoeven.

Toch lijkt het zo ...aanmatigend ...gewoon te gaan zitten en op deze manier een gesprek met U te voeren, laat staan me te verbeelden dat U, God, antwoordt. Ik bedoel, dit is krankzinnig.

Ik begrijp het. De auteurs van de Bijbel beschikten allen over hun volle verstand, maar jij bent krankzinnig.

De auteurs van de Bijbel waren getuige van het leven van Christus en tekenden in vol geloof op wat zij hoorden en zagen.

Correctie: de meeste auteurs van het Nieuwe Testament hebben Jezus nooit ontmoet of gezien. Zij leefden vele jaren nadat Jezus de aarde had verlaten. Zij zouden Jezus van Nazareth bij wijze van spreken niet herkennen als ze Hem op straat tegenkwamen.

Maar ...

De auteurs van het Nieuwe Testament waren gelovigen én historici. Zij namen de verhalen over die aan hen en hun vrienden waren overgeleverd door ouderen, totdat uiteindelijk een geschreven verslag werd opgesteld.

En niet alles van deze auteurs werd in de definitieve versie van het Nieuwe Testament opgenomen.

Er waren al kerken ontstaan rond de lessen van Christus en -zoals overal gebeurt waar mensen zich in groepen verzamelen rond een krachtig idee -er waren bepaalde individuen binnen deze kerken, of enclaves, die vaststelden welke delen van het verhaal van Jezus zouden worden verteld en ook hoe. Dit proces van selecteren en bewerken zette door tijdens het verzamelen, schrijven en publiceren van de evangeliën en de Bijbel.

Zelfs enkele eeuwen nadat de oorspronkelijke geschriften waren vastgelegd, besliste een hoge raad van de Kerk nog eens welke doctrines en waarheden tot de officiële Bijbel van toen behoorden. Zaken die als ongezond of voorbarig voor de massa werden beschouwd, werden weggelaten.

En er zijn nog andere heilige geschriften geweest. Zij zijn ook in momenten van inspiratie geschreven door volstrekt gewone mensen en geen van hen was krankzinniger dan jij.

U wil toch niet zeggen, alstublieft, dat deze tekst ooit tot de heilige geschriften zal worden gerekend?

Mijn kind, alles in het leven is heilig. Volgens die maatstaf zijn dit inderdaad heilige geschriften. Maar Ik ga niet met jou over woorden twisten, want Ik weet wat je bedoelt.

Nee, Ik bedoel niet te zeggen dat dit schrijven eens als de heilige Schrift zal worden beschouwd. Tenminste, niet de eerste paar eeuwen of totdat het taalgebruik als ouderwets zal worden beschouwd.

Begrijp je, het probleem hier is dat het taalgebruik te alledaags, informeel en eigentijds is. Mensen verwachten niet dat God, als Hij zich direct tot je richt, praat

als de buurman. Het taalgebruik moet een zekere éénmakende, om niet te zeggen vergoddelijkende structuur bezitten. Een zekere waardigheid. Een element van goddelijkheid.

Zoals Ik al eerder zei, is dit een deel van het probleem. Mensen hebben het idee dat God zich slechts in één vorm kan vertonen. Alles wat die vorm geweld aandoet, wordt gezien als godslastering.

Zoals ik al eerder zei.

Zoals jij al eerder zei...

Maar laten we naar de kern van je vraag gaan. Waarom denk JIJ dat het krankzinnig is dat jij een gesprek met God kunt voeren? Geloof je niet in bidden?

Jawel, maar dat is anders. Bidden is voor mij altijd één kant op geweest. Ik vraag en God blijft onveranderlijk.

God heeft nog nooit een van je gebeden verhoord?

O ja, maar nooit woordelijk, begrijpt u. Ik heb allerlei soorten ervaringen in mijn leven gehad, waarvan ik dacht dat het een antwoord een heel direct antwoord -op mijn bidden was. Maar God heeft nooit tot mij gesproken.

Ik begrijp het. Deze God, in Wie jij gelooft, kan dus alles behalve praten.

Natuurlijk kan God praten als Hij dat wil. Maar het lijkt gewoon niet waarschijnlijk dat God met mij wil praten.

Dit is de oorzaak van elk probleem dat je in je leven ervaart: je denkt dat je het niet waard bent om door God te worden aangesproken. Lieve hemel, hoe kun je ooit verwachten Mijn stem te horen als je je niet kunt voorstellen dat je het waard bent om te worden aangesproken.

Ik zeg je: Ik verricht nu een wonder. Want Ik spreek niet alleen met jou op dit moment maar met iedereen die deze woorden in dit boek leest.

Ik praat nu tegen ieder van hen. Ik weet wie ieder van hen is. Ik weet nu al wie zijn weg naar deze woorden zal vinden, en Ik weet (net als alle andere keren dat Ik communiceer) dat sommigen wel luisteren, maar niets horen.

Dat brengt me op iets anders. Ik denk er nu al over om deze stof te publiceren, terwijl ze nog geschreven wordt.

Ja. Wat is daar mis mee?

Zou men niet kunnen aanvoeren dat ik dit alleen maar doe om er iets;' aan te

verdienen? Maakt dat de hele zaak niet verdacht?

Schrijf je alleen om heel veel geld te verdienen?

Nee, dat is niet de reden waarom ik hieraan begonnen ben. Ik ben; deze dialoog begonnen omdat mijn geest al dertig jaar door vragen wordt gekweld, vragen waarvan ik verlang, waarnaar ik honger dat ze worden beantwoord. Het idee dat ik er een boek van zou maken, is pas later gekomen.

Door Mij.

Door U .

Ja. Je dacht toch niet dat Ik jou al deze prachtige vragen en antwoorden ging laten verpesten, of wel soms?

Daar heb ik nog niet over nagedacht. Aanvankelijk wilde ik alleen dat, de vragen beantwoord werden, dat er een einde kwam aan mijn frustratie en zoektocht.

Prima. Stel je bedoelingen dan niet langer ter discussie (dat doe je zonder ophouden) en laten we doorgaan.

3

Ik heb wel honderd, duizend, een miljoen vragen. En het probleem is dat ik gewoon niet weet waar ik moet beginnen.

Zet al je vragen op een rij. Begin gewoon ergens. Vooruit, begin nu. Maak een lijst van de vragen die je wilt stellen.

Oké. Sommige vragen zullen nogal eenvoudig of grof lijken.

Stop ermee jezelf te veroordelen. Stel die lijst gewoon op.

Goed, hier zijn enkele vragen die op dit moment in mij opkomen.

1. Wanneer gaat mijn leven eindelijk goed van start? Wat is ervoor nodig om het 'voor elkaar' te krijgen, om een beetje succes te hebben? Komt er ooit een eind aan de worsteling?

2. Wanneer zal ik genoeg over relaties weten om alles op rolletjes te laten lopen? Is er wel een manier om binnen relaties gelukkig te worden? Moeten relaties constant

een uitdaging vormen?

3. Waarom lukt het mij niet voldoende geld aan te trekken in mijn leven? Is het mijn lot de rest van mijn leven op alles te moeten beknibbelen en geld bijeen te schrapen? Wat weerhoudt mij ervan mijn volledige potentieel op dit punt te bereiken?

4. Waarom kan ik niet werkelijk met mijn leven doen wat ik wil en toch voldoende verdienen om rond te komen?

5. Hoe kan ik de gezondheidsproblemen waarmee ik te kampen heb oplossen? Ik heb al genoeg chronische kwalen voor een heel mensenleven gehad. Waarom heb ik al deze klachten nu, in dit leven?

6. Welke les van het karma word ik verondersteld hier te leren? Wat probeer ik meester te worden?

7. Bestaat er zoiets als reïncarnatie? Hoeveel levens heb ik al geleefd? Wat ben ik geweest? Is de 'schuld van het karma' reëel?

8. Ik voel me soms uitgesproken paranormaal begaafd. Bestaat zoiets wel? Ben ik het ook echt? Hebben mensen die 'paranormaal begaafd' zijn contact met de duivel?

9. Is het oké om geld te aanvaarden voor goede daden? Indien ik ervoor kies mensen te genezen -Gods werk als het ware -kan ik dat dan doen en tegelijkertijd financieel enorm erop vooruitgaan? Sluiten deze twee zaken elkaar uit?

10. Is sex oké? Kom op, wat is het werkelijke verhaal achter deze menselijke ervaring? Is seks alleen voor voortplanting bedoeld, zo sommige religies beweren? Worden werkelijke heiligheid en verlichting bereikt door ontzegging of transmutatie van de seksuele energie Is het oké om seks te bedrijven zonder liefde? Is alleen de fysieke ervaring al voldoende reden?

11. Waarom hebt U seks als menselijke ervaring zo goed, zo spectaculair en zo krachtig gemaakt, terwijl het enige wat wij mogen doen er zo ver mogelijk vanaf blijven? Waarom zijn wat dat betreft al" leuke dingen 'immoreel, illegaal of dikmakend'? !

12. Is er leven op andere planeten? Is de aarde bezocht door buitenaardse levensvormen? Worden we op dit moment gadeslagen? Zullen we nog tijdens ons leven het onomstotelijke en onbetwistbaar bewijs krijgen van het bestaan van buitenaards leven? Heeft elk levensvorm zijn eigen God of bent U de God van allen?

13. Zal ooit op de aarde het Utopia worden gevestigd? Zal God zich ooit tonen aan de mensen op aarde zoals is beloofd? Bestaat zoiets als de terugkeer van Christus? Zal ooit het einde van de wereld aanbreken, de Apocalyps, zoals die in de Bijbel wordt aangekondigd? Is een ware godsdienst? Welke is dat dan?

Dit zijn slechts enkele van mijn vragen. Zoals ik al zei, ik heb er honderden. Voor enkele van deze vragen schaam ik me, ze lijken simplistisch. Maar geef alstublieft een antwoord op alle vragen, een voor een, en laten we er ook over 'praten'.

Goed. Nu kunnen we aan de slag. Je hoeft je niet te verontschuldigen voor deze vragen. Al honderden jaren lang stellen mannen en vrouwen dezelfde vragen. Als

die vragen zo simplistisch waren, zouden ze waarschijnlijk niet door elke volgende generatie weer opnieuw gesteld worden. Laten we daarom naar vraag één gaan.

Ik heb in het universum wetten ingesteld die jou in staat stellen juist dat te bezitten of te scheppen wat je kiest. Je kunt geen inbreuk maken op deze wetten of ze negeren. Je volgt deze wetten op dit moment, terwijl je dit leest. Je kunt deze wetten niet niet volgen, want op deze wijze werken de dingen. Je kunt er geen afstand van nemen, je kunt niets buiten deze wetten doen.

Elke minuut van je leven heb je binnen het kader van deze wetten gewerkt. Alles wat je ooit hebt ervaren, heb je aldus geschapen.

Je hebt een partnerschap met God. Wij delen een eeuwige overeenkomst. Mijn belofte aan jou is je altijd te geven wat je vraagt. Jouw belofte is te vragen en het proces van vragen en antwoorden te begrijpen. Ik heb dit systeem al eerder aan je uitgelegd. Ik zal het nog eens doen, zodat je het echt zult begrijpen.

Je bent een drievoudig wezen. Je bestaat uit een lichaam, verstand (ook wel geest genoemd) en geest (ook wel ziel genoemd). Je zou dit ook het fysieke, het non-fysieke en het metafysische kunnen noemen. Dit is de heilige drie-eenheid, die al met veel namen is aangeduid.

Dat wat jij bent, ben Ik. Ik word geopenbaard als drie-in-een.

Sommige van jullie theologen hebben dit de Vader, de Zoon en de Heilige Geest gedoopt.

Jullie psychiaters herkennen dit triumviraat eveneens en hebben het het bewuste, onderbewuste en superbewuste genoemd.

Jullie filosofen spreken over het id, ego en superego.

De wetenschap noemt het energie, materie en antimaterie. Dichters spreken over de geest, het hart en de ziel. New-age-denkers verwijzen naar lichaam, verstand en geest.

Jullie tijd is verdeeld in verleden, heden en toekomst. Zou dit niet hetzelfde zijn als onderbewuste, bewuste en superbewuste?

De ruimte wordt eveneens in drieën gedeeld: hier, daar en de ruimte daartussenin.

Het nader bepalen en beschrijven van deze 'tussenruimte' is moeilijk, ongrijpbaar. Zodra je de ruimte begint te definiëren en beschrijven, val je terug op 'hier' en 'daar'. Toch weten we dat deze 'tussenruimte' bestaat. Zij houdt 'hier' en 'daar' op hun plaats, net zoals het eeuwige nu 'voor' en 'na' op hun plaats houdt.

Deze drie aspecten van jou zijn in feite drie energieën. Je zou ze gedachte, woord en actie (daad, handelen) kunnen noemen. Samengevoegd produceren ze een resultaat dat binnen jouw taal en begrip een gevoel of ervaring wordt genoemd.

Je ziel (onderbewuste, id., geest, verleden etcetera) is de som van elk gevoel dat je ooit hebt gehad (geschapen). Je geheugen bestaat uit her-inneringen aan deze gevoelens. Je stelt ze als het ware in je innerlijk nogmaals samen. Wanneer je alle delen van jezelf innerlijk opnieuw hebt samengevoegd, herinner je je Wie je werkelijk bent.

Het scheppingsproces begint met een gedachte (een idee, een concept of een visualisatie). Alles wat je ziet, was ooit iemands idee. Alles wat in jouw wereld

bestaat, heeft eerder als zuivere gedachte bestaan.

Dit geldt ook voor het universum zelf.

Het denken is het eerste scheppingsniveau.

Daarna komt het woord. Alles wat je zegt, is een gedachte die tot uitdrukking wordt gebracht. Het is creatief en stuurt creatieve energie naar de rest van het heelal.

Woorden zijn dynamischer (sommigen zouden creatiever zeggen) dan gedachten, omdat woorden een verschillend trillingsniveau van gedachten zijn. Zij verstoren (veranderen, wijzigen, beïnvloeden) het universum met meer effect.

Woorden zijn het tweede scheppingsniveau. Daarna komt actie.

Acties zijn woorden in beweging. Woorden zijn gedachten die tot uitdrukking zijn gebracht. Gedachten zijn gevormde ideeën. Ideeën zijn samengekomen energieën.

Energieën zijn losgelaten krachten. Krachten zijn bestaande elementen. Elementen zijn deeltjes van God, porties van het AI, de grondstof van alles.

Het begin is God. Het eind is actie. Actie is God die scheidt of God die wordt ervaren.

Je gedachte over jezelf is dat je niet goed genoeg bent, niet wonderbaarlijk genoeg, niet vrij genoeg van zonden, om een deel van God in partnerschap met God te zijn.

Je hebt zo lang ontkend Wie je bent, dat je bent vergeten Wie je bent.

Dit is niet per toeval gebeurd; dit is geen samenloop van omstandigheden. Het maakt allemaal deel uit van het goddelijke plan, want je zou niet kunnen eisen, scheppen of ervaren Wie je bent als je dat al was. Het was noodzakelijk voor jou om eerst jouw connectie met Mij los te laten (ontkennen, vergeten), om deze volledig te ervaren door haar volledig te scheppen en te voorschijn te roepen. Want jouw grootste wens -en Mijn voornaamste verlangen -was voor jou jezelf te ervaren als het deel van Mij dat je bent. Je bent daarom betrokken in het proces jezelf te ervaren door jezelf elk moment opnieuw te scheppen. Net als Ik. Door jou.

Snap je het partnerschap? Begrijp je de implicaties ervan? Het is een heilige samenwerking, een echte heilige gemeenschappelijkheid.

Het leven zal voor jou 'van start gaan' wanneer je ervoor kiest. Tot dusver heb je daar nog niet voor gekozen. Tot nu toe heb je geaarzeld, uitgesteld, gerekt, geprotesteerd. Nu is de tijd gekomen dat je dat afkondigt en voortbrengt wat je beloofd is. Om dit te doen moet je in de belofte geloven en haar waarmaken. Je moet de belofte van God in je leven tot uitdrukking brengen.

De belofte van God is dat jij Zijn zoon bent. Haar kroost. Zijn gelijkenis. Zijn gelijke.

Aha, dit is waar je gefrustreerd over raakt. 'Zijn zoon', 'kroost' en 'gelijkenis' kun je nog accepteren, maar je deinst ervoor terug 'Zijn gelijke' te worden genoemd. Dat is te veel om te aanvaarden. Te veel grootheid, te veel verwondering, te veel verantwoordelijkheid. Want als je Gods gelijke bent, houdt dat in dat niets jou wordt aangedaan, maar dat alles door jou wordt geschapen. Er zijn geen slachtoffers of boosdoeners, alleen de uitkomsten van jouw gedachten over iets.

Ik zeg je: alles wat ie in de wereld ziet, is de uitkomst van jouw gedachten erover.

Wil je dat je leven werkelijk 'van start' gaat? Verander dan je idee over het leven.

Over jou. Denk, spreek en handel als de God die je bent.

Natuurlijk zal dit je scheiden van de meeste mensen om je heen.

Zij zullen je krankzinnig verklaren. Zij zullen je van godslastering beschuldigen. Zij zullen uiteindelijk genoeg van je krijgen en een poging doen je te kruisigen.

Zij doen dit niet omdat zij denken dat jij in de wereld van je eigen illusies leeft (de meeste mensen zijn genadig genoeg om je je privé-vermaak te gunnen), maar omdat vroeg of laat anderen zich tot jouw waarheid voelen aangetrokken wegens de beloftes die zij voor hen inhoudt.

Dit is het punt waarop je medemensen zullen ingrijpen, omdat ie nu een bedreiging begint te vormen. Want jouw eenvoudige waarheid, in alle eenvoud geleefd, biedt meer schoonheid, troost, vrede, vreugde en liefde voor jezelf en anderen dan om het even wat ie aardse metgezellen kunnen bedenken.

En die waarheid, eenmaal aangenomen, zou het einde betekenen van hun wegen. Het zou het einde betekenen van haat en angst, fanatisme en oorlog. Het einde van de veroordelingen en het doden dat in Mijn naam heeft plaatsgevonden. Het einde van macht-is-alles. Het einde van verkrijgen-door-kracht. Het einde van loyaliteit en eerbetoon aan angst. Het einde van de wereld zoals zij die kennen, en zoals jij haar tot nu toe hebt geschapen.

Wees daarom voorbereid, beminnelijke ziel. Want je zult worden belasterd en bespuugd, beschimpt en in de steek gelaten vanaf het moment dat jij jouw heilige zaak -de realisatie van het Zelf accepteert en aanneemt. En uiteindelijk zullen allen jou op hun eigen manier beschuldigen en veroordelen.

Waarom zou je het dan doen?

Omdat je niet langer geeft om de acceptatie en goedkeuring van de wereld. Je bent niet langer tevreden met wat het je heeft gebracht en anderen heeft gegeven. Je wilt dat er een einde komt aan de pijn, het lijden en de illusie. Je hebt genoeg van de wereld zoals zij op het moment is. Jij zoekt een nieuwere wereld. Zoek niet langer. Roep haar nu te voorschijn.

Kunt U mij helpen beter te begrijpen hoe ik dat moet doen?

Jazeker. Ga eerst naar je hoogste gedachte over jezelf. Stel je voor wie je zou zijn als je iedere dag volgens die gedachte probeert te leven. Stel je voor wat je zou denken, doen en zeggen, en hoe je zou reageren op wat anderen doen en zeggen. Zie je enig verschil tussen die projectie en wat ie nu denkt, zegt en doet?

ja, ik zie nogal een groot verschil.

Goed. Dat moet ook, aangezien we weten dat ie op dit moment je hoogste visie van jezelf niet naleeft. Nu we de verschillen hebben gezien tussen wie je bent en wie je zou willen zijn, moet je bewust je gedachten, woorden en daden beginnen aan te passen aan je meest verheven visie.

Dit zal een enorme mentale en fysieke inspanning vergen. Behalve een constant

toezicht op al je gedachten, woorden en daden, brengt het het onophoudelijk maken van bewuste keuzes mee. Het hele proces is een intensieve aanzet tot bewustwording.

Wat je zult merken als je deze uitdaging aangaat, is dat je je halve leven onbewust hebt doorgebracht. Dat wil zeggen, niet op een bewust niveau van wat je kiest aangaande je gedachten, woorden en daden, tot je de uitwerking daarvan ervaart. En dan, op het moment dat ie de resultaten ervaart, ontken je dat je gedachten, woorden en daden er iets mee te maken hebben.

Dit is een oproep te stoppen met onbewust te leven. Het is een uitdaging waartoe je ziel je vanaf het begin der tijden heeft opgeroepen.

Dit soort permanent geestelijk toezicht lijkt mij nogal uitputtend.

Dat kan het zijn, tot het een tweede natuur wordt. Het is in feite je tweede natuur. Je eerste natuur is onvoorwaardelijk lief te hebben. Je tweede natuur is ervoor te kiezen je eerste natuur, je ware natuur, bewust tot uitdrukking te brengen.

Excuseer mij, maar maakt dit non-stop napluizen van alles wat ik denk, zeg en doe mij niet tot 'een saaie Piet'?

Nooit. Anders, ja. Saai, nee. Was Jezus een saaie Piet? Ik denk van niet. Was Boeddha vervelend gezelschap? De mensen dromden samen, smeekten om in zijn aanwezigheid te mogen verkeren. Niemand die het meesterschap heeft bereikt, is saai. Misschien uitzonderlijk. Wellicht buitengewoon. Maar nooit saai.

Dus, wil je dat je leven 'van start' gaat? Begin dan direct ermee je voor te stellen hoe je wilt dat je leven moet zijn en probeer je daarin te verplaatsen. Ga alle gedachten, woorden en daden na die hiermee niet harmoniëren. Neem daar afstand van.

Indien je een gedachte hebt die niet op een lijn staat met ie hogere visie, ga dan over op een andere gedachte, hier en nu. Wanneer je iets zegt dat niet binnen je meest verheven idee past, onthoud dan niet nog eens iets soortgelijks te zeggen. Als ie iets doet dat niet overeenkomt met ie beste intentie, besluit dan dat dit de laatste keer was. En zorg dat je het weer goedmaakt met iedereen die erbij betrokken was, als je dat kunt.

Ik heb dit eerder gehoord en ik heb ertegen geprotesteerd omdat het me oneerlijk lijkt. Ik bedoel, als ie zo ziek als een hond bent, word ie niet geacht dat toe te geven. Als ie zo arm als een pauper bent, word je niet verondersteld dat ooit te zeggen. Als je des duivels bent, mag je dat niet laten merken. Dit doet mij denken aan die grap over die drie mensen die naar de hel moesten. Een was katholiek, de ander een jood en de derde een new-ager. De duivel zei snerend tegen de katholiek: 'En, bevalt de hitte je?' En de katholiek snotterde: 'Dit is het offer dat ik moet

brengen.' Daarna vroeg de duivel aan de jood: 'En hoe bevalt de hitte jou?' De jood zei: 'Wat had ik anders kunnen verwachten dan nog meer hel?' Ten slotte richtte de duivel zich tot de new-ager. 'Hitte?' vroeg die zwetend. 'Welke hitte?'

Dat is een aardige grap. Maar ik heb het niet over het negeren van het probleem of doen alsof het niet bestaat. Ik heb het erover de omstandigheden op te merken en vervolgens je hoogste waarheid daarover te vertellen.

Als je platzak bent, dan ben je platzak. Het heeft geen zin om daarover te liegen en het is in feite slopend te proberen een verhaal te verzinnen om het niet te hoeven toegeven. Toch is het jouw gedachte hierover -'Platzak is slecht', 'Dit is vreselijk', 'Ik ben een slecht persoon, omdat goede mensen hard werken en nooit platzak raken' enzovoort -die bepaalt hoe je het platzak-zijn ervaart. Het zijn jouw woorden hierover -'Ik ben platzak', 'Ik heb geen rooie cent', 'Ik ben failliet' -die bepalen hoe lang je platzak blijft. Het zijn jouw hieraan gerelateerde daden -zelfmedelijden, moedeloos rondhangen, niet proberen een uitweg te vinden want 'Wat heeft het voor zin?' -die jouw werkelijkheid op de lange termijn scheppen.

Het eerste wat je over het universum moet begrijpen, is dat geen enkele omstandigheid 'goed' of 'slecht' is. Het is gewoon. Stop dus met het vellen van waardeoordelen.

Het tweede wat je moet weten, is dat alle omstandigheden tijdelijk zijn. Niets blijft hetzelfde, niets is onveranderlijk. Hoe iets verandert hangt van jou af.

Vergeef me dat ik U hier weer onderbreek. Stel, iemand beschikt over een geloof waarmee je bergen zou kunnen verzetten. Hij wordt ernstig ziek en -ook al denkt, zegt en gelooft hij dat hij beter zal worden -sterft zes weken later. Hoe zit het dan met al die verhalen over positief denken, bevestigende daden en dergelijke?

Uitstekend. Je windt er geen doekjes om. Heel goed. Je neemt niet alles wat Ik zeg voor zoete koek aan. Je zult op een gegeven moment wel dingen op Mijn woord moeten aannemen, want anders zul je merken dat jij en Ik tot sint-juttemis over iets kunnen praten. Maar wij zijn nog niet op dat punt aangekomen waar niets anders meer mogelijk is dan 'probeer het of ontken het'. Laten we ons gesprek daarom vervolgen, laten we blijven praten.

De persoon die 'het geloof heeft om bergen te verzetten' en zes weken later overlijdt, heeft zes weken lang bergen verplaatst. Misschien heeft hij op het laatste uur van de laatste dag besloten dat hij genoeg heeft gehad en klaar is voor een nieuw avontuur. Misschien wist je niet van die beslissing omdat hij je er niet over verteld heeft. Misschien is de waarheid dat hij die beslissing al veel eerder heeft genomen -dagen, weken eerder -en jou of iemand anders daar niets over heeft gezegd.

Jullie hebben een samenleving geschapen, waarin het niet bepaald oké wordt gevonden om te willen sterven, waarin het niet wordt geaccepteerd om op goede voet te staan met de dood. Omdat je niet wilt sterven, kun je je niet voorstellen dat

iemand dood wil gaan, ongeacht de omstandigheden of zijn conditie. Maar er zijn veel situaties waarin de dood valt te verkiezen boven het leven. Ik weet dat jij je die kunt voorstellen als je er maar even over nadenkt. Ja, deze waarheden komen niet in je op -ze zijn niet zo vanzelfsprekend -als je iemand aankijkt die ervoor heeft gekozen om dood te gaan. En die stervende persoon weet dat. Hij voelt aan in hoeverre zijn besluit in zijn omgeving wordt geaccepteerd.

Is je ooit opgevallen hoeveel mensen wachten met sterven tot de ruimte waarin zij zich bevinden leeg is? Sommigen moeten hun geliefden zelfs vertellen: 'Nee, alsjeblieft, ga een beetje eten.' Of: 'Ga een beetje slapen. Ik voel me goed. Ik zie je morgenochtend weer.' En als de loyale beschermers dan vertrekken, verlaat ook de ziel het lichaam van degene die niet langer beschermd wordt.

Indien zij hun verzamelde familie en vrienden zouden zeggen: 'Ik wil liever sterven', krijgen ze als reactie te horen: 'Maar dat meen je toch niet', 'Zo moet je niet praten', 'Houd vol' of 'Alsjeblieft, laat ons niet alleen'.

De hele medische stand is erop getraind mensen in leven te houden in plaats van ze te ondersteunen zodat ze met waardigheid kunnen sterven.

Weet je, voor een dokter of verpleegkundige betekent de dood een mislukking. Voor een familielid of vriend is de dood een ramp. Alleen voor de ziel is de dood een opluchting, een vrijlating.

Het grootste geschenk dat je de stervenden kunt geven, is hen in alle vrede te laten gaan, niet denkend dat ze moeten volhouden, blijven lijden of zich zorgen moeten maken over jou tijdens het cruciaalste moment van hun leven.

En dit is wat meestal het geval is met de man die zegt dat hij blijft leven, die gelooft dat hij blijft leven en zelfs daarvoor bidt. Vaak heeft hij op het niveau van de ziel zijn 'mening' al veranderd. Nu is de tijd gekomen om het lichaam te laten vallen en de ziel voor andere doeleinden vrij te laten. Wanneer de ziel dit besluit neemt, kan het lichaam dit op geen enkele wijze veranderen. Niets wat het verstand denkt, kan het nog aanpassen. Het is in het uur van de dood dat wij leren wie in het triumviraat van lichaam, verstand en ziel de touwtjes in handen heeft.

Je hele leven lang denk je dat je je lichaam bent. Soms denk je dat je je verstand bent. Op het moment dat je doodgaat, kom je erachter Wie je werkelijk bent.

Nu zijn er ook momenten waarop het lichaam en het verstand gewoonweg niet naar de ziel luisteren. Dit schept eveneens het scenario dat jij beschreef. Het moeilijkst voor mensen is om hun eigen ziel te horen. (Merk op dat maar weinigen dat doen.)

Het volgende gebeurt ook vaak. De ziel besluit het lichaam te verlaten. Het lichaam en het verstand -altijd dienaren van de ziel horen dit en het proces van bevrijding zet in. Nochtans weigert het verstand (ego) dit te accepteren. Dit betekent immers het einde van zijn bestaan. Daarom geeft het het lichaam de opdracht zich te verzetten. Het lichaam reageert hier positief op, want het wil evenmin sterven. Het lichaam en het verstand (ego) ontvangen veel aanmoediging van de buitenwereld, de wereld van hun schepping. Op die manier wordt hun strategie bevestigd.

Op dit punt hangt alles ervan af hoe graag de ziel wil vertrekken. Als het niet erg dringend is, zegt de ziel misschien: 'Oké, jullie winnen. Ik blijf nog een tijdje met

jullie rondhangen.' Maar als de ziel heel duidelijk weet dat langer blijven niet haar hogere agenda dient -dat er geen enkele manier meer is waarop zij zich door dit lichaam verder kan ontwikkelen -dan zal de ziel vertrekken en kan of mag niets haar tegenhouden.

De ziel weet heel goed dat haar doel evolutie is. Dat is haar enige doel, haar wezenlijke doel. Haar belang ligt niet bij de prestaties van het lichaam of de ontwikkeling van het verstand. Dit alles heeft geen betekenis voor de ziel.

De ziel weet ook heel goed dat het geen grote tragedie is wanneer zij het lichaam verlaat. De tragedie is eerder in het lichaam te verkeren. Je moet daarom begrijpen dat de ziel alles rond de dood

heel anders ziet. Zij ziet natuurlijk alles rond het leven ook anders, en dat is een bron voor veel frustratie en ongerustheid tijdens je leven. Die frustratie en ongerustheid komen voort uit het niet luisteren naar je ziel.

Hoe kan ik het beste naar mijn ziel luisteren? Als de ziel werkelijk de baas is, hoe kan ik er dan voor zorgen dat ik haar bevelen direct opvolg?

Allereerst kun je voor jezelf duidelijk maken waar de ziel naar streeft. Stop ook met het beoordelen van je ziel.

Beoordeel ik mijn ziel?

Continu. Ik heb net aangetoond hoe je jezelf beoordeelt wat betreft je wens te sterven. Je beoordeelt jezelf ook over je wens te leven, werkelijk te leven. Je beoordeelt jezelf over je wens te lachen, te huilen, te winnen, te verliezen ...met name beoordeel je jezelf over je wens vreugde en verdriet te ervaren.

Is dat zo?

Op de een of andere manier ben je op het idee gekomen dat jezelf plezier ontzeggen goddelijk is, dat niet genieten van het leven hemels is. Ontzegging, vertel je jezelf, is goed.

Zegt U dan dat het slecht is?

Het is goed noch slecht, het is gewoon ontzegging. Als je je goed voelt door jezelf te verloochenen, dan is dat in jouw wereld goed. Als je je slecht voelt, dan is dat slecht. Meestentijds kun je niet beslissen. Je ontzegt jezelf dit of dat omdat je jezelf vertelt dat je geacht wordt dat te doen. Dan zeg je dat het een goed ding was om te doen, maar je vraagt je af waarom je je niet goed voelt.

En daarom moet je allereerst ermee ophouden jezelf te beoordelen. Bepaal wat het verlangen van de ziel is en handel daarnaar. Volg de ziel.

Wat de ziel nastreeft, is het hoogste gevoel van liefde dat je je kunt voorstellen. Dat

is het verlangen van de ziel. Dat is haar doel. De ziel streeft naar het gevoel. Niet naar kennis, maar naar het gevoel. Zij bezit al kennis, maar kennis is conceptueel. Het gevoel is empirisch. De ziel wil zichzelf voelen en zo zichzelf kennen door haar eigen ervaring.

Het hoogste gevoel is de ervaring van eenheid met al-dat-is. Dit is de grote terugkeer naar de waarheid, waarnaar de ziel verlangt. Dit is het gevoel van volmaakte liefde.

Volmaakte liefde is voor het gevoel wat volmaakt wit is voor kleur. Velen denken dat wit het ontbreken van kleur is. Dat is het niet. Het is de insluiting van alle kleuren. Wit is de combinatie van alle verschillende kleuren die bestaan.

Zo is liefde ook niet het ontbreken van een emotie (haat, angst, wellust, jaloezie, begeerte), maar de optelling van alle gevoelens. Het is de totaalsom. Het opgetelde geheel. Het Al.

Indien de ziel dus volmaakte liefde wil ervaren, moet zij elk menselijk gevoel beleven.

Hoe kan Ik medeleven voelen voor iets wat ik niet begrijp? Hoe kan Ik iets in een ander vergeven als ik het nooit in Mijzelf heb ervaren? Wij zien hierin zowel de eenvoud als de ontzagwekkende reikwijdte van de reis van de ziel. Wij begrijpen eindelijk waarnaar zij streeft:

Het doel van de menselijke ziel is alles te ervaren, zodat zij alles kan zijn.

Hoe kan de ziel verheven zijn als zij nooit terneergeslagen is, links als zij nooit rechts is geweest? Hoe kan zij warm zijn als zij geen koud kent, goed als zij het kwaad ontkent? De ziel kan onmiskenbaar niet kiezen iets te zijn als er niets is om uit te kiezen. Wil de ziel haar grandeur ervaren, dan moet zij weten wat grandeur is. Dit kan zij niet doen als er alleen maar grandeur bestaat. De ziel beseft dan ook dat grandeur alleen bestaat in de ruimte van dat wat niet verheven is. De ziel veroordeelt daarom nooit dat wat niet verheven is, maar zegent het. Zij herkent daarin een deel van zichzelf dat moet bestaan zodat een ander deel van het Zelf zich kan manifesteren.

De taak van de ziel is natuurlijk ons ertoe aan te zetten voor de grandeur te kiezen - het beste te selecteren van Wie je bent zonder dat waar je niet voor kiest te veroordelen.

Dit is een grootse taak die vele jaren en levens kost, want je bent geneigd snel een oordeel uit te spreken, iets 'slecht', 'verkeerd' of onvoldoende te noemen in plaats van dat wat je niet kiest te zegenen.

Je doet zelfs iets ergers dan veroordelen; je probeert dat wat je niet kiest te schaden. Je probeert het te vernietigen. Als je het niet eens bent met een persoon, plaats of ding, val je het aan. Als er een godsdienst is die tegen die van jou ingaat, veroordeel je die. Als er een gedachte is die jouw gedachten tegensprekt, maak je haar belachelijk. Als een idee anders is dan jouw ideeën, wijs je het af. Hierin dwaal je, want je schept het universum slechts voor de helft. En je kunt jouw helft niet eens begrijpen wanneer je de andere helft op staande voet hebt verworpen.

Dit is allemaal erg diepgaand en ik wil U hiervoor bedanken. Niemand heeft deze dingen ooit aan mij verteld. Althans, niet op zo'n directe wijze. En ik probeer het te begrijpen, echt waar. Toch zijn sommige dingen moeilijk te behapstukken. U lijkt bijvoorbeeld te zeggen dat we van het 'verkeerde' moeten houden zodat we het 'goede' kunnen leren kennen. Zegt U dat we als het ware de duivel moeten omhelzen?

Hoe kun je hem anders genezen? Natuurlijk, de echte duivel bestaat niet, maar ik antwoord je in het idioom dat jij kiest. Genezing is het proces van alles te accepteren en vervolgens voor het beste te kiezen. Begrijp je dat? Je kunt niet kiezen God te zijn als er niets anders is om uit te kiezen.

Ho, wacht even! Wie zei er iets over ervoor kiezen God te zijn?

Het hoogste gevoel is liefde, nietwaar?

Ja, dat lijkt me wel.

En weet jij een betere beschrijving van God?

Nee, die weet ik niet.

Afijn, je ziel streeft naar het hoogste gevoel. Zij probeert volmaakte liefde te ervaren en te zijn.

Zij is volmaakte liefde en zij weet dit. Toch wenst zij meer te doen dan te weten. Zij wenst het empirisch te zijn, door haar ervaring. Natuurlijk streef je ernaar God te zijn. Wat anders dacht je van plan te zijn?

Ik weet het niet. Ik ben er niet zeker van. Ik denk dat ik er nog nooit zo over heb nagedacht. Maar het laat op de een of andere manier toch een indruk van blasfemie na.

Opmerkelijk genoeg vind je het streven om als de duivel te zijn geen blasfemie, maar het streven om als God te zijn grieft je.

Zeg, wacht eens even! Wie streeft ernaar om als de duivel te zijn?

Jij streeft daarnaar! Jullie allen! Jullie hebben zelfs religies geschapen die je vertellen dat iedereen in zonde wordt geboren -dat je vanaf je geboorte zondaar bent -zodat jullie jezelf van je eigen kwaad kunnen overtuigen. Maar als Ik jullie vertel dat jullie uit God zijn voortgekomen, dat jullie vanaf je geboorte zuivere goden en godinnen zijn -zuivere liefde -dan wijzen jullie Mij af.

Je hele leven besteden jullie eraan jezelf te overtuigen van je slechtheid. Niet alleen

dat je zelf slecht bent, maar dat ook de dingen die je verlangt slecht zijn. Seks is slecht, geld is verwerpelijk, macht is verkeerd, rijkdom is fout, hoeveel en wat je ook bezit. Enkele godsdiensten leren zelfs dat dansen en muziek slecht zijn en dat het niet goed is van het leven te genieten. Als je niet uitkijkt, geloof je nog dat glimlachen slecht is, of lachen, of beminnen.

Nee, nee, Mijn vriend. Je weet misschien een hoop dingen niet zeker, maar één ding weet je wel erg goed: jij en de meeste dingen die je verlangt, zijn slecht. Nadat je dit oordeel over jezelf hebt geveld, besluit je dat het je taak is jezelf te verbeteren.

Dat is oké, let wel. Het is hoe dan ook dezelfde kant op, maar er is een snellere manier, een kortere route, een vlugger pad.

En dat is?

Aanvaarding van Wie en Wat je bent op dit moment; en een demonstratie daarvan. Dit is wat Jezus deed. Het is het pad van Boeddha, de weg van Krisjna, de levenswandel van iedere meester die op deze planeet is verschenen.

En iedere meester had insgelijks dezelfde boodschap: wat ik ben, ben jij. Wat ik kan doen, kun jij doen. Deze dingen, en meer, zul jij ook doen.

Maar jullie hebben niet geluisterd. Jullie hebben voor het veel moeilijkere pad gekozen van iemand die denkt dat hij de duivel is, die zich inbeeldt de duivel te zijn. Jullie zeggen dat het moeilijk is het pad van Christus te volgen, de lessen van Boeddha na te leven, het licht van Krisjna hoog te houden, een meester te zijn. Nochtans zeg ik je: het is veel moeilijker te ontkennen Wie je bent dan het te aanvaarden.

Je bent goedheid, genade, medeleven en begrip. Je bent vrede, vreugde en licht. Je bent vergiffenis en geduld, kracht en moed, een hulp in tijden van nood, een trooster in tijden van verdriet, een genezer in tijden van verwonding, een leraar in tijden van verwarring. Je bent de diepste wijsheid en de hoogste waarheid, de grootste vrede en de edelste liefde. Je bent al deze dingen. En gedurende bepaalde momenten in je leven heb je jezelf als deze dingen gekend.

Kies er nu voor jezelf altijd als deze dingen te kennen.

4

Tjonge, dat was inspirerend.

Tja, als God je niet kan inspireren, wie kan dat dan in godsnaam wel?

Bent U altijd zo spits?

Ik bedoelde dat niet als spitsvondigheid. Lees het nog eens.

O, nu begrijp ik het.

Ja. Hoe dan ook, het is toch oké als Ik spits ben, of niet soms?

Ik weet het niet. Ik ben gewend dat mijn God een beetje serieuzer is.

Welnu, doe Mij een plezier en tracht Mij niet in toom te houden. En gun jezelf overigens hetzelfde plezier.

Het is nu eenmaal zo dat Ik een groot gevoel voor humor heb. Ik zou zeggen dat je dat wel moet hebben als je ziet wat jullie allemaal met het leven hebben uitgehaald. Ik bedoel, soms moet Ik er gewoon om lachen.

Dat is prima in orde, hoor, want weet je: Ik weet dat het allemaal uiteindelijk goed komt.

Wat bedoelt U daarmee?

Ik bedoel daarmee dat je in dit spel niet kunt verliezen. Het kan niet misgaan met jullie. Dat is althans niet het plan. Jullie kunnen op geen enkele manier jullie uiteindelijke bestemming mislopen. Jullie kunnen je doel niet missen. Als God je doelwit is, heb je geluk, omdat God zo groot is dat je niet kunt missen.

Dat is onze grootste zorg natuurlijk. Onze grootste zorg is dat we alles toch weten te verpesten en dat we U nooit te zien krijgen, nooit bij U zullen zijn.

Je bedoelt 'naar de hemel gaan'?

Ja, wij zijn allemaal bang om naar de hel te gaan.

En daarom hebben jullie jezelf in eerste instantie daar geplaatst om te voorkomen dat je ernaartoe gaat.

Hmm, interessante strategie.

U probeert weer spitsvondig te zijn.

Ik kan het niet laten. Al dat gepraat over de hel roept het slechtste in Mij op.

Lieve hemel, U bent een echte grappenmaker.

En heb jij er zo lang over gedaan om daar achter te komen? Heb je recentelijk nog naar de wereld gekeken?

Dat brengt mij op een andere vraag. Waarom brengt U de wereld niet op orde in plaats van haar naar de hel te laten gaan?

Waarom doen jullie dat zelf niet?

Ik heb de macht niet.

Nonsens. Jullie beschikken over de macht en het vermogen om deze minuut nog een einde te maken aan alle honger in de wereld en ziekten te genezen. Als Ik je nou eens vertel dat de medische stand bepaalde geneesmiddelen achterhoudt en alternatieve geneesmiddelen en geneeswijzen weigert goed te keuren omdat die zijn structuur bedreigen? En als Ik je vertel dat de regeringen van de wereld de honger niet willen beëindigen? Zou je Me dan geloven?

Ik heb daar veel moeite mee. Ik weet dat het de populistische visie is, maar ik kan niet geloven dat het werkelijk waar is. Geen enkele dokter zal een geneeswijze tegenhouden. Geen enkele landgenoot wil zijn mensen zien sterven.

Geen enkele individuele dokter, dat is waar. Geen enkele individuele landgenoot, dat klopt. Maar de geneeskunde en de politiek zijn geïnstitutionaliseerd en het zijn de instituties die voor deze zaken vechten, soms zeer subtiel, soms zelfs onwetend, maar onvermijdelijk ...want voor die instituten is dit een kwestie van overleven.

En daarom weigeren dokters in het Westen, om een voorbeeld te noemen, de geneeskundige praktijken van hun collega's in het Oosten te erkennen. Toegeven dat bepaalde alternatieve modaliteiten tot op zekere hoogte tot genezing kunnen leiden, zou neerkomen op de ondermijning van de structuur van het eigen instituut. Dit is geen kwade wil, maar het is wel verraderlijk. De medische stand doet dit niet omdat hij slecht is. Hij doet dit omdat hij bang is.

Elke aanval is een roep om hulp.

Ik heb dat gelezen in *A Course in Miracles*.

Ik heb het daar laten zetten.

Jonge jonge, U hebt overal een antwoord op.

Hetgeen Mij eraan herinnert dat wij eigenlijk nog maar net begonnen zijn met het beantwoorden van ie vragen. Wij spraken erover hoe jij je leven op het goede spoor kunt krijgen. Hoe het 'van start' kan gaan. Ik besprak het scheppingsproces.

Inderdaad, en ik bleef U maar in de rede vallen.

Dat is prima, maar laten wij terugkeren naar waar wij gebleven waren. Wij moeten niet de draad loslaten van iets dat bijzonder belangrijk is.

Leven is een schepping, geen ontdekking.

Je leeft niet om elke dag te ontdekken wat die dag voor ie inhoudt, maar om hem te scheppen. Je schept ie realiteit elke minuut, waarschijnlijk zonder het te beseffen. Dit is waarom het zo is en hoe het werkt.

- 1. Ik heb jou geschapen naar het beeld en de gelijkenis van God.*
- 2. God is de schepper.*
- 3. Je bent drie wezens in een. Je kunt deze drie wezens noemen zoals je wilt: Vader, Zoon en Heilige Geest; verstand, lichaam en geest; het superbewuste, het bewuste en het onderbewuste.*
- 4. Het scheppen is een proces dat zijn oorsprong vindt vanuit deze drie delen van ie lichaam. Anders gezegd, je schept op drie niveaus. De hulpmiddelen voor het scheppen zijn: gedachte, woord en daad.*
- 5. Al het scheppen begint met het denken ('Gaat uit van Vader'). Al het scheppen ontwikkelt zich vervolgens tot het woord ('Bid en u zal gegeven worden; zoekt en gij zult vinden'). Al het scheppen vindt vervulling in de daad ('Het Woord is vlees geworden en het heeft onder ons gewoond').*
- 6. Dat waaraan je denkt maar daarna nooit over spreekt, schept op het ene niveau. Dat waaraan je denkt en over spreekt, schept op het andere niveau. Dat wat ie denkt, waarover ie spreekt en wat je doet, wordt kenbaar in jouw werkelijkheid.*
- 7. Het is onmogelijk over iets te denken en te spreken of om iets te doen waarin je niet werkelijk gelooft. Daarom moet het scheppingsproces ook geloof insluiten, of kennis. Dit is het absolute geloof. Dit gaat verder dan hoop. Dit is iets met zekerheid weten ('Uw geloof heeft u behouden'). Het actieve deel van het scheppen omvat daarom altijd kennis. Het is een helderheid aan de basis, een totale zekerheid, een volledige aanvaarding van de realiteit van iets.*
- 8. Deze positie van weten is er een van intense en ongelooflijke dankbaarheid. Het is een dankbaarheid vooraf. En dat is misschien wel de grootste sleutel tot het scheppen: vooraf voor de schepping dankbaar zijn. Dit als vanzelfsprekend ervaren wordt niet alleen aanvaard, maar ook aangemoedigd. Het is het onbetwistbare teken van meesterschap. Alle meesters weten vooraf dat de daad is verricht.*
- 9. Celebreer en geniet van alles dat ie schept en hebt geschapen. Een deel ervan verwerpen is als een deel van jezelf verwerpen. Wat zich ook presenteert als deel van jouw schepping, eigen het ie toe, zegen het, wees er nu dankbaar voor. Tracht het niet te veroordelen ('Gvd!'), want iets veroordelen is jezelf veroordelen.*
- 10. Indien er een bepaald aspect van de schepping is dat ie niet bevalt, zegen het dan en verander het eenvoudigweg. Kies opnieuw. Roep een nieuwe realiteit op. Overdenk een nieuwe gedachte. Zeg een nieuw woord. Doe iets nieuws. Doe dit op schitterende wijze en de rest van de wereld zal jou volgen. Vraag de wereld dit te doen. Spreek haar aan. Zeg: 'Ik ben het leven en de weg, volg mij.'*

Dit is hoe Gods wil kenbaar moet worden gemaakt 'gelijk in de hemel alzo ook op de aarde'.

Als het allemaal zo eenvoudig is, als deze tien stappen alles zijn wij nodig hebben, waarom werkt het dan niet op die manier voor meer van ons?

Het werkt op die manier voor jullie allemaal. Sommigen passen het systeem bewust toe, bij volle bewustzijn, en anderen gebruiken het onbewust, zonder zelfs te weten wat zij doen.

Sommigen onder jullie wandelen wakend en anderen slaapwandelen. Maar jullie allemaal scheppen jullie werkelijkheid -scheppen, niet ontdekken -en gebruiken de kracht die Ik jullie heb gegeven volgens het proces dat Ik net heb beschreven.

Welnu, jij hebt gevraagd wanneer je leven 'van start' zou gaan en Ik heb je het antwoord gegeven.

Je krijgt je leven 'aan de gang' door eerst erg helder te worden in de wijze waarop je erover nadenkt. Denk na over wat je wilt zijn, doen en hebben. Denk er vaak over na totdat het volledig duidelijk is voor je. Als het zover is, denk dan aan niets anders. Stel je geen andere mogelijkheden voor.

Werp alle negatieve gedachten uit je geestelijke belevingswereld. Bevrijd je van al je pessimisme. Laat alle twijfel los. Wijs al je angst af. Breng je verstand de discipline bij vast te houden aan de oorspronkelijke creatieve gedachte.

Wanneer je gedachten duidelijk en stabiel zijn, begin ze dan als waarheden uit te spreken. Zeg ze hardop. Gebruik het grote gebod dat alle creatieve kracht oproept: Ik ben. Spreek je ik-ben verklaringen uit tegenover anderen. 'Ik ben' is de sterkste creatieve uitdrukking in het universum. Wat je ook na de woorden 'ik ben' denkt of zegt, zet die ervaring in beweging, roept haar te voorschijn en brengt ze naar jou. , Het universum kent geen enkele andere manier om te functioneren. Er is geen enkele andere weg die het kan volgen. Het universum reageert op 'ik ben' als de geest in de fles.

Als U zegt: 'Bevrijd ie van al je pessimisme. Laat alle twijfel los. Wijs al je angst af', lijkt het net alsof U zegt: 'Geef even het zout door'

Maar deze dingen zijn gemakkelijker gezegd dan gedaan. 'Gooi alle negatieve gedachten uit je geestelijke belevingswereld' klinkt net als, 'Beklim de Mount Everest voor lunchtijd.' Het is nogal een opdracht.

Je gedachten onder controle brengen en er invloed op uitoefenen " is niet zo moeilijk als het wellicht lijkt. (De Mount Everest beklimmen is overigens ook niet zo zwaar.) Het is een kwestie van discipline en van voornemens.

De eerste stap is leren je gedachten te controleren, na te denken waarover je denkt. Wanneer je jezelf op negatieve gedachten betrapt -gedachten die je hoogste idee over een ding ontkennen -moet je opnieuw denken! Ik wil dat je dit letterlijk neemt. Wanneer je denkt dat je in een depressie zit, in de knoei zit, en dat niets goeds

*hieruit kan voortkomen, denk dan opnieuw. Als je denkt dat de wereld een rotzooi is, vol negatieve gebeurtenissen, denk dan opnieuw. Als je denkt dat je leven instort en je er nooit meer bovenop komt, denk dan opnieuw.
Je kunt jezelf leren dit te doen. (Zie hoe goed je jezelf hebt aangeleerd het niet te doen!)*

Dank U. Dit proces is nog nooit zo duidelijk voor mij uiteengezet. Ik zou willen dat het even eenvoudig was als het klinkt, maar nu begrijp ik het in ieder geval, denk ik.

Als je nog eens een overzicht wilt, wij hebben alle tijd van de wereld.

5

Wat is het ware pad naar God? Is dat via ontzegging, zoals sommige yogi's geloven? En hoe zit het eigenlijk met het lijden? Vormen lijden en dienstbaarheid het pad naar God, zoals veel asceten beweren? Verdienen we de weg naar de hemel door 'goed te zijn', zoals veel religies stellen? Of zijn wij vrij te handelen zoals wij willen, mogen wij alle regels overtreden en negeren, alle traditionele leerstellingen: terzijde schuiven, toegeven aan alle genotzucht en op die manier het~ nirwana bereiken, zoals veel new-agers zeggen? Wat is de juiste weg? Strikte, morele richtlijnen of doen wat je wilt? Traditionele waarden of doen wat dat moment in ie opkomt? De tien geboden of de zeven stappen op weg naar verlichting?

Het is kennelijk nogal belangrijk voor je dat iets zus óf zo is. Zou het niet tegelijkertijd volgens al deze manieren samen kunnen zijn?

Ik weet het niet, ik vraag het aan U .

Ik zal je antwoorden op de manier die jij het best kunt volgen, maar Ik vertel je nu al dat je antwoord binnenin zit. Ik zeg dit tegen alle mensen die Mijn woorden horen en Mijn waarheid zoeken.

Elk hart dat oprecht vraagt welke weg naar God leidt, toon ik dat pad. Ieder ontvangt oprecht de waarheid. Kom tot Mij via het pad van je hart, niet via een reis door je verstand. Je zult Mij nooit vinden in ie verstand.

Om God werkelijk te kennen moet je buiten je verstand zijn.

Niettemin smeekt je vraag om een antwoord en Ik zal niet afwijken van de richting van je vraagstelling.

Ik begin met een verklaring die ie zal verbazen en die misschien de gevoelens van veel mensen kwetst. De tien geboden of iets soortgelijks bestaan niet.

O, mijn God, is dat werkelijk zo?

Inderdaad, ze bestaan niet. Wie zou Ik moeten gebieden? Mijzelf? En waarom zouden dergelijke geboden noodzakelijk zijn? Wat Ik maar wil, is. N'est pas? Waarom is het daarom noodzakelijk iemand te gebieden?

En als Ik geboden had uitgevaardigd, zouden ze dan niet vanzelf gerespecteerd worden? Waarom zou Ik iets zo graag willen dat Ik er een gebod van maakte en dan vervolgens achterover leunen en toezien hoe het met voeten wordt getreden?

Welke koning zou dat doen? Welke heerser?

En Ik zeg je: Ik ben koning noch heerser. Ik ben gewoon - en op ontzagwekkende wijze - de Schepper. De Schepper heerst niet, maar Hij schept, schept en blijft scheppen.

Ik heb jullie geschapen -jullie gezegend -naar het beeld en de gelijkenis van Mij. En Ik heb jullie bepaalde beloftes en toezeggingen gedaan. Ik heb jullie in duidelijke taal verteld hoe het jullie zal vergaan als jullie een worden met Mij.

Jij bent, net als Mozes, iemand die oprecht zoekt. Ook Mozes stond, net als jij, voor Mij, smekend om antwoorden. 'O God van mijn voorvaderen,' riep hij. 'God, indien ik genade in uw ogen gevonden heb, maak mij toch uw wegen bekend, zodat ik U ken. Bedenk toch dat deze natie uw volk is.'

En Ik kwam tot Mozes, net zoals Ik nu tot jou ben gekomen, met een goddelijk verbond, een eeuwigdurende belofte, een betrouwbare verbintenis. 'Hoe krijg ik zekerheid?' vroeg Mozes klagend. 'Omdat Ik het je heb gezegd,' antwoordde Ik. 'Je hebt Gods woord.' En het woord van God was niet een gebod, maar een verbond.

Dit dan zijn de ...

TIEN BELOFTES

Je zult weten dat je het pad van God hebt genomen, en ie zult weten dat je God gevonden hebt, want er zullen deze tekenen zijn, deze aanwijzingen, deze veranderingen in jou:

1. Je zult van God houden met heel je hart, verstand en ziel. En er zal geen andere God voor Mij worden geplaatst. Je zult niet langer menselijke liefde aanbidden of succes, geld, macht of enig symbool daarvan. Je zult deze dingen terzijde schuiven zoals een kind zijn speeltjes achter zich laat. Niet omdat ze onwaardig zijn, maar omdat jij eraan bent ontgroeid.

En ook hierom zul je weten dat je het pad van God bent ingeslagen.

2. Je zult niet langer Gods naam ijdel gebruiken. Evenmin zul je Mij aanroepen voor lichtzinnige zaken. Je zult de macht van woorden en gedachten begrijpen, en je zou er niet aan denken Gods naam op een ongodelijke wijze aan te roepen. Je zult Mijn naam niet ijdel gebruiken, omdat je dat niet kunt. Want Mijn naam het grote 'Ik ben' -wordt nooit ijdel gebruikt (dat wil zeggen zonder resultaat) en kan

ook nooit ijdel worden gebruikt. En wanneer je God hebt gevonden, zul je dit weten.

En Ik zal je ook andere tekenen geven.

3. Je zult eraan denken een dag voor Mij te reserveren en je zult die heilig noemen. Dit opdat je niet langer in je illusie blijft, maar jezelf eraan helpt te herinneren Wie en Wat je bent. En spoedig zul je dan elke dag de sabbat noemen en elk moment heilig.

4. Je zult je moeder en vader eren, en je zult weten dat je de zoon van God bent wanneer je je Vader/Moeder-God eert in alles wat je zegt, doet of denkt. En wanneer je aldus de Moeder/Vader-God eert en je vader en moeder op aarde (want zij hebben jou het leven gegeven), zul je iedereen eren.

5. Je weet dat je God hebt gevonden wanneer je in acht neemt dat je niet zult moorden (dat wil zeggen bewust doden zonder reden). Want als je begrijpt dat je nimmer iemand anders' leven kunt beëindigen (al het leven is eeuwig), kies je ervoor geen enkele levensvorm te vernietigen of enige levensenergie over te zetten van de ene vorm in de andere, zonder de meest gewijde rechtvaardiging. Je nieuwe eerbied voor het leven zorgt ervoor dat je alle levensvormen zult eren -planten, bomen en dieren inbegrepen -en ze alleen wenst te beïnvloeden wanneer dat het hoogste ten goede komt.

En deze andere tekenen zal Ik je ook zenden zodat je weet dat je je op het pad bevindt.

6. Je zult de zuiverheid van de liefde niet ontheiligen door oneerlijkheid of bedrog, want dat is overspeligheid. Ik beloof je, wanneer je God hebt gevonden, zul je dit overspel niet plegen.

7. Je zult niets nemen wat niet van jou is, noch vals spelen, noch samenspannen, noch een ander schaden om iets in bezit te krijgen, want dit zou diefstal zijn. Ik beloof je, wanneer je God hebt gevonden, zul je niet stelen.

Evenmin zul je ...

8. Iets zeggen wat niet waar is en op die manier een valse getuigenis afleggen

Evenmin zul je ...

9. De partner van je buur begeren, want waarom zou je de partner van je naaste begeren als je weet dat alle anderen je partners zijn? ..

10. Het eigendom van je buur begeren, want waarom zou Je het eigendom van je naaste begeren als je weet dat alles van jou kan zijn en dat al jouw eigendom de wereld toebehoort?

Je zult weten dat je het pad naar God hebt gevonden wanneer je deze tekenen ziet. Want Ik beloof Je dat niemand die God werkelijk zoekt, deze dingen nog langer zal doen. Het is voor hen onmogelijk nog langer dergelijk gedrag te vertonen.

Dit zijn jouw vrijheden, niet je beperkingen. Dit zijn Mijn beloftes, niet Mijn geboden. Want God deelt geen bevelen uit aan wat Hij heeft geschapen. God vertelt Zijn kinderen slechts: aldus weten jullie dat je thuis zult komen.

Mozes vroeg oprecht: 'God, indien ik genade in uw ogen gevonden heb, maak mij

toch uw wegen bekend, zodat ik U ken.' Mozes stelde dezelfde vraag die jij nu stelt. Dezelfde vraag die alle mensen overal hebben gesteld sinds het begin der tijden. Mijn antwoord is eveneens voor eeuwig. Maar het is geen gebod en dat zal het ook nooit zijn. Want wie zou Ik moeten bevelen? En wie zou Ik moeten straffen als Mijn geboden niet worden gerespecteerd?

Alleen Ik ben.

Ik hoef me dus niet aan de tien geboden te houden om in de hemel te komen.

Er bestaat niet zoiets als 'in de hemel komen'. Er bestaat alleen de kennis dat je daar al bent. Het gaat om de aanvaarding, het begrip. Het gaat niet erom dat je ervoor moet werken of ernaar moet streven.

Je kunt niet daarnaar toe waar je al bent. Om dat te doen moet je weggaan waar je al bent en dat zou het hele doel van de reis vernietigen.

De ironie is dat de meeste mensen denken dat ze de plaats waar ze zijn moeten verlaten om te bereiken waar ze willen zijn. En aldus verlaten ze de hemel met de bedoeling naar de hemel te gaan ...door de hel.

Verlichting is begrijpen dat je nergens naartoe hoeft, niets hoeft te doen en niemand hoeft te zijn, behalve exact dezelfde persoon die je op dit moment bent.

Je bent op een reis nergens naartoe.

De hemel, zoals jij het noemt, is nergens, behalve in het hier en nu.

Iedereen zegt dat! Iedereen zegt dat! Ik word er dol van! Als de hemel 'hier en nu' is, hoe komt het dan dat ik dat niet zie? Waarom voel ik dat niet? En waarom is de wereld zo'n puinhoop? :

Ik begrijp je frustratie. Het is bijna even frustrerend om dit allemaal te begrijpen als om te proberen het aan iemand uit te leggen.

Hola! Wacht eens even! Wilt U zeggen dat God gefrustreerd raken?

Wie, denk je, heeft frustratie uitgevonden? En stel jij je voor dat jij iets kunt ervaren wat Ik niet kan ervaren?

Ik zeg je: elke ervaring die jij hebt, heb Ik. Zie je dan niet dat Ik Mijzelf ervaar door jullie? Waar zou dit alles anders voor bedoeld zijn, denk je?

Ik zou Mijzelf niet kunnen kennen zonder jullie. Ik schiep jullie zodat Ik kan weten wie Ik ben.

Maar Ik wil niet al jouw illusies over Mij binnen één hoofdstuk aan stukken smijten. Daarom zal Ik je zeggen dat Ik in Mijn meest sublieme vorm, die jullie God noemen, geen frustratie ervaar.

Nou, dat klinkt beter. U jaagde mij wel even schrik aan.

Maar dat is niet omdat Ik het niet kan. Het is gewoon zo omdat Ik er niet voor kies. Jij kunt overigens dezelfde keuze maken.

Tja, gefrustreerd of niet, ik vraag me nog steeds af hoe de hemel echt hier kan zijn terwijl ik dat niet zo ervaar.

Je kunt niet ervaren wat je niet kent of weet. En je weet niet dat je op dit moment 'in de hemel' bent omdat je het niet hebt ervaren. Weet je, het is als een vicieuze cirkel voor jou. Je kunt niet -hebt nog geen manier gevonden om te -ervaren wat je niet weet, en je weet niet wat je nog niet hebt ervaren.

Waar verlichting voor jou op neerkomt, is iets te weten wat je nog niet hebt ervaren en het aldus te ervaren. Kennis opent de deur naar ervaring, maar in jouw voorstelling ligt dat precies andersom.

In feite weet je veel meer dan je ooit hebt ervaren. Je weet alleen niet dat je het weet.

Je weet bijvoorbeeld dat er een God is. Maar je ervaart misschien niet dat je dat weet. Daarom blijf je wachten op de ervaring. En al die tijd onderga je het maar. Maar je ervaart het zonder het te weten, wat hetzelfde is als het helemaal niet te ervaren.

Tjonge, we draaien hier rond in cirkels.

Ja, dat klopt. En in plaats van in cirkels rond te draaien, zouden we misschien moeten proberen de cirkel zelf te zijn. Dit hoeft geen vicieuze cirkel te zijn. Het kan een verheven cirkel zijn.

Maakt zelfverloochening deel uit van het ware spirituele leven?

Ja, want uiteindelijk doet alle Geest afstand van wat niet reëel is, en niets in het leven dat je leidt, is reëel, behalve jouw relatie met Mij. Maar zelfverloochening in de klassieke zin van zelfopoffering is niet vereist.

Een ware meester geeft niets op. Een ware meester legt gewoon iets naast zich neer, zoals hij met alles zou doen wat hij niet langer nodig heeft.

Er zijn mensen die zeggen dat je je verlangens moet overwinnen. Ik zeg dat je ze gewoon moet aanpassen. De eerste aanpak lijkt op een rigoureuze disciplinerende oefening, de tweede is een vreugdevolle oefening.

Er zijn mensen die zeggen dat je om God te kennen al je aardse passie moet overwinnen. Nochtans volstaat het deze te kennen en ze te aanvaarden. Waar ie je tegen verzet, blijft. Waar je naar kijkt, verdwijnt.

Zij die er zo oprecht naar streven alle aardse hartstochten te overwinnen, werken daar vaak zo hard aan dat je zou kunnen zeggen dat dit hun hartstocht is. Zij hebben een 'hartstocht voor God', een hartstocht Hem te leren kennen. Maar hartstocht is hartstocht en de ene voor de andere inruilen heft niets op.

Oordeel daarom niet over dat waardoor je je gepassioneerd voelt. Merk het gewoonweg op en kijk of het je van pas komt, gegeven Wie en Wat je wenst te zijn. Onthoud, je bent onophoudelijk bezig jezelf te scheppen. Elk moment beslis je Wie en Wat je bent. Je beslist dit voornamelijk door je keuzes met betrekking tot Wie en Wat je passioneert.

Vaak lijkt het alsof een persoon op een zogenoemd spiritueel pad afstand heeft gedaan van alle aardse hartstocht, van al het menselijk verlangen. Wat hij heeft gedaan, is het te begrijpen, de illusie te zien en afstand te nemen van de passies die hem niet dienen. Niettemin is hij de hele tijd van de illusie blijven houden voor wat zij hem heeft gegeven: de kans om volledig vrij te zijn.

Passie is de liefde het zijnde in daden om te zetten. Het voorziet de motor van de schepping van brandstof. Het verandert concepten in ervaring.

Passie is het vuur dat ons ertoe drijft uit te drukken Wie wij werkelijk zijn. Ontken passie nooit, want dat is hetzelfde als te ontkennen Wie je bent en Wie je werkelijk wilt zijn.

Iemand die de wereld vaarwel zegt, doet nog geen afstand van passie; hij ontkent gewoonweg de gehechtheid aan resultaten. Passie is de liefde te handelen. Handelen is het zijn dat wordt ervaren. Maar wat wordt er vaak geschapen als deel van het handelen? Verwachting.

Je leven te leven zonder verwachting, zonder de behoefte aan specifieke resultaten, is pas echt vrijheid. Dat is goddelijkheid. Zo leef Ik.

U hecht niet aan resultaten?

Absoluut niet. Mijn vreugde ligt in het scheppen, niet in de nasleep ervan. Zelfverloochening is niet de beslissing van handelen afzien. Zelfverloochening is de beslissing een behoefte aan een resultaat in het bijzonder te ontkennen. Dat maakt een groot verschil uit.

Zou U kunnen uitleggen wat U bedoelt met de uitspraak; 'Passie is de liefde, het zijnde, in daden om te zetten?'

Het essentiële Zijn is de hoogste staat van bestaan. Het is het zuiverste wezen. Het is het 'nu/niet-nu', het 'Al/niet-Al', het 'altijd/nooit'-aspect van God.

Zuiver te bestaan is puur God-zijn.

Maar het is voor ons nooit genoeg geweest alleen maar te zijn. Wij hebben er altijd naar verlangd te ervaren wat Wij zijn. Dit vereist een heel ander aspect van goddelijkheid, namelijk handelen. Laten we zeggen dat je in de kern van je prachtige Zelf dat aspect van goddelijkheid bent dat liefde wordt genoemd. (Dit is waar voor jullie allen.)

Nu is het één ding om liefde te zijn, en iets heel anders om iets liefdevols te doen. De ziel verlangt ernaar iets aan haar toestand te doen om zichzelf te leren kennen door haar eigen ervaring. Daarom probeert zij haar hoogste idee te realiseren

door daden.

Deze drang iets te doen wordt passie genoemd. Dood de passie en je doodt God. Passie is God die 'hoi' wil zeggen.

Maar weet je, zodra God (of God-in-jou) iets liefdevols heeft gedaan, heeft Hij zich verwerkelijk en heeft Hij nergens meer behoefte aan.

De mens voelt aan de andere kant meestal de behoefte iets terug te krijgen voor zijn inspanningen. Als we van iemand gaan houden dan is dat oké, maar we zouden liever liefde terugkrijgen. Zoiets dergelijks.

Dit is niet passie, dit is verwachting

Het is de grootste bron van het ongelukkig zijn van de mens. Dit scheidt de mens van God.

Iemand die zichzelf verloochent, streeft ernaar deze scheiding te beëindigen door de ervaring die sommige oosterse mystici samadhi noemen. Dit is eenheid en vereniging met God, een vermenging en samensmelting met het goddelijke.

Iemand die de wereld vaarwel zegt, doet daarom afstand van resultaten, maar laat nooit de passie varen. De meester weet feitelijk intuïtief dat passie het pad is, de weg naar zelfverwerkelijking

Zelfs in aardse termen kan ronduit worden gezegd dat als je voor niets een passie hebt, je helemaal geen leven hebt.

U hebt gezegd: 'Waar je je tegen verzet, blijft. Waar je naar kijkt, verdwijnt.' Kunt U dat uitleggen?

Je kunt je niet verzetten tegen iets dat je geen werkelijkheid toekent. De daad je tegen iets te verzetten, komt erop neer dat je dat leven geeft. Wanneer je je tegen een energie verzet, geef je die een plaats. Hoe meer je je verzet, hoe reëler je het maakt, wat het ook is waartegen je je verzet.

Dat waar je je ogen voor opent en naar kijkt, verdwijnt. Dat wil zeggen, het houdt niet langer zijn illusionaire vorm vast.

Als je naar iets kijkt -er werkelijk naar kijkt -dan zul je er dwars doorheen kijken, dwars door elke illusie die het hooghoudt voor je, zodat je niets anders dan elementaire werkelijkheid in je vizier overhoudt. Tegenover de elementaire werkelijkheid heeft jouw nietige illusie geen kracht. Zij zal je niet langer in haar verzwak kende greep kunnen houden. Je ziet de waarheid ervan, en de waarheid bevrijdt je.

Maar wat als je niet wilt dat het ding verdwijnt waarnaar je kijkt?

Je zou dat altijd moeten willen! Er is niets in jouw werkelijkheid om aan vast te houden. Maar als je de illusie van je leven verkiest boven die van de fundamentele werkelijkheid, kun je deze gewoon opnieuw scheppen. Je hebt het immers al in eerste instantie geschapen. Op die manier kun je in je leven dat hebben waar je voor kiest en die dingen uit je leven verwijderen die je niet langer wenst te ervaren.

Verzet je echter nooit tegen wat ook. Als je denkt dat je door je verzet iets kunt uitschakelen, denk dan nog maar eens na. Je plant het enkel steviger op zijn plaats. Heb Ik je niet gezegd dat alle gedachten scheppend werken?

Zelfs een gedachte die tot uitdrukking brengt dat je iets niet wilt?

Als je iets niet wilt, waarom denk je er dan aan? Denk er niet verder over na. Verzet je echter niet als je er echt aan moet denken, dat wil zeggen als je niet niet eraan kunt denken. Kijk liever direct wat het is -accepteer de werkelijkheid als jouw schepping -en kies dan of je het wilt houden of niet.

Wat bepaalt die keuze?

Wie en Wat je denkt dat je bent. En Wie en Wat je kiest te zijn. Dit bepaalt alle keuzes, iedere keuze die je in je leven hebt gemaakt en die je ooit nog zult maken.

De levenswijze van iemand die afstand doet van de wereld, is dus incorrect?

Dat is niet waar. Het begrip 'afstand doen van de wereld' wordt zo'n onterechte betekenis toegeschreven. In feite kun je nergens afstand van doen, want dat waar je je tegen verzet, blijft. De ware zelfverloochenaar doet nergens afstand van, maar maakt gewoon andere keuzes. Dit is een handeling die ergens naartoe leidt, niet ervandaan.

Je kunt iets niet ontvluchten, want het jaagt je overal na. Bied daarom geen weerstand aan verleiding, maar wend je er gewoon van af. Richt je tot Mij en keer je af van alles wat niet op Mij lijkt. Weet echter dit: het verkeerde pad bestaat als zodanig niet, want op deze reis kun je niet niet op de plaats van bestemming aankomen.

Het is eenvoudigweg een kwestie van snelheid, hooguit de vraag wanneer je ergens zult aankomen. Maar zelfs dat is een illusie, want er bestaat geen 'wanneer', 'voor' of 'na'. Alleen het nu bestaat, een eeuwigdurend moment van het altijd waarin jij jezelf ervaart.

Maar waar gaat het dan om? Als er geen manier is *niet* te arriveren, wat heeft het leven dan voor zin? Waarom zouden wij ons dan nog ergens zorgen over maken?

Welnu, je hoeft je ook nergens zorgen over te maken. Maar het is wel beter om alert te blijven. Merk gewoon op Wie en Wat je bent en wat je doet of hebt, en let erop of het je ten goede komt.

Het leven draait er niet om ergens aan te komen; het gaat erom op te merken dat je daar al bent en ook altijd al bent geweest. Je verkeert, altijd en voor eeuwig, in het moment van zuivere schepping. De zin van het leven is dan ook te scheppen wie en wat je bent en dat vervolgens te ervaren.

En hoe zit het met het lijden? Is het lijden de weg en het pad tot God? Sommigen zeggen dat het de enige weg is.

Lijden doet Mij geen genoegen. Wie dat beweert, kent Mij niet. Lijden is een onnodig aspect van de menselijke ervaring. Het is niet alleen onnodig, maar ook dwaas, ongemakkelijk en slecht voor je gezondheid.

Maar waarom is er dan al dat leed? Waarom maakt U, als U God bent, geen eind aan het lijden als het U zo tegenstaat?

Ik heb er al een eind aan gemaakt. Maar jullie weigeren gewoon de hulpmiddelen te gebruiken die Ik jullie heb gegeven om dit te realiseren.

Weet je, het lijden heeft niets te maken met gebeurtenissen, maar met iemands reactie daarop.

Wat gebeurt, is slechts wat gebeurt. Hoe je je erbij voelt, is een andere zaak.

Ik heb jullie de hulpmiddelen gegeven waarmee je kunt antwoorden en reageren op gebeurtenissen op een manier die pijn vermindert, zelfs elimineert, maar jullie hebben daar geen gebruik van gemaakt.

Neem me niet kwalijk, maar waarom niet die gebeurtenissen elimineren?

Een heel goed voorstel. Jammer genoeg heb Ik ze niet onder controle.

U hebt de gebeurtenissen niet onder controle?

Natuurlijk niet. Gebeurtenissen zijn voorvallen in tijd en ruimte, die jullie voortbrengen door te kiezen. Ik zal Mij nooit in die keuzes mengen. Anders zou Ik de bijzondere reden waarom Ik jullie heb geschapen tenietdoen. Maar Ik heb dit al eerder uitgelegd.

Sommige gebeurtenissen roepen jullie willens en wetens tot leven, andere trekken jullie als het ware aan, al dan niet bewust. Sommige gebeurtenissen -grote natuurrampen bijvoorbeeld rekenen jullie hiertoe -omschrijven jullie als het 'lot'.

Toch kan ook het 'lot' een acroniem zijn voor 'vanuit alle gedachten overal'. Met andere woorden, het bewustzijn van de planeet.

Het 'collectieve bewustzijn'.

Precies. Exact.

Sommige mensen beweren dat voor de aarde het laatste uur al heeft geslagen. Onze leefomgeving is op leven na dood. De planeet is een grote geofysische ramp. Aardbevingen. Vulkaanuitbarstingen. Misschien zelfs het overhellen van de aarde langs haar as. En er zijn anderen die zeggen dat het collectieve bewustzijn dit alles kan veranderen, dat wij de aarde met onze gedachten kunnen redden.

Gedachten die in daden worden omgezet. Als maar genoeg mensen geloven dat er iets gedaan moet worden om het milieu te helpen, dan zullen jullie de aarde redden. Maar jullie moeten snel aan de slag gaan. Er is al zoveel schade aangericht gedurende zo'n lange tijd. Hier is een grote omslag in ieders houding voor nodig.

U bedoelt dat de aarde en haar bewoners vernietigd worden als we er niet snel iets aan doen?

Ik heb de natuurwetten van het universum duidelijk genoeg opgesteld; iedereen kan ze begrijpen. Er zijn wetten van oorzaak en gevolg, die duidelijk genoeg zijn voor jullie wetenschappers, natuurkundigen en, via hen, de leiders van de wereld. Deze wetten hoeven hier niet nogmaals te worden geschetst.

Terugkomend op het lijden: waar komt toch het idee vandaan dat lijden goed kan zijn? Van de 'heiligen die in stilte lijden'?

Heiligen lijden inderdaad in stilte, maar dat houdt niet in dat lijden goed is. Hoewel de studenten van de school van het meesterschap inzien dat het lijden niet de weg naar God is, lijden ook zij in stilte. Voor hen is het lijden namelijk een duidelijk teken dat er nog steeds iets te leren of te herinneren valt over de weg naar God.

De ware meester lijdt in het geheel niet in stilte, maar lijkt alleen te lijden zonder te klagen. De reden dat de ware meester niet klaagt, is dat de ware meester niet lijdt, maar eenvoudigweg een stelomstandigheden ervaart die jij misschien ondraaglijk zou noemen.

Een praktiserend meester praat niet over het lijden omdat zo'n meester duidelijk de kracht van het woord begrijpt en ervoor kiest er met geen woord over te spreken.

Wij maken datgene tot realiteit waaraan wij aandacht besteden. De meester weet dit. Hij maakt dan ook een keus met betrekking tot wat hij besluit als werkelijkheid te ervaren

Jullie hebben dit allen wel eens gedaan. Er is niemand onder jullie die nooit een hoofdpijn heeft doen verdwijnen of een bezoek aan de tandarts minder angstig heeft gemaakt door zijn of haar beslissing daarover.

Een meester neemt gewoon dezelfde beslissingen over grootsere zaken.

Maar waarom bestaat het lijden dan? Waarom bestaat zelfs al de *mogelijkheid* leed te ondergaan?

Je kunt niet weten, en worden, wat je bent wanneer dat wat je niet bent ontbreekt, zoals Ik je al eerder heb verteld.

Ik begrijp nog steeds niet hoe we ooit op de gedachte zijn gekomen dat het lijden goed kan zijn.

Het is verstandig van je dat je hierop blijft hameren. De oorspronkelijke wijsheid rond het lijden in stilte is dermate verdraaid dat velen tegenwoordig geloven (en sommige godsdiensten zelfs onderwijzen) dat lijden goed is en vreugde slecht. Daarom menen jullie dat iemand met kanker, die dat voor zich houdt, een heilige is, terwijl bijvoorbeeld een vrouw die (om een gevoelig onderwerp aan te snijden) een groot libido heeft en daar openlijk van geniet, een zondares is.

Nou, daar snijdt U inderdaad een gevoelig onderwerp aan. Waarom spreekt U overigens in Uw voorbeeld over een vrouwen niet over een man?

Dat deed Ik om jullie te wijzen op jullie vooroordelen. Jullie houden er niet van wanneer een vrouw een groot libido heeft, laat staan dat ze daar openlijk voor uitkomt.

Jullie zouden liever een man zien sterven op het slagveld zonder een kik te geven, dan een vrouw openlijk haar liefde zien uitdragen op straat.

U niet dan?

Ik heb geen oordeel over het een of het ander. Maar jullie hebben allerlei oordelen en Ik wil maar aangeven dat het deze oordelen zijn die jullie beletten gelukkig te zijn. Jullie verwachtingen maken jullie ongelukkig.

Door dit alles tezamen voelen jullie je niet op je gemak en daarmee begint jullie lijden.

Hoe weet ik dat wat U zegt de waarheid is? Hoe weet ik dat God nu spreekt in plaats van mijn oververhitte verbeelding?

Je hebt dit al eerder gevraagd. Mijn antwoord luidt hetzelfde. Wat maakt het uit? Zelfs als alles wat Ik gezegd heb, 'verkeerd' is, weet jij dan een betere manier om te leven?

Nee.

Dan is 'verkeerd' goed en 'goed' verkeerd!

Toch zal Ik dit zeggen om je uit je dilemma te helpen: geloof niets van wat Ik zeg. Leef ernaar. Onderga het. Leef daarna volgens elk ander paradigma dat je wenst te construeren. En kijk later terug op je ervaringen om jouw waarheid te vinden. Op een dag zul je, als je over heel veel moed beschikt, een wereld ervaren waarin het bedrijven van de liefde als belangrijker dan oorlog voeren wordt ervaren. Op die dag zul je je verheugen.

7

Het leven is zo angstaanjagend. En zo verwarrend. Ik zou willen de dingen duidelijker waren.

Er is niets angstaanjagends aan het leven als je niet gehecht bent aan resultaten.

U bedoelt wanneer je niets verlangt.

Precies. Kies, maar verlang niets.

Dat is gemakkelijk voor mensen die niemand hebben die van afhankelijk is. Maar wat als je vrouw en kinderen hebt?

Het pad van het hoofd van een huisgezin is altijd een zeer uitdagend pad geweest. Misschien wel het uitdagendst. Je wees er terecht op dat het gemakkelijk is .'niets te verlangen' wanneer je alleen voor jezelf hoeft te zorgen. Wanneer je anderen hebt van wie je houdt, is het normaal dat je alleen maar het beste voor hen verlangt.

Het doet pijn wanneer je ze niet alles kunt geven wat je voor hen langt. Een fijn huis, nette kleren, voldoende te eten. Ik heb gevoel dat ik al twintig jaar worstel om de eindjes aan elkaar te pen. En nog steeds heb ik niets bereikt.

Je hebt het over materieel welzijn?

Ik heb het over een paar fundamentele zaken die een man aan zijn kinderen wenst door te geven. Ik heb het over enkele uiterst eenvoudige zaken, waarvan een man zijn vrouw zou willen voorzien.

Ik begrijp het. Jij ziet het als jouw levenstaak in al deze dingen te voorzien. Is dat wat je denkt dat je leven inhoudt?

Ik weet niet zeker of ik het zo heb gezegd. Dit is niet wat mijn leven inhoudt, maar

het zou wel prettig zijn als het minstens een bijproduct kon zijn.

Laten we dan even teruggaan. Waar gaat jouw leven volgens jou over?

Dat is een goede vraag. Ik heb daar door de jaren heen al flink wat verschillende antwoorden op gegeven.

Wat is nu je antwoord?

Het lijkt alsof ik twee antwoorden op deze vraag heb: het antwoord zoals ik het graag zou zien en het antwoord dat ik zie.

En hoe zou je het graag zien?

Ik zou graag zien dat mijn leven gaat over de ontwikkeling van mijn ziel. Ik zou graag zien dat mijn leven gaat over het uitdrukken en ervaren van dat deel van mij waar ik het meeste van houd. Het deel dat medeleven is en geduld, geven, helpen. Het deel van mij dat wetend en wijs is, vergevend en ...liefde.

Het lijkt wel alsof je dit boek al hebt gelezen!

Ja, het is op een esoterisch niveau een prachtig boek, maar ik probeer uit te vinden hoe ik dit alles 'in de praktijk kan brengen'. Het antwoord op de vraag wat ik werkelijk in mijn leven ervaar, is dat het een zaak is van dagelijks zien te overleven.

O, en je denkt dat het een het ander uitsluit?

Nou ...

Jij denkt dat het esoterische overleving uitsluit?

De waarheid is dat ik meer wil doen dan alleen maar overleven. Ik ben al jarenlang aan het overleven. Ik merk op dat ik er nog steeds ben. Maar ik zou willen dat die overlevingsstrijd ophield. Ik merk dat van dag tot dag overleven nog steeds een strijd is. Ik wil meer dan alleen maar overleven, ik wil voorspoed beleven.

En wat noem jij voorspoed?

Dat je voldoende bezit en je je geen zorgen hoeft te maken wanneer" er weer wat geld binnenkomt; dat je de huur of de telefoonrekening kunt betalen zonder te hoeven stressen. Ik vind het vreselijk om zo prozaïsch te zijn, maar we hebben het hier wel over het echte leven en niet over de luchtig-zweverige, spiritueel

geromantiseerde voorstelling die U in dit boek van het leven geeft.

Hoor Ik hier enige woede doorklinken?

Niet zozeer woede als wel frustratie. Ik speel het spirituele spel nu al twintig jaar, en kijk eens wat voor goeds het me heeft gebracht! Ik ben nog altijd maar één loonstrookje verwijderd van de armoede. En nu heb ik ook nog pas mijn baan verloren en dreigt de geldstroom verder op te drogen. Ik ben deze strijd echt zat. Ik ben 49 jaar en wil wat zekerheid in mijn leven, zodat ik meer tijd kan besteden aan ' bezig zijn met God', aan de ontwikkeling van mijn ziel enzovoort. Daar ligt mijn hart, maar het leven staat me niet toe in de buurt hiervan te komen ...

Goed, je hebt een hele mondvol gesproken en Ik geloof dat je voor een heleboel mensen spreekt nu je deze ervaring met ons deelt.

Ik ga je zin voor zin antwoorden, de hele waarheid, zodat we het antwoord gemakkelijk kunnen volgen en ontleden.

Je speelt dit 'spirituele spel' absoluut nog geen twintig jaar, je bent er nog maar nauwelijks bij betrokken. (Dit is overigens geen terechtwijzing, maar gewoon een constatering van de waarheid.)

Ik geef toe dat je gedurende twee decennia ernaar gekeken en ermee geflirt hebt, dat je er soms mee geëxperimenteerd hebt ... maar Ik heb je ware, je meest ware betrokkenheid bij dit spel pas onlangs voor het eerst gevoeld.

Laten we er duidelijk over zijn dat deelname aan het spirituele spel betekent dat je je hele verstand, lichaam en ziel opdraagt aan het proces van het scheppende Zelf, naar het beeld en de gelijkenis van God.

Dit is het proces van zelfverwerkelijking, waarover de oosterse mystici hebben geschreven. Dit is het proces van verlossing, waaraan een groot deel van de westerse theologie is gewijd.

Het is een daad van dag tot dag, van uur tot uur, van moment tot moment, van het meest verheven bewustzijn. Het is kiezen en opnieuw kiezen, elk ogenblik. Het is de schepping die alsmaar voortduurt. Bewuste schepping. Schepping met een doel. Het is het gebruiken van het al eerder genoemde gereedschap van de schepping, bij volle bewustzijn en met een verheven intentie.

Dat is 'dit spirituele spel spelen'. Welnu, hoe lang doe jij dat al?

Ik ben nog niet eens begonnen.

Ga niet van het ene uiterste naar het andere; wees niet te hard tegen jezelf. Je bent het proces toegedaan en je bent er zelfs meer bij betrokken dan je wilt toegeven. Maar je bent er nog geen twintig jaar mee bezig, verre van dat. Nochtans is het niet belangrijk hoelang je ermee bezig bent. Ben je er nu mee bezig? Alleen dat telt.

Laten we je verhaal verder bestuderen. Je vraagt ons te kijken 'wat voor goeds het je heeft gebracht' en je stelt dat je 'nog altijd maar één loonstrookje' van de

armoede bent verwijderd. Ik zie echter een persoon die nog maar één stap van rijkdom is verwijderd! Jij meent dat je maar één loonstrook van de vergetelheid bent verwijderd, terwijl Ik je zie als iemand die in één stap het nirwana kan bereiken. Veel hangt natuurlijk af van wat je als je 'loon' beschouwt en voor welk doel je werkt.

Als je leven erom draait om zogenaamd zekerheid te verwerven, begrijp Ik waarom jij het gevoel hebt slechts 'één loonstrook van de armoede' te staan. Maar ook deze vaststelling staat open voor aanpassing. Mijn beloning houdt in dat alle goede dingen je zullen overkomen, inclusief de ervaring ie veilig te voelen in de fysieke wereld.

Mijn beloning -het loon dat je krijgt wanneer je 'voor Mij werkt' -houdt veel meer in dan spirituele voldoening. Je kunt ook fysieke voldoening krijgen. Maar het ironische aan dit alles is dat fysieke voldoening het laatste is waar je je zorgen over maakt, zodra je eenmaal de spirituele voldoening van Mijn beloning hebt ervaren. Zelfs de fysieke welstand van je gezinsleden zal niet langer een zorg voor je zijn, want zodra je eenmaal naar het niveau van het bewustzijn van God bent opgestegen, weet je dat jij niet verantwoordelijk bent voor welke andere zielook. Hoewel het prijzenswaardig is om te wensen dat iedere ziel in welstand leeft, moet iedere ziel zelf kiezen -en kiest iedere ziel ervoor -voor haar eigen bestemming, nu, op dit moment.

Het is uiteraard niet het hoogste handelen om moedwillig anderen te misbruiken of te vernietigen. En ook is het ongepast om de behoeften te negeren van hen voor wie jij je onmisbaar hebt gemaakt.

Jouw taak is hen weer onafhankelijk te maken, hun zo spoedig en zo goed mogelijk te leren hoe ze met jou overweg kunnen. Want jij bent geen zegen voor hen zolang zij jou nodig hebben om te overleven; jij zegent hen pas echt op het moment dat zij beseffen dat jij niet noodzakelijk bent.

Op dezelfde wijze is Gods grootste moment het moment waarop jij je realiseert dat je geen God nodig hebt.

Ik weet het, Ik weet het ...Dit is in tegenspraak met alles wat je ooit hebt geleerd. Maar jouw leraren hebben je verteld over een boze God, een jaloerse God, een God die er behoefte aan heeft nodig te zijn. En dat is helemaal geen God, maar een neurotisch substituut voor iets wat een godheid zou moeten zijn.

Een ware meester is niet hij die de meeste leerlingen heeft, maar hij die de meeste meesters schept.

Een ware leider is niet hij die de meeste volgelingen heeft, maar hij die de meeste leiders schept.

Een ware koning is niet hij die de meeste onderdanen heeft, maar hij die de meesten naar het koningschap leidt.

Een ware leraar is niet hij die over de meeste kennis beschikt, maar hij die ervoor zorgt dat de meeste anderen kennis verwerven.

En een ware God is niet Hij die de meeste dienaren heeft, maar Hij die de meesten dient en aldus van alle anderen goden maakt.

Want dit is zowel het doel als de glorie van God: dat zijn ondergeschikten dat niet meer zullen zijn, en dat allen God zullen kennen, niet als de meest onbereikbare, maar als de meest onvermijdelijke. Ik zou willen dat je dit kon begrijpen: je gelukkige bestemming is onvermijdelijk. Je kunt niet 'gered' worden. De enige hel die er is, is dit niet te weten.

Probeer derhalve als ouder, partner of geliefde van je liefde niet een soort lijm te maken die bindt, maar liever een magneet die eerst aantrekt, dan draait en vervolgens afstoot. Zij die aangetrokken worden, moeten er namelijk niet van overtuigd raken dat zij bij jou moeten blijven om te kunnen overleven. Niets staat verder van de waarheid. Niets is schadelijker voor de ander.

Laat je liefde de anderen aanzetten om de wereld in te gaan zodat ze volledig de ervaring ondergaan Wie ze zijn. Op deze manier zul je werkelijk hebben liefgehad.

Het pad van het gezinshoofd is een grote uitdaging. Er zijn vele afleidingen, veel wereldse zorgen. De asceet heeft hier op generlei wijze last van. Zijn brood en water worden hem gebracht, hij krijgt een bescheiden matje om op te liggen, en hij kan al zijn uren besteden aan bidden, meditatie en contemplatie over het goddelijke. Hoe gemakkelijk is het om het goddelijke onder dergelijke omstandigheden te zien! We!k een eenvoudige taak! Maar ach, geef iemand een partner en kinderen! Aanschouw het goddelijke in een baby wiens luier om drie uur 's ochtends moet worden vervangen. Zie het goddelijke in de rekening die vóór de eerste van de maand moet worden betaald. Herken de hand van God in de ziekte die je partner overvalt, in de baas die je ontslaat, in de koorts van je kind, in de pijn van je ouders. Ook nu hebben we het over heiligheid.

Ik begrijp je vermoedheid. Ik weet dat je de strijd moe bent. Maar Ik zeg je: wanneer je Mij volgt, verdwijnt de strijd. Beleef je Godsruimte, en elke afzonderlijke gebeurtenis en alle gebeurtenissen tezamen vormen een zegening.

Hoe kan ik mijn Godsruimte beleven wanneer ik mijn baan heb verloren, de huur moet betalen en de kinderen naar de tandarts moeten? Het verblijf in mijn verheven, filosofische ruimte lijkt me de minst geschikte manier om ook maar iets op te lossen.

Verloochen Mij niet op het moment dat je Mij het meest nodig hebt. Dit is het uur waarin je het zwaarst op de proef wordt gesteld. Dit is het moment van je grootste verandering. Het is de kans om alles te bewijzen wat hier geschreven staat.

Wanneer Ik zeg: 'Verloochen Mij niet', klink Ik als die behoeftige, neurotische God waarover we het hebben gehad. Maar dat ben Ik niet. Je kunt 'Mij verloochenen' zoveel je maar wilt. Ik maal er niet om en het verandert niets tussen ons. Ik zeg dit alleen in reactie op jouw vragen. Juist wanneer het moeilijk wordt, vergeet je zo vaak Wie je werkelijk bent en het gereedschap dat Ik je heb gegeven om het leven te scheppen waarvoor je gekozen hebt.

Dit is meer dan ooit het moment om naar je Godsruimte te gaan. Ten eerste zal dat je grote gemoedsrust geven, en een ontspannen geest komt op de beste ideeën,

ideeën die een oplossing kunnen bieden voor je grootste, ingebeelde problemen. Ten tweede is het in jouw Godsruimte dat je het eigen Zelf realiseert, en dat is het doel -het enige doel -van je ziel.

Wanneer je je in je Godsruimte bevindt, weet en begrijp je dat alles wat je nu ervaart, tijdelijk is. Ik zeg je dat hemel en aarde zullen verdwijnen, maar jij niet. Dit eeuwigdurend perspectief helpt je de dingen in het juiste licht te zien.

Je kunt deze huidige voorwaarden en omstandigheden beschrijven als wat ze werkelijk zijn: tijdelijk en wereldlijk. Je kunt ze dan als hulpmiddelen gebruiken - want dat is wat ze zijn: tijdelijke, wereldlijke hulpmiddelen -bij het scheppen van de huidige ervaring.

Wie denk je wel dat je bent? Met betrekking tot de ervaring je baan te hebben verloren, wie denk je dat je bent? En, misschien meer relevant, wie denk je dat Ik ben? Denk je dat ook dit een te groot probleem voor Mij is om op te lossen? Is jou uit de puree helpen een te groot wonder voor Mij om te verrichten? Ik begrijp dat jij eventueel denkt dat het een te grote krachttoer is voor jou -zelfs met het gereedschap dat Ik je heb gegeven -maar geloof je nu werkelijk dat Ik dit niet aankan?

Ik weet intellectueel dat geen enkele opdracht te zwaar is voor God. Maar gevoelsmatig weet ik het gewoon niet zeker. Niet zozeer of U het aankan, maar of U wel zult ingrijpen.

Ik begrijp het. Het is dus een kwestie van geloof.

Ja.

Je stelt niet Mijn kunnen ter discussie, maar Mijn bereidheid.

Ziet u, ik leef nog steeds volgens die theologie die zegt dat ik hier wellicht iets van kan opsteken. Ik weet nog steeds niet zeker of ik verondersteld word een oplossing te weten. Misschien word ik verondersteld een probleem te hebben. Misschien is dit een van die 'tests' waar : ' mijn theologie het alsmaar over heeft. Daarom maak ik mij zorgen [dat dit probleem niet wordt opgelost. Dit is een van die situaties waar U mij laat zitten met ...;

Misschien is dit een goed moment om nog een keer te bespreken hoe Ik met jou omga, want jij lijkt te denken dat het een kwestie van Mijn verlangen is, en Ik zeg je dat het jouw aangelegenheid is. Ik verlang voor jou wat jij voor jezelf verlangt. Niets meer, niets minder. Ik zit hier niet om keer op keer te oordelen welk verzoek van jou wordt ingewilligd.

Mijn wet is de wet van oorzaak en gevolg, niet de wet van 'we zien wel'. Er is niets wat je niet kunt hebben indien je het kiest. Zelfs nog voordat je het vraagt, heb Ik het je al geschonken. Geloof je dit?

Nee, het spijt me. Ik ken te veel gebeden die onbeantwoord zijn gebleven.

Je hoeft je niet te verontschuldigen. Vertel gewoon altijd de waarheid, de waarheid van je ervaring. Ik begrijp dat. Ik respecteer dat. Ik heb daar geen moeite mee.

Goed, want ik geloof niet dat ik alles wat ik vraag ook werkelijk krijg. Mijn leven is daar het bewijs van. Ik krijg in feite slechts zelden wat ik vraag. Als dat gebeurt, voel ik me verdomd gelukkig.

Dat is een interessante formulering. Het lijkt wel alsof je deze optie hebt: je kunt in je leven verdomd gelukkig zijn of je kunt gezegend zijn. Ik heb liever dat je gezegend bent, maar Ik zal Mij natuurlijk nooit met jouw beslissingen bemoeien.

Ik zeg je: je krijgt altijd wat je scheidt en je bent altijd aan het scheppen.

Ik vel geen oordeel over de creaties die jij te voorschijn tovert, Ik geef je gewoon de kracht om nog meer op te roepen, meer en meer en meer. Als het je niet bevalt wat je zoëven hebt geschapen, kies dan opnieuw. Mijn taak, als God, is jou altijd die mogelijkheid te geven.

Nu vertel je Mij dat je niet altijd hebt gekregen wat je verlangde. Maar Ik ben hier om je te vertellen dat je altijd hebt gekregen wat je hebt opgeroepen.

je leven is altijd het resultaat van je gedachten over je leven, met inbegrip van ie duidelijk creatieve gedachte dat je zelden krijgt wat je kiest.

Nu, op dit moment, zie je jezelf als het slachtoffer van het feit dat je je baan hebt verloren. De waarheid is echter dat je die baan niet langer kiest. Je stond 's ochtends niet meer vol verwachting op, maar voelde afgrijzen. Je was niet meer gelukkig op je werk, maar kreeg er tegenzin in. Je begon er zelfs over te fantaseren iets anders te gaan doen.

Denk je dat dit alles niets heeft te betekenen? Je kent je eigen kracht niet. Ik zeg je: je leven ontstaat vanuit je eigen bedoelingen.

Dus wat zijn je bedoelingen op dit moment? Ben je van plan je theorie te bewijzen dat het leven je zelden geeft wat je kiest? Of ben je van plan aan te tonen Wie je werkelijk bent en Wie Ik ben?

Ik voel me verdrietig, gestraft, in verlegenheid gebracht.

Helpt dat je verder? Je kunt de waarheid toch gewoon onder ogen zien en dan ernaar handelen? Het is niet nodig jezelf verwijten te maken. Stel gewoon vast waarvoor je hebt gekozen en kies opnieuw.

Maar waarom ben ik er altijd toe geneigd het negatieve te kiezen? En mijzelf dan ervoor te straffen?

Wat verwacht je anders? Jou is van jongs af verteld dat je 'slecht' bent. Je

aanvaardt dat je 'in zonde' bent geboren. Je schuldig voelen is een aangeleerde reactie. Jou is verteld dat je je over bepaalde zaken schuldig moet voelen nog voordat je ook maar iets deed. Je hebt geleerd je te schamen voor het feit dat je niet volmaakt bent geboren.

Deze zogenaamde staat van onvolmaaktheid, waarin je ter wereld bent gekomen, is wat jullie godsdienstijveraars de staat van de erfzonde durven te noemen. En het is de erfzonde, maar niet die van jullie. Het is de eerste zonde die jullie wordt aangedaan door een wereld die niets van God weet indien zij denkt dat God ook maar iets zou -of wenste te -scheppen wat niet volmaakt is.

Sommige van jullie religies hebben hele theologieën rond deze misvatting opgebouwd. En dat is precies wat het is, letterlijk: een misvatting. Want alles wat Ik aanvat -alles wat Ik leven geef -is volmaakt; een volmaakte weerspiegeling van volmaaktheid zelf, geschapen naar het beeld en de gelijkenis van Mij.

Om echter het beeld van een strenge God te kunnen rechtvaardigen, moesten jullie religies iets creëren waarover Ik boos zou kunnen zijn. Op zo'n manier dat zelfs mensen die een voorbeeldig leven leiden, de behoefte voelen gered te worden. Als ze niet zelf hoeven te worden gered, moeten ze maar worden gered van hun eigen, ingebouwde onvolmaaktheid. Daarom (zeggen deze religies) kun je maar beter snel iets hieraan doen, want anders ga je rechtstreeks naar de hel.

Misschien leidt dit er uiteindelijk niet toe een bizarre, wraakzuchtige, boze God te temperen, maar het helpt wel bizarre, wraakzuchtige, boze religies in het leven te roepen. Op die manier bestendigen religies zich en blijft de macht geconcentreerd in handen van een minderheid in plaats van dat zij wordt ervaren door velen.

Natuurlijk kies jij steeds voor de mindere gedachte, het beperktere idee, het kleinste concept van jezelf en je macht, om niets te zeggen over Mij en Mijn macht. Je bent geconditioneerd.

Mijn God, hoe kan ik hieraan ontsnappen?

Een goede vraag, en gericht tot de juiste persoon!

Je kunt hieraan ontsnappen door dit boek te lezen en te herlezen. Lees het telkens opnieuw tot je elke passage begrijpt en met elk woord vertrouwd bent. Wanneer je stukken eruit aan anderen kunt voordragen, wanneer je je fragmenten eruit kunt herinneren midden in je donkerste uur, dan ben je eraan ontsnapt en 'niet langer geconditioneerd'.

Er is nog zoveel dat ik U wil vragen, zoveel dat ik nog verlang te weten.

Inderdaad. Je had een lange lijst vragen. Zullen we daarmee verdergaan?

Wanneer zal ik genoeg over relaties weten om alles op rolletjes te laten lopen? Is er wel een manier om binnen relaties gelukkig te worden? Moeten relaties constant een uitdaging vormen?

Je hoeft niets te leren over relaties. Je hoeft alleen maar te tonen wat je al weet. Er bestaat een manier om binnen relaties gelukkig te zijn en dat is verhoudingen gebruiken volgens hun vooropgezette bedoeling en niet volgens jouw intenties. Relaties zijn constant uitdagend. Ze roepen je voortdurend op creatief te zijn, steeds hogere aspecten van jezelf -steeds verhevener visies en schitterender versies van jezelf -tot uitdrukking te brengen en te ervaren. Dit kun je nergens directer, effectvoller en zuiverder doen dan binnen relaties. Je kunt het in feite zonder relaties geheel niet doen.

Je kunt in het universum alleen maar bestaan (als een kenbare grootheid, een identificeerbaar iets) door je verhouding tot andere mensen, plaatsen en gebeurtenissen. Onthoud: buiten al het andere besta jij niet. Je bent alleen wat je bent in relatie tot een ander ding dat niet is. Zo steekt de wereld van het relatieve in elkaar, en die is tegenovergesteld aan de wereld van het absolute, waar Ik verblijf.

Als je dit eenmaal hebt begrepen, het helemaal hebt doorgrond, dan zegen je intuïtief elke ervaring, elke ontmoeting en persoonlijke verhoudingen in het bijzonder, want je ziet in dat ze constructief zijn in de hoogste zin van het woord. Je ziet in dat ze gebruikt kunnen worden, gebruikt moeten worden en worden gebruikt (of je dat nu wilt of niet) om Wie je werkelijk bent te construeren.

Deze constructie kan een schitterende creatie zijn volgens je eigen bewuste ontwerp, of een totaal toevallige configuratie. Je kunt er als persoon voor kiezen het resultaat te zijn van wat eenvoudigweg gebeurt, of van wat jij verkiest te zijn en te doen rond wat gebeurt. In deze laatste variant wordt de schepping van het Zelf: een bewuste aangelegenheid en wordt het Zelf ook verwerkelijkt.

Zegen daarom elke relatie. Beschouw elke relatie als bijzonder en vormend voor Wie je bent en kies nu te zijn.

Je vraagstelling in dezen gaat echter vooral over relaties van romantische aard, en ook dat begrijp Ik. Ik zal Mij daarom nu specifiek en uitgebreid uitlaten over persoonlijke liefdesrelaties, een kwestie die jullie mensen alsmaar problemen blijft opleveren!

Persoonlijke liefdesrelaties mislukken (een relatie kan nooit echt mislukken, behalve in de strikt persoonlijke zin dat zij je niet opleverde wat je ervan verwachtte) wanneer zij om verkeerde redenen zijn aangegaan.

('Verkeerd' is natuurlijk een relatief begrip; het geeft iets aan dat kan worden vergeleken met iets 'goeds', wat dat ook mag zijn! Het is beter om te zeggen: 'Relaties mislukken -veranderen meestal wanneer ze zijn aangegaan om redenen die niet uitgesproken gunstig of bevorderlijk zijn voor de overleving ervan.')

De meeste mensen beginnen een relatie met eerder een oog op wat zij eruit kunnen

halen dan wat zij erin kunnen stoppen.

Het doel van een relatie is te beslissen welk deel van jezelf je 'te voorschijn' wilt laten komen en niet om te bepalen welk deel van een ander je kunt opeisen en inpalmen.

Er is slechts één doel voor relaties, en voor het hele leven: te zijn en te beslissen Wie je werkelijk bent.

Het klinkt heel romantisch om te zeggen dat je niets was tot die ander in je leven verscheen, maar het is onwaar. Erger nog, het legt een ongelooflijke druk op de ander om allerlei dingen te zijn die hij of zij niet is.

Ze willen je niet 'teleurstellen' en proberen heel hard van alles te zijn en te doen, tot ze niet meer kunnen. Ze kunnen niet langer aan jouw beeld van hen voldoen. Ze kunnen niet langer de rol spelen die hun is toegewezen. Er wordt dan tegenzin opgebouwd. Woede volgt.

Uiteindelijk, om zichzelf te redden (en de relatie), eisen deze speciale anderen weer hun werkelijke identiteit op en gaan meer handelen in overeenstemming met Wie zij werkelijk zijn. Het is rond deze tijd dat jij begint te zeggen dat zij 'werkelijk zijn veranderd'.

Het is heel romantisch om te zeggen dat je je compleet voelt nu die speciale ander in je leven is gekomen. Het doel van relaties is echter niet een ander te hebben die jou kan vervolmaken. De bedoeling is dat je een ander hebt met wie je je volmaaktheid kunt delen.

Dit is de paradox van alle menselijke relaties: je hebt geen behoefte aan een bijzondere persoon buiten jezelf om werkelijk te ervaren Wie je bent, en ... zonder de ander ben je niets.

Dit is zowel het mysterie als het wonder, de frustratie als de vreugde van de menselijke ervaring. Het vereist een diep begrip en totale bereidheid om op een zinvolle manier binnen deze paradox te kunnen leven. Mij valt op dat maar erg weinig mensen dat doen.

De meesten van jullie beginnen de jaren waarin je relaties vormt, vol hooggespannen verwachtingen, overlopend van seksuele energie, met een wijd geopend hart en een vreugdevolle, vurige ziel.

Ergens tussen je veertigste en zestigste levensjaar (en voor de meesten is dat eerder vroeg dan laat) geef je je meest verheven droom op, doe je afstand van je grootste hoop en neem je genoegen met je minste verwachting of zelfs met helemaal niets.

Het probleem is zo elementair en eenvoudig, maar wordt niettemin op zo'n tragische wijze verkeerd begrepen: je meest verheven droom, je hoogste idee en je dierbaarste hoop hadden eerder te maken met de beminde ander dan met je beminde Zelf. De toetssteen van je relaties had te maken met hoe goed de anderen aan jouw verwachtingen voldeden en hoe goed jij volgens je eigen mening aan die van hen voldeed. De enige ware toetssteen is echter hoe goed jij aan je eigen ideeën voldoet.

Relaties zijn heilig omdat zij het leven zijn edelste -en ook enige mogelijkheid bieden empirisch jouw hoogste conceptualisatie van het Zelf te scheppen en verder

te ontwikkelen. Relaties mislukken wanneer je ze beschouwt als de edelste mogelijkheid van het leven om de ervaring van jouw hoogste conceptualisatie van de ander te scheppen en verder te ontwikkelen.

Laat een ieder binnen een relatie zich zorgen maken over het Zelf: wat het Zelf is, doet en heeft; wat het verlangt, vraagt en geeft; wat het zoekt, schept en ervaart. Dan zouden alle relaties op schitterende wijze hun doel en de betrokkenen dienen!

Laat een ieder binnen een relatie zich geen zorgen maken over de ander, maar geheel en al alleen over het Zelf.

Dit lijkt een vreemde les, want je hebt geleerd dat je in de hoogste vorm van een relatie alleen aan de ander denkt. Ik zeg echter: door je concentratie op de ander - je obsessie voor de ander zijn relaties gedoemd te mislukken.

Wat is de ander? Wat doet de ander? Wat heeft de ander? Wat zegt de ander? Verlangt? Vraagt? Wat denkt de ander? Verwacht? Plant?

De meester begrijpt dat het niet uitmaakt wat de ander is, doet, heeft, zegt, verlangt, vraagt. Het maakt niet uit wat de ander denkt, verwacht, plant. Het enige wat telt, is dat jij bestaat in verhouding tot die zaken.

De meest liefhebbende persoon is de persoon die 'op zich-Zelf gericht' is.

Dat is nogal een radicale les.

Niet als je er goed naar kijkt. Als je niet van het eigen Zelf kunt houden, kun je niet van een ander houden. Veel mensen maken de vergissing de liefde voor het Zelf te zoeken door de liefde voor een ander. Ze beseffen natuurlijk niet dat ze dat doen. Het is geen bewuste prestatie. Het speelt zich in de geest af, diep in de geest, in het zogenoemde onderbewuste. Zij denken: 'Als ik maar van anderen kan houden, zullen zij van mij houden. Dan ben ik beminnelijk en kan ik van mijzelf houden.'

Omgekeerd is het zo dat veel mensen zichzelf haten omdat ze menen dat niemand anders van hen houdt. Deze mensen smachten echt naar liefde, maar desondanks doet het er niet toe of er anderen van hen houden. Al zeggen nog zoveel mensen dat ze van hen houden, het is nooit voldoende.

Ten eerste geloven zij je niet. Zij denken dat je hen probeert te manipuleren of iets van hen gedaan probeert te krijgen. (Hoe zou je van hen kunnen houden zoals zij werkelijk zijn? Nee, er is een vergissing in het spel. Je wilt iets van ze! En wat wil je dan?)

Zij proberen alsmaar uit te vinden hoe iemand werkelijk van hen kan houden. En daarom kunnen zij jou niet geloven en beginnen een campagne om je te dwingen het te bewijzen. Je moet bewijzen dat je van hen houdt. Zij kunnen bijvoorbeeld van je verlangen dat je je gedrag aanpast.

Als zij dan uiteindelijk op het punt zijn beland dat zij kunnen geloven dat jij van hen houdt, beginnen zij zich vervolgens direct zorgen te maken hoelang zij jouw liefde kunnen vasthouden. En om van jouw liefde verzekerd te zijn, beginnen ze hun eigen gedrag te veranderen.

Aldus raken twee mensen letterlijk zichzelf kwijt binnen een relatie. Zij beginnen

een relatie in de hoop zichzelf te vinden, maar raken in plaats daarvan van zichzelf vervreemd.

Dit verlies van het Zelf is wat de meeste bitterheid binnen dergelijke relaties veroorzaakt.

Twee mensen beginnen samen een relatie in de hoop dat het geheel groter zal zijn dan de som van de delen, en komen erachter dat het minder is. Zij voelen zich minder dan toen zij alleen waren. Tot minder in staat, minder knap, minder opwindend, minder aantrekkelijk, minder gelukkig, minder tevreden.

Dit komt ook doordat zij minder zijn. Zij hebben het meeste van hun persoonlijkheid opgegeven voor -het volhouden van -hun relatie.

Dit is nooit de bedoeling van relaties geweest. Toch ervaren onvoorstelbaar veel mensen relaties op deze manier.

Maar waarom toch? Waarom?

Omdat de mensen niet meer weten (als ze het ooit al wisten) wat het doel van relaties is.

Wanneer je elkaar niet langer beschouwt als gewijde zielen op een heilige reis, kun je het doel, de reden, achter alle relaties zien.

De ziel is in het lichaam gekomen, en het lichaam tot leven, met als doel de evolutie. Jullie ontwikkelen je, jullie zijn in wording. En jullie gebruiken al jullie relaties om te beslissen wat jullie worden.

Dit is de taak die jullie hier zijn komen uitvoeren. Dit is de vreugde van het Zelf te scheppen en te kennen, van bewust te worden Wat je wenst te zijn. Dit is wat wordt bedoeld met Zelf-bewustzijn.

Jullie hebben het Zelf naar de relatieve wereld gebracht om over het gereedschap te beschikken waarmee jullie kunnen weten en ervaren Wie je werkelijk bent. Wie je bent, is wie jij scheidt om in relatie te staan met al het andere.

Jullie persoonlijke relaties zijn het belangrijkste element in dit proces. Je persoonlijke relaties vormen daarom heilige grond. Zij hebben bijna niets met de ander te maken en toch, omdat zij op elkaar betrokken zijn, hebben zij alles met de ander te maken.

Dit is de goddelijke dichotomie. Dit is de gesloten cirkel. Het is daarom niet zo'n radicale les om te zeggen: 'Gezegend zijn zij die op zich-Zelf gericht zijn, want zij zullen God kennen.' Het is helemaal niet zo'n slecht levensdoel om het hoogste deel van het Zelf te leren kennen en daarop gericht te blijven.

Je eerste relatie moet daarom de relatie met het eigen Zelf zijn. Je moet eerst leren het eigen Zelf te eren, koesteren en beminnen.

Je moet eerst het eigen Zelf als waardevol beschouwen voor je een ander als waardevol kunt ervaren. Je moet eerst het eigen Zelf als gezegend zien voor je een ander als gezegend kunt beschouwen. Je moet eerst weten dat het eigen Zelf heilig is, voordat je de heiligheid in een ander kunt erkennen.

Als je het paard achter de wagen spant -zoals de meeste religies van je eisen -en

een ander als heilig erkent vóór jezelf, zul je daar op een dag gebelgd over zijn. Als er één ding is dat niemand kan verdragen, dan is dat dat iets heiliger is dan gij. Toch dwingen jullie religies je ertoe anderen heiliger dan gij te noemen. En daarom doen jullie dat voor een tijdje en vervolgens kruisigen jullie hen.

Jullie hebben (op de een of andere wijze) al Mijn leraren gekruisigd, niet slechts Hem. En jullie deden dat niet omdat zij heiliger waren dan jullie, maar omdat jullie hen daarvoor uitmaakten.

Mijn leraren kwamen allen met dezelfde boodschap: niet 'Ik ben heiliger dan gij', maar: 'Jij bent even heilig als Ik.'

Dit is de boodschap die jullie niet hoorden, dit is de waarheid die jullie niet konden aanvaarden. En dit is waarom jullie nooit waarachtig, zuiver, van elkaar zouden kunnen houden. Jullie zijn nooit waarachtig, zuiver, verliefd geweest op het eigen Zelf.

En daarom zeg Ik: wees vanaf nu voor altijd gericht op je eigen Zelf. Kijk op ieder willekeurig moment Wie jij bent, wat je doet en hebt, en kijk nergens anders naar.

Het is niet in de daden van een ander, maar in jouw reactie dat je je verlossing zult vinden.

Ik weet wel beter, maar op de een of andere manier klinkt dit alsof wij er niet om moeten geven wat anderen met ons in relaties doen. Zij kunnen van alles doen, maar zolang wij ons evenwicht bewaren, op ons-Zelf gericht blijven en al die andere mooie zaken, kan ons niets gebeuren. Maar er gebeurt wel iets met ons. Hun daden kwetsen ons soms. Zodra ik mij gekwetst voel binnen een relatie, weet ik niet wat ik moet doen. Het lijkt zo mooi om te zeggen: 'Neem afstand, zorg dat het je niets doet', maar dat is gemakkelijker gezegd dan gedaan. Ik *voel* mij gekwetst door de woorden en daden van anderen binnen relaties.

De dag zal komen dat je je daar niet meer door gekwetst voelt. Dat zal de dag zijn dat je de ware betekenis en reden van relaties beseft en verwerkelijk.

Omdat je dit bent vergeten, reageer je op deze wijze. Maar dat is geen probleem. Het maakt deel uit van het groeiproces, van de ontwikkeling. In relaties heb je te maken met het werk van de ziel, nog altijd een verheven begrip, een verheven herinnering. Tot het moment dat je je dit herinnert -en herinner je dan ook hoe je relaties kunt gebruiken als hulpmiddel bij de schepping van het Zelf -moet je werken op het niveau waarop je je bevindt. Het niveau van begrip, bereidheid en herinnering.

Aldus zijn er dingen die je kunt doen wanneer je met pijn en grief reageert op wie een ander is, wat hij of zij zegt of doet. Allereerst kun je eerlijk toegeven tegenover jezelf en de ander hoe je je precies voelt. Veel van jullie zijn bang om dit te doen, omdat jullie denken dat je hierdoor 'minder' lijkt. Ergens diep binnenin realiseer je je echter dat het waarschijnlijk belachelijk is om je 'zo te voelen'. Het is waarschijnlijk kleinzielig van je. Je bent 'groter dan dat'. Maar je kunt het niet helpen. Je voelt je nog steeds zo.

Er is maar één ding dat je kunt doen. Je moet je gevoelens respecteren. Want je gevoelens respecteren komt neer op zelfrespect. En je moet van je naaste houden zoals je van jezelf houdt. Hoe kun je ooit verwachten de gevoelens van een ander te begrijpen en te respecteren als je dat niet met de gevoelens van je eigen Zelf kunt?

De eerste vraag in ieder interactief proces met een ander is: Wie ben ik en Wat wil ik zijn, nu, in relatie tot die ander?

Vaak herinner je je niet Wie je bent en weet je niet Wie je wenst te zijn, tot je een paar manieren om te zijn hebt uitgeprobeerd. Daarom is het respecteren van je meest waarachtige gevoelens zo belangrijk.

Als je eerste gevoel negatief is, is zonder meer het gevoel hebben genoeg -alles wat vereist is -om er afstand van te kunnen nemen. Wanneer je het gevoel hebt van boosheid, ontzetting, walging of woede, of wanneer je de aandrang bezit 'terug te slaan', dan kun je deze eerste gevoelens verwerpen als dat 'wat je-niet-wenst-te-zijn'.

De meester is iemand die genoeg van zulke ervaringen heeft beleefd om vooruit te weten wat haar finale keuzes zullen zijn. Zij hoeft niet iets 'uit te proberen'. Zij heeft deze kleren eerder gedragen en weet dat ze niet passen; zij zijn niet 'zij'. En aangezien het leven van een meester gewijd is aan een permanente verwerkelijking van het Zelf zoals jezelf weet dat je bent, worden dergelijke beperkte gevoelens nooit erop nagehouden.

Daarom zijn meesters zo onverstoorbaar tegenover wat anderen een ramp noemen. Een meester zeggt rampen, want de meester weet dat uit het zaad van de rampspoed (en uit alle ervaring) de groei van het Zelf ontspruit. En het tweede levensdoel van de meester is altijd groei. Want als men eenmaal het Zelf volledig heeft gerealiseerd, blijft niets anders over om te doen dan meer te zijn van het-Zelfde.

Het is in deze fase dat iemand van het werk van de ziel overgaat naar het werk van God, want dit is waarnaar Ik streef!

Binnen het kader van deze discussie zal Ik aannemen dat jij nog steeds met het werk van de ziel bezig bent. Jij tracht nog steeds te realiseren ('reëel' te maken) Wie je werkelijk bent. Het leven (Ik) zal je een overvloed van mogelijkheden geven om dat te scheppen. (Onthoud, het leven is geen ontdekkingsreis maar een scheppingsproces.)

Jij kunt keer op keer scheppen Wie je bent. En je doet dat ook iedere dag. Zoals de zaken er nu voor staan, vind je echter niet altijd hetzelfde antwoord. Neem bijvoorbeeld de een of andere identieke, uiterlijke ervaring: wellicht kies je de ene dag ervoor geduldig en minzaam te zijn en in een goede relatie tot die ervaring te blijven staan. De tweede dag kies je misschien ervoor boos, gemeen en triest te zijn. De meester vindt altijd hetzelfde antwoord, en dat antwoord is altijd de hoogste keuze.

Hierin is de meester imminent voorspelbaar. Omgekeerd is de student volstrekt onvoorspelbaar. Je kunt vaststellen hoe ver iemand op weg is naar het meesterschap door eenvoudigweg te kijken hoe gemakkelijk hij de hoogste keuze

maakt in reactie op een willekeurige situatie.

Natuurlijk roept dit de vraag op: wat is de hoogste keus?

Rond deze vraag draaien de filosofie en de theologie van de mensheid al sinds het begin der tijden. Als deze vraag je werkelijk aanspreekt, ben je al op weg naar het meesterschap. Want het is nog altijd waar dat de meeste mensen zich door heel andere vragen voelen aangesproken. Niet wat is de hoogste keus, maar wat levert het meeste op? Of hoe verlies ik het minst?

Wanneer het leven wordt geleid vanuit de invalshoek van beheersing van schade of maximalisatie van een bepaald optimum Wordt de ware weldaad van het leven verbeurd. De gelegenheid gaat verloren. De kans wordt gemist. Want een leven dat aldus wordt geleefd, staat in het teken van angst en is een leugen over jou.

Want je bent niet angst, je bent liefde. Liefde die geen bescherming behoeft, liefde die niet verloren kan gaan. Je zult dit echter nooit empirisch weten als je alsmaar de tweede vraag beantwoordt in plaats van de eerste. Want alleen een persoon die denkt dat er iets te winnen of te verliezen valt, stelt de tweede vraag. Alleen de persoon die het leven op een andere manier ziet, die het Zelf als een hogere staat van zijn ervaart, die begrijpt dat niet winnen of verliezen maar wel of niet kunnen beminnen de toetssteen is, alleen die persoon stelt de eerste vraag.

Hij die de tweede vraag stelt, zegt: 'Ik ben mijn lichaam.' Zij die de eerste vraag stelt, zegt: 'Ik ben mijn ziel.'

Voorwaar, laat allen die oren hebben horen, luisteren. Want Ik zeg u: op dit kritieke ogenblik in alle menselijke relaties is er slechts één vraag:

Wat zou liefde nu doen ?

Geen enkele andere vraag is relevant, geen enkele andere vraag heeft betekenis, geen enkele andere vraag is van belang voor je ziel.

We zijn nu aangekomen op een bijzonder gevoelig punt wat interpretatie betreft, want dit principe van door liefde ondersteunde handelingen wordt alom verkeerd begrepen. Het is dit misverstaan dat heeft geleid tot de wrok en de woede van het leven, die op hun beurt ertoe hebben geleid dat zovelen het juiste pad hebben verlaten.

Eeuwenlang hebben jullie geleerd dat door liefde ondersteunde handelingen voortkomen uit de keus om het even wat te zijn, te doen of te bezitten wat het hoogste goed voor elkaar oplevert.

Ik zeg je echter: de hoogste keus is dat wat het hoogste goed voor jou oplevert.

Net als alle andere diepe, spirituele waarheden leent deze uitspraak zich zonder meer voor misinterpretatie. Het mysterie heldert even op zodra men besluit wat het hoogste 'goed' is dat men voor zichzelf kan doen. En wanneer de absoluut hoogste keus is gemaakt, lost het mysterie op, voltooit de cirkel zich en wordt het hoogste goed voor jou het hoogste goed voor een ander.

Het kan verschillende levens duren voor men dit begrijpt -en zelfs nog meer levens voor men het ten uitvoer brengt -want om deze waarheid draait een nog grotere

waarheid: wat je voor het " eigen Zelf doet, doe je voor een ander. Wat je voor een ander ' : doet, doe je voor het Zelf.

Dit is omdat jij en de ander een zijn.

En dit is omdat ...

Er niets is behalve Jij.

Alle meesters die op aarde zijn geweest, hebben dit onderwezen. ('Voorwaar, Ik zeg u, in zoverre gij dit aan één van deze mijn minste broeders hebt gedaan, hebt gij het Mij gedaan.') Nochtans is dit voor de meeste mensen niet meer dan een esoterische waarheid gebleven, met weinig praktische toepassing. Het is echter de meest praktisch toepasbare 'esoterische' waarheid aller tijden.

Het is belangrijk om binnen relaties deze waarheid te herinneren, want zonder haar zal elke relatie zeer moeilijk zijn.

Laten we terugkomen op de praktische toepassing van deze wijsheid en het zuiver spirituele aspect ervan nu loslaten.

Binnen het oude stelsel van opvattingen hebben mensen -goedbedoelende, welwillende, vaak zeer godsdienstige mensen -vaak gedaan wat zij dachten dat het beste was voor de andere persoon binnen hun relatie. Triest genoeg leverde dit meestal (in de meeste gevallen) alleen een voortzetting van het misbruik door de ander op, van mishandeling of het slecht functioneren van de relatie.

Uiteindelijk wordt de persoon die 'goed' tracht te doen voor de ander door vergevingsgezind te zijn, medeleven te tonen, voortdurend bepaalde problemen en gedragingen te tolereren -haatdragend, kwaad en wantrouwig, zelfs tegenover God. Want hoe kan een rechtvaardige God deze oneindige kwelling, vreugdeloosheid en opoffering in de naam van de liefde verlangen?

Het antwoord is dat God dit niet werkelijk verlangt. God verlangt alleen dat je jezelf rekent tot de personen van wie je houdt.

God gaat verder. God stelt voor -beveelt aan -dat je jezelf op de eerste plaats stelt.

Ik zeg dit terwijl Ik weet dat sommigen onder jullie dit blasfemie zullen noemen en het daarom niet als Mijn woord zullen beschouwen. Weer anderen zullen misschien doen wat nog erger is: zij zullen dit als Mijn woord aanvaarden en het vervolgens dusdanig verdraaien of verkeerd opvatten zodat het hun eigen belang dient en zij ongoddelijke daden kunnen rechtvaardigen.

Ik zeg je: jezelf op de eerste plaats stellen leidt nimmer tot ongoddelijke daden.

Indien je jezelf dan ook betrapt op een ongoddelijke daad als het gevolg van een handeling die het beste voor jou is, ligt de verwarring niet in het feit dat je jezelf op de eerste plaats hebt gesteld, maar dat je niet goed hebt begrepen wat goed voor je is.

Natuurlijk vereist de vaststelling van wat goed voor je is ook een nadere bepaling van wat het is dat je wilt doen. Dit is een belangrijke stap die veel mensen over het hoofd zien. Wat ben je 'van plan'? Wat is je doel in het leven? Zonder het antwoord op .deze vragen zal de kwestie wat het 'beste' is onder alle omstandigheden een mysterie blijven. .

Praktisch gezien (we laten het esoterische nog steeds buiten beschouwing) is het minste wat je kunt doen -wanneer je kijkt naar wat het beste voor jou is binnen situaties waarbij je wordt misbruikt -een einde te maken aan het misbruik. En dat zal goed zijn, zowel voor jou als voor degene die jou misbruikt. Want zelfs een persoon die misbruik pleegt, wordt misbruikt wanneer wordt toegelaten dat hij zijn misbruik voortzet.

Dit werkt niet heilzaam voor de persoon die het misbruik pleegt, maar is schadelijk. Want als hij begint te geloven dat zijn gedrag toelaatbaar is, wat leert hij dan? Maar als hij erachter komt dat zijn misbruik niet langer wordt geaccepteerd, wat wordt hem dan toegestaan te leren? ..

Anderen met liefde behandelen hoeft dan ook niet noodzakelijkerwijs te betekenen dat je anderen laat doen wat ze willen.

Ouders leren dit al vroeg van hun kinderen. Volwassenen leren het echter minder snel van andere volwassenen en hetzelfde geldt voor naties.

Uiteindelijk mag men tirannen niet toelaten te gedijen, zij moeten worden beteugeld in hun tirannie. De liefde voor het Zelf, en de liefde voor de tiran, eisen dit.

Nu volgt het antwoord op je vraag: 'Als liefde alles is wat er is, hoe kan de mensheid dan ooit oorlog rechtvaardigen?'

Soms moet de mens oorlog voeren om de meest verheven verklaring te kunnen doen over Wie hij werkelijk is: iemand die oorlog verafschuwt.

Er kunnen zich momenten voordoen dat je moet opgeven Wie je bent om te zijn Wie je bent.

Er zijn meesters die leerden: je kunt niet alles hebben voordat Je bereid bent alles op te geven. .

Om jezelf als een man van vrede te kunnen beschouwen, moet Je misschien het idee opgeven van jezelf als iemand die nooit oorlog zou voeren. De geschiedenis heeft op mensen een beroep gedaan een dergelijke beslissing te nemen.

Hetzelfde geldt voor de meest individuele en de meest persoonlijke relaties. Het leven zal meer dan eens een beroep op je doen; jezelf te bewijzen Wie je bent door een aspect te laten zien van Wie je niet bent.

Dit is niet zo moeilijk om te begrijpen wanneer je al een aantal jaren geleefd hebt, maar voor idealistisch gestemde jongeren lijkt het waarschijnlijk de ultieme tegenstrijdigheid. Als je op rijpere leeftijd terugblijkt, lijkt het meer op een goddelijke dichotomie.

Dit betekent niet binnen persoonlijke relaties dat je, als je gekwetst wordt, moet proberen 'met gelijke munt terug te betalen'. (Hetzelfde geldt voor relaties tussen naties.) Het betekent gewoon dat het toestaan aan de ander om voortdurend schade te veroorzaken niet het meest liefdevolle is wat je kunt doen, zowel voor het eigen Zelf als voor de ander.

Dit zou een eind moeten maken aan pacifistische theorieën die stellen dat de hoogste liefde geen krachtige reactie vereist ten opzichte van wat jij als het kwaad

beschouwt.

De discussie wordt hier nogmaals esoterisch, omdat geen enkel serieus onderzoek naar deze uitspraak het begrip 'het kwaad' en het waardeoordeel waartoe het uitnodigt, kan omzeilen. In feite bestaat het kwaad niet, er zijn alleen objectieve fenomenen en ervaringen. Toch dwingt je eigen levensdoel je uit de groeiende serie eindeloze fenomenen een verstrooid aantal uit te kiezen, die je onder 'het kwaad' rangschikt. Want als je dat niet doet, kun je jezelf en tal van andere zaken niet 'goed' noemen en kun je het eigen Zelf niet kennen of scheppen.

Je kunt jezelf definiëren aan de hand van het zogenoemde kwaad, evenals aan de hand van het zogenoemde goede.

Het grootste kwaad zou dan ook zijn dat je niets tot kwaad bestempelt.

Je bestaat in dit leven in de wereld van het relatieve, waarin iets alleen kan bestaan in zoverre het in relatie staat tot iets anders. Dit is tegelijkertijd zowel de functie als het doel van relaties: een ervaringsveld te verschaffen, waarin je jezelf kunt vinden, definiëren en -als je daarvoor kiest -onafgebroken kunt herscheppen als degene Wie je bent.

Ervoor kiezen goddelijk te zijn betekent niet dat je ervoor kiest een martelaar te zijn. En het betekent zeker niet dat je ervoor kiest een slachtoffer te zijn.

Op weg naar je meesterschap -wanneer alle kans op pijn, schade en verlies is geëlimineerd -is het goed om pijn, schade en verlies als onderdeel van je ervaring te erkennen, en te besluiten Wie je bent in relatie ermee.

Ja, de dingen die anderen denken, zeggen of doen zullen je soms pijn doen ...tot ze dat niet meer doen. Wat je het snelst van hier naar daar brengt, is totale oprechtheid, de bereidheid vast te stellen, te bevestigen en precies te zeggen hoe jij je ergens over voelt. Vertel jouw waarheid, vriendelijk, maar zonder er doekjes om te winden en voluit. Pas je waarheid moeiteloos aan als je ervaringen een nieuw licht op iets werpen.

Niemand met een goed verstand, en God in de laatste plaats, vertelt je, wanneer je lijdt binnen een relatie, om 'er afstand van te nemen en ervoor te zorgen dat het niets betekent'. Als je nu lijdt, is het te laat om ervoor te zorgen dat het niets betekent. Je taak is nu te beslissen wat het betekent en dit te tonen. Want als je dat doet, maak je een keus en word je Wie je probeert te zijn.

Ik hoef dus geen eeuwig lijdende echtgenote, een gekleinere echtgenoot of het slachtoffer van mijn relaties te zijn om ze heilig maken of om in Gods ogen welgevallig te zijn.

Lieve hemel, natuurlijk niet.

En ik hoef geen genoegen te nemen met aanvallen op mijn waardheid, belediging van mijn trots, schade aan mijn psyche en verwonding van mijn hart om te kunnen zeggen dat ik voor mijn relatie 'mijn best heb gedaan', 'mijn taak heb vervuld' of 'aan mijn plicht heb voldaan' in de ogen van God en mijn naasten.

Geen moment.

Vertel me dan alstublieft, lieve God, welke beloften ik binnen relatie moet doen en aan welke afspraken ik mij moet houden. Welke verplichtingen brengen relaties mee? Welke richtlijnen moet ik zoeken?'

Het antwoord is een antwoord dat jij niet kunt horen, want het geeft je geen richtlijnen en annuleert elke afspraak vanaf het moment dat je die maakt. Het antwoord luidt: je hebt geen verplichtingen. In relaties niet en ook niet in het leven.

Geen verplichtingen?

Geen verplichtingen. Beperkingen noch begrenzingsen, richtlijnen noch regels. Evenmin ben je gebonden aan omstandigheden en situaties of word je ingeperkt door voorschriften en wetten. Je kunt niet gestraft worden voor welke overtreding ook -je bent ook tot geen enkele overtreding in staat -want in de ogen van God bestaan geen overtredingen.

Ik heb dit al eens eerder gehoord, dit soort 'religie zonder regels' ofwel spirituele anarchie. Ik zie niet in hoe dat ooit zou kunnen werken.

Er is geen manier dat het niet zou werken, als je bezig bent het eigen Zelf te scheppen. Aan de andere kant, als je je inbeeldt dat je moet zijn zoals iemand anders dat wil, dan kan het ontbreken van regels of richtlijnen inderdaad problemen opleveren.

Maar een denkende geest snakt dan ernaar te vragen: indien God wil dat ik op een bepaalde manier ben, waarom heeft Zij mij dan niet al direct zo geschapen? Waarom moet ik eerst worstelen met mijn eigen identiteit om me dan pas te ontwikkelen tot de persoon die God wil dat ik ben? Dit verlangt de onderzoekende geest te weten, en terecht, want het is een correcte vraag.

De godsdienstijveraars willen je laten geloven dat Ik je als Mijn mindere heb geschapen zodat je de kans hebt om te worden als Wie Ik ben -tegen alle verwachtingen en, zou Ik willen toevoegen, tegen alle natuurlijke neigingen die Ik je heb gegeven in.

Een van deze zogenoemde neigingen is de aanleg om te zondigen. Jou wordt geleerd dat je in zonde bent geboren, dat je in zonde zult sterven en dat zondigen ie natuur is.

Een van jullie religies stelt zelfs dat jullie hier niets aan kunnen veranderen. Al jullie daden zijn irrelevant en betekenisloos. Het is arrogant te denken dat je door bepaalde daden 'naar de hemel' gaat. Er is maar één weg naar de hemel (verlossing) en dat is niet door wat jullie zelf ondernemen, maar door de gratie die God jullie verleent door de aanvaarding van Zijn Zoon als jullie bemiddelaar.

Zodra dit gebeurd is, zijn jullie 'gered'. Tot dit gebeurd is, heeft niets dat jullie doen enig effect of enige invloed: het leven dat je leidt of de keuzes die je maakt niet; niets dat je uit eigen wil onderneemt om jezelf te verbeteren of jezelf waardig te maken. Jullie zijn onmachtig je waardig te maken, omdat jullie ingeworteld onwaardig zijn. Alzo zijn jullie geschapen.

Waarom? Alleen God weet dat. Misschien heeft Hij wel een foutje gemaakt. Misschien kreeg Hij de dingen niet goed voor elkaar. Misschien zou Hij het wel allemaal overnieuw willen doen. Wat te doen ...

U drijft de spot met mij.

Nee, jij drijft de spot met Mij. Jij zegt dat Ik, God, intrinsiek onvolmaakte wezens heb geschapen, vervolgens van hen verlangde dat ze volmaakt zouden zijn en hen anders zou verdoemen!

Jullie beweren vervolgens dat Ik later, duizenden jaren verder in de ervaring van de wereld, minder streng werd. Vanaf dat moment hoefden jullie niet noodzakelijkerwijs goed te zijn; jullie hoefden je alleen maar slecht te voelen wanneer jullie niet braaf waren en moesten als jullie verlosser het enige wezen aanvaarden dat altijd goed was, aldus Mijn honger naar volmaaktheid bevredigend. Jullie zeggen dat Mijn Zoon, het enige volmaakte wezen, jullie heeft gered van jullie eigen onvolmaaktheid, de onvolmaaktheid die Ik jullie gegeven heb.

Met andere woorden, Gods Zoon heeft jullie gered van wat Zijn Vader heeft aangericht.

Dit is hoe jullie -althans velen -zeggen dat Ik het in elkaar heb gestoken.

En wie drijft nu de spot met wie?

Dit is de tweede keer in dit boek dat U een frontale aanval op conservatieve christendom lijkt uit te voeren. Dit verrast me.

Je koos het woord 'aanval'. Ik ga gewoon in op een thema dat we hebben aangesneden. En dat thema is overigens niet het conservatieve christendom, zoals jij het stelt. Het gaat hier om de hele natuur van God en Gods relatie tot de mensheid.

Deze kwestie duikt hier op omdat wij spraken over verplichtingen binnen relaties en in het leven zelf.

Je kunt niet geloven in relaties zonder verplichtingen, omdat je niet kunt aanvaarden wie en wat je werkelijk bent. Je noemt een leven met volledige vrijheid 'spirituele anarchie'. Ik noem het Gods grote belofte.

Het is alleen binnen de context van deze belofte dat Gods grote plan kan worden voltooid.

Je hebt geen verplichtingen binnen een relatie. Je hebt alleen kansen.

Mogelijkheid, niet verplichting, is de hoeksteen van religie, de basis van alle spiritualiteit. Zolang je het anders ziet, mis je de pointe. Een relatie -je relatie met alle dingen -is geschapen als het volmaakte gereedschap voor het werk van de ziel. Daarom zijn alle menselijke relaties gewijde grond en is elke persoonlijke relatie heilig.

Wat dit betreft hebben veel kerken gelijk. Het huwelijk is een sacrament. Maar niet door zijn gewijde verplichtingen. Eerder door zijn onvergelykelijke mogelijkheden. Doe nooit iets in een relatie vanuit het gevoel van verplichting. Doe alles wat je doet vanuit het gevoel van de glorierijke mogelijkheid die je relatie je biedt om te kiezen en te zijn Wie je werkelijk bent.

Ik begrijp U, maar toch heb ik het keer op keer in mijn relaties opgegeven wanneer het moeilijk werd. Het resultaat is dat ik een reeks relaties heb gehad, terwijl ik als kind dacht dat ik er maar één zou hebben. Het lijkt wel alsof ik niet weet wat het is om een relatie in stand te houden. Denkt U dat ik dat ooit zal leren? Wat moet ik doen om dat voor elkaar te krijgen?

In jouw woorden lijkt het wel alsof het in stand houden van een relatie betekent dat die relatie een succes is. Verwar een lange levensduur niet met een goed uitgevoerd karwei. Onthoud, jouw taak op aarde is niet uit te vinden hoelang je een relatie in stand kunt houden, maar om te beslissen en te ervaren Wie je werkelijk bent.

Dit is geen argument voor korte termijn relaties, maar evenmin is het een voorwaarde voor lange termijn relaties.

Ofschoon er geen sprake is van zo'n voorwaarde, moet dit worden gezegd: lange termijn relaties bieden een goede mogelijkheid tot wederzijdse groei, uitdrukking en vervulling, en dat heeft zo zijn eigen waarde.

Ik weet het, ik weet het! Ik bedoel, ik heb dat altijd wel vermoed. Maar hoe bereik ik het?

Weet ten eerste zeker dat je een relatie begint om de goede redenen. (Ik gebruik 'goed' hier in relatieve zin, afhankelijk van je hogere levensdoel.)

Zoals Ik al eerder heb aangegeven, gaan de meeste mensen nog steeds relaties aan om 'verkeerde' redenen: om eenzaamheid te bestrijden, een leegte op te vullen, om voor zichzelf liefde te vinden of een persoon die van ze houdt -en dit zijn nog een paar Van de betere beweeggronden. Anderen willen alleen maar hun ego opkrikken, een eind maken aan hun depressies, hun seksleven verbeteren, bijkomen van een eerdere relatie of, geloof het of niet, verveling tegengaan.

Geen enkele van deze redenen werkt en de relatie evenmin, tenzij er onderweg iets dramatisch gebeurt.

Ik ben nooit een relatie begonnen om een van deze redenen.

Ik durf dat te bestrijden. Ik denk namelijk dat jij niet eens precies weet waarom je je relaties ooit bent begonnen. Ik denk ook dat je nog nooit op deze manier erover hebt nagedacht. Je bent die relaties niet volgens een bepaald plan aangegaan. Ik denk dat je gewoon altijd 'verliefd' bent geworden.

Dat klopt honderd procent.

En Ik denk niet dat je hebt stilgestaan bij de reden waarom je 'verliefd' werd. Waar reageerde je op? Welke behoefte of welk complex van behoeften werd vervuld?

Voor de meeste mensen is liefde de reactie op een behoefte aan vervulling.

Iedereen heeft behoeften. Jij hebt dit nodig, een ander dat. Jullie zien beiden in elkaar een mogelijkheid wat de behoefte aan vervulling betreft. Dus jullie komen - stilzwijgend - tot een overeenkomst. Ik geef jou wat ik heb als jij mij geeft wat jij hebt.

Het is een transactie. Maar jullie vertellen niet de waarheid hierover. Je zegt niet: 'Ik geef jou erg veel.' Je zegt: 'Ik houd heel veel van jou.' En dan komt de teleurstelling.

U hebt dit al eerder besproken.

Inderdaad, en jij hebt dit al eerder gedaan, niet een keer maar meerdere keren.

Soms lijkt dit verhaal in een cirkel rond te draaien. Dezelfde thema's duiken steeds maar weer op.

Ongeveer hetzelfde als in het leven.

Touché.

Wat er aan de hand is, is dat jij de vragen stelt en Ik ze beantwoord. Ook al stel je dezelfde vraag op drie verschillende manieren, Ik acht Mij verplicht ze te beantwoorden.

Misschien blijf ik hopen dat U een ander antwoord zult geven. U haalt de meeste romantiek eruit wanneer ik vragen stel over relaties. Wat is er *mis* met hals over kop verliefd te worden zonder ergens aan te hoeven denken?

Niets. Word verliefd op zoveel mensen als je maar wilt op die manier. Maar als je een levenslange relatie met hen wilt beginnen, moet je misschien toch eventjes nadenken.

Als je aan de andere kant ervan geniet om door relaties te stromen als water -of erger, aan eentje vast te houden omdat je denkt dat het 'moet' en je leidt vervolgens in stilte een wanhopig bestaan -als je ervan geniet de patronen uit je verleden te

blijven herhalen, blij dan doen wat je altijd al hebt gedaan.

Oké, oké. Ik vat hem. Tjonge, U bent nogal meedogenloos, nietwaar?

Dat is het probleem met de waarheid. De waarheid is meedogenloos. Zij laat je niet los. Zij bekruipt je van alle kanten en toont je wat de werkelijkheid is. Dat kan vervelend zijn.

Oké. Ik wil mij dus het gereedschap voor een lange termijnrelatie eigen maken en U zegt dat je onder andere een relatie doelgericht moet beginnen.

Ja. Verzeker je ervan dat jij en je partner hetzelfde doel aanvaarden. Als jullie beiden op een bewust niveau overeenkomen dat het doel van jullie relatie is mogelijkheden te creëren en niet verplichtingen mogelijkheden tot groei, voor het volledig tot uitdrukking kunnen brengen van het Zelf; voor het verheffen van jullie levens tot het hoogste potentieel, voor het beslechten van iedere verkeerde gedachte of klein idee dat je ooit over jezelf hebt gehad, voor de finale vereniging met God door de gemeenschap van jullie twee zielen -als jullie die gelofte afleggen in plaats van alle andere geloften die je hebt gedaan, dan is de relatie op een heel goede basis begonnen. Dat is het juiste vertrekpunt, een heel goed begin.

Maar het is nog altijd geen garantie voor succes.

Als je garanties wilt in het leven, dan wil je het leven niet. Je wilt repetities voor een stuk dat al is geschreven.

Het leven kan van nature geen garanties bieden; anders wordt de bedoeling ervan gedwarsboemd.

Oké. Ik heb het begrepen. Stel, ik ben mijn relatie dus goed begonnen. Hoe zorg ik ervoor dat alles op rolletjes blijft lopen?

Weet en begrijp dat er uitdagingen en moeilijke tijden zullen zijn.

Probeer deze niet te ontwijken. Verwelkom ze. Dankbaar. Beschouw ze als grootse geschenken van God, een luisterrijke kans om te doen waarvoor je de relatie bent begonnen en om te doen wat je in het leven moet doen.

Probeer heel hard je partner niet als de vijand of de tegenstander te zien tijdens dergelijke periodes.

Streef er juist naar niemand en niets als de vijand of het probleem te zien. Cultiveer de techniek alle problemen als opportuniteit te zien, als een geschikte gelegenheid

...

...Ik weet het, ik weet het: 'om te zijn en te beslissen Wie je werkelijk bent'.

Precies! Je begint het door te krijgen! Je begint het door te krijgen!

Het lijkt mij een nogal saai leven.

Dan richt je je vizier te laag. Verruim de reikwijdte van je horizon. Breid de diepte van je visie uit. Aanschouw meer in jezelf dan je denkt dat er te zien is. En doe hetzelfde bij je partner.

Je zult je relatie -of wie ook -nooit een slechte dienst bewijzen door meer in de ander te zien dan zij jou laten zien. Want er is daar meer. Veel meer. Het is enkel hun angst die hen weerhoudt jou meer te laten zien. Als anderen merken dat jij hen als meer beschouwt, durven zij jou meer te tonen dan wat je kennelijk al zag.

Mensen zijn geneigd te willen voldoen aan onze verwachtingen van hen.

Zoiets, ja. Ik houd niet zo van het woord 'verwachtingen' in deze context. Verwachtingen ruïneren relaties. Laten we zeggen dat mensen geneigd zijn in zichzelf te zien wat wij in hun zien. Hoe verhevener onze visie, des te grootmoediger hun bereidheid toegang te geven tot dat deel van hen dat wij hun hebben getoond.

Werken niet alle waarlijk gezegende relaties zo? Is dit niet een onderdeel van het genezingsproces, het proces waarbij wij mensen toestemming geven elke verkeerde gedachte die zij ooit over zichzelf hebben gehad 'los te laten'?

Is dit niet wat Ik hier doe, in dit boek, voor jou?

Ja.

En dat is het werk van God. De taak van de ziel is jou te wekken. De taak van God is om allen te wekken.

Wij doen dit door anderen te zien als Wie zij zijn, door hen eraan te herinneren Wie zij zijn.

Dit kun je op twee manieren doen: door hen eraan te herinneren Wie zij zijn (erg moeilijk omdat zij je niet zullen geloven), en door je te herinneren Wie jij bent (veel gemakkelijker omdat jij hun geloof niet nodig hebt, alleen je eigen geloof). Dit voortdurend laten zien herinnert anderen uiteindelijk eraan Wie zij zijn, want zij zullen zichzelf in jou zien.

Er zijn veel meesters naar de aarde gezonden om de eeuwige waarheid te laten zien. Anderen, zoals Johannes de Doper, zijn gezonden als boodschappers die de waarheid in vurige bewoordingen uitdroegen en over God spraken met onmiskenbare helderheid.

Deze bijzondere boodschappers waren begiftigd met een buitengewoon inzicht en het speciale vermogen om de eeuwige waarheid te kunnen zien en ontvangen, plus

de gave ingewikkelde concepten op begrijpelijke wijze aan de grote massa mee te delen.

jij bent zo'n boodschapper.

Ben ik dat?

Ja. Geloof je het niet?

Het is moeilijk te aanvaarden. Ik bedoel, wij willen allemaal wel bijzonder zijn ...

...Jullie zijn allen bijzonder ...

...maar wel komt hier het ego om de hoek kijken -dat geldt althans voor mij -en probeert ons op de een of andere manier het gevoel te geven dat wij 'uitverkoren' zijn voor een verbazingwekkende opdracht. Ik lever voortdurend strijd met mijn ego; ik streef ernaar; elke gedachte, ieder woord en elke daad te zuiveren en nog eens te zuiveren om ego-inflatie te voorkomen. Daarom valt het mij niet gemakkelijk U dit te horen zeggen, ik weet dat het mijn ego streelt en daar heb ik juist altijd tegen gevochten.

Ik weet dat je dat hebt gedaan. En meestal met maar weinig succes.

Het irriteert me dat te moeten toegeven.

Nochtans heb je altijd wanneer je op God uitkwam, je ego laten vallen. Vele nachten heb je gebedeld en gesmeekt om klaarheid, de hemel aangeroepen om inzicht, en niet om je te kunnen verrijken of jezelf met eer te overladen, maar vanuit het diepe, zuivere verlangen te weten.

Ja.

En je hebt Mij telkens weer beloofd dat je, als je ooit tot kennis zou komen, de rest van je leven -ieder bewust moment -zou besteden aan het delen van de eeuwige waarheid met anderen ... niet uit de behoefte glorie te verwerven, maar uit je diepste hartenwens een eind te maken aan de pijn en het lijden van anderen; vreugde en blijdschap te brengen; te helpen en te genezen; anderen weer in verbinding te stellen met het gevoel van partnerschap dat jij altijd hebt ervaren.

Ja. Ja.

En daarom heb Ik jou uitgekozen als Mijn boodschapper. Jou en vele anderen. Want in de directe toekomst zal de wereld behoefte hebben aan veel bazuinen om het klaroengeschal te laten weerklinken. De wereld zal behoefte hebben aan vele

*stemmen om de woorden van waarheid en genezing, waar miljoenen naar smachten, te spreken. De wereld zal behoefte hebben aan talrijke harten die verenigd zijn in het werk van de ziel en die bereid zijn Gods werk te doen.
Kun je oprecht beweren dat je hier niet bewust van was?*

Nee.

Kun je in alle eerlijkheid ontkennen dat dit de reden was waarom je bent gekomen?

Nee.

Ben je er dan klaar voor om met dit boek je eigen eeuwige waarheid vast te stellen en bekend te maken, en om Mijn glorie te verwoorden en te verkondigen?

Moet ik deze laatste opmerkingen ook in het boek opnemen?

Je hoeft helemaal niets te doen. Onthoud, in onze relatie heb jij geen enkele verplichting. Alleen maar mogelijkheden. Is dit niet de kans waar ie je hele leven op hebt gewacht? Heb je niet je eigen Zelf aan deze zending -en de juiste voorbereiding ervan vanaf je vroegste kinderjaren opgedragen?

Ja.

Doe dan niet wat je verplicht bent te doen, maar wat ie als mogelijkheid hebt om te doen.

Wat het opnemen van de laatste opmerkingen in je boek betreft: waarom niet? Denk je dat Ik van je verlang in het geheim een boodschapper te zijn?

Ik neem aan van niet.

Het vereist veel moed om je als een man van God te presenteren. Je begrijpt dat de wereld je veel gemakkelijker zal accepteren als Wat ook, maar een man van God? Een echte boodschapper? Al Mijn boodschappers zijn zwartgemaakt. In plaats van glorie ontvingen zij niets dan hartenpijn.

Ben je bereid? Doet je hart pijn uit verlangen de waarheid over Mij te vertellen? Ben je bereid de beschimping door je medemensen te ondergaan? Ben je er klaar voor de glorie op aarde op te geven voor de grotere glorie van de totaal verwerkelijkte ziel?

Dit klinkt in Uw woorden opeens behoorlijk zwaar, God.

Wil je dan dat Ik het je als grap vertel?

Nou, we kunnen het wel iets lichter voorstellen.

Hee, Ik ben helemaal voor verlichting. Zullen we dit hoofdstuk met een grap afsluiten?

Een prima idee. Weet U er een?

Nee, maar jij wel. Vertel die grap eens over dat meisje dat een tekening maakt ...

O ja, die grap. oké. Goed, een moeder kwam op een dag de keuken binnen en zag daar haar kleine meid aan tafel zitten; overal lagen potloden. Het meisje concentreerde zich helemaal op haar tekening. 'Tjee, wat ben jij toch aan het tekenen?' vroeg de moeder. 'Een tekening van God, mama,' antwoordde het knappe meisje met stralende ogen. 'O, schatje, dat is zo lief,' zei de moeder, die behulpzaam wilde zijn. 'Maar weet je, niemand weet hoe God er werkelijk uitziet.' 'Wel,' zei het meisje vrolijk, 'als jij me nu eerst mijn tekening laat afmaken ...'

Dat is een heerlijk grapje. Weet je wat zo grappig is? Het meisje twijfelde er geen moment aan dat zij precies wist hoe zij Mij moest tekenen!

Ja.

Ik zal je nu nog een verhaal vertellen ter afsluiting van dit hoofdstuk.

In orde.

Er was eens een man die van het ene op het andere moment beseftte dat hij wekelijks urenlang bezig was een boek te schrijven. Dagelijks stormde hij op zijn notitieblok en pen af -soms midden in de nacht -om elke nieuwe Inspiratie vast te leggen. Uiteindelijk vroeg iemand hem wat hij aan het uitvoeren was.

'O' antwoordde hij, 'ik schrijf een heel lang gesprek op dat ik met God aan het voeren ben.'

'Dat is erg aardig,' kwam zijn vriend hem tegemoet, 'maar weet je, niemand weet met zekerheid wat God werkelijk zou zeggen.'

'Wel,' grinnikte de man, 'als jij me nu eerst mijn werk laat afmaken ...'

9

Je denkt misschien dat dit gemakkelijk is, die hele 'wees-Wie-jeWerkelijk-Bent'-toestand, maar het is het uitdagendste dat je ooit in je leven zult doen. Misschien kom je er zelfs nooit aan toe. Slechts weinig mensen lukt het. Niet binnen één leven.

Niet binnen meerdere levens.

Waarom het dan proberen? Waarom dit strijdperk betreden? Wie heeft daar behoefte aan? Waarom niet het leven gewoon nemen zoals het kennelijk is: een eenvoudige oefening in het zinloos nergens ~ naartoe onderweg zijn; een spel dat je niet kunt verliezen, hoe je het ook speelt; een proces dat uiteindelijk voor iedereen altijd op hetzelfde uitkomt? U zegt dat de hel niet bestaat, dat er geen straf wacht, dat je niet kunt verliezen. Waarom zou je je dan druk maken en proberen te winnen? Wat is de prikkel, gegeven hoe moeilijk het is daar te komen waar U zegt dat we naartoe proberen te gaan? Waarom kunnen wij niet goedgehumtst alle tijd van de wereld nemen en ons gewoon ontspannen met betrekking tot al die Godverhaaltjes en dat 'zijn Wie je werkelijk bent'?

Nou nou, wij zijn gefrustreerd, nietwaar ...

Nou ja, ik word moe van het proberen, proberen en nog eens proberen, alleen maar om U op bezoek te krijgen en dan te horen hoe moeilijk het allemaal zal zijn en hoe slechts één op de miljoen het haalt.

Rustig, Ik zie dat je het probeert. Laat Mij eens zien of Ik kan helpen. Eerst wil Ik erop wijzen dat je al 'goedgehumtst alle tijd van de wereld' hebt genomen. Denk je dat dit je eerste poging in dezen is?

Ik heb geen idee.

Lijkt het niet alsof je al eerder op dit punt bent aanbeland?

Soms misschien.

Wel, je bent al heel vaak zover gekomen.

Hoe vaak dan?

Heel vaak.

Is dit bedoeld als aanmoediging?

Het is bedoeld als inspiratie.

Hoe dat zo?

Allereerst helpt dit je bezorgdheid uit de wereld en stelt het het 'je-kunt-niet-mislukken'-element, waar je het net over had, ervoor in de plaats. Het verzekert je

dat het niet de bedoeling is je te laten falen. Dat je zoveel kansen zult krijgen als je wilt en nodig hebt. Je kunt altijd terugkomen, keer op keer op keer. Als je de volgende stap, het volgende niveau bereikt, is dat omdat je dat wilt, niet omdat het moet.

Je hoeft helemaal niets te doen! Als je op dit niveau van het leven geniet, als je denkt dat dit voor jou het hoogst bereikbare is, kun je deze ervaring steeds weer opnieuw beleven! In feite heb je haar al vele malen opnieuw beleefd, precies om die reden! Je houdt van het drama, de pijn, de 'onwetendheid', het mysterie, de 'suspense'! Je houdt ervan, overal houd je van! Daarom ben je hier!

Probeert U mij iets wijs te maken?

Waarom zou Ik je iets wijs willen maken?

Ik weet het niet. Ik weet ook niet waarover God anderen iets wijs zou willen maken.

In ieder geval niet hierover. Dit zit te dicht bij de waarheid, te dicht bij de uiteindelijke kennis. Ik maak nooit grapjes over 'hoe het is'. Te veel mensen hebben hierover met jouw geest gespeeld. Ik ben hier niet om nog meer verwarring te zaaien. Ik ben hier om jou te helpen de dingen op te helderen.

Ik heb dit gekozen?

Ja.

En ik heb deze keuze al vele malen gemaakt?

Al heel vaak.

Hoe vaak?

Daar gaan we weer. Wil je het exacte cijfer weten?

Geef me een ruwe schatting. Hebben we het over een paar keer, een heleboel keren?

Honderden keren.

Honderden keren? Heb ik al honderden levens gehad?

Ja.

En ik ben niet verder gekomen dan dit?

Dit is al tamelijk ver, hoor.

O, is dat zo? Echt waar?

Absoluut. In vorige levens heb je zelfs mensen gedood.

Wat is daar verkeerd aan? U hebt zelf gezegd dat oorlog soms nodig is om een eind te maken aan het kwaad.

We zullen het daar nog uitgebreid over hebben, want Ik merk dat deze uitspraak alom wordt gebruikt en misbruikt -net zoals jij nu doet -om van alles en nog wat te beweren en allerlei onzin te rationaliseren.

Volgens de hoogste maatstaven die mensen naar Mijn weten hebben ontworpen, kan doden nooit worden gerechtvaardigd als een manier om woede uit te drukken, vijandschap te uiten, 'een kwaad recht te zetten' of een overtreder te bestraffen. De uitspraak dat oorlog soms nodig is om een eind aan het kwaad te maken, is waar omdat dit kennelijk jouw keus is. Jij hebt in de creatie van het Zelf besloten dat respect voor al het menselijk leven een van de hoogste waarden is en moet blijven. Ik ben blij met Is jouw beslissing, want Ik heb het leven niet geschapen om het te laten vernietigen.

Het is uit respect voor het leven dat oorlog soms noodzakelijk is, want het is door oorlog tegen een onmiddellijk dreigend kwaad, ,door de verdediging tegen een directe bedreiging van een ander leven, dat je een uitspraak doet over Wie je bent in relatie tot dat kwaad of die bedreiging.

Je hebt een recht onder de hoogste morele wet -je hebt zelfs een verplichting onder die wet -om agressie tegen de persoon van een ander of jezelf te stoppen.

Dit betekent niet dat doden als straf of vergelding gepast is, laat staan als manier om onbetekenende geschillen te regelen.

In het verleden stonden mensen elkaar zelfs in persoonlijke duels naar het leven om de affectie van een vrouw, in hemelsnaam, en ze noemden dat het beschermen van de eer, terwijl ze juist al hun eer verloren. Het is absurd dodelijke kracht als een oplossing voor een ruzie te gebruiken. Veel mensen gebruiken nog steeds kracht -dodelijke kracht -om belachelijke twisten op te lossen, zelfs vandaag de dag nog.

En een van de hoogtepunten van huichelachtigheid is dat sommige mensen zelfs in de naam van God doden. Dat is de grootste godslastering, want het zegt niets over Wie je bent.

O, dus er is wel iets mis met doden?

Laten we even recapituleren. Niets, niks, nergens is 'verkeerd'. 'Verkeerd' is een relatief begrip dat het tegenovergestelde aangeeft van wat jullie 'goed' noemen.

Maar wat is 'goed'? Kun je in dezen werkelijk objectief zijn? Of zijn 'goed' en 'verkeerd' gewoon beschrijvingen die je over gebeurtenissen en omstandigheden heen legt vanuit je beslissing daarover?

En vertel Mij alsjeblieft wat de grondslag vormt voor die beslissing? Je eigen ervaring? Nee. In de meeste gevallen heb je gekozen de beslissing van iemand anders te aanvaarden. Iemand die voor jou kwam en kennelijk beter weet. Je neemt dagelijks zelf maar erg weinig beslissingen over 'goed' en 'verkeerd', die zijn gebaseerd op je eigen begrip.

Dit geldt vooral voor belangrijke zaken. Hoe belangrijker een zaak in feite is, des te minder acht je slaat op je persoonlijke ervaring en hoe meer je bereid bent je de ideeën van iemand anders eigen te maken.

Dit verklaart waarom je bijna geheel de controle over bepaalde gebieden van je leven hebt opgegeven, evenals over bepaalde vragen die binnen de menselijke ervaring oprijzen.

Deze gebieden en vragen omvatten zeer vaak die onderwerpen die van het grootste belang zijn voor je ziel: de aard van God; de aard van de ware moraliteit; het vraagstuk van de ultieme realiteit; de thema's van leven en dood met betrekking tot oorlog, geneeskunde, abortus, euthanasie; de hele som en inhoud van persoonlijke waarden, structuren en oordelen. De meeste zaken heb je geabrogeerd, aan anderen toegewezen. Je wilt niet je eigen beslissingen hierover nemen.

'Iemand anders moet maar besluiten! Ik volg wel,' roep je. 'Iemand anders moet me maar vertellen wat goed en fout is.'

Dit is overigens waarom religies zo populair zijn. Het doet er niet toe wat het geloofssysteem is, zolang het maar standvastig, consistent en rigide is en duidelijk aan de verwachting van de volgelingen voldoet. Zodra deze kenmerken zijn gegeven, vind je mensen die bijna alles zullen geloven. Het vreemdste gedrag en geloof kunnen worden -en zijn -toegeschreven aan God. Het is Gods weg, zeggen ze, Gods woord.

En er zijn mensen die dat aannemen. Met blijdschap. Omdat, weet je, het de noodzaak zelf te denken elimineert.

Laten we nu nadenken over doden. Bestaat er een rechtvaardiging om iets of iemand te doden? Denk na. Je zult merken dat je geen externe autoriteit nodig hebt om een leidraad of hogere bron te vinden die je van antwoorden voorziet. Als je erover nadent, als je kijkt wat je voelt, zal het antwoord duidelijk voor je zijn en zul je ook ernaar handelen. Dit heet handelen op eigen gezag.

Wanneer je op grond van het gezag van anderen handelt, haal je je problemen op de hals. Mogen staten en volken geweld gebruiken om hun politieke doelen te bereiken? Mogen religies doden om hun theologische geboden op te leggen? Mogen samenlevingen hen doden die de algemene gedragscodes geweld hebben aangedaan?

Is doden een gepaste politieke remedie, een spirituele overtuiger, een sociale probleemoplosser?

En is doden iets waartoe jij gerechtigd bent wanneer een ander jou probeert te

doden? Zou jij dodelijk geweld gebruiken om een beminde te beschermen? Of iemand die je niet kent?

Is doden een gepaste manier om je te verdedigen tegen hen die zouden doden wanneer ze niet op de een of andere manier worden tegengehouden?

Is er een verschil tussen doden en vermoorden?

De staat wil je laten geloven dat doden ter vervulling van een zuiver politieke agenda volstrekt verdedigbaar is. De staat heeft het feitelijk nodig dat jij hem op zijn woord gelooft om te kunnen bestaan als een machtseenheid.

Religies willen je laten geloven dat doden als middel om hun specifieke geloofswaarheid te verspreiden en van aanhang te verzekeren volstrekt verdedigbaar is. Religies verlangen in feite dat jij ze op hun woord gelooft om als machtseenheid te kunnen bestaan.

De samenleving wil je laten geloven dat doden als straf voor hen die bepaalde misdaden hebben gepleegd (deze veranderen over de jaren) volstrekt verdedigbaar is. In feite moet de samenleving erop vertrouwen dat jij dit op haar woord aanneemt teneinde als machtseenheid te kunnen bestaan.

Geloof jij dat deze stellingnames kloppen? Heb je dat op het woord van iemand anders aangenomen? Wat heeft je eigen Zelf hierover te zeggen?

Er bestaat geen 'goed' of 'fout' in deze kwestie.

Maar je beslissingen schilderen een portret van Wie je bent. Inderdaad, door hun beslissingen hebben staten en volken al een dergelijk portret van zichzelf geschilderd.

Door hun beslissingen hebben jullie religies een blijvend, onuitwisbaar beeld geschapen. Door hun beslissingen hebben jullie samenlevingen ook een zelfportret vervaardigd.

Ben je tevreden over deze afbeeldingen? Is dit de indruk die jij wenst te maken? Vertegenwoordigen deze portretten Wie jij bent? Pas op met deze vragen. Ze vereisen misschien dat je nadenkt.

Denken is zwaar. Waardeoordelen uitspreken is moeilijk. Het confronteert je met zuivere scheppingsactiviteit, omdat je heel vaak zult moeten zeggen: 'Ik weet het niet. Ik weet het gewoon niet.' Niettemin moet je nog altijd besluiten. En daarom moet je kiezen. Je zult eigenmachtig een keus moeten maken.

Een dergelijke keus -een beslissing die voortkomt uit niet eerder gekende, persoonlijke kennis -wordt zuivere schepping genoemd. En het individu is zich bewust, diepbewust, dat in het nemen van dergelijke beslissingen het Zelf wordt geschapen.

De meesten onder jullie zijn niet geïnteresseerd in dit soort belangrijk werk. De meesten laten het liever aan anderen over. En daarom zijn velen niet zelfgeschapen, maar gewoontedieren, door anderen geschapen.

Maar wanneer anderen je hebben verteld hoe je je moet voelen en dat gaat recht tegen je eigen gevoel in, ervaar je een diep, innerlijk conflict. Iets diep binnen in je vertelt je dat wat anderen hebben gezegd, niet aansluit bij Wie je bent. En waar kun je dan naartoe? Wat kun je doen?

De eerste plek om naartoe te gaan is naar jullie godsdienstijveraars, de mensen die je in de eerste plaats met bepaalde ideeën hebben opgehadeld. Je gaat naar je priester, rabbijn, dominee of leraar en hij vertelt je dat je moet stoppen naar jezelf te luisteren. De ergsten onder hen zullen proberen je bang te maken voor wat je intuïtief weet.

Ze vertellen je over de duivel en zijn ouwe moer, over satan, demonen en kwade geesten, over hel en verdoemenis ...al het angstaanjagende wat zij maar kunnen bedenken om jou ervan te overtuigen dat wat jij intuïtief aanvoelde en wist verkeerd was. Volgens hen is de enige plaats waar je troost en vrede zult vinden bij hun gedachten, ideeën of theologie, bij hun opvattingen over goed en kwaad en bij hun concept van Wie jij bent.

De verleiding hier is dat je alleen maar hoeft in te stemmen om direct goedkeuring te verkrijgen. Ga akkoord en je krijgt direct hun fiat. Sommigen zullen zelfs zingen en roepen en dansen en met hun armen zwaaien, halleluja!

Dit is moeilijk te weerstaan. Dergelijke goedkeuring, zoveel vreugde dat jij het licht hebt gezien en gered bent!

Goedkeuring en uiterlijk vertoon gaan zelden samen met innerlijke beslissingen. Vieringen omringen zelden de keuze je persoonlijke waarheid te volgen. Eigenlijk geldt vaak zelfs het tegenovergestelde. Niet alleen kunnen anderen falen te vieren, ze kunnen je ook tot onderwerp van spot maken. Wat? Denk jij zelf na? Neem jij je eigen beslissingen? Je zet je eigen grenspalen uit, je eigen oordelen, je eigen waarden? Wie denk je wel dat je bent?

En dit is inderdaad de vraag die jij beantwoordt.

Maar het werk moet grotendeels alleen worden gedaan.

Grotendeels zonder beloning of goedkeuring en misschien zelfs zonder dat het wordt opgemerkt.

En daarom stel je een heel goede vraag. Waarom doorgaan? Waarom zelfs aan dit pad beginnen? Wat win je wanneer je een dergelijke reis aangaat? Waar ligt de prikkel? Wat is de reden hiervoor?

Die reden is belachelijk eenvoudig.

JE KUNT NIETS ANDERS DOEN.

Wat bedoelt U?

Ik bedoel dat dit het enige spel is. Er is niets anders te doen. Eigenlijk is er niets anders wat je kunt doen. Je zult wat je aan het doen bent de rest van je leven blijven doen, net zoals je het al vanaf je geboorte hebt gedaan. De enige vraag is of je het bewust of onbewust doet.

Je kunt de reis namelijk niet ónderbreken, snap je? Je bent eraan begonnen nog voordat je werd geboren. Je geboorte is ronduit het teken dat je aan de reis bent begonnen.

De vraag is daarom niet: 'Waarom een dergelijk pad inslaan?' Je bent het al

ingeslagen, vanaf de eerste keer dat je hart sloeg. De vraag is: 'Wens ik dit pad bewust of onbewust te volgen? Oplettend of niet? Als de oorzaak van mijn ervaring of als het gevolg ervan?'

Het grootste deel van je leven heb je geleefd naar de effecten van je ervaringen. Nu word je uitgenodigd de oorzaak van je ervaringen te zijn. Dit is wat bekendstaat als bewust leven, wandelen bij vol bewustzijn.

Velen van jullie hebben al een aardige weg achter de rug, zoals Ik al zei. Jullie hebben meer dan alleen maar vooruitgang geboekt. Je moet daarom niet denken dat je 'pas zover' bent gekomen. Sommigen van jullie zijn ver ontwikkelde schepselen met een sterk bewustzijn van het Zelf. Jullie weten Wie je bent en wat jullie graag willen worden. Bovendien weten jullie zelfs de weg om van hier naar daar te komen.

Dat is een belangrijk teken, een stellige aanwijzing.

Van wat?

Van het feit dat je nu nog maar erg weinig levens overhebt.

Is dat een goed teken ?

Voor jou is dat op dit moment een goed teken. En dat is zo omdat jij het zelf zegt. Nog niet zo lang geleden was alles wat je wilde hier blijven. Nu is alles wat je wilt vertrekken. Dat is een heel goed teken.

Nog niet zo lang geleden doodde je dingen -insecten, planten, bomen, dieren, mensen -en nu kun je niets doden zonder precies te weten wat je doet en waarom. Dat is een heel goed teken.

Nog niet zo lang geleden leefde je alsof het leven geen doel had. Nu weet je dat het geen doel heeft, behalve het doel dat jij eraan geeft. Dat is een heel goed teken.

Nog niet zo lang geleden smeekte je het universum om je de waarheid te geven. Nu vertel je het universum jouw waarheid. En ook dat is een heel goed teken.

Nog niet zo lang geleden streefde je ernaar rijk en beroemd te worden. Nu verlang je eenvoudig, en prachtig, naar je eigen Zelf. En nog niet zo lang geleden was je bevreesd voor Mij. Nu houd je van Mij, voldoende om Mij je gelijke te noemen.

Dit zijn allemaal zeer goede tekens.

Tja, jeetje ...U maakt dat ik me gelukkig voel.

Je moet je gelukkig voelen. Niemand die in een zin 'jeetje' zegt, kan echt ongelukkig zijn.

U hebt echt gevoel voor humor, lijkt wel.

Ik heb humor uitgevonden!

Ja, daar hebt U al eerder op gewezen. Oké, laten we om verder te ga aannemen dat er niets anders is te doen. Dat is wat hier nu gebeurt

Correct.

Mag ik U dan vragen of het uiteindelijk niet een beetje gemakkelijker wordt?

O, mijn lieve vriend. Je hebt het nu zoveel gemakkelijker dan drie levens geleden. Kon Ik je dat maar duidelijk maken.

Ja, het wordt steeds gemakkelijker. Hoe meer je je herinnert, des te meer ben je in staat te ervaren, des te meer weet je, zogezegd. En hoe meer ie weet, des te meer je je herinnert. Het is een cirkel En dus wordt het inderdaad gemakkelijker. Het wordt beter en zelfs vreugdevoller.

Maar onthoud, niets hiervan was ooit een sof. Ik bedoel, jij hebt van alles genoten. Tot de laatste minuut. O, het leven is verrukkelijk! Het is een heerlijke ervaring, vind je niet?

Tja, dat zal wel.

Dat zal wel? Hoeveel heerlijker had Ik het kunnen maken? Kun je niet alles ervaren wat je maar verlangt? De tranen, de vreugde, de pijn, de blijdschap, de opwinding, de grote droefenis, de overwinning, het verlies, het gelijkspel? Wat is er nog meer?

Een beetje minder pijn, misschien?

Minder pijn zonder meer wijsheid blokkeert je levensdoel, het weerhoudt je ervan oneindige vreugde te ervaren en dat is Wie Ik ben.

Oefen geduld. Je bent wijsheid aan het winnen. En je vreugde kun je nu steeds vaker ervaren zonder pijn. Ook dat is een heel goed teken.

Je bent aan het leren (je herinneren hoe) zonder pijn lief te hebben, los te laten, te scheppen, te schreeuwen. Ja, je bent zelfs in staat pijn te hebben zonder pijn, als je begrijpt wat Ik bedoel.

Ik denk van wel. Ik geniet zelfs meer van de drama's in mijn eigen leven. Ik kan er afstand van nemen en ze aanschouwen voor wat ze zijn. Soms zelfs lachen.

Precies. En dit noem je geen groei?

Ik denk toch van wel.

Blijf dan ook groeien, Mijn zoon. Blijf worden. En blijf beslissen Wat je wenst te

*worden in de volgende hoogste versie van het Zelf. Blijf daaraan werken. Houd vol!
Dit is Gods werk waar we mee te maken hebben, jij en ik. Houd dus vol!*

10

Ik houd van U, weet U dat?

Ik weet het. En Ik houd van jou.

11

Ik wil graag terugkomen op mijn vragenlijst. Er zijn nog zoveel details waarop ik dieper wil ingaan. We zouden een heel boek alleen over relaties kunnen schrijven, dat weet ik. Maar dan zou ik nooit aan mijn andere vragen toekomen.

Er komen nog andere keren, andere plaatsen. Zelfs andere boeken. Ik volg je. Laten we verder gaan. We komen hier op terug als we er tijd voor hebben.

Oké. Mijn volgende vraag dan: waarom lukt het mij niet voldoende geld aan te trekken in mijn leven? Is het mijn lot de rest van mijn leven op alles te moeten beknibbelen en geld bijeen te schrapen? Wat weerhoudt mij ervan mijn volledige potentieel op dit punt te bereiken?

Deze omstandigheid geldt niet alleen voor jou, maar voor heel veel mensen.

Iedereen vertelt me dat het een probleem van eigenwaarde is, een soort minderwaardigheidscomplex. Ik heb een heleboel new-age-leraren gehad die zeiden dat gebrek aan iets altijd is te herleiden op gebrek aan eigenwaarde.

Dat is een overgemakkelijke vereenvoudiging en in dit geval hebben je leraren ongelijk. Je lijdt niet aan een gebrek aan eigenwaarde. De grootste uitdaging van je leven is zelfs je ego onder controle te houden. Sommigen zouden zeggen dat je te veel eigenwaarde hebt!

Wel, daar zit ik dan, wederom in verlegenheid gebracht en teleurgesteld. Maar U hebt gelijk.

Iedere keer dat Ik eenvoudigweg de waarheid over je vertel, zeg je dat je teleurgesteld bent en in verlegenheid gebracht. Schaamte is de reactie van een persoon die nog steeds een deel van zijn ego heeft geïnvesteerd in hoe anderen hem zien. Zet jezelf ertoe aan dat te overwinnen. Probeer een andere reactie uit. Probeer eens te lachen.

Oké.

Eigenwaarde is jouw probleem niet. Je bent gezegend met een overdaad aan eigenwaarde, net als de meeste anderen. Jullie achten jezelf zeer hoog, zoals jullie ook terecht moeten doen. Eigenwaarde is voor de grote massa dan ook niet het probleem.

Wat is dan wel het probleem?

Het probleem is een gebrek aan begrip voor de principes van overvloed, meestal gecombineerd met een finaal verkeerd oordeel over wat 'goed' en 'kwaad' is. Laat Mij je een voorbeeld geven.

Graag, alstublieft.

Je draagt de gedachte met je mee dat geld slecht is. Ook draag je de gedachte met je mee dat God goed is. Wees gezegend! Binnen je gedachtesysteem kunnen God en geld daarom niet samengaan.

Wel, in zekere zin is dat waar, denk ik. Zo denk ik erover.

Dit maakt de zaak interessant, omdat het dus voor jou moeilijk is om geld als iets goeds te beschouwen.

Ik bedoel, wanneer jij iets als heel 'goed' beschouwt, zul je het minder in termen van geld waarderen. Hoe 'beter' iets dus is (dat wil zeggen meer de moeite waard), des te minder geld het waard is.

Je staat hierin niet alleen. Jullie hele samenleving gelooft dit. En daarom verdienen jullie leraren een schijntje en jullie stripteasedanseressen fortuinen. Jullie leiders verdienen zo weinig in vergelijking met sporthelden, dat zij het gevoel hebben dat zij moeten stelen om het verschil op te heffen. Jullie priesters en rabbijnen leven op water en brood, terwijl jullie kapitalen betalen voor variétéartiesten.

Denk hierover na. Alles waarop je een hoge intrinsieke waarde plaatst, vind je, moet goedkoop zijn. De eenzame onderzoeker die een geneesmiddel tegen aids wil ontwikkelen, moet om geld bedelen, terwijl de vrouw die een boek schrijft over honderd nieuwe standjes in bed, bijhorende videobanden maakt en weekend-seminars organiseert, een fortuin maakt.

Jullie zijn behept met dit hele van-achter-naar-voren-denken dat voortkomt uit de verkeerde gedachte.

Die verkeerde gedachte is jullie idee over geld. Jullie zijn er dol op en toch beweren jullie dat het de wortel van alle kwaad is. Jullie aanbidden het en toch noemen jullie geld het 'aardse slijk'. Jullie zeggen dat iemand 'stinkend rijk' is. En als iemand rijk wordt door 'goede' dingen te doen, worden jullie meteen achterdochtig. Jullie vinden dat 'verkeerd'.

Een dokter kan daarom maar beter niet te veel geld verdienen of hij moet aanleren er discreet over te zijn. En een predikant, hemeltje! Zij kan maar beter helemaal niet veel verdienen (aangenomen dat jij een vrouw als predikant accepteert), wil ze geen problemen krijgen.

Je ziet, in jouw gedachten moet een persoon die gehoor geeft aan de hoogste roeping de laagste beloning krijgen.

Hmmm.

Ja, 'hmmm' inderdaad. Je zou hierover moeten nadenken. Omdat het zo'n verkeerde gedachte is.

Ik dacht dat 'goed' en 'verkeerd' niet bestonden.

Ze bestaan niet. Er zijn alleen dingen die je dienen en dingen die je niet dienen. 'Goed' en 'verkeerd' zijn relatieve begrippen en als Ik ze al gebruik, dan is het op deze wijze. In dit geval: in relatie tot wat je dient -in relatie tot wat je zegt dat je verlangt -zijn je gedachten over geld verkeerde gedachten.

Onthoud, gedachten zijn creatief. Als je dus denkt dat geld slecht is en jij goed bent ...dan heb je een conflict.

Met name jij, mijn zoon, speelt deze wedstrijd in het bewustzijn op grootse wijze uit. Voor de meeste mensen is het conflict bij lange na niet zo enorm als voor jou. De meeste mensen verdienen hun brood met iets dat ze verafschuwen en vinden het niet erg om daar geld voor aan te nemen. 'Slecht' om 'slecht', zogezegd. Maar jij geeft erom, houdt ervan wat je met je leven doet. Jij aanbidt de activiteiten waarmee je je dagen volpropt.

Binnen jouw gedachtesysteem zou het ontvangen van grote geld bedragen voor wat je doet hetzelfde zijn als 'goed' in 'slecht' omzetten en dat is voor jou onaanvaardbaar. Je zou liever verhongeren dan 'aards slijk' aan te nemen voor zuivere diensten ...alsof die diensten op de een of andere manier hun zuiverheid verliezen wanneer je er geld voor aanneemt.

We zitten hier dus met een ware ambivalentie ten opzichte van geld. Een deel van jou verwerpt het en een deel van jou stoort zich eraan dat je het niet hebt. Welnu, het universum weet niet wat het hieraan moet doen, want het universum heeft twee verschillende gedachte van jou ontvangen. Daarom zal je leven met betrekking tot geld met horten en stoten verlopen, omdat jij over dit onderwerp heen en weer blijft

zwabberen.

Je hebt geen duidelijk brandpunt; je weet niet zeker wat waar is voor jou. En het universum is net als een grote kopieermachine die veelvoudig kopieën van je gedachten produceert.

Er is uiteindelijk maar één manier om hier verandering in te brengen. Je moet je gedachten hierover veranderen.'

Hoe kan ik de manier waarop ik *denk* veranderen? De manier waarop ik over iets denk, is de manier waarop ik over iets denk. Mijn gedachten, attitudes en ideeën zijn niet binnen een minuut ontstaan. Ik moet aannemen dat ze het resultaat zijn van jarenlange ervaring, leven vol ontmoetingen. U hebt gelijk over de manier waarop ik over geld denk, maar hoe kan ik dat veranderen?

Dit zou wel eens de interessantste vraag van dit boek kunnen zijn. De gebruikelijke scheppingsmethode is voor de meeste mensen een proces in drie stappen, waarbij gedachte, woord en daad of handeling elkaar opvolgen.

Eerst komt de gedachte, het vormende idee, het initiële concept. Dan komt het woord. De meeste gedachten nemen uiteindelijk de vorm van woorden aan, die dan worden opgeschreven of uitgesproken. Dit voegt energie toe aan de gedachte, waardoor deze de wereld wordt ingedruwd en door anderen kan worden opgemerkt. Uiteindelijk worden woorden in sommige gevallen in daden omgezet en dan krijg je wat jullie een resultaat noemen: een manifestatie in de fysieke wereld van wat met een gedachte is begonnen.

Alles in de door mensenhanden gemaakte wereld om je heen is ontstaan op deze manier of een variant daarvan. Alle drie de scheppingscentra zijn gebruikt.

Maar nu komt de vraag: hoe verander je de ondersteunende of achterliggende gedachte?

Ja, dat is een heel goede, erg belangrijke vraag. Want als de mensen niet een aantal van hun ondersteunende gedachten konden veranderen, zou de mensheid spoedig uitsterven.

De snelste manier om een basisgedachte of ondersteunend idee te veranderen, is het proces van gedachte, woord en daad om te keren.

Kunt U dat nader toelichten?

Verricht de daad waarover je de nieuwe gedachte wilt hebben. Zeg daarna de woorden waarover je jouw nieuwe gedachte wilt hebben. Herhaal dit vaak genoeg en je zult de geest oefenen op een nieuwe manier van denken.

De geest oefenen? Is dat niet hetzelfde als hersenspoelen of geestelijke manipulatie?

Heb je enig idee hoe je geest aan de gedachten is gekomen die hij nu heeft? Weet je

dan niet dat jouw wereld je geest heeft gemanipuleerd te denken zoals je nu doet? Zou het niet beter zijn dat jij je geest manipuleert in plaats van dat de wereld dat doet?

Ben je niet beter af wanneer je de gedachten denkt die jij wilt denken in plaats van die van anderen? Kun je niet beter uit de voeten met oorspronkelijke gedachten dan met afgeleide gedachten?

Nochtans is je geest gevuld met afgeleide gedachten, gedachten die ontsprongen zijn aan de ervaring van anderen. Slechts erg weinig van je gedachten komen voort uit zelfbedachte gegevens, nog minder uit zelfbedachte voorkeuren.

Je eigen kerngedachte over geld is een goed voorbeeld. Je gedachte over geld (geld is slecht) staat haaks op je ervaring (het is heerlijk geld te hebben!). Daarom moet je je in bochten wringen en jezelf voorliegen over je ervaring om je kerngedachte te kunnen rechtvaardigen.

Je zit zo erg vast aan deze gedachte dat het niet in je opkomt dat jouw idee over geld wel eens inaccuraat kon zijn.

Waar we dus nu aan toe zijn, is met een paar zelfbedachte data op de proppen te komen. En dat is de manier waarop we een kerngedachte kunnen veranderen en ervoor kunnen zorgen dat het jouw kerngedachte is en niet die van iemand anders. Je hebt overigens nog een kerngedachte over geld, die Ik nog moet noemen.

Welke gedachte is dat?

Dat er niet genoeg is. In feite koester je deze kerngedachte over bijna alles. Er is niet genoeg geld, tijd, liefde, eten, water, medeleven in de wereld ...Van alles wat goed of aangenaam is, is er nooit genoeg. Deze wedstrijd in het bewustzijn over het feit dat er nooit genoeg is, schept en herschept jouw beleving van de wereld.

Oké, ik heb dus twee kern of ondersteunende gedachten over geld, die ik moet zien aan te passen.

O, op zijn minst twee. Waarschijnlijk wel meer. Laat eens zien: geld is slecht ...Je hebt nooit genoeg geld ... Je mag geen geld vragen wanneer je Gods werk doet (dat is nogal een belangrijke voor jou) ... Geld wordt nooit vrijwillig gegeven ...Geld groeit niet aan de bomen (terwijl dat in feite wel zo is) ... Geld corrupteert ...

Ik heb dus nog een hoop te doen.

Ja, je hebt nog genoeg te doen als je niet gelukkig bent over je huidige financiële situatie. Aan de andere kant is het belangrijk te begrijpen dat je ongelukkig bent over je huidige financiële situatie omdat je daar ongelukkig over bent.

U bent soms moeilijk te volgen.

En jij bent soms moeilijk te leiden.

Zeg, luister eens, U bent God hier. Waarom zorgt U er niet voor dat het gemakkelijk te begrijpen is?

Ik heb er al voor gezorgd dat het gemakkelijk te begrijpen is.

Waarom zorgt U er dan niet voor dat ik het kan begrijpen, als dat werkelijk is wat U wilt?

Ik wil werkelijk wat jij werkelijk wilt, niets anders en niets meer. Begrijp je dan niet dat dit Mijn grootste geschenk voor jou is? Indien Ik iets anders voor jou wilde dan jij wilt, en er vervolgens voor zou zorgen dat jij dat kreeg, waar blijft dan je vrije keus? Hoe kun je een creatief schepsel zijn wanneer Ik jou zou opleggen wat je zult zijn, doen en hebben? Mijn vreugde is jouw vrijheid, niet je volgzzaamheid.

Oké, maar wat bedoelde U met 'je bent ongelukkig over je huidige financiële situatie omdat je daar ongelukkig over bent'?

Je bent wie je denkt dat je bent. Dit is een vicieuze cirkel wanneer die gedachte negatief is. Je moet een weg vinden om los te breken uit de cirkel.

Veel van je huidige ervaringen is gebaseerd op voorafgaande gedachten. Gedachten leiden tot ervaringen die leiden tot gedachten die leiden tot ervaringen. Dit kan een bron van permanente vreugde zijn indien de ondersteunende gedachte vreugdevol is. Het kan en zal de hel op aarde afroepen wanneer de ondersteunende gedachte hels is.

De truc is de ondersteunende gedachte te veranderen. Ik stond op het punt aan te geven hoe je dat moet doen.

Ga Uw gang.

Dank je.

Het eerste wat moet worden gedaan is het paradigma van gedachte-woord-daad omkeren. Herinner je je het oude spreekwoord: 'Bezint eer ge begint'?

Ja.

Wel, vergeet dat maar. Als je een kerngedachte wilt veranderen, moet je handelen voordat je ergens over nadenkt.

Een voorbeeld: je loopt over straat en komt een oude dame tegen die om geld bedelt. Je beseft dat zij een zwerfster is die van dag tot dag leeft. Tegelijkertijd begrijp je dat hoe weinig geld je ook bezit, je altijd genoeg hebt om iets met haar te delen. Je eerste reactie is haar wat kleingeld te geven. Er is zelfs een deel van jou

dat bereid is haar wat meer te geven, vijf gulden, een tientje. Wat maakt het uit, maak die oude dame eens blij, schenk haar een fijn moment.

Dan gaan de gedachten meespelen. Wat doe je? Ben je gek geworden? We hebben maar twintig gulden om ons deze dag door te helpen! Wil jij haar een tientje geven? En vervolgens tast je in het duister.

Je gedachten weer: hee, hee, vooruit. Je hebt niet genoeg geld om alles maar weg te geven! Geef haar in hemelsnaam een paar gulden en laten we verder gaan.

Je tast snel in je zak en probeert een paar guldens te vinden. Je vingers voelen alleen maar stuivers en dubbeltjes. Je voelt je opgelaten. Daar sta je dan, goedgekleed, doorvoed, en je scheidt die arme vrouw die niets heeft af met een aalmoes.

Je probeert tevergeefs een paar guldens te vinden. O, daar zit er een, diep in een plooi van je broekzak. Maar ondertussen ben je haar al voorbijgelopen, flauwtjes glimlachend, en het is te laat om je om te draaien. Zij krijgt niets. Jij krijgt ook niets. In plaats van de vreugde je overvloed te kennen en te delen, voel je je nu even arm als de oude vrouw.

Waarom gaf je haar niet gewoon een tientje! Dat was je eerste reactie, maar je gedachten staken er een stokje voor.

Besluit de volgende keer te handelen voordat je ergens over nadenkt. Geef het geld. Vooruit met de geit! Je hebt het en er is meer waar dat vandaan kwam. Dat is de enige gedachte die jou onderscheidt van de zwerfster. Je weet heel helder dat er meer is waar dat vandaan kwam en zij weet dat niet.

Wanneer je een kerngedachte wenst te veranderen, handel dan overeenkomstig het nieuwe idee dat je hebt. Maar je moet snel handelen, want anders smoort je geest het idee nog voordat je het weet. Ik bedoel dat letterlijk. Het idee, de nieuwe waarheid, zal dood in je zijn nog voordat je een kans hebt gehad het te kennen.

Handel daarom snel wanneer zich een mogelijkheid voordoet, en als je dit vaak genoeg doet, zal je geest het idee spoedig vatten. Het zal je nieuwe ondersteunende gedachte worden.

O, ik krijg opeens iets door! Is dit niet wat bedoeld wordt met de beweging der nieuwe gedachten?

Als dat niet zo is, zou het zo moeten zijn. Nieuwe gedachten zijn je enige kans. Het is je enige mogelijkheid je verder te ontwikkelen, te groeien, echt te worden. Wie je werkelijk bent.

Je geest is nu geheel gevuld met oude gedachten. Niet alleen oude gedachten, maar vooral de oude gedachten van anderen. Het is nu belangrijk, nu is het moment, om je geest te veranderen met betrekking tot sommige zaken. Daar gaat het bij ontwikkeling tenslotte om.

Waarom kan ik niet echt met mijn leven doen wat ik wil en toch voldoende verdienen om rond te komen?

Wat? Je bedoelt werkelijk dat je in je leven lol wilt hebben en tegelijkertijd de kost verdienen? Vriend, wat ben jij een dromer!

Wat ...?

Geintje. Ik lees alleen maar je gedachten, dat is alles. Je weet dat dit jouw gedachte hierover is.

Het is mijn ervaring.

Inderdaad. Goed, we hebben dit alles al een paar keer behandeld. De mensen die hun brood verdienen door dat te doen waarvan ze houden, zijn de mensen die erop staan het zo te doen. Ze geven niet op. Ze doen nooit water bij de wijn. Zij dagen het leven uit hen ervan te weerhouden te doen wat zij het liefste willen. Maar er is een ander element dat naar voren moet worden gebracht, omdat het bij de meeste mensen ontbreekt in het begrip van hun levenswerk.

En wat is dat?

Er is een verschil tussen zijn en doen, en de meeste mensen hebben de nadruk op het laatstgenoemde gelegd.

Mag dat dan niet?

Het gaat er niet om wat wel of niet mag. Het gaat er alleen om wat je kiest en hoe je dat kunt bereiken. Als je vrede, vreugde en liefde kiest, zul je daar niet veel van krijgen door wat je doet. Als je geluk en tevredenheid kiest, vind je daar weinig van terug via het pad van daden. Als je vereniging met God, eendeloos medeleven, totaal bewustzijn en absolute vervulling kiest, zul je niet veel daarvan bereiken door wat je doet.

Anders gezegd, als je ontwikkeling kiest -de ontwikkeling van je ziel -bereik je dat niet door de wereldse activiteiten van je lichaam

Doen, handelen, is een functie van je lichaam. Zijn is een functie van de ziel. Het lichaam is altijd iets aan het doen. Elke minuut van iedere dag is het ergens mee bezig. Het houdt nooit op en het rust nooit uit, het is continu iets aan het doen.

Wat het lichaam doet, doet het in opdracht van de ziel of in weerwil van de ziel. De kwaliteit van je leven hangt af van het evenwicht hiertussen.

De ziel is existentie voor altijd. Zij is wat zij is, ongeacht wat het lichaam doet, niet

door wat het lichaam doet.

Als je denkt dat dingen doen alles is waar het leven over gaat, begrijp je je eigen wezen niet.

Je ziel geeft er niet om wat jij doet om je brood te verdienen. Wanneer je leven voorbij is, maakt jou dat ook niet meer uit. Je ziel is alleen geïnteresseerd in Wie je bent wanneer je iets doet, ongeacht wat dat is.

De ziel streeft naar existentie, niet naar daden.

Wat verlangt de ziel te zijn?

Ja, Mij. Je ziel is Mij en zij weet dat. Wat zij aan het doen is, is proberen dit te ervaren. En wat zij zich herinnert, is dat de beste manier om deze ervaring te hebben is geheel niets te doen. Je hoeft niets te doen behalve te zijn.

Wat te zijn?

Wat je maar wilt zijn. Gelukkig. Droevig. Slap. Sterk. Vreugdevol. Wraakzuchtig. Vol inzicht. Blind. Goed. Slecht. Man. Vrouw. Geef het maar een naam. Ik bedoel dat letterlijk. Je geeft het maar een naam.

Dit gaat allemaal erg diep, maar wat heeft het met mijn carrière te maken? Ik probeer een manier te vinden om in leven te blijven, te overleven en mijn familie te onderhouden door te doen wat ik doe.

Tracht te zijn Wie je graag wilt zijn.

Wat bedoelt U?

Sommige mensen verdienen heel veel geld met wat ze doen, anderen kunnen nauwelijks rondkomen ...en toch doen ze hetzelfde. Waar ligt dan het verschil?

Sommige mensen hebben meer vaardigheden dan anderen.

Dat is de eerste schifting. Maar nu komen we bij de tweede schifting. Nu hebben we te maken met twee mensen met relatief dezelfde vaardigheden. Beiden hebben de middelbare school afgemaakt, beiden behoorden tot de besten van de klas, beiden begrijpen de aard van wat ze doen, beiden weten hun gereedschap met groot gemak te gebruiken ...en toch doet de een het beter dan de ander. De een gaat het voor de wind terwijl de ander worstelt. Hoe zit dat dan?

Locatie.

Locatie?

Iemand vertelde me eens dat er slechts drie dingen zijn om te overwegen wanneer je een nieuwe zaak begint: locatie, locatie en locatie.

Met andere woorden, niet 'Wat ga je doen?' maar 'Waar ga je zijn?'

Precies.

Dat lijkt wel op het antwoord op Mijn vraag. De ziel is alleen geïnteresseerd waar je gaat zijn.

Ga je zijn op een plaats die angst wordt genoemd of op een plaats die liefde heet? Waar ben je -en waar kom je vandaan als je het leven tegenkomt?

In het voorbeeld nu van de twee gelijkwaardig gekwalificeerde arbeiders is de een succesvol en de ander niet en dat komt niet door wat de een of de ander doet, maar door wat zij beiden zijn. Een persoon is open, vriendelijk, zorgzaam, hulpvaardig, attent, vrolijk, zelfverzekerd en zelfs opgewekt in haar werk, terwijl de ander gesloten is, afstandelijk, onverschillig, onattent, knorrig en vol wrok over wat zij doet.

Stel nu dat jij zelfs nog verhevener zijnstoestanden moest selecteren. Stel dat je goedheid, genade, medeleven, begrip, vergevingsgezindheid o~ liefde moest uitkiezen. En wat als je goddelijkheid moest kiezen? Wat zou dan je ervaring zijn?

Ik zeg je: zijn trekt zijn aan en produceert ervaring.

Je bent niet op deze planeet om ook maar iets met je lichaam te produceren. Jij bent op deze planeet om iets met je ziel voort te brengen. Je lichaam is slechts het gereedschap van je ziel. Je geest is de kracht die het lichaam voortdrijft. Wat je hier dus hebt, is een stuk krachtgereedschap dat wordt gebruikt bij het scheppen van wat de ziel verlangt.

Wat is het verlangen van de ziel?

Inderdaad, wat is het?

Ik weet het niet. Ik vraag het U .

Ik weet het niet. Ik vraag het jou.

Dit kan wel eeuwig zo doorgaan.

Wat inderdaad het geval is.

Wacht eens even! Nog geen moment geleden zei U dat de ziel ernaar streeft U te zijn.

Dat is zo.

Dan is dat wat de ziel verlangt.

In de breedst mogelijke zin, ja. Maar dit 'Mij' dat zij verlangt te zijn, is zeer complex, bijzonder multidimensioneel, multi-sensueel, rijk geschakeerd. Ik bezit wel een miljoen aspecten, een miljard, een biljoen. Er is het profane en het wijsgerige, het mindere en het grotere, het holle en het heilige, het verschrikkelijke en het goddelijke. Begrijp je het?

Ja, ja, ik begrijp het ...het op en neer, het links en rechts, het hier en daar, het ervoor en erna, het goed en kwaad ...

Precies. Ik ben de alfa en de omega. Dat is niet alleen een mooie zegswijze of een vernuftig concept. Het is een uitgesproken waarheid.

In het streven om Mij te zijn, heeft de ziel dus een grote taak voor zich, een gigantisch menu van existenties, waaruit kan worden gekozen. En dat is wat zij op dit moment aan het doen is.

Zijnstoestanden te kiezen.

Ja, en vervolgens de goede, volmaakte voorwaarden scheppen waarbinnen de ervaring daarvan kan worden geschapen. Het is daarom waar dat jou niets gebeurt of door jou gebeurt, dat niet voor je eigen hoogste goed is.

U bedoelt dat mijn ziel al mijn ervaringen scheidt, niet alleen de dingen die ik doe, maar ook de dingen die mij overkomen?

Laten we zeggen dat de ziel jou naar de goede, volmaakte opportuniteiten leidt, zodat je precies dat ervaart wat jij gepland hebt te ervaren. Wat je werkelijk ervaart, maak jij uit. Het kan zijn wat je gepland hebt te ervaren of het kan iets anders zijn, afhankelijk van wat je kiest.

Waarom zou ik iets kiezen wat ik niet wens te ervaren?

Dat weet ik niet. Waarom zou je?

Bedoelt U dat de ziel soms het ene ding wenst en het lichaam of de geest het andere?

Wat denk jij?

Maar hoe kan het lichaam of de geest de ziel buitenspel zetten? Krijgt de ziel niet

altijd wat zij verlangt?

Jouw geest streeft, in de meest algemene zin, naar dat verheven moment, waarop jij je volledig bewust bent van zijn wensen en je je in vreugdevolle eenheid daarbij aansluit. Maar de geest zal nimmer zijn wensen aan het huidige, bewuste, fysieke deel van jou opdringen.

De Vader zal Zijn Zoon niet Zijn wil opleggen. Dat zou Zijn natuur geweld aandoen en het is derhalve, bijna letterlijk, onmogelijk.

De Zoon zal de Heilige Geest niet Zijn wil opleggen. Het druist tegen Zijn eigen natuur in om dat te doen en is derhalve, bijna letterlijk, onmogelijk.

De Heilige Geest zal jouw ziel niet Zijn wil opleggen. Het ligt buiten de natuur van de Geest om dit te doen en is derhalve, bijna letterlijk, onmogelijk.

Op dit punt eindigen de onmogelijkheden. De geest streeft er meestentijds naar zijn wil aan het lichaam op te leggen en doet dit ook. Evenzo probeert het lichaam de geest te controleren en slaagt daar regelmatig in.

Het lichaam en de geest samen hoeven echter niets te doen om de ziel te controleren, want de ziel is geheel zonder behoeften (anders dan de geest en het lichaam, die door behoeften geketend zijn) en laat lichaam en geest altijd hun gang gaan.

De ziel zou het ook niet anders willen, want indien de entiteit, die jij bent, wil scheppen en op die manier weten wie zij werkelijk is, dan moet dat door een bewust wilsbesluit zijn en niet door een daad uit onbewuste gehoorzaamheid.

Gehoorzaamheid is niet scheppend en kan nooit verlossing brengen. Gehoorzaamheid is een reactie, terwijl scheppen zuivere keuze is, onopgelegd, niet vereist.

Zuivere keus creëert verlossing door de zuivere schepping van het hoogste idee op dit specifieke moment.

De functie van de ziel is haar verlangen aan te geven en niet dit op te leggen.

De functie van de geest is te kiezen uit zijn alternatieven.

De functie van het lichaam is die keus ten uitvoer te brengen. Wanneer lichaam, geest en ziel samen scheppen, in harmonie en eenheid, wordt God vlees.

Dan kent de ziel zichzelf in haar eigen ervaring.

Dan jubelen de hemelen.

Nu, op dit moment, heeft je ziel opnieuw de mogelijkheid geschapen voor jou om te zijn, te doen en te hebben wat je nodig hebt om te weten Wie je werkelijk bent.

Je ziel heeft je naar de woorden gevoerd die je nu leest, net als zij je eerder naar woorden van wijsheid en waarheid heeft gevoerd. Wat zul je nu doen? Wat kies je te zijn?

Je ziel wacht en kijkt geïnteresseerd toe, zoals zij al zo vaak heeft gedaan.

Begrijp ik het goed dat U zegt dat ik vanuit mijn zijnstoestand ervoor kies hoe over mijn wereldse succes (ik probeer nog steeds over mijn carrière te praten) wordt beslist?

*Ik ben niet in jouw werelds succes geïnteresseerd, alleen jij bent dat.
Wanneer je over een langere periode bepaalde zijnstoestanden bereikt, is het inderdaad zo dat succes in wat je doet in de wereld erg moeilijk te voorkomen is. Je moet je echter geen zorgen maken of je 'je brood verdienen' zult. Ware meesters zijn zij die ervoor hebben gekozen hun leven te verdienen.
Uit bepaalde zijnstoestanden ontspringt een leven dat zo rijk, schitterend en lonend is, dat werelds succes en wereldse goederen niet langer van belang zijn.
De ironie van het leven is dat zodra voor jou wereldse rijkdom en succes niet meer belangrijk zijn, de weg open is voor hen om naar jou toe te stromen.
Onthoud, je kunt niet hebben wat je wilt, maar je kunt altijd alles ervaren wat je hebt.*

Ik kan niet hebben wat ik wil?

Nee.

U hebt dit al eerder gezegd, tamelijk aan het begin van deze gesprekken. Toch begrijp ik het nog niet. Ik dacht dat U mij vertelde dat ik *alles* kon krijgen wat ik wil. 'Wat je denkt, wat je gelooft, zo zal het geschieden,' enzovoort.

Deze twee uitlatingen spreken elkaar niet tegen.

Vindt U? Ik vind ze nogal tegenstrijdig.

Dat is omdat het je nog aan begrip ontbreekt.

Goed, dat geef ik toe. Dat is ook waarom ik met U praat.

Ik zal het dan maar uitleggen. Je kunt niet alles hebben wat je wilt. De handeling zelf, iets te willen, verwijdert het van je, zoals Ik al in het eerste hoofdstuk heb uitgelegd.

Wel, U hebt dit misschien al eerder gezegd, maar ik kan U nog altijd niet volgen.

Probeer bij te blijven. Ik zal het nu meer gedetailleerd behandelen. Probeer goed bij te blijven. Laten we teruggaan tot een punt waar je het wel nog begrijpt: Gedachten zijn scheppend. Oké?

Oké.

Woorden zijn scheppend. Snap je die?

Gesnapt.

Daden zijn creatief. Gedachten, woorden en daden zijn drie scheppingsniveaus. Ben je er nog bij?

Helemaal.

Goed. Laten we 'werelds succes' voor dit moment als ons onderwerp nemen, aangezien jij het daar al de hele tijd over hebt in je vragen.

Uitstekend.

Welnu, heb jij de gedachte: 'Ik wil werelds succes'?

Vaak wel, ja.

En heb je ook soms de gedachte: 'Ik wil meer geld'?

Zeker.

Daarom kun je geen werelds succes of meer geld hebben.

Waarom niet?

Omdat het universum geen andere keus heeft dan jou de directe manifestatie van je gedachten te brengen.

Je gedachte is: 'Ik wil werelds succes.' Je begrijpt, de creatieve kracht is als een geest in een fles. Jouw woorden zijn zijn bevelen. Begrijp je?

Maar waarom heb ik dan niet meer succes?

Ik zei: jouw woorden zijn zijn bevelen. Jouw woorden waren: 'Ik wil succes.' En het universum zeg: 'Oké, dat wil je.'

Ik geloof niet dat ik het nog kan volgen.

Bekijk het zo. Het woord 'ik' is de start sleutel voor de motor van de schepping. De woorden 'Ik ben' zijn uitzonderlijk krachtig. Zij zijn uitspraken tegenover het universum. Bevelen.

Welnu, wat er ook achter het woord 'ik' komt (dat het grote 'Ik ben' oproept), is geneigd zich in de fysieke realiteit te manifesteren.

Daarom heeft 'ik' + 'wil succes' tot resultaat dat jij succes wilt. 'Ik' + 'wil geld' heeft tot resultaat dat jij geld wilt. Het kan tot niets anders leiden, want gedachten

en woorden zijn scheppend, net als daden. En als je handelt volgens een manier die erop wijst dat je succes en geld wilt, dan zijn je gedachten, woorden en daden in overeenstemming en zul je ongetwijfeld deze ervaring van behoeftebeleving beleven. Snap je het nu?

ja, Mijn God! Werkt het echt zo?

Natuurlijk. Je bent een erg krachtige schepper. Toegegeven, als je ooit een gedachte hebt gehad of een uitspraak hebt gedaan uit woede of frustratie bijvoorbeeld, is het niet erg waarschijnlijk dat die gedachte of woorden in werkelijkheid worden omgezet. Je hoeft je dus geen zorgen te maken over 'Val dood', 'Loop naar de hel' of welke andere onaangenaamheden je soms ook denkt of eruit flapt.

Godzijdank.

Dank je. Maar, als je een gedachte, of zeg een woord, alsmaar blijft herhalen, niet een keer, niet twee keren, maar een heleboel keren, duizenden keren ...heb je een voorstelling van de creatieve kracht daarvan?

Gedachten of woorden die steeds maar weer worden uitgedrukt, zullen ook tot uitdrukking komen. Dat wil zeggen naar buiten gebracht. Ze worden werkelijkheid. Ze worden deel van jouw fysieke omgeving.

Het duizelt me!

Dat is wat het maar al te vaak oplevert: zinsbegoocheling en andere ellende! Maar jullie houden van ellende, van drama. Dat wil zeggen, tot jullie er niet meer van houden. Er komt in jullie aller ontwikkeling een bepaald moment dat je ophoudt van drama te houden, van het 'verhaal' waarnaar je zo lang hebt geleefd. Dat is wanneer je beslist -actief ervoor kiest -het te veranderen. Alleen weten de meesten niet hoe dat moet. Jij weet het nu. Stop gewoon op een bepaalde manier te denken teneinde je werkelijkheid te veranderen.

Denk in dit geval in plaats van 'Ik wil succes', 'Ik heb succes.'

Ik ervaar dat als een leugen. Ik houd mijzelf voor de gek als ik dat denk. Mijn verstand zou uitroepen: 'Loop naar de duivel!'

Denk dan aan iets wat je wel kunt aanvaarden. 'Mijn succes laat niet lang meer op zich wachten', 'Alle dingen zullen mij voortaan succes brengen.'

Dit is dus de truc achter de new-age-praktijk van bevestiging.

Bevestigingen werken niet als het slechts beweringen zijn over wat jij wilt dat waar is. Bevestigingen werken alleen wanneer het uitspraken zijn van iets waarvan jij al weet dat het waar is.

De beste zogenoemde bevestiging is een verklaring van dankbaarheid en waardering. 'Dank U, God, dat U succes heeft gebracht in mijn leven.' Welnu, als je dit idee, deze gedachte, uitspreekt en ernaar handelt, veroorzaakt dat prachtige resultaten. Het moet echter voortkomen uit ware kennis, dus niet uit een poging resultaten voort te brengen, maar uit een bewustzijn dat die resultaten al geboekt zijn.

Jezus bezat deze zuiverheid. Hij bedankte Mij vooraf voor elk wonder dat plaatsvond. Het kwam nooit bij Hem op niet dankbaar te zijn, omdat Hij zich niet kon voorstellen dat wat Hij zei niet zou gebeuren. Die gedachte dook nimmer op in Zijn geest.

Zo zeker was Hij over Wie Hij was en over Zijn relatie met Mij, dat iedere gedachte, elk woord en iedere daad van Hem Zijn bewustzijn weerspiegelde, net zoals jouw gedachten, woorden en behoeften jouw bewustzijn weerspiegelen ...

Als er iets is dat je verkiest om te ervaren in je leven, 'wil' het dan niet, maar kies het.

Kies je succes op het wereldlijk vlak? Kies je voor meer geld? Goed. Kies er dan voor. Werkelijk. Compleet. Niet halfhartig. Wees echter niet verbaasd als je je op jouw ontwikkelingsniveau niet meer al te zeer voor 'aardse welstand' interesseert.

Wat wilt U daarmee zeggen?

Er komt een moment in de ontwikkeling van iedere ziel waarop de grootste zorg niet langer de overleving van het fysieke lichaam is, maar de groei van de geest (ziel); niet langer het bereiken van wereldlijk succes, maar de verwerkelijking van het Zelf.

In zekere zin is dit een zeer gevaarlijke periode, vooral aan het begin, want de entiteit die in het lichaam huist, weet nu dat zij een wezen in een lichaam is en niet zozeer het lichaam als wezen. In deze fase, voordat de groeiende entiteit wat dit gezichtspunt betreft tot rijping komt, ontstaat vaak het gevoel niet langer in de zaken van het lichaam geïnteresseerd te zijn. De ziel is zo opgewonden over het uiteindelijk 'ontdekt' zijn.

De geest doet afstand van het lichaam en van alle zaken die het lichaam aangaan. Alles wordt veronachtzaamd. Relaties worden opzijgezet. Het gezin verdwijnt uit beeld. Banen komen op het tweede plan. Rekeningen worden niet betaald. Het lichaam wordt zelfs lange perioden niet gevoed. Het hele brandpunt, alle aandacht van de entiteit, ligt nu bij de ziel en de zaken die de ziel aanbelangen.

Dit kan leiden tot een grote persoonlijke crisis in het alledaagse leven van het wezen, al bemerkt de geest geen trauma. Hij verkeert in hogere sferen. Andere mensen zeggen dat je je verstand hebt verloren en in zekere zin is dat ook zo.

De ontdekking van de waarheid dat het leven niets heeft uit te staan met het

lichaam, kan een onevenwichtigheid naar de andere kant toe veroorzaken. Terwijl de entiteit eerst handelde alsof het lichaam alles was, handelt zij nu alsof het lichaam er helemaal niet toe doet. Dit is natuurlijk onwaar, zoals de entiteit spoedig (en vaak op pijnlijke wijze) zal bemerken.

Je bent een drieledig wezen, dat bestaat uit lichaam, geest en ziel... Je zult altijd een drieledig wezen zijn, niet alleen zolang je op aarde leeft.

Sommigen gaan ervan uit dat met de dood het lichaam en de geest komen te vervallen. Lichaam en geest komen echter niet te vervallen. Het lichaam verandert van vorm, laat zijn meest compacte deel achter, maar bewaart altijd zijn uiterlijke voorkomen. De geest (of het verstand; niet te verwarren met het brein) gaat met Jou mee, zich aansluitend bij de ziel en het lichaam als een energiemassa met drie dimensies of facetten.

Mocht je ervoor kiezen om terug te keren naar deze gelegenheid om te ervaren - die jij het leven op aarde noemt - dan zal je goddelijke Zelf opnieuw zijn ware dimensie splitsen in wat jullie lichaam, geest en ziel noemen. In feite zijn jullie allen één energie, maar met drie onderscheiden karakteristieken.

Wanneer je het op je neemt om op aarde een nieuw fysiek lichaam te gaan bewonen, verlaagt je etherische lichaam (zoals het door sommigen wordt genoemd) zijn vibraties, vertraagt zich van een trilling die zo snel is dat zij zelfs niet kan worden gezien, tot een snelheid die massa en materie oplevert. Deze reële materie is de schepping van de zuivere gedachte, het werk van je geest, het hogere geestelijke aspect van het drieledige wezen.

Deze materie is een coagulatie van een miljoen miljard triljoen verschillende energiedeeltjes tot een enorme massa die wordt gecontroleerd door de geest ...je bent nu echt een meesterbrein!

Zodra deze nietige energiedeeltjes hun energie hebben verspreid, worden ze afgedankt door het lichaam, terwijl de geest nieuwe deeltjes creëert. Hij schept deze door zijn permanente gedachten over Wie Je bent! Het etherische lichaam 'vangt' deze gedachten zagezegd op, verlaagt de vibratie van meer energiedeeltjes (het laat deze als het ware kristalliseren) en ze worden materie, jouw nieuwe materie. Op deze manier verandert elke cel in je lichaam om de paar jaar. Je bent letterlijk gesproken niet dezelfde persoon die Je een aantal jaren geleden was.

Wanneer je gedachten hebt over ziekten, kwalen of aandoeningen (.of aanhoudende woede, haat en negativiteit), dan zal het lichaam deze gedachten in een fysieke vorm omzetten. Mensen zullen deze negatieve, zieke vorm opmerken en zeggen: 'Zit toch niet zo te tobben.' Zonder het te beseffen geven ze je gratis het beste medische advies!

De ziel kijkt toe hoe dit hele drama zich ontvouwt, jaar na jaar, maand na maand, moment na moment, en bewaart altijd de Waarheid over jou. Zij vergeet nooit de blauwdruk het oorspronkelijk plan, het eerste idee, de scheppingsgedachte. Haar taak is jou te helpen herinneren Wie je bent zodat je vervolgens kunt kiezen Wie je nu wenst te zijn.

Op deze manier gaat de cyclus van schepping en ervaring, verbeelding en

vervulling, kennen en naar het onbekende toe groeien, alsmaar door, nu en voor altijd.

Tsjonge!

*Ja, inderdaad. O, en er is nog meer om uit te leggen. Heel wat meer. Maar dat lukt nooit in één boek, laat staan binnen één leven. Niettemin ben je hieraan begonnen en dat is goed. Onthoud voorlopig dit. Zoals je grote leraar William Shakespeare zei: *There are more things in Heaven and Earth, Horatio, than are dreamt of in your philosophy.**

"Dat citaat van Shakespeare heeft kennelijk nogal indruk op U' gemaakt. Maar wat ik wil vragen is of mijn 'persoonlijkheid' met mij meegaat na de dood, net zoals de geest en het lichaam? Weet ik in het hiernamaals nog wie ik was?"

Ja, en ook wie en wat je ooit al bent geweest. Het zal je allemaal worden geopenbaard, omdat het je dan ten goede komt om dat te weten. Op dit moment heb je er echter weinig aan.

En komt er met betrekking tot dit leven een soort evaluatie, een terugblik, een functioneringsgesprek?

In het zogenoemde hiernamaals vindt geen 'godsgericht' plaats. Je krijgt zelfs niet de gelegenheid jezelf te oordelen (want je zou jezelf ongetwijfeld een veel te lage waardering geven, gegeven het feit hoe veroordelend en onvergeeflijk je voor jezelf bent in dit ondermaanse).

Nee, er vindt geen evaluatie plaats, er worden geen duimen omhoog of omlaag gehouden. Alleen mensen zijn zo belust op oordelen en omdat jullie dat zijn, denken jullie dat Ik het ook ben. Dat is echter niet zo en dit is een grote waarheid die jullie maar niet lijken te kunnen aanvaarden.

Niettemin, al is er geen beoordeling in het hiernamaals, er is wel de gelegenheid nog eens te kijken naar alles wat je hier hebt gedacht, gezegd en gedaan. Je kunt beslissen of je nogmaals hetzelfde zou kiezen op grond van Wie je bent en Wie je wenst te zijn.

Er is een oosterse mystieke les rond een doctrine die de Kama Loca wordt genoemd. Volgens deze les wordt elke persoon op het moment van zijn dood de kans gegeven elke gedachte die hij ooit heeft gehad, elk woord dat hij ooit heeft gesproken, elke actie die hij ooit heeft ondernomen, opnieuw te beleven, niet vanuit zijn standpunt maar vanuit het standpunt van iedere persoon die hierdoor werd beïnvloed. Wij hebben met andere woorden al ervaren wat wij hebben gevoeld, gedacht, gezegd en gedaan, en wij ervaren nu wat de anderen op elk van deze momenten hebben gevoeld. Volgens deze maatstaf beslissen wij vervolgens of wij

deze dingen nog eens zullen denken, zeggen of doen. Enig commentaar?

Wat in het leven na dit leven gebeurt, is zo buitengewoon dat je het niet kunt beschrijven in termen die voor jou te begrijpen zijn. Deze ervaring kent namelijk een andere dimensie en tart letterlijk elke beschrijving met zulke beperkte hulpmiddelen als woorden. Het volstaat om te zeggen dat je de mogelijkheid zult hebben om je huidige leven zonder pijn, vrees of oordeel terug te zien, met als doel te beslissen over hoe je je voelt over je ervaring hier en hoe je je van hieruit verder wilt ontwikkelen.

Velen onder jullie zullen beslissen terug te keren naar deze wereld van densiteit en relativiteit. Dit om opnieuw te ervaren welke keuzes en beslissingen je zult maken over het eigen Zelf op dit niveau.

Anderen -slechts weinigen -zullen terugkeren met een andere missie. Zij keren terug naar densiteit en materie met als enig doel anderen hieruit weg te leiden. Altijd zijn er onder jullie op aarde mensen geweest die deze keus hebben gemaakt. Je kunt ze direct aanwijzen. Hun werk is gedaan. Zij zijn naar de aarde teruggekeerd, eenvoudig en alleen om anderen te helpen. Hierin ligt hun vreugde, hun verheffing en vervoering. Zij streven naar niets anders dan behulpzaam te zijn. Je kunt deze mensen niet missen. Zij zijn overal, in grotere aantallen dan je wel denkt. Je kent waarschijnlijk wel een van hen of hebt van hen gehoord.

Ben ik een van hen?

Nee. Als je het moet vragen, weet je dat je niet een van hen bent. Iemand die zo is, stelt vragen over niemand. Er is niets te vragen. JIJ, Mijn zoon, bent in dit leven een boodschapper. Een voorbode.

Een nieuwsbrenger, een zoekende die regelmatig de waarheid verkondigt. Dat is genoeg voor een leven. Wees blij.

O, ik ben blij. Maar ik kan toch altijd op meer blijven hopen?

Ja! Dat zul je! Altijd zul je op meer blijven hopen. Het ligt in je aard. Het is de goddelijke natuur om altijd te verlangen meer te zijn.

Streef dat na, blijf altijd verlangen en zoeken.

Nu wil Ik definitief de vraag beantwoorden waarmee jij dit deel van ons gesprek begon.

Vooruit, doe wat je werkelijk het liefste doet! Doe niets anders! Je hebt maar zo weinig tijd. Hoe kun je ook maar een moment ver c spillen door iets voor je kostwinning te doen wat je niet ziet zitten? Wat is dat voor een levensonderhoud? Dat is geen leven, dat is langzaam sterven.

Als je zegt: 'Maar, maar ...ik heb anderen die van mij afhankelijk zijn ...kleine mondjes om te voeden ...een partner die op mij rekt ...', dan antwoord Ik: als je eraan vasthoudt dat je leven draait om wat je lichaam doet, begrijp je niet waarom

je hier bent gekomen. Doe dan tenminste iets wat je bevalt, iets wat uitdrukt Wie je bent.

Dan hoef je in ieder geval geen wrok of woede te voelen tegenover hen van wie jij je inbeeldt dat ze jouw vreugde vergallen.

Wat je lichaam doet, mag evenmin worden veronachtzaamd. Het is belangrijk, maar niet op een manier zoals jij denkt. De daden van het lichaam waren bedoeld als weerspiegeling van een zijnstoestand en niet van een poging een bepaalde staat van zijn te bereiken.

Binnen de ware orde der dingen doe je niet het een of ander om gelukkig te worden, maar men is gelukkig en doet derhalve iets. Men doet niet bepaalde dingen om medelevend te zijn, maar men is medelevend en handelt daarom op een bepaalde manier. In een hooglijk bewust persoon gaat de beslissing van de ziel vooraf aan; de actie van het lichaam. Alleen een onbewust persoon probeert een staat van de ziel te bereiken door iets wat het lichaam doet.

Dit wordt bedoeld met de uitspraak: 'Je leven draait niet om wat je lichaam doet.' Niettemin is het waar dat alles wat je lichaam doet een reflectie is van waar je leven om draait. :

Dit is een andere goddelijke dichotomie.

Maar weet dit, mocht je niets anders begrijpen: Je hebt recht op jouw vreugde; kinderen of geen kinderen; partner of geen partner. Zoek ernaar! Vind het! En je zult een gelukkig gezin hebben, hoe veel of hoe weinig geld je ook verdient. En als zij niet blij zijn, opstaan en je verlaten, laat ze dan met liefde hun vreugde gaan zoeken.

Aan de andere kant, als je je hebt ontwikkeld tot het punt waar de zaken van het lichaam je niet langer raken, dan heb je zelfs nog meer vrijheid je vreugde na te jagen, zowel op aarde als in de hemel. God zegt dat het oké is om gelukkig te zijn, ja, zelfs gelukkig in je werk.

Je levenswerk is een uitspraak over Wie je bent. Als dat niet zo is, waar doe je het dan voor?

Denk je soms dat je het moet doen?

Je hoeft helemaal niets te doen.

Als jij je gezin zelfs ten koste van je eigen geluk onderhoudt, als dat is Wie je bent, houd dan van je werk. Je werk vergemakkelijkt immers jouw schepping van een levende uitdrukking van het Zelf.

Als jij met tegenzin je baan uitoefent omdat je vindt dat je verantwoordelijkheden op je moet nemen, als dat is Wie je bent, houd dan met heel je hart van die baan, want zij ondersteunt compleet het beeld en concept van je eigen Zelf.

Iedereen kan van alles houden zodra hij of zij begrijpt wat ze aan het doen zijn en waarom.

Niemand doet iets wat hij of zij niet wil doen.

Hoe kan ik de gezondheidsproblemen waarmee ik te kampen heb oplossen? Ik heb al genoeg chronische kwalen voor een heel mensenleven gehad. Waarom heb ik al deze klachten nu, in *dit* leven?

Laten we eerst iets rechtzetten. Je bent dol op je kwaaltjes, de meeste althans. Je hebt ze op onnavolgbare wijze aangewend om zelfmedelijden te voelen en aandacht te trekken.

De weinige keren dat je er niet dol op was, waren die keren dat ze te ernstig werden. Ernstiger dan jij ooit verondersteld had toen je ze tot leven riep.

Welnu, laten we ophelderen wat jij waarschijnlijk al weet: alle ziekte is zelf geschapen. Zelfs conventionele doktoren zien tegenwoordig in hoe mensen zichzelf ziek maken.

De meeste mensen doen dit tamelijk onbewust. (Zij weten niet eens wat zij doen.) Wanneer ze dus ziek worden, weten ze niet waardoor ze zijn getroffen. Het lijkt eerder alsof hun iets is overkomen dan dat ze zichzelf iets hebben aangedaan.

Dit gebeurt omdat de meeste mensen onbewust door het leven gaan, niet alleen wat gezondheidszaken en -problemen betreft. Mensen roken en vragen zich af waarom ze kanker krijgen. Mensen nemen vlees en dierlijk vet tot zich en vragen zich af waarom hun aderen dichtslibben.

Mensen zijn hun hele leven boos en vragen zich af waarom ze een hartaanval krijgen.

Mensen wedijveren met anderen -zonder genade en onder ongelooflijke stress -en vragen zich af waarom ze een beroerte krijgen. De minder voor de hand liggende waarheid is dat de meeste mensen zich dood piekeren.

Je zorgen maken is ongeveer de slechtste mentale activiteit die er is, na haat, die uiterst zelfdestructief is.

Je zorgen maken heeft geen zin. Het is verspilde mentale energie. Het roept biochemische reacties op die het lichaam schaden, van verstopping tot hartaanvallen en een veelheid aan tussenliggende zaken.

Je gezondheid verbetert bijna meteen zodra je ermee stopt je ongerust te maken.

Tobben is de geestesactiviteit die zijn verbinding met Mij niet begrijpt.

Haat is zonder meer de schadelijkste mentale conditie. Het vergiftigt het lichaam en het effect ervan is bijna onomkeerbaar. Angst is het tegenovergestelde van alles wat je bent en heeft dan ook een tegendraads effect op je mentale en lichamelijke gezondheid. Angst is uitvergroete zorgelijkheid.

Zorgelijkheid, haat en angst -samen met hun afstammelingen vrees, bitterheid, ongeduld, gierigheid, onvriendelijkheid en de zucht tot veroordelen en verwerpen -vallen het lichaam op celniveau aan. Het is onmogelijk een gezond lichaam te hebben onder deze condities.

Evenzo leiden eigenwaan, genotzucht en wellust -zij het op een minder ernstige wijze -tot lichamelijke ziekten of een gebrek aan welbevinden.

Elke ziekte wordt eerst in de geest geschapen.

Hoe is dat mogelijk? Hoe zit het dan met zaken die je van een ander kunt krijgen, zoals verkoudheid of aids?

Niets gebeurt in je leven -niets -dat niet eerst een gedachte is geweest. Gedachten werken als magneten, trekken voor jou bepaalde effecten aan. De gedachte is misschien niet altijd even duidelijk en uitgesproken oorzakelijk, zoals in: 'Ik ga een vreselijke ziekte oplopen'. De gedachte kan veel subtieler zijn dan dat (en is dat meestal ook). ('Ik ben onwaardig om te leven.' 'Mijn leven is altijd een grote rotzooi.' 'Ik ben een mislukkeling.' 'God zal mij straffen.' 'Ik ben het leven moe.')

Gedachten zijn een zeer subtiele, maar uiterst krachtige energievorm. Woorden zijn minder subtiel, meer compact. Daden zijn het meest compact van alle drie. Daden zijn energie in een zware, fysieke vorm, in lome beweging. Wanneer je een negatief concept denkt, zegt en ten uitvoer brengt als 'Ik ben een mislukkeling', breng je ontzagwekkend creatieve energie in beweging. Geen wonder dat je een koutje oploopt; dat is nog wel het minste.

Het is erg moeilijk om de gevolgen van negatief denken terug te draaien als ze eenmaal een fysieke verschijning hebben aangenomen. Niet onmogelijk, maar wel erg moeilijk. Het verlangt een daad van uiterst geloof. Het vereist een buitengewoon geloof in de positieve kracht van het universum, of je die nu God, Godin, de Onbewogen Beweger, de Eerste Kracht, de Eerste Oorzaak of wat ook noemt.

Genezers bezitten een dergelijk geloof. Het is een geloof dat overgaat in absolute kennis. Zij weten dat jij bedoeld bent om heel te zijn, compleet, volmaakt op dit huidige moment. Dit bewustzijn is ook een gedachte en wel een bijzonder krachtige. Het heeft de kracht bergen te verplaatsen, laat staan de moleculen in jouw lichaam. Dit is waarom genezers gezond kunnen maken, vaak zelfs over grote afstanden.

Gedachten kennen geen afstanden. Gedachten reizen de wereld rond en doorkruisen het heelal nog sneller dan jij het woord kunt uitspreken.

'Spreek slechts een woord en mijn dienaar zal genezen zijn.'

En het was zo, nog binnen hetzelfde uur, nog voordat deze zin was uitgesproken. Zo groot was het geloof van de honderdman te Kapérnaum.

Nochtans zijn jullie allen mentale melaatsen. Jullie geest wordt verteerd door negatieve gedachten. Sommige daarvan worden jullie opgedrongen. Veel negatieve gedachten verzinnen jullie echter zelf, jullie roepen ze op en koesteren ze dan uren, dagen, weken, maanden, zelfs jaren ...en toch vragen jullie je af waarom je ziek wordt.

Je kunt sommige gezondheidsproblemen 'oplossen' door de problemen in je denken aan te pakken. Ja, je kunt sommige van je kwalen en ziektes (die je jezelf hebt gegeven) genezen en ook nieuwe problemen zien te voorkomen. En je kunt dit alles doen door je denkwijze te veranderen.

Ook kun je -en Ik vind het verschrikkelijk om dit te zeggen omdat het uit Mijn mond

zo afgezaagd klinkt, maar in godsnaam -beter voor jezelf zorgen.

Je verzorgt je lichaam vreselijk slecht, je besteedt er pas aandacht aan op het moment dat je denkt dat er iets mis is. Je doet bijna niets aan preventief onderhoud.

Je verzorgt je auto nog beter dan je lichaam en dat is geen hyperbool.

Je doet er niets aan eventuele defecten te voorkomen door regelmatige controles en jaarlijkse gezondheidstests, en ook maak je geen gebruik van de therapieën en medicijnen die je worden voorgeschreven. (Waarom ga je naar de dokter, vraag je haar om hulp en volg je vervolgens haar aanwijzingen niet op? Heb je hier een antwoord op?) Bovendien blijf je je lichaam tussen de consulten door mishandelen. Je doet niets aan je conditie, zodat je lichaam uitgezakt en slap wordt door het tekort aan oefening en beweging.

Je eet niet goed, waardoor je lichaam nog meer verzwakt.

Ook vul je het met allerlei giftige stoffen en de meest absurde dingen die voor eten moeten doorgaan. En toch loopt ze nog steeds voor jou, deze prachtige machine. Trouw sleept zij zich voort, ondanks de slechte behandeling die jij haar geeft.

Het is vreselijk. De omstandigheden waaronder jij van je lichaam verlangt te overleven zijn vreselijk. Maar je doet er niets of weinig aan. Je leest dit, knikt je hoofd in spijtige berusting en gaat gewoon door met de mishandeling. En weet je waarom?

Ik durf het niet te vragen.

Omdat je geen levenswil hebt.

Dat lijkt me een zware tenlastelegging.

Het is geen tenlastelegging en evenmin hardvochtig bedoeld. 'Hardvochtig' is een relatief begrip, een oordeel dat jullie aan de woorden hebben opgelegd. 'Tenlastelegging' impliceert 'schuld', en die op haar beurt impliceert een 'misdad'. Er is hier echter geen sprake van misdaden en dus ook niet van schuld of een tenlastelegging.

Ik heb gewoon een uitspraak gedaan over de waarheid. Net als alle andere uitspraken over de waarheid, maakt deze je wakker. Sommige mensen willen niet worden gewekt. De meesten hebben dat liever niet. Zij blijven liever slapen.

De wereld bevindt zich in haar huidige toestand omdat zij vol met slaapwandelaars is.

En wat Mijn uitspraak betreft, wat lijkt er onwaar aan? Je hebt geen levenswil. Althans, die heb je tot dit moment nog niet getoond.

Indien je Mij nu vertelt dat je een 'onmiddellijke bekering' hebt ondergaan, zal Ik Mijn voorspelling van wat je nu gaat doen moeten herwaarderen. Ik erken dat Mijn voorspelling gebaseerd is op eerdere ervaring

Zij was ook bedoeld om je wakker te schudden. Soms moet je iemand die diep in slaap is een beetje door elkaar schudden.

Ik heb in het verleden waargenomen dat je weinig levenswil had. Je kunt dat nu misschien ontkennen, maar in dit geval zeggen je daden meer dan je woorden. Als je ooit een sigaret opsteekt -laat staan twintig jaar lang een pakje per dag hebt gerookt zoals jij -getuigt dat niet van veel levenswil. Je geeft er niet om wat je met je lichaam doet.

Maar ik ben tien jaar geleden gestopt met roken.

*Pas na twintig jaar van afgrijpselijke lichamelijke marteling
En ook als je ooit alcohol hebt gebruikt, getuigt dat van erg weinig levenswil.*

Ik ben een matig drinker.

Het lichaam was niet bedoeld om alcohol in te nemen. Het schaadt de geest.

Maar Jezus dronk ook! Hij ging naar de bruiloft en veranderde water in wijn!

Wie beweerde dat Jezus volmaakt was?

Alstublieft, in godsnaam.

Zeg, erger Ik je soms?

Wel, laet het ver van mij blijven mij aan God te ergeren. Dat zou toch enigszins aanmatigend zijn, nietwaar? Maar ik denk dat we dit alles ook een beetje te ver kunnen doorvoeren. Mijn vader zei me altijd: 'Alles met mate.' Ik denk dat ik mij daaraan heb gehouden wat alcohol betreft.

Het lichaam kan iets gemakkelijker herstellen van gematigd misbruik. Je vaders zeggwijze is dan ook toepasselijk. Nochtans houd Ik aan Mijn oorspronkelijke uitspraak vast: het lichaam was niet bedoeld om alcohol in te nemen.

Maar soms bevatten zelfs medicijnen alcohol!

Ik heb geen controle over wat jullie medicijnen noemen. Ik blijf bij Mijn uitspraak.

U bent echt koppig, he?

Luister, waarheid is waarheid. Als iemand beweert dat een beetje alcohol geen kwaad kan en die opmerking plaatst in de context van hoe jij nu leeft, zou Ik het daarmee eens kunnen zijn. Dat verandert echter niets aan de waarheid van Mijn uitspraak. Het staat je gewoon vrij deze te negeren.

Maar overweeg dit. Momenteel verslijten jullie mensen je lichaam in gemiddeld

vijftig tot tachtig jaar. Sommigen weten het langer te rekken, maar de meesten niet. sommigen houden eerder op te functioneren, maar niet de meerderheid. Mee eens?

Oké.

Goed, we hebben dus een goed beginpunt voor deze discussie. Welnu, toen Ik zei dat Ik de uitspraak dat een beetje alcohol geen kwaad kan, kon beamen, specificieerde Ik dat door eraan toe te voegen: 'in de context van hoe jij nu leeft'. Snap je, jullie mensen lijken tevreden over het leven zoals jullie het nu leven. Maar het leven was bedoeld -misschien verbaast het je om dat te horen om op een heel andere wijze te worden geleefd. En je lichaam was ontworpen om een stuk langer mee te gaan.

Echt waar?

Ja.

Hoeveel langer?

Oneindig veel langer.

Wat houdt dat in?

Dat houdt in, Mijn zoon, dat je lichaam was ontworpen om voor altijd mee te gaan.

Voor altijd?

Inderdaad. Kijk goed wat er staat: 'voor altijd'.

Het was eigenlijk niet de bedoeling dat wij zouden sterven?

Jullie sterven nooit. Het leven is eeuwig. Jullie zijn onsterfelijk en gaan nooit dood. Jullie veranderen alleen van vorm. Jullie hoefden dat niet eens te doen. Jullie hebben daar zelf voor gekozen. Ik heb jullie lichamen zo geschapen dat ze voor altijd zouden meegaan. Denk je nu echt dat Ik als God niet beter kon, dat Ik alleen maar een lichaam kon maken dat na zestig, zeventig, tachtig jaar uit elkaar valt? Is dat in jouw voorstelling de grens van Mijn kunnen?

Ik heb er nooit over nagedacht om het zo te formuleren ...

Ik heb jullie prachtige lichaam ontworpen om voor altijd mee te gaan. En de eersten van jullie leefden bijna zonder pijn in dat lichaam, zonder de angst voor wat jullie nu de dood noemen.

Jullie cellulaire herinnering aan deze eerste mensen wordt in een van jullie religieuze mythologieën gesymboliseerd door de persoon van Adam en Eva. In feite waren zij natuurlijk met meer dan twee.

In het begin was het idee voor jullie prachtige zielen een plaats te creëren waar jullie jezelf zouden kunnen leren kennen als Wie je werkelijk bent door de opgedane ervaringen in het fysieke lichaam in de relatieve wereld. Ik heb dit al eerder uitgelegd.

Dit werd mogelijk gemaakt door de vertraging van de onvoorstelbare snelheid van alle vibratie (gedachtevorm) teneinde materie voort te brengen, met inbegrip van die materie die jullie het fysieke lichaam noemen.

Het leven ontwikkelde zich in een serie stappen in een oogwenk die jullie echter miljarden jaren noemen. En op een bepaald, heilig moment kwamen jullie uit de zee, het levenswater, het land op en ontwikkelden de vorm die jullie nu bezitten.

De evolutionisten hebben dus gelijk!

Ik vind het bijzonder grappig -een bron van onafgebroken vermaak -dat jullie mensen zo sterk de behoefte hebben om alles in 'gelijk' of 'ongelijk', 'goed' of 'fout' in te delen. Het komt nooit bij jullie op dat jullie die etiketten zelf hebben bedacht om bepaalde zaken te kunnen definiëren, zoals het eigen Zelf.

Het komt nooit bij jullie op (de scherpste geesten uitgezonderd) dat iets zowel 'goed' als 'fout' kan zijn; dat alleen in de relatieve wereld dingen slechts dit of dat kunnen zijn. In de wereld van het absolute, van tijd/geen-tijd, zijn alle dingen alles tegelijk.

Er is geen mannelijk of vrouwelijk, voor of na, snel of langzaam, hier en daar, boven en beneden of links en rechts. Goed staat niet tegenover fout, verkeerd, slecht, kwaad enzovoort.

Jullie astronauten en kosmonauten hebben hier iets van meegekregen. Zij stelden zich voor dat ze met een raket omhoog de ruimte ingingen, maar merkten uiteindelijk op hun plaats van bestemming dat ze tegen de aarde op keken. Was dat wel zo? Misschien keken ze wel omlaag naar de aarde! Maar waar was de zon dan? Boven? Onder? Nee! Daarginds, naar links. Dus nu was een ding opeens niet meer boven of beneden, maar alleen nog zijwaarts ...en alle definities verdwenen aldus.

Zo is het ook in Mijn wereld, in onze wereld, ons rijk. Alle definities verdwijnen, wat het zelfs moeilijk maakt om over dit rijk in absolute termen te spreken.

Religie is jullie poging het onuitsprekbare te verwoorden, hetgeen meestal niet erg goed is gelukt.

Nee, Mijn zoon, de evolutionisten hebben geen gelijk. Ik heb dit alles geschapen - alles -in een oogwenk, in één heilig moment, zoals de creationisten hebben gezegd. En ...het werd gerealiseerd door een evolutieproces dat miljarden en miljarden van wat jullie jaren noemen heeft geduurd, zoals de evolutionisten het stellen.

Beide groepen hebben 'gelijk'. Zoals de kosmonauten hebben ontdekt: het hangt er

allemaal maar van af hoe je ernaar kijkt.

Maar de werkelijke vraag is: wat is het verschil tussen dat heilige moment en die miljarden jaren? Kun je het ermee eens zijn dat voor sommige levensvragen het mysterie zelfs voor jullie te groot is om op te lossen? Waarom beschouw je het mysterie gewoon niet als gewijd? En waarom zou je het gewijde niet gewijd en dus met rust laten?

Ik neem aan dat we allen een onverzadigbare behoefte aan kennis hebben.

Maar jullie weten het al! Ik heb het je net verteld! Jullie willen echter niet de waarheid kennen, maar de waarheid zoals jullie haar opvatten! Dit is de grootste hindernis voor jullie verlichting. Jullie denken dat je de waarheid al kent! Jullie denken dat jullie al begrijpen hoe alles in elkaar steekt. Daarom gaan jullie akkoord met alles wat je ziet, hoort of leest dat binnen het paradigma van jullie begrip valt en wijzen jullie al het andere af. En dat noemen jullie leren. Dit noemen jullie openstaan voor lessen. Helaas, je kunt nooit openstaan voor lessen zolang je gesloten blijft voor alles behalve voor je eigen waarheid.

Daarom zal dit boek door sommigen als godslasterlijk of het werk van de duivel worden aangeduid.

Laat hen die oren hebben echter horen, laat ze luisteren. Ik zeg je: jullie waren nooit voorbestemd om te sterven. Jullie fysieke vorm was geschapen als een schitterend hulpmiddel, een glorieus vehikel dat het jullie mogelijk moest maken de realiteit te ervaren die jullie met je geest hebben geschapen, zodat jullie het Zelf zouden leren kennen dat jullie in je ziel hebben geschapen.

De ziel vormt het denkbeeld, de geest scheidt, het lichaam ervaart. De cirkel is compleet. De ziel kent zichzelf dan in haar eigen ervaring. Als het haar niet bevalt wat ze ervaart (gevoel) of als ze een andere ervaring om welke reden ook wenst, vormt ze gewoon een nieuw denkbeeld over de ervaring van het Zelf, en komt bijna letterlijk op andere gedachten.

Spoedig bevindt het lichaam zich in een nieuwe ervaring. ('Ik ben de herrezene en het leven' is hier een schitterend voorbeeld van. Hoe denk je dat Jezus dit voor elkaar heeft gekregen? Of geloof je niet dat dit ooit gebeurd is? Geloof het maar, het is echt gebeurd!)

Maar zoveel is waar: de ziel zal nooit het lichaam of de geest buitenspel zetten. Ik heb jullie als een driedig wezen geschapen. Jullie zijn drie wezens in een, geschapen naar Mijn beeld en gelijkenis.

De drie aspecten van het Zelf zijn op generlei wijze ongelijk aan elkaar. Ieder heeft zijn functie, maar geen enkele functie is belangrijker dan de andere en ook heeft geen enkele functie voorrang. Alle drie de aspecten zijn onderling gerelateerd op precies dezelfde wijze.

Een denkbeeld vormen -scheppen -ervaren. Wat je bedenkt, schep je; wat je schept, ervaar je; wat je ervaart, bedenk je.

Als je ervoor kunt zorgen dat je lichaam iets ervaart (bijvoorbeeld welstand), zul je

snel dit gevoel in je ziel hebben. Die vormt dan een nieuw denkbeeld over zichzelf (namelijk welgesteld) en presenteert je geest vervolgens een nieuw denkbeeld daarover. Uit die nieuwe gedachte ontstaat nog meer ervaring, en het lichaam begint een nieuwe realiteit als een permanente zijnstoestand te beleven.

Je lichaam, geest (verstand) en ziel zijn een. In die zin ben je een microkosmos van Mij, het goddelijke of heilige AI, de totaalsom en de essentie. Je begrijpt nu hoe Ik het begin en het eind van alles ben, de alfa en de omega.

Nu zal Ik je ook het ultieme mysterie verklaren: jullie precieze, ware relatie met Mij.

JULLIE ZIJN MIJN LICHAAM.

Zoals jullie lichaam zich verhoudt tot jullie geest en ziel, zo verhouden jullie je ook tot Mijn geest en ziel. Daarom: alles wat Ik ervaar, ervaar Ik door jullie. Net zoals jullie lichaam, geest en ziel een zijn, zijn Mijn lichaam, geest en ziel dat ook. Daarom sprak Jezus van Nazareth, samen met de velen die dit mysterie begrepen, een onveranderlijke waarheid toen hij zei: 'Ik en de Vader zijn Een.'

Welnu, Ik zal je vertellen dat er nog grotere waarheden zijn dan deze, waarin je eenmaal ingewijd zult zijn. Want zoals jullie het lichaam van Mij zijn, zo ben Ik het lichaam van een ander.

U bedoelt dat U niet God bent?

Jawel, Ik ben God zoals jullie Hem nu begrijpen. Ik ben de Godin zoals jullie haar nu kunnen bevatten. Ik ben de bedenker en de Schepper van alles wat jullie kennen en ervaren, en jullie zijn Mijn kinderen ...ook al ben Ik het kind van een ander.

Wilt U zeggen dat zelfs God een God heeft?

Ik wil zeggen dat jouw voorstelling van de ultieme werkelijkheid beperkter is dan jij denkt en dat de waarheid onbegrensd is dan jij je kunt voorstellen. Ik laat je maar een heel klein glimpje van de oneindigheid en van oneindige liefde zien. (Een iets grotere glimp zou jullie realiteit niet kunnen bevatten. Jullie kunnen nauwelijks dit aan)

Wacht eens even? U bedoelt dat ik eigenlijk niet met God aan het praten ben op dit moment?

Ik zei je: als je je God voorstelt als je Schepper en meester -zelfs als de Schepper en meester van je eigen lichaam - dan ben Ik God volgens jouw inzicht. En je praat met Mij, ja. Het is tot dusver een heerlijk gesprek geweest, of niet soms?

Heerlijk of niet, ik dacht dat ik sprak met de echte God. De God der goden. U weet wel: de opperchef, de bovenbaas.

Maar dat doe je ook. Geloof Mij.

En toch zegt U dat er in deze voorstelling van zaken hiërarchisch nog iets boven U staat!

We proberen nu het onmogelijke te doen, namelijk over het onuitsprekelijke te praten. Zoals Ik al zei, proberen religies dat ook te doen. Laat eens zien of Ik dit op de een of andere manier kan samenvatten.

Voor altijd is langer dan jij kan weten. Eeuwig is nog langer dan voor altijd. God is meer dan jij je verbeeldt. Verbeelding is meer dan God. God is de energie die jij verbeelding noemt. God is schepping. God is de eerste gedachte. En God is de laatste ervaring. En God is alles daartussenin.

Heb je ooit door een sterk vergrotende microscoop gekeken of beelden of filmpjes gezien van moleculaire actie en gedacht: 'Hemeltje, er is een heel universum daar beneden. En ten opzichte van dat universum voel ik, de huidige waarnemer, me als God!' Heb je dat ooit zo ervaren en gezegd of gedacht?

Ja, ik denk dat ieder denkend mens dat wel eens heeft ervaren.

Inderdaad, en je hebt jezelf je eigen glimp gegeven van wat Ik je wil aantonen. En wat zou jij doen als Ik je vertelde dat deze werkelijkheid, waar je jezelf een glimp van hebt gegeven, nooit eindigt?

Leg dat uit. Ik vraag U om dat uit te leggen.

Neem het kleinste deeltje van het universum dat je je kunt voorstellen. Stel je dit uiterst kleine materiedeeltje voor.

Oké.

Snijd het doormidden.

Oké.

Wat heb je nu?

Twee nog kleinere helften.

Precies. Snijd die ook doormidden. Wat heb je dan?

Vier nog kleinere stukjes.

Goed. Snijd ze nu nog eens en nog eens doormidden. Wat blijft over?

Steeds kleinere deeltjes.

Ja, maar wanneer stopt dit? Hoe vaak kun je materie doormidden snijden voordat ze ophoudt te bestaan?

Ik weet het niet. Ik denk niet dat het ooit ophoudt te bestaan.

Je bedoelt dat je het nooit helemaal vernietigen kunt? Dat je alleen de vorm kunt veranderen?

Het lijkt er wel op.

Ik zeg je: je hebt net het geheim van al het leven geleerd en een blik geworpen op de oneindigheid.

Nu wil ik ie graag een vraag stellen.

Oké ...

Om welke reden denk je dat de oneindigheid slechts één kant opgaat?

Dus ...is er geen eind naar boven toe, net als er geen eind naar beneden toe is?

Er is geen boven of onder, maar Ik begrijp wat ie bedoelt.

Maar als er geen eind is aan het kleine, dan is er ook geen eind aan het grote.

Correct.

En als er geen eind is aan het grote, dan bestaat er ook geen *grootste*. Meer algemeen gesteld betekent dat, dat *er geen God is!*

Of, misschien: alles samen is God en er is niets anders.

Ik zeg je: IK BEN DIE IK BEN.

En JIJ BENT DIE JIJ BENT. Je kunt niet niet zijn. Je kunt zoveel van vorm veranderen als je wilt, maar je ontkomt er niet aan te zijn. Je kunt echter falen te weten Wie je bent en door dit falen slechts de helft ervan ervaren.

Dat zou de hel zijn.

Precies. Je bent echter niet tot de hel veroordeeld. Je wordt niet voor altijd daar naartoe verbannen. Het enige wat vereist is om uit de hel -uit het niet-weten -te geraken, is weer te weten.

*Er zijn talloze manieren en plaatsen (dimensies) waar je dit kunt doen.
Je bent op dit moment in een van die dimensies. Deze heet, volgens jullie
voorstelling, de derde dimensie.*

En er zijn heel veel andere dimensies?

*Heb Ik je niet gezegd dat in Mijn koninkrijk vele woonplaatsen zijn? Ik zou dat niet
hebben gezegd als het niet zo was.*

Er is dus geen hel, niet echt. Er is geen plek of dimensie waar naartoe wij voor de
eeuwigheid kunnen worden verbannen!

*Wat zou daar de bedoeling van kunnen zijn?
Niettemin zijn jullie altijd beperkt in jullie kennis, want jullie -wij -zijn
zelfgeschapen wezens.*

Je kunt niet zijn wat je niet weet dat je eigen Zelf is.

*Daarom is jullie dit leven gegeven, namelijk om door je eigen ervaring jezelf te
leren kennen. Je kunt dan een beeld vormen van Wie je werkelijk bent en jezelf
naar voorbeeld daarvan in jouw ervaring scheppen. De cirkel is weer rond, alleen
iets groter.*

*En op die manier zit je in een groeiproces of, zoals Ik het al eerder heb genoemd,
een wordingsproces. Er zijn geen grenzen aan wat je kunt worden.*

Ik kan dus zelfs -mag ik het zeggen? - God worden, net als U?

Wat denk je?

Ik weet het niet.

*Zolang je dat niet weet, kun je het niet. Denk aan de driehoek, de heilige drie-
eenheid: geest -verstand -lichaam. Bedenken scheppen -ervaren. Herinner je dit
(naar voorbeeld van jullie symboliek):*

*HEILIGE GEEST = INSPIRATIE = BEDENKEN VADER = OUDERSCHAP =
SCHEPPEN ZOON = KROOST = ERVARING*

*De Zoon ervaart de schepping van de verwekkende gedachte, die wordt bedacht
door de Heilige Geest.*

Kun je jezelf op een dag als God voorstellen?

In mijn wildste momenten!

Goed, want Ik zeg je: je bent al een God. Je beseft het alleen nog niet.

Heb Ik niet gezegd: 'Gij zijt goden'?

14

Alsjeblieft. Ik heb het je allemaal uitgelegd. Het leven, hoe het werkt, de reden en het doel ervan. Kan Ik je verder nog van dienst zijn?

Er is niets wat ik nog zou kunnen vragen. Ik ben uiterst dankbaar voor dit ongelooflijke gesprek. Het reikte allemaal zo ver en omvatte zoveel. En als ik naar mijn oorspronkelijke vragen kijk, zie ik dat we de eerste vijf -die over het leven en relaties, geld, carrière en gezondheid -afdoende hebben behandeld. Er stonden nog meer vragen op de oorspronkelijke lijst, zoals U weet, maar door onze discussie lijken die op de een of andere minder belangrijk.

Ja, maar toch heb je ze gesteld. Laten we snel de nog openstaande vragen een voor een beantwoorden, nu we toch al zo snel door deze stof gaan.

Welke stof?

De stof waarvoor Ik je hier naartoe heb gebracht om je mee te confronteren. Nu we toch al zo snel door deze stof gaan, kunnen we net zo goed de openstaande vragen snel afhandelen.

6. Welke les van het karma word ik verondersteld hier te Ieren? Wat probeer ik meester te worden?

Je leert hier niets. Je hoeft niets te leren. Je hoeft alleen maar te herinneren, dat wil zeggen Mij te herinneren.

Wat probeer je meester te worden? Je probeert het meester worden meester te worden.

7. Bestaat er zoiets als reïncarnatie? Hoeveel levens heb ik al geleefd? Wat ben ik geweest? Is de 'schuld van het karma' reëel?

Ik kan maar moeilijk geloven dat dit nog steeds een vraag is. Ik vind het moeilijk om Mij dat in te beelden. Er zijn zoveel volledig betrouwbare verslagen over ervaringen van vorige levens. Sommige mensen kunnen zulke verbazingwekkend gedetailleerde beschrijvingen van gebeurtenissen of volledig verifieerbare gegevens geven, dat dit elke mogelijkheid uitsluit dat zij het hebben verzonnen of in elkaar gezet om onderzoekers of geliefden te mis leiden. Aangezien je erop

aandringt om exact te zijn: jij hebt precies 647 levens gehad. Dit is nummer 648. Je bent van alles geweest in je vorige levens. Een koning, een koningin, een lijfeigene. Een leraar, een student, een meester. Een man, een vrouw. Een soldaat, een pacifist. Een held, een lafaard. Een moordenaar, een redder. Een wijze, een zot. Je bent het allemaal geweest!

Nee, er bestaat niet zoiets als de schuld van het karma, althans niet zoals jij het bedoelt. Een schuld is iets dat moet of zou moeten worden terugbetaald. Je bent niet verplicht om ook maar iets te doen. Niettemin zijn er bepaalde dingen die je wilt doen, die ie kiest om te ervaren. En sommige van deze keuzes hangen af van - het verlangen ernaar is geschapen door -wat je eerder hebt ervaren.

Dit is ongeveer het dichtst dat woorden kunnen komen bij wat jij de schuld van het karma noemt.

Indien karma de aangeboren wens is om beter en groter te zijn, om te groeien en je verder te ontwikkelen, en om naar voorbije gebeurtenissen en ervaringen te kijken als maatstaf hiervoor, dan bestaat het karma inderdaad. Maar het stelt geen enkele voorwaarde. Er wordt nooit iets vereist.

Je bent, zoals je altijd al bent geweest, een wezen met een vrije keus.

8. Ik voel me soms uitgesproken paranormaal begaafd. Bestaat zoiets wel? Ben ik het ook echt? Hebben mensen die 'paranormaal begaafd zijn' contact met de duivel?

Ja, paranormale begaafdheid bestaat. Jij bent paranormaal begaafd, in feite is iedereen het. Iedereen beschikt over dit vermogen, maar niet iedereen maakt er gebruik van.

Gebruikmaken van je paranormale vermogen is niets anders dan gebruikmaken van je zesde zintuig.

Vanzelfsprekend is dit niet hetzelfde als 'contact hebben met de duivel'. Ik heb jullie tenslotte dit vermogen gegeven. En bovendien bestaat de duivel niet, dus je kunt hem niet contacteren.

Op een dag, misschien in het tweede boek, zal Ik je uitleggen hoe paranormale energie en het zesde zintuig werken.

Er komt een tweede boek?

Ja, maar laten we eerst dit boek voltooien.

9. Is het oké om geld te aanvaarden voor goede daden? Indien ik ervoor kies mensen te genezen -Gods werk als het ware -kan ik dat dan doen en tegelijkertijd financieel enorm erop vooruitgaan? Of sluiten deze twee zaken elkaar uit?

Ik heb dit al besproken.

10. Is sex oké? Kom op, wat is het werkelijke verhaal achter deze menselijke

ervaring? Is seks alleen voor voortplanting bedoeld, zoals sommige religies beweren? Wordt werkelijke heiligheid en verlichting bereikt door ontzegging of transmutatie van de seksuele energie? Is het oké om seks te bedrijven zonder liefde? Is alleen de fysieke ervaring al voldoende reden?

Natuurlijk is seks oké. Nogmaals, als Ik niet wil dat jullie bepaalde spelletjes spelen, dan zou Ik jullie niet de speeltjes hebben gegeven. Geef jij jouw kinderen speelgoed waarmee ze niet mogen spelen ?

Speel met seks. Speel ermee! Het is prachtig. Heremijntijd, seks geeft ongeveer het meeste plezier dat je met je lichaam kunt hebben, puur over de fysieke ervaring gesproken natuurlijk.

Maar vernietig in hemelsnaam niet de seksuele onschuld, het plezier, de zuiverheid van de lol en de vreugde door seks te misbruiken. Gebruik het niet voor macht of verborgen bedoelingen; voor de voldoening van het eigen ego of dominantie; voor enige andere bedoeling dan de zuiverste vreugde en de hoogste extase, gegeven en gedeeld. Dat is liefde en herschapen liefde, het nieuwe leven! Heb Ik niet een verrukkelijke manier gekozen om meer van jullie te maken?

Over ontzegging en onthouding heb Ik al eerder gesproken. Er is nooit iets heiligs gerealiseerd door ontzegging. Nochtans kunnen verlangens veranderen zodra een glimp wordt opgevangen van andere, grotere werkelijkheden. Het is daarom niet ongebruikelijk voor mensen om gewoon minder te verlangen, van seks af te zien of zelfs van een gecombineerd aantal lichaamsactiviteiten. Voor sommigen worden de activiteiten van de ziel het belangrijkste en ook het aangenaamst.

Het motto is: ieder wat hij of zij wenst, zonder oordelen.

Het antwoord op het laatste deel van je vraag luidt: je hoeft nergens een reden voor te hebben. Wees alleen de oorzaak.

Wees de oorzaak van je ervaring

Onthoud: ervaring brengt een concept van het Zelf voort. Dit ontwerp leidt tot schepping, het scheppen tot ervaring.

Wil je jezelf ervaren als een persoon die seks bedrijft zonder liefde? Vooruit! Ga je gang totdat je er geen zin meer in hebt. En het enige dat je ertoe zal -en ooit kan - aanzetten hiermee (of welk gedrag ook) te stoppen, is je nieuwe, opkomende gedachte over Wie je bent.

Het is zo eenvoudig -en ingewikkeld -als dat.

11. Waarom hebt u seks als menselijke ervaring zo goed, zo spectaculair en zo krachtig gemaakt, terwijl het enige wat wij mogen doen er zo ver mogelijk vanaf blijven is? Waarom zijn wat dat betreft alle leuke dingen 'immoreel, illegaal of dikmakend'?

Ik heb het laatste deel van deze vraag ook al beantwoord met wat Ik net heb gezegd. Alle leuke dingen zijn niet immoreel, illegaal of dikmakend. Je leven is juist een interessante oefening om vast te stellen wat leuk is.

Voor sommigen betekent 'leuk' zintuiglijke gewaarwordingen van het lichaam. Voor anderen betekent 'leuk' wellicht iets heel anders. Het hangt er allemaal van af Wie je denkt dat je bent en wat je hier doet.

Er valt veel meer over seks te zeggen dan hier gebeurt, maar niets is van wezenlijker belang dan dit: seks is vreugde, en velen van jullie hebben van seks alles behalve dat gemaakt.

Seks is tevens heilig. Jawel, vreugde en heiligheid kunnen heel goed samengaan. Het zijn in feite dezelfde dingen, al zien velen dat anders.

Je houding tegenover seks vormt een microkosmos van je houding tegenover het leven. Leven zou vreugde moeten zijn, een viering, maar het heeft zich ontwikkeld tot een ervaring van angst, vrees, 'nooit-genoege-hebben', jaloezie, woede en tragedie. Hetzelfde kan over seks worden gezegd.

Jullie hebben seks onderdrukt, net zoals jullie het leven onder drukken in plaats van het Zelf volledig tot uitdrukking te brengen met uitbundigheid en vreugde.

Jullie hebben seks beschaamd, net als het leven, door het slecht en verdorven te noemen in plaats van het hoogste geschenk en het grootste genot.

Voordat je protesteert en beweert dat je het leven niet hebt beschaamd, moet je eens naar jullie collectieve attitudes kijken. Vier vijfde deel van de mensheid beschouwt het leven als problematisch, een bron van ellende, een zware beproeving, de inlossing van de schuld van het karma, een harde leerschool en in het algemeen als een ervaring die moet worden doorstaan in afwachting van de ware vreugde die ons na de dood wacht.

Het is jammer dat zovelen van jullie op deze manier denken. Het wekt dan ook weinig verbazing dat jullie schaamte verbinden aan de daad die leven schept.

De energie die seks benadrukt, is de energie die het leven benadrukt en die het leven zelf is! De aantrekkingskracht, de intense, vaak urgente wens om naar elkaar toe te bewegen, een te worden, is het wezenlijk dynamische van alles dat leeft. Ik heb het overal ingebouwd. Het is aangeboren, intrinsiek, binnenin in Alles dat is.

De morele codes, religieuze beperkingen, sociale taboes en emotionele conventies die jullie rond seks hebben aangebracht (en overigens ook rond liefde en het hele leven), maken het voor jullie onmogelijk nog van jullie existentie te genieten.

Vanaf het begin der tijden heeft de mens alleen maar verlangd te beminnen en te worden bemind. En vanaf het begin der tijden heeft de mens alles binnen zijn vermogen gedaan om juist dat onmogelijk te maken. Seks is een buitengewone uitdrukking van liefde: liefde voor de ander, liefde voor het Zelf en liefde voor het leven. Je bent daarom als het ware verplicht ervan te houden! (En dat doe je ook. Je kunt alleen niemand vertellen dat je het doet, want anders loop je het risico als pervers te worden beschouwd. Maar het is juist dit idee dat pervers is.)

In ons volgende boek zullen we seks van nog dichterbij bekijken. We zullen de dynamiek ervan meer gedetailleerd verkennen, want dit is een ervaring en een thema met verstrekkende gevolgen voor de hele planeet.

Op dit moment hoef jij persoonlijk alleen dit te onthouden: Ik heb je niets

geschonken waarvoor je je hoeft te schamen, zeker niet je eigen lichaam en zijn functies. Het is niet nodig je lichaam of zijn functies te verstoppen, noch je liefde hiervoor en voor anderen.

Jullie televisieprogramma's laten zonder problemen naakt geweld zien, maar schrikken ervoor terug blote liefde te tonen. Jullie hele samenleving weerspiegelt deze prioriteit.

12. Is er leven op andere planeten? Is de aarde bezocht door buitenaardse levensvormen? Worden wij op dit moment gadeslagen? Zullen wij nog tijdens ons leven het onomstotelijk en onbetwistbaar bewijs krijgen van het bestaan van buitenaards leven? Heeft elke levensvorm zijn eigen God of bent U de God van allen?

Ja als antwoord op het eerste, tweede en derde deel van je vraag. Het vierde deel kan Ik niet beantwoorden, want dat zou erop neerkomen dat Ik de toekomst voorspel en dat ga Ik niet doen.

Wij zullen echter in het tweede boek uitgebreid spreken over dat wat de toekomst wordt genoemd, en in het derde boek komen het buitenaardse leven en de natuur/naturen van God aan bod.

O, mijn God, er komt ook een derde boek?

Laat Mij het plan hier uiteenzetten.

Het eerste boek bevat basiswaarheden en elementaire inzichten, en behandelt essentieel persoonlijke zaken en thema's.

Het tweede boek zal meer uitgebreide waarheden en verhevener inzichten bevatten, en behandelt wereldomvattende zaken en thema's.

Het derde boek bevat de meest omvattende waarheden die jij nog in staat bent te begrijpen, en behandelt universele zaken en thema's. Zaken waar alle wezens in het universum mee te maken hebben.

Aangezien je er een jaar over hebt gedaan om dit boek te voltooien, krijg je een jaar voor elk van de volgende boeken. De trilogie zal compleet zijn met Pasen 1995.

Aha. Is dit een bevel?

Nee. Als je die vraag nu nog stelt, heb je niets van dit boek begrepen.

Je hebt ervoor gekozen dit werk te doen en je bent uitgekozen. De cirkel is compleet.

Begrijp je dat?

Ja.

13. Zal ooit op de aarde het Utopia worden gevestigd? Zal God zich ooit tonen aan de mensen op aarde zoals beloofd is? Bestaat zoiets als de terugkeer van Christus? Zal ooit het einde van de wereld aanbreeken, de Apocalyps, zoals die in de Bijbel wordt aangekondigd? Is er een ware godsdienst? Welke is dat dan?

Het antwoord op deze vraag is een boek op zich. Het meeste zal in het derde boek aan bod komen. Ik heb dit eerste deel beperkt gehouden tot meer persoonlijke zaken en praktische thema's. De uitgebreidere kwesties en de zaken van globaal en universeel belang komen aan bod in volgende delen.

Is dit het? Is dit alles voor het ogenblik? Spreken we hierna niet verder?

Mis je Mij nu al?

Inderdaad. Dit was erg leuk! Houden we nu op?

Je hebt wat rust nodig. En je lezers moeten ook even bijkomen. Er was voldoende om in je op te nemen. Een boel om mee te worstelen. Een hoop om over te peinzen. Neem een tijdje vrij. Denk hierover na. Overweeg het een en ander.

Voel je niet in de steek gelaten. Ik ben altijd bij je. Als je iets te vragen hebt - alledaagse vragen, zoals Ik weet dat je ze nu hebt en zult blijven houden - weet dan dat je Mij kunt aanspreken om ze te beantwoorden. Je hoeft daarbij niet vast te houden aan de vorm van dit boek.

Dit is niet de enige manier waarop Ik met jou spreek. Luister naar Mij in de waarheid van je ziel. Luister naar Mij in de gevoelens van je hart. Luister naar Mij in de stilte van je geest.

Hoor Mij overal. Wanneer je ook maar een vraag hebt, weet dan dat Ik hem al beantwoord heb. Open daarna je ogen voor jouw wereld. Mijn antwoord kan schuilen in een artikel dat al is gepubliceerd; in een preek die al is geschreven en binnenkort wordt gehouden; in een film die nu wordt opgenomen; in het liedje dat pas gisteren is gecomponeerd; in de woorden die een geliefde je zo dadelijk zal toevertrouwen; in het hart van een nieuwe vriend die je binnenkort zult ontmoeten.

Mijn waarheid schuilt in de fluistering van de wind, het gekabbel van een beek, het geroffel van de regen.

Het is het gevoel van de aarde, het parfum van de lelie, de warmte van de zon, de aantrekkingskracht van de maan.

Mijn waarheid -en jouw meest betrouwbare hulp in tijden van nood -is even ontzagwekkend als de avondhemel en even onweerlegbaar vertrouwend als het gekir van een zuigeling.

Het is zo luid als een kloppend hart en zo stil als een ademtocht in vereniging met Mij.

Ik zal je niet verlaten, Ik kan je niet verlaten, want jij bent Mijn creatie en Mijn

*product, Mijn dochter en Mijn zoon, Mijn doel en Mijn Zelf.
Roep Mij daarom aan, wanneer en waar je ook gescheiden bent van de vrede die Ik
ben.*

Ik zal er zijn.

Met waarheid.

En licht.

En Liefde.

register

aanvaarden Wie je bent

aarde, vernietiging / redding

acceptatie

acties, zie daden

Adam en Eva

afhankelijkheid

agressie

AL (Alles-dat-is)

alcohol

angst

-, aantrekkende kracht

-, en liefde

-, In religies

Apocalyps

astronauten

atoombom

Begeren van naaste

behoeften en verlangens

Beperkingen

-, lichamelijke / geestelijke

Berovingen

Beslissingen

-, genomen door anderen

-, innerlijke

beweging der nieuwe gedachten

bewustwording

bewustzijn

-, collectieve

-, conceptueel

-, drie-eenheid

-, individuele

bidden

Bijbel

-, auteurs

-, selectie / bewerking

Boeddha

boodschappen van God

buitenaardse levensvormen

Christus, zie Jezus Christus communicatie

-, en woorden, gedachten en ervaringen

-, met God

conflicten, innerlijke

daden

-, gebaseerd op liefde / angst

-, woorden in beweging

dankbaarheid

dankgebed

denken

-, creatief

-, eerste scheppingsniveau

-, en leven

-, negatief

-, nieuwe manier van

-, opnieuw

-, samen

-, verkeerd

diefstal

dienstbaarheid

dieren

dimensie. derde

doden

-, als straf of vergelding

-, in Gods naam

-, voor politieke / religieuze doeleinden

dood

- aanvaarding

drie-eenheid

-, heilige

-, van bewustzijn

-, van energie, materie en antimaterie

-, van gedachte, woord en actie

-, van id, ego en superego

-, van lichaam, verstand en geest

-, van ruimte

-, van tijd

-, van Zijn

duivel

-, valse belofte

eigenwaan
eigenwaarde
Einstein, Albert
emoties
-, aantrekkende kracht van
energie
-, manipuleren van
-, van gedachten
-, verzet tegen
erfzonde
ervaringen
-, en weten
-, luisteren naar
-, ontkennen van eigen
-, schepping
-, van anderen
-, veranderen van innerlijke
-, wat Wij zijn
-, zichzelf
evolutie

frustratie 84, 100, 112, 144

gebed
-, gezamenlijk
-, verhooring
gebeurtenissen en lijden
geboorte
gedachten
-, afgeleide
-, als begin van
-, scheppingsproces
-, controle over
-, creatieve
-, en afstanden
-, en ervaringen
-, en gevoelens
-, energie van
-, hoogste
-, negatieve
-, ondersteunende
-, over geld
-, over liefde
-, scheppende werking

geesten
geheugen
geld
-, voor goede daden
geloof
-, absoluut
-, in eigen Zelf
-, vasthouden aan
gelukkig zijn met Wie je bent
geneeskunde
genotzucht
geschriften, heilige
getuigenis, vals
gevoelens
-, doordringen tot
-, en gedachten
-, grootste
-, respecteren
-, taal van de
gezinshoofd, pad *van*
gezondheid
gezondheidszorg
glorie, ervaren v.h hoogste
God
-, aanwezigheid in alles
-, acceptatie
-, als beslisser
-, als schepper
-, als waarnemer
-, angst voor
-, attitudes
-, bedoelingen
-, behoefte aan
-, beloften
-, betwijfelen van
-, boodschappen van
-, communicatie met
-, dichotomie
-, drieëenheid
-, en behoeften
-, en gehoorzaamheid
-, en leven
-, en lijden
-, en onvolmaaktheid
-, en regels
-, en straffen

- , en vergeving / medeleven
- , en verlangens
- , frustratie
- , gelijke van
- , hartstocht voor
- , humor
- , ijdel gebruik van naam
- , jaloerse
- , leren kennen
- , lichaam van
- , liefde van
- , luisteren naar / horen
- , manieren ter aanbedding van
- , manipuleren van
- , omschrijving
- , ontkenning/verloochening
- , onzichtbaarheid
- , oordelende
- , openbaring
- , opsplitsing
- , pad naar
- , partnerschap met
- , plan/ideaal van
- , rechtvaardige
- , spirituele kinderen
- , strenge
- , streven *te* zijn als
- , taak van
- , taalgebruik
- , toekenning duivelse karakteristieken aan
- , veroordelende
- , verschijningsvorm
- , vertrouwen
- , waarheid over
- , ware
- , wil
- , woede
- , wraak
- , zich ergeren aan
Godslastering
Godsruimte beleven van
goed en kwaad
goedkeuring

haat

hartaanvallen
hartstocht
Heilige Geest
heiligen
- , lijden In stilte
hel
hemel
hereniging met Wie je bent
herinneren Wie je bent
honger
hoop
humor
huwelijk

Ik ben-verklaring
illusies
intolerantie
inzicht
- , en voorafgaande ervaring

Jezus van Nazareth (Christus)
- , als genezer
- , communicatie met God
- , kruisiging
- , manipulatie van energie en materie
- , terugkeer
- , verhevenste les
Johannes de Doper

kansen
karma
kennis
- , absolute
- , behoefte aan
kerken
keuze(s)
- , bewuste
- , hoogste
- , van anderen
- , vrije
- , *zuivere* schepping
kinderen van God
kosmonauten

Krisjna

Kwaad – zie goed en kwaad

Leraren

- , kruisiging
- , vermoorden / ontoren van ware
- leren Wie je bent
- leven
- , als leerschool
- , als scheppingsproces
- , bewust
- , doel
- , eerbied voor
- , eeuwig
- , en angst
- , en gedachten
- , en vreugde
- , en winst/verlies
- , ervaren / scheppen Wie en Wat
- , je bent
- , garanties
- , keuzes
- , meer dan één
- , onbewust
- , onderdrukken
- , ontstaan door denken / uit eigen bedoelingen
- , ontwikkeling
- , op andere planeten
- , respect voor
- , uiteindelijke uitkomst van
- , 'van start' gaan
- , vermenigvuldiging
- levensritme
- levenswil
- lichaam
- , fysiek
- , nieuwe ervaring
- , verslijting
- , verzorging
- liefde
- , aantrekkende kracht
- , als reactie op behoefte aan
- , vervulling

- , bedrijven van
- , bewijzen
- , en angst
- , handelingen ondersteund door
- , (on)voorwaardelijke
- , opoffering In naam van
- , optelling van gevoelens
- , uiteindelijke werkelijkheid
- , vasthouden
- , volmaakte
- , voor het Zelf / anderen
- , zijn / geven
- , zuivere

Liefdesrelaties, persoonlijke

Lijden

- , eeuwig
- , In stilte
- zonder klagen

Lucifer

macht

materie

materieel welzijn

medeleven

medicijnen

meesters

- , en eeuwige wijsheid

- , en groei

- , en liefde voor het Zelf / anderen

- , en lijden

- , hoogste keuze

- , houding t.o.v rampen

- , keuze voor liefde

- , levensdoel

- , ware

meesterschap

- , pad naar

mensen

- , aard van

- , gelijkgestemde geesten

- , producenten / regelaars

milieu

minderwaardigheidscomplex

misbruik

misdaden

mislukking
moeten / niet moeten
monarchen
Mozes
mythologie

naastenzorg
natuur, vernietiging
natuurlijke selectie
natuurrampen
natuurwetten
Nieuwe Testament, auteurs
noodlot

oerknal
omkering proces *van* gedachte, woord en daad
omstandigheden
-, goede / slechte
-, tijdelijkheid
onderdanigheid
oneerbiedigheid
oneerlijkheid
oneindigheid
ongelukken
ongerustheid
ontkennen
-, van eigen Zelf
-, van God
ontzegging
onvolmaaktheid
oordelen / veroordelen
oorlog
oprechtheid
ouders
overleven
overspeligheid

pad
-, naar God
-, spiritueel
paranormale begaafdheid
passie

-, ontkennen / overwinnen
pijn
plan van God
planten
politiek
-, en moord
potentieel, onbeperkt
problemen
-, negeren

realiteit, volledige aanvaarding van
regenwouden
reïncarnatie
relaties
-, beloften/afspraken
-, beweegredenen tot aangaan van
-, bewijzen van liefde
-, doel / functie
-, en obsessie voor ander
-, en pijn, schade, verlies
-, en verwachtingen
-, en waarheid
-, gevoelens
-, in stand houden van
-, met eigen Zelf
-, mislukking
-, mogelijkheden / verplichtingen
-, oppervlakkige
-, richtlijnen/regels
-, toetssteen
-, tussen naties
-, uitdagingen
-, verheven
-, verlies *van* Zelf
relativiteit
religie(s)
-, beslissingen
-, bizarre, wraakluchtige, *boze*
-, en angst
-, en heiligen
-, en moord
-, goedkeuring en uiterlijk vertoon
-, mogelijkheid / verplichting
-, populariteit

- , regels
- , ware
resultaten
- , afstand doen van
- , hechten aan
- , rijkdom
roken
ruimte, drie-eenheid

samadhi
samenloop van omstandigheden
schaamte
scheppen / schepping
- , bewust
- , en gedachten, woorden, daden
- , en geloof
- , en kennis
- , en veranderen
- , en veroordelen
- , hulpmiddelen
- , niveaus
- , stappen
- , zuivere
schuld van het karma
schuldig voelen
seksualiteit
Shakespeare, William
'slechte' dingen, kiezen / scheppen
smeekbede
sneeuwvlokje
spirituele anarchie
spirituele spel, deelname aan
spreken/communiceren
stem in je binnenste
sterven
straffen
strijd
- , met ego
succes

tegenspoed
- , kiezen/scheppen
tien beloftes
tien geboden

tijd
- , drie-eenheid
- , schepping
tirannen
toeval
tussenruimte

universum
- , creatieve geheim van
- , fysiek
- , metafysisch
- , wetten van
Utopia 76, 200

Vader, God de
verandering, scheppen van
verantwoordelijkheid,
- , persoonlijke
verboden
verdriet
vergeving
vergevingsgezindheid
verkrachtingen
verlangens
- , aanpassen / overwinnen
- , en behoeften
- , vervulling
verleiding
verlichting
verliefdheid
verlossing
veroordelen
verwachting
voeding
voldoening
- , fysieke
- , spirituele
volmaaktheid
vooroordelen
voorspoed
vreugde
- , ontzegging
vrije keuze
vrije wil
vrijgevigheid

vrijheid

waarden

- , bestuderen van
 - , goede / verkeerde
 - , vasthouden aan
- waarheid
- , binnen relaties
 - , delen met anderen
 - , eeuwige

wellust

wereld

- , absolute
 - , afstand doen van
 - , einde van
 - , relatieve
 - , zoeken naar nieuwe
- werkelijkheid, fundamentele

weten en ervaren

wetten van universum

willekeur

wil

- , van God
 - , vrije
- winnen of verliezen

wit (kleur)

woede

woorden

- , helderste
- , tweede scheppingsniveau

zegening

zekerheid

Zelf

- , drie aspecten
 - , gericht zijn op eigen
 - , groei van
 - , op eerste plaats stellen
 - , schepping
 - , verlies van
- zelfbeoordeling
- zelfbewustzijn
- zelfervaring
- zelfherinnering

zelfherschepping

zelfkennis

zelfmedelijden

zelfontdekking

zelfopoffering

zelfrespect

zelfverloochening

zelfverwerkelijking

ziekte

- schepping In geest

ziel

- , beoordelen van

- , doel

- , en de dood

- , en ervaring

- , en evolutie

- , en gevoelens

- , en kennis

- , grandeur

- , keuzes

- , luisteren naar

- , ontwikkeling

- , parabel

- , schepper van situaties / omstandigheden

- , taak

verlaten van lichaam

volmaakte liefde

Zijn

- , en niet zijn

- , hoogste staat van bestaan

zintuig, zesde

zonde

zondeval

Zoon, God de

zorgelijkheid